

இளங்கலை முதலாண்டு
DJ1H1 : பகுதி I தமிழ் பொதுத்தமிழ்
பாடத்திட்டம்

I கவிதை

- அ. 1. தமிழ் தெய்வ வணக்கம்
2. மகா மகோ பாத்தியாய வாழ்த்து
3. புதியதோர் உலகு செய்வோம்
4. சிக்கனம்
- ஆ. புதுக்கவிதைகள்
1. தெரியவில்லை
2. மரணம்
3. வெற்றிவிழா
4. வாழ்க்கை
5. ஓ! மரங்கொத்தி மனிதர்களே
- இ. நாட்டார் கவிதைகள்
1. குழந்தை ஏக்கம்
2. மச்சானோ! கிச்சானோ
- ஈ. ஹைக்கூ வடிவக் கவிதைகள்
1. தமிழன்பன்
2. கழனியூரன்

II காப்பியங்கள்

1. சிலப்பதிகாரம் - வழக்குரை காதை (24 முதல் 81 வரை)
2. பெரியபுராணம் - இளையான்குடி மாறநாராயனார் புராணம்
3. கம்பராமாயணம் - வாலி வதைபடலம் (1-12 பாடல்கள்)
4. சீறாப்புராணம் - அண்ணல் நபி அவதாரம் (பாடல் 22-26வரை)
5. தேம்பாவணி - ஞாபகப் படலம் (முதல் 7 பாடல்கள்)

III உரைநடை

1. புதிய மானுடம் - கீழ்குளம் வில்லவன், அனுராதா பப்ளிகேஷன், மார்த்தாண்டம்,

IV கதைத்தமிழ்

1. கிராமத்து ராட்டினம் - ஜி. மீனாட்சி, NCBH, சென்னை,
2. இல்லந்தோறும் இதயங்கள் (நாவல்) சு. சமுத்திரம்.

V மொழிப்பயிற்சி

- அ. எழுத்தியல்
ஆ. சொல்லியல்.

தாள் - 1 – கவிதை, உரைநடை, கதைத் தமிழ், மொழிப் பயிற்சி

I கவிதைப் பகுதி

அ) மரபுக் கவிதைகள்

1. தமிழ்த் தெய்வ வணக்கம்

நீராருங் கடலுடுத்த நிலமடந்தைக் கெழிலொழுகும்
சீராரும் வதனமெனத் திகழ்பரதக் கண்டமிதில்
தெக்கணமும் அதிற்சிறந்த திராவிடநல் திருநாடும்
தக்கசிறு பிறைநுதலும் தரித்தநறுந் திலகமுமே!
அத்திலக வாசனைபோல் அனைத்துலகும் இன்பமுற
எத்திசையும் புகழ்மணக்க இருந்தபெருந் தமிழணங்கே!
உன் சீரிளமைத் திறம் வியந்து செயல் மறந்து
வாழ்த்துதுமே! வாழ்த்துதுமே! வாழ்த்துதுமே!

- மனோன்மணியம் பெ. சுந்தரம்பிள்ளை

இவர் கேரளாவில் ஆலப்புழா என்னும் ஊரில் பெருமாள் பிள்ளை - மாடத்தி அம்மாளுக்கு 1855 ஆம் ஆண்டு மகனாகப் பிறந்தார். இளமையில் தேவாரம் திருவாசகம் மற்றும் சமய நூல்களையும் கற்றார். இவரிடம் தமிழ் பயின்றவர் மறைமலையடிகள் என்பது சிறப்புக்குரியது. இவர் ராவ்பகதூர் பட்டம் பெற்றவர். பத்துப்பாட்டு பற்றிய திறனாய்வினை ஆங்கிலத்தில் எழுதி சென்னை கிறித்தவ கல்லூரி இதழில் வெளியிட்டார். திருஞானசம்பந்தர் காலஆராய்ச்சி செய்து 1894 இல் வெளியிட்டார். இவர் படைத்த நூல்களில் சிறப்புக்குரியது மனோன்மணியம் என்னும் நாடக நூல் ஆகும். இது நாடக இலக்கியத்தில் முதன்மையாகப் போற்றப்படுகிறது. முழுவதும் செய்யுள் நடையிலேயே அமைந்துள்ளது. இது 1891 ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்டது. லிட்டன்பிரபு எழுதிய இரகசிய வழி எனும் நூலைத் தழுவி ஓர் இன்பியல் நாடகமாக இதனை எழுதியுள்ளார். இது ஒரு கற்பனைப் புதினம் ஆகும். இந்நூலை, தமிழ்த்தாயை வணங்கி தொடங்குகிறார். அத்தமிழ்த் தாய் வணக்கப் பாடலின் ஒரு பகுதியே பாடப்பகுதியாக அமைந்துள்ளது. இப்பாடற் பகுதி 1970 இல் தமிழக அரசால் சில திருத்தங்களுடன் தமிழ்த்தாய் வாழ்த்துப் பாடலாக அறிவிக்கப்பட்டது. தமிழக அரசு விழாக்கள், கல்வி நிறுவன விழாக்கள், பொது நிகழ்ச்சிகள் முதலியவை இப்பாடலுடனேயே தொடங்கப்படுகின்றன. இவரைச் சிறப்பிக்கும் வகையில் திருநெல்வேலி பல்கலைக் கழகத்திற்கு மனோன்மணியம் சுந்தரனார் என பெயரிடப்பட்டுள்ளது. இவர் 1897 இல் மறைந்தார்.

பாடல் விளக்கம்

நீர் நிறைந்த கடலெனும் ஆடையுடுத்திய நிலமெனும் பெண்ணுக்கு அழகு மிளிரும் சிறப்பு நிறைந்த முகமாகத் திகழ்கிற இந்தியக் கண்டத்தில் தென்னாடும் அதில் சிறந்த திராவிடர்களின் நல்ல திருநாடும் பொருத்தமான, பிறை போன்ற நெற்றியாகவும் அதிலிட்ட மணம்' வீசம் திலகமாகவும் இருக்கின்றன. இத் திலகத்தில் இருந்து வரும் வாசனை போல அனைத்துலகமும் இன்பம் பெறும் வகையில் எல்லாத் திசையிலும் புகழ் மணக்கும்படி இருந்த பெருமை மிக்க தமிழ்ப்பெண்ணே! இன்றும் இளமையாக இருக்கும் உன் சிறப்பான திறனை வியந்து எங்கள் செயல்களை மறந்து உன்னை வாழ்த்துவோமே! வாழ்த்துவோமே! வாழ்த்துவோமே!

அதாவது இந்த அழகான பூமிப் பெண்ணிற்கு பரந்த இந்தக் கடல்தான் ஆடை. பாரத நாடே அவளின் முகம். தென்திசை அதன் நெற்றி. அதில் திலகமெனத் திகழ்வது திராவிட திருநாடு. அந்தத் திலகத்தின் வாசனை போல் அனைத்துலகமும் இன்பம் காண எல்லா திசையிலும் புகழ் மணக்க இருக்கும் தெய்வமகள் தமிழ் மகள் (பெண்). அவள் என்றென்றும் இளமையாக இருப்பவள். இத்தகைய சிறப்புத் திறம் பெற்ற தமிழ்ப் பெண்ணாகிய தெய்வமகளே உனது பேரழகைக் கண்டு வியந்து எங்கள் செயல் மறந்து வாழ்த்துகிறோம். வாழ்த்துகிறோம் என்று தமிழ் தெய்வத்தின் சிறப்பினைப் போற்றுகிறார் ஆசிரியர். இதில் அவரது கற்பனை ஆற்றலையும் உவமிக்கும் திறத்தையும் தமிழ்ப்பற்றையும் இனம் காணலாம்.

2. மகா மகோ பாத்தியாய வாழ்த்து

செம்பரிதி ஒளி பெற்றான் - பைந்நறவு

சுவைபெற்றுத் திகழ்ந்தது; ஆங்கள்

உம்பரெலாம் இறவாமை பெற்றனரென்று

எவரேகொல் உவத்தல் செய்வார்!

கும்பமுனி யெனத்தோன்றும் சாமிநா

தம்புலவன் குறைவில் கீர்த்தி

பம்பலுறப் பெற்றனனேல், இதற்கென்கொல்

பேருவகை படைக்கின்றீரே?

- மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதி

இவர் 1882 - ஆம் ஆண்டு எட்டையபுரத்தில் சின்னச்சாமி ஐயர், இலக்குமிஅம்மாள் தம்பதியருக்கு மகனாகப் பிறந்தார். இவர் சென்னையிலுள்ள திருவல்லிக்கேணியில் வாழ்ந்தார். இவர் பாரதியார், சுப்பையா, முண்டாசுக்கவி, சக்தி தாசன் என்று பல்வேறு பெயர்களில் அழைக்கப்பட்டார். செய்தியாளராகப் பணிபுரிந்தார். மிகச் சிறந்த கவிஞர், எழுத்தாளர், பத்திரிக்கையாசிரியர், விடுதலைவீரர், சமூக சீர்திருத்தவாதி. இந்திய விடுதலை இயக்கத்தில்

பங்கேற்று தன்னுடைய எழுத்தாற்றல் மூலம் மக்களிடம் விடுதலையுணர்வை ஊட்டினார். இவர் தமிழ்க் கவிதையிலும் உரை நடையிலும் சிறந்த புலமை பெற்று நவீன தமிழ்க் கவிதைக்கு முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தார். இவருடைய மிகச்சிறந்த படைப்புகள் பாஞ்சாலி சபதம், பாப்பா பாட்டு. கண்ணன் பாட்டு. குயில்பாட்டு. பாரதியார் கவிதைகள், பாரதியார் கட்டுரைகள் முதலியன. இவர் 1921 ஆம் ஆண்டு தனது 38 ஆம் வயதில் இயற்கை எய்தினார்.

பாடல் விளக்கம்

கதிரவன் செம்மையான கதிர்களால் ஒளி வீசினான். பசுமையான தேன் சுவை பெற்றுத் திகழ்ந்தது. அங்கு தேவர்கள் அனைவரும் இறவாத தன்மை பெற்றனர். இச்சிறப்பினைக் கண்டு மகிழ்ச்சி அடையாதவர் யார்? கும்ப முனி என அழைக்கப்படும் அகத்திய மாமுனிவர் போன்று மகாகோபாத்தியாயர் தமிழ்த்தாத்தா உ.வே. சாமிநாதய்யர் திகழ்கிறார். இப் புலவர் குறைவில்லாத சிறப்புகள் அனைத்தையும் பெற்றவர். அவ்வாறு புகழைப் பெற்றமைக்காகவே இப்படி பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கு தொண்டாற்றிய சாமிநாதய்யரின் புகழ் மேலும் மேலும் வளர வேண்டும்.

3. புதியதோர் உலகு செய்வோம்

புதியதோர் உலகம் செய்வோம் - கெட்ட

போரிடும் உலகத்தை வேரொடு சாய்ப்போம் (புதிய)

பொதுஉடைமைக் கொள்கை திசையெட்டும் சேர்ப்போம்

புனிதமோ டதைளங்கள் உயிரென்று காப்போம். (புதிய)

இதயமெலாம் அன்பு நதியினில் நனைப்போம்

இது எனதென்னுமோர் கொடுமையைத் தவிர்ப்போம் (புதிய)

உணர்வெனும் கனலிடை அயர்வினை எரிப்போம்

ஒருபொருள் தனி' எனும் மனிதரைச் சிரிப்போம் (புதிய)

இயல்பொருள் பயன்தர மறுத்திடில் பசிப்போம்

ஈவதுண்டாம் எனில் அனைவரும் புசிப்போம் (புதிய)

- புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசன்

இவர் 1891 - ஆம் ஆண்டு கனகசபைக்கும் இலக்குமி அம்மாளுக்கும் மகனாகப் புதுச்சேரியில் பிறந்தார். இவரது இயற்பெயர் கனகசுப்புரத்தினம். பாரதியிடம் கொண்ட அன்பால் தன் பெயரை பாரதிதாசன் என்று மாற்றிக்கொண்டார். திராவிட இனம். திராவிட மொழி, திராவிட நாடு பற்றிய கொள்கையினை வலியுறுத்தினார். கவிதை, நாடகம், காப்பியம் முதலான இலக்கியங்களைப் படைத்தார். பிசிராந்தையார், வீரத்தாய் முதலிய கவிதை நாடகங்கள், எதிர்பாராத முத்தம்.

புரட்சிக்கவி, அழகின் சிரிப்பு, முதலிய குறுங்காவியங்கள், பாண்டியன் பரிசு எனும் பெருங்காப்பியம் தமிழ் இயக்கம், இசை அமுது, தேனருவி, கண்ணகி புரட்சிக்காப்பியம், காதலா கடமையா, மணிமேகலை வெண்பா, சஞ்சீவி பர்வதத்தின் சாரல். இருண்டவீடு, புதிய ஆத்திச்சூடி, குடும்ப விளக்கு முதலிய இலக்கிய நூல்களையும் படைத்தார். சாகித்திய அகாடமி விருது பெற்ற இவர் 1964 - ஆம் ஆண்டு தம் 72 ஆம் வயதில் காலமானார்.

பாடல் விளக்கம்

புதுமையான ஓர் உலகத்தைப் படைப்போம். அதில் பல புதுமைகளைப் புகுத்துவோம். கொடுமையான போரினை நிகழ்த்திவரும் இவ்வுலகத்தை வேரோடு சாய்த்து அதனை மாற்றி அமைப்போம். பொதுவுடமை என்னும் கொள்கையினை எட்டுத் திசைகளிலும் உள்ள மக்களிடம் கொண்டு சேர்ப்போம். புனிதமான அதனை எங்கள் உயிராகக் கொண்டு காப்பாற்றுவோம். நம் மனங்களில் அன்பு என்னும் அரிய உணர்வினை ஊட்டி அதனை வளர்த்து மகிழ்வோம். இது என்னுடையது, எனக்கு மட்டுமே சொந்தமானது என்னும் குறுகிய சிந்தனையான கொடுமையினைத் தவிர்த்து வாழ்வோம். நமது உணர்வு என்னும் நெருப்பில் சோம்பல் எனும் பண்பினைச் சுட்டெரித்து புத்துணர்ச்சிக் கொள்வோம். ஒவ்வொரு பொருளும் தனி மனிதருக்குச் சொந்தமானது என்னும் கொள்கையினை எள்ளி நகையாடுவோம். பொருட்கள் அனைத்தும் பயன்தர மறுத்து விட்டால் அனைவரும் பசியோடு இருப்போம். பிறருக்குக் கொடுத்து வாழும் நிலை வந்தால் அதனை அனைவரும் ஏற்று புசித்து மகிழ்வோம். என்று பொதுவுடமைக் கொள்கையினை பாரதிதாசன் எடுத்துரைக்கின்றார்.

4. சிக்கனம்

உரைநடையின் சிக்கனம் - கவிதை

ஓங்கும் உணர்ச்சிகளின் சிக்கனம் - அடக்கம்

காதல் வரவேற்பின் சிக்கனம் - பெண்ணின் நாணம்

மாளிகையின் சிக்கனம் - குடிசை

உரிமைகளின் சிக்கனம் - சட்ட திட்டம்

உணவுகளின் சிக்கனம் - பங்கீடு

அரசியலின் சிக்கனம் - இரண்டே கட்சி

அனுபவத்தின் சிக்கனம் - நீதி நூல்கள்

பகட்டு வாழ்க்கை நீராவி போன்றது

சிக்கனம் நீருற்றைப் போன்றது.

சீராகச் செட்டாக ஒவ்வோர் நாளும்

சிக்கனமாய்ப் பெரியார் போல் வாழ்ந்து வந்தால்

பாரங்கல் மீதில் விழும் மழைநீர்ப்போலப்
பளிச்சென்ற துன்பமெல்லாம் சிதறிப்போகும்.

- உவமைக் கவிஞர் சுரதா

இவர் 1921 – ஆம் ஆண்டு திருவேங்கடம் செண்பகம் அம்மையார் தம்பதிக்கு தஞ்சை மாவட்டம் பழையனூரில் (சிக்கல்) மகனாகப் பிறந்தார். இவரது இயற்பெயர் இராசகோபாலன் என்பதாகும். பாரதிதாசன் மீது கொண்ட பற்றின் காரணமாக சுரதா (சுப்பு ரத்தின தாசன்) என புனை பெயர் இட்டுக் கொண்டார். இவர் கவிதைகளில் உவமைகளைக் கையாள்வதில் வல்லவர். ஆனால் உவமைக் கவிஞர் என அழைக்கப்பட்டார். துறைமுகம், அமுதம் தேனும், சாவின் முத்தம், ஊர்வலம், விண்மீன், சுரதா, சுவரும் சுண்ணாம்பும், தேன் மழை, வார்த்தை வாசல் முதலிய நூல்களைப் படைத்துள்ளார். திரைப்படங்கள் பலவும் படைத்துள்ளார். கலைமாமணி விருது, பாரதிதாசன் விருது, இராஜ இராஜன் விருது, தமிழகஅரசு விருது முதலிய பல விருதுகளைப் பெற்றுள்ளார். படகுக் கவியரங்கம், கப்பல் கவியரங்கம், விமாக கவியரங்கம் முதலிய கவியரங்குகளை நடத்தியுள்ளார். இவர் 2006 – ஆம் ஆண்டு தமது 86 ஆம் வயதில் காலமானார்.

பாடல் விளக்கம்

உரைநடை என்னும் இலக்கியத்தின் சிக்கனமாக விளங்குவது அதாவது சுருக்கமாகத் திகழ்வது கவிதை இலக்கியமாகும். உள்ளத்தில் எழும் உணர்ச்சிகளின் சிக்கனமாக விளங்குவது அடக்கம் என்னும் பண்பாகும். காதல் உணர்வின் வரவேற்பிற்கு சிக்கனமாக விளங்குவது பெண்ணின் நாணம் என்னும் குணமாகும். ஒரு மாளிகைக்குச் சிக்கனமாக விளங்குவது அதன் அருகில் இருக்கும் குடிசையாகும் உரிமைகளுக்குச் சிக்கனமாக விளங்குவது அது தொடர்பான சட்ட திட்டங்களாகும். உணவுகளுக்குச் சிக்கனம் என்பது அதை அணைவருக்கும் பகுத்துக் கொடுக்கும் பங்கீடு ஆகும். அரசியலில் சிக்கனம் எது என்றால் இரண்டே கட்சிகள் இருப்பதாகும். அனுபவத்தின் சிக்கனம் அதன் வெளிப்பாடாகிய நீதி நூல்களாகும். இவ்வுலகில் பகட்டான வாழ்க்கை வாழ்வது நீராவி போன்றது. நிலையில்லாது அழிந்துவிடும். ஆனால் சிக்கனம் என்பது நீர் ஊற்றைப் போன்றது. அது பெருகி வளர்ந்து கொண்டே இருக்கும். எனவே ஒவ்வொருவரும் பகட்டு வாழ்க்கையை விடுத்து சிக்கனமாக வாழ்வது அவசியம். அதுவே நாட்டுக்கும் வீட்டுக்கும் நன்மை பயக்கும். ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு நாளும் சீராகவும் சிறப்பாகவும் பெரியார் போன்று சிக்கனமாக வாழ்ந்து வந்தால் நமக்கு ஏற்படும் துன்பங்கள் அனைத்தும் பாறாங்கல் மீது விழும் மழை நீர் போல முழுமையாக சிதறிப்போய் விடும் எனவே சிக்கனமாக வாழ்வது அவசியம். இப்பாடலில் நீராவி போன்றது, நீருற்றைப் போன்றது, பாறாங்கல்மீது விழும் மழை நீர் போன்றது எனும் உவமைகளைக் கையாண்டிருப்பது கவிஞரின் தனித்தன்மையைக் காட்டுகிறது.

ஆ) புதுக்கவிதைகள்

1. தெரியவில்லை

மலையைப் பார்க்கிறேன்
சிலைக்காகும்
கோயிலுக்காகும்
பங்களாவின் சுற்றுச் சுவர்க்காகும்.
தாரோடும் வீதிக்கு
செல்லிக் கல்லாகும்
மலைச்சிகரம்
மனிதச் சாதனைக்காகும்
ஏதேதோ தெரிந்தாலும்
மலையாகப் பார்க்கத் தெரியவில்லை
மலரைப் பார்க்கிறேன்
புலரும் காதலுக்குத்
தூண்டில் முள்ளாகும்
அத்தர்க்காகும்
படத்துக்காகும்
ஏதேதோ தெரிந்தாலும்
மலராகப் பார்க்கத் தெரியவில்லை.
என்னைப் பார்க்கிறேன்
கண்காணாச் சமூகத்தை
நிலைநிறுத்தும் கல் தூண்
பரிணாமத்தின் பனிச்சிகரம்
சந்ததியின் சங்கிலியால்
காலம் காட்டும் கடைக் கரணை
ஏதேதோ தெரிந்தாலும்
நானாகப் பார்க்கத் தெரியவில்லை

- ந. பிச்சமுர்த்தி

இவர் கும்பகோணத்தில் 08.11.1900 அன்று நடேச தீட்சிதர் காமாட்சி அம்மாள் தம்பதியருக்கு நான்காவது குழந்தையாகப் பிறந்தார். இவரது இயற்பெயர் வேங்கடமகாலிங்கம் என்பதாகும். தமிழ்ப் புதக்கவிதையின் தந்தை எனப் போற்றப்படுபவர். வழக்கறிஞர் பட்டம் பெற்ற இவர் இந்து அறநிலையத்துறை அதிகாரியாக பணியாற்றியவர். நவ இந்தியா பத்திரிக்கையில் சிலகாலம் பணியாற்றினார். சுதேசமித்திரன், சுதந்திரச் சங்கு, தினமணி, மணிக்கொடி ஆகிய இதழ்களில் எழுதினார். பதினெட்டாம் பெருக்கு, மோகினி, மாங்காய்த்தலை, காபூலிக் குழந்தைகள், விஜயதசமி ஆகிய சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார். இவர் ஸ்ரீராமானுஜர் என்னும் திரைப்படத்தில் ஆளவந்தார் வேடத்தில் நடித்துள்ளார். இவரது படைப்புகள் நாட்டுடமையாக்கப் பட்டுள்ளன. இவர் 04.12.1976 அன்று இயற்கையெய்தினார்.

கவிதை விளக்கம்

மலையைப் பார்க்கும்பொழுது அது சிலை வடிக்கப் பயன்படும். கோயில் கட்ட உதவும். பங்களாவின் சுற்றுச்சுவர் கட்டுவதற்குத் தேவைப்படும். தார் சாலை அமைக்க உதவும். ஜல்லிக்கல்லுக்கு தேவைப்படும் இத்தகைய மலையின் சிகரம் மனிதனின் சாதனையை உணர்த்த பயன்படும். இவ்வாறு ஏதேதோ தெரிந்தாலும் மனிதனுக்கு அதனை மலையாகப் பார்க்கத் தெரியவில்லை.

மலரைப் பார்த்த பொழுது அது மனிதனிடம் தோன்றும் காதலுக்குத் தூண்டில் முள்ளாகப் பயன்படுதல் அத்தர் எனும் நறுமணப்பொருள் உருவாக்கப் பயன்படுதல் படங்களுக்கு மாலையாகப் பயன்படுதல் முதலிய பல்வேறு காட்சிகள் கண்ணில் தெரிகின்றன. இன்னும் ஏதேதோ புலப்படுகின்றன. ஆனால் மனிதனுக்கு அதனை மலராகப் பார்க்கத் தெரியவில்லை.

நான் என்னைப் பார்க்கிறேன் கண்ணால் கான முடியாத சமூகத்தை நினைத்துப் பார்க்கிறேன். அதனை நிலை நிறுத்தும் கல்தூண் பரிணாமத்தின் பனிச்சிகரம் ஆகும். சங்கிலி போல் தொடர்ந்து வரும் சந்ததிகளை காலமாகிய வரலாறு படம்பிடித்துக்காட்டும். ஏதேதோ மனக்கண்முன் தெரிந்தாலும் எனக்கு என்னை நானாகப் பார்க்கத் தெரியவில்லை இவ்வாறு சமூகத்தின் யதார்த்தத்தையும் சமூக மனிதர்களின் மன அவலத்தையும் தன் கற்பனை வடிவத்தில் கவிதையாக்கியுள்ளார் ந. பிச்சமுர்த்தி.

2. மரணம்

மூச்சுத்தொடரின்

முற்றுப்புள்ளி நான்

இதயத் துடிப்போ

என் கடிகாரம்

நோய் என் வாசல்

காயம் என் புன்னகை
தூக்கு கயிறு நான்
கட்டும் தாலி
குறுதி என் மருதாணி
நஞ்சு என் அமுதம்
காலம் என் கணக்கன்
ஆயள் என் சலுகை
உறக்கம் என் ஒத்திகை
மயக்கம் என் முற்றுக்கை
விபத்து என் குறும்பு
போர் என் திருவிழா
பாடை என் பல்லக்கு
மயானம் என் வீடு
ஜன்ம விழாவில்
ஜனகன மண நான்!

- அப்துல் ரகுமான்

இவர் மதுரையில் 02.11.1937 அன்று உருது கவிஞர் மணி என்னும் சையத்அஹமத் - ஜைனத்பேகம் தம்பதியருக்கு மகனாகப் பிறந்தார். மதுரை தியாகராயர் கல்லூரியில் பயின்று உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தில் முனைவர் பட்டம் பெற்றார். வாணியம்பாடி இஸ்லாமியக் கல்லூரியில் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றார். தமிழ்நாடு வ.பு வாரியத் தலைவராக விளங்கினார். தமிழில் புதுக்கவிதை, ஹைக்கூக் கவிதை கஜல் முதலிய பிறமொழி இலக்கிய மரபுகள் வளரப் பாடுபட்டார். கவிக்கோ எனும் சிறப்புப் பெயர் பெற்றவர். வானம்பாடி இயக்கக் கவிஞர்களுடன் இணைந்தவர். பால்வீதி என்னும் கவிதைத் தொகுப்பு மூலம் கவிதைத் துறைக்கு அறிமுகம் ஆனார். இவரது ஆலாபனை என்னும் கவிதைத் தொகுப்பிற்கு சாகித்திய அகாடமி விருதையும் மேலும் பல விருதுகளையும் பெற்றுள்ளார்.

கவிதை விளக்கம்

மரணம் தன்னைப் பற்றி அறிமுகப்படுத்திக் கொள்வதாக இக்கவிதையை அமைத்துள்ளார் கவிஞர். அதன் இயல்பையும் ஆற்றலையும் செயல்பாட்டையும் இக்கவிதை படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது. இடைவிடாமல் தொடர்ந்துவரும் மூச்சுக் காற்றின் முற்றுப்புள்ளியாக மரணம் திகழ்வதாக அது குறிப்பிடுகிறது. தன் கடிகாரத் துடிப்பாக இதயத்துடிப்பு விளங்குகிறது. நோய்

அதன் வாசலாக விளங்குகிறது. காயமே அதன் புன்னகையாம். தூக்குக் கயிறே மனிதன் கட்டும் தாலிச்சரடாகத் திகழ்கிறது. குருதியே அதற்கு மருதாணியாகத் திகழ்கிறது. நஞ்சு மரணத்திற்கு அமுதமாக விளங்குகிறது. காலமே மரணத்தின் கணக்கப்பிள்ளையாகத் திகழ்கிறது. மரணத்தின் சலுகையாக ஆயுள் விளங்குகிறது. உறக்கமே அதற்கு ஒத்திகையாகும் மயக்கமே அதன் முற்றுகையாகும். விபத்து எனது குறும்பாகவும் போர் எனக்குத் திருவிழாவாகவும் பாடை எனக்குப் பல்லக்காகவும் மையானம் எனும் இடுகாடு எனது வீடாகவும் விளங்குகிறது என மரணம் தன் வரலாறு கூறுகிறது. மனித பிறவியின் ஜன்ம விழாவில் ஜன கன மன என்னும் இறுதி நிகழ்வாக நான் இருக்கிறேன் என மரணம் தன் இயல்பைக் குறிப்பிடுகிறது. இக்கவிதை வாயிலாக மனித வாழ்க்கையை மிரட்டும் மரணத்தின் இயல்பினைத் தன்வரலாறு கூறும் உத்தியைக் கையாண்டு எடுத்துரைக்கிறார் கவிஞர்.

3. வெற்றிவிழா

முரசுகள் அதிர்ந்தன கேண்மினோ! கேண்மிண்!

முழங்கின ஊதுகுழல்

புரவிகள் ஆடின காண்மினோ! காண்மின்!

பொழிந்தன தமிழ்ப்பாடல்!

அதிர்ந்தன வேட்டுக்கள்!

தாயகம் தனியரசானது! தேனிசை

தவழ்ந்தது காற்றெல்லாம்!

சேயிழை தமிழ் மகள் வாய்மலர்

இதழ்களும் சிரித்தன சிரித்தனவே!

நீள்நெடு மாளிகை வீடுகள் நிறைந்தன!

குடிசைகள் நீங்கினவே!

நாள்தொறும் வாடிய ஏழையர் பூமுகம்

நகைத்தன நகைத்தனவே!

ஆள்பவர் அடிமையர் உள்ளவர் அற்றவர்

ஆகிய பேதங்கள்

தூள்பட விடுதலை வந்தது!

தமிழ்மனம் குளிர்ந்ததடா !

போயின ஊர்வலம் ! வீடெலாம் பொன்விழா !

பூத்தன நிறைகுடங்கள்!

ஆயிரம் எழில்வகை! விடுதலை நாளெனில்
அழகொரு காட்சியன்றோ?
வாயிதழ் எங்கணும் வாழ்த்தொலி நின்றது!
வாழிய தமிழ்நாடே!

- காசி ஆனந்தன்

இவர் 1938 ஆம் ஆண்டு ஈழத்தின் மட்டக்கலப்பில் பிறந்தார் இவரது இயற்பெயர் காத்தமுத்து சிவானந்தன் என்பதாகும். இதனை சுருக்கமாக காசி ஆனந்தன் என அமைத்துக்கொண்டார். ஈழத்து எழுச்சிக் கவிஞர் என சிறப்பிக்கப்பட்டார். இளமையிலேயே ஆதிக்க வெறியர்கள் மற்றும் ஆட்சியாளர்களின் நடைமுறைக்கு எதிராக போராட்டம் நடத்தியவர். தமிழகத்திலும் இலங்கையிலும் பணியாற்றியவர் ஈழத் தமிழர்களின் எழுச்சிக்கு துணை நின்று சிறை சென்றவர். தமிழ் ஈழத்தின் அதி உயர் விருதான மாமனிதர் விருது வழங்கிச் சிறப்பிக்கப்பட்டவர் உயிர் தமிழுக்கு, தமிழன் கணவு. தெருப்புலவர் சுவர்க் கவிதைகள், காசி ஆனந்தன் கவிதைகள் உள்ளிட்ட பல படைப்புகளைத் தந்தவர். தமிழகத்திலேயே தங்கி ஈழத் தமிழர் விடுதலைக்கு உழைத்து வருகிறார்.

கவிதை விளக்கம்

முரசுகள் அதிர்வதை கேட்டீர்களோ இல்லையெனில் கேளுங்கள். ஊது குழல் முழங்குகின்றன. குதிரைகள் ஆடுவதை கண்டீர்களோ இல்லையெனில் அவற்றைக் காணுங்கள். தமிழ்பாடல் மழையாகப் பொழிகின்றன. வேட்டுக்கள் அதிர்ந்தன காரணம் தாயகம் தனி அரசு ஆனது. காற்றில் தேனிசைக் கலந்து தவழ்ந்தது. சேயிழை போன்ற தமிழ்மகள் வாயாகிய மலரின் இதழ்கள் சிரித்தன, சிரித்தனவே. நீண்ட தெருக்களில் இருமருங்கும் மாளிகை வீடுகள் நிறைந்து எழுந்தன. குடிசைகள் அனைத்தும் நீங்கிவிட்டன. வறுமையில் வாடிய ஏழைகளின் பூப்போன்ற முகம் தினமும் மகிழ்ச்சியில் நகைத்தன. நகைத்துக்கொண்டே இருந்தன. ஆண்டான் அடிமை ஏழை பணக்காரன் என்னும் பேதங்கள் பொடிப்பொடியாகிப் போக விடுதலை வந்தது. அவ்விடுதலை மகிழ்ச்சியினால் வானத்தில் பறவைகள் மகிழ்ச்சியில் துள்ளுகின்றன. அதைக் கண்ட தமிழரின் மனம் மகிழ்ச்சியில் குளிர்ந்தது. வெற்றி ஊர்வலம் தெருவெங்கும் போயின. வீடுகளில் பொன்விழா மகிழ்ச்சி நிறைந்தது. நிறைகுடங்கள் பூத்தன. ஆயிரம் வகை அழகு புலப்பட்டது. விடுதலை நாளில் இத்தகைய காட்சி அழகிய காட்சியன்றோ. வாய் இதழ்கள் அனைத்தும் எங்கும் வாழ்த்தி ஒலி எழுப்பின வாழிய தமிழ் நாடே என்று வாழ்த்தி மகிழ்ந்தன என விடுதலை உணர்வினையும் மகிழ்ச்சியினையும் வெற்றிவிழாவாகத் தருகிறார் கவிஞர்.

4. வாழ்க்கை

இறக்கை சிலுப்பும் காக்கையை
எச்சில் இலையைத் தின்றபடி
யோசனை செய்யும் பசுமாட்டை
நனைந்த குரலில் பூ விற்று
நடந்து போகும் சிறு பெண்ணை
ஓட்டல் புகையை ரோட்டின்மேல்
பெட்ரோல் சிதறிய கோலத்தை
பாராமல் ஏன் அவன் மட்டும்
பரிசு சீட்டை விலை சொல்லிக்
கூவுகின்றான்? ஏன் கக்கத்துக்
குடையைப் போல பெரிதாகக்
கிழிந்து போச்சோ அவன் வாழ்க்கை

- கல்யாணஜி

இவர் 1946 ஆம் ஆண்டு மூத்த எழுத்தாளர் திருநெல்வேலி தி.க. சிவசங்கரனுக்கு மகனாகப் பிறந்தார். வண்ணதாசன் என சிறுகதைகள் மூலமும் கல்யாணஜி என கவிதைகள் மூலமும் தமிழ் இலக்கிய உலகில் அறியப்பட்டவர். அறுபதுகளில் எழுதத் தொடங்கினார். தமிழக அரசின் கலைமாமணி விருதையும் 2016 ஆம் ஆண்டு சாகித்திய அகாடமி விருதையும் மேலும் பல விருதுகளையும் பெற்றுள்ளார். இவரது கவிதைகள் நூலாகவும் குறுந்தகடுகளாகவும் வெளிவந்துள்ளன. இவரது கடிதங்கள் எல்லோருக்கும் அன்புடன் என்னும் பெயரில் நூலாக வெளிவந்துள்ளது.

கவிதை விளக்கம்

பரிசுச்சீட்டு விற்கும் ஒருவனது வாழ்க்கை அவலத்தை வெளிப்படுத்துவதாக இக்கவிதை அமைகிறது. காக்கை இறக்கையை சிலுப்புகின்றன. பசுமாடு எச்சில் இலையைத் தின்றவாறு யோசனை செய்கிறது. சிறு பெண்ணொருத்தி நனைந்த குரலில் பூ விற்றுக் கொண்டு நடந்து போகிறாள். உணவு விடுதிகளில் இருந்து வெளிப்படும் புகையையும் சாலையின் மேல் பெட்ரோல் சிதறிய கோலத்தையும் பொருட்படுத்தாமல் ஒருவன் பரிசுச் சீட்டை விலை கூறிக் கூவிக்கொண்டிருக்கின்றான். இவற்றை அவன் மட்டும் ஏன் பொருட்படுத்தாமல் இருக்கின்றான். ஏன் கக்கத்திலே இருக்கும் கிழிந்த குடை போன்று அவன் வாழ்க்கையும் பெரிதாக கிழிந்து போய்விட்டதோ என்று வாழ்க்கையின் அவலத்தை தன் கற்பனையைக் கலந்து வெளிப்படுத்தியுள்ளார் கவிஞர். இக் கவிதையில் யதார்த்தமாய்க் காணும் பல காட்சிகளை கண்முன் நிறுத்துகிறார் கவிஞர்.

5. ஓ! மரங்கொத்தி மனிதர்களே!

மரங்களை வெட்டாதீர்கள்

என் இடுப்பில்

இரத்தம் கசிகிறது!

மரங்களை வெட்டாதீர்கள்

மலை விதவையாவதில்

எத்தனை பேருக்கு இஷ்டம்?

மரங்கள்

வளரும் ஓவியங்கள்!

வேர் விட்ட மனிதர்கள்!

புறவைகளின்

வீட்டு வசதி வாரியங்கள்!

மரங்களை நீங்கள்

மரங்கள் என்பீர்கள்

நானோ

பூமி

தானே தனக்குத்

தயாரித்த குடைகள்

என்பேன் !

சீதையைத் சந்தேகித்த போது

நான்

இராமனைச் சந்தேகித்தேன்

மரங்களை அ.நினை

என்றால்

நான்

இலக்கணத்தைச்

சந்தேகிக்கிறேன்!

மரங்களை
மட்டமாய்ப் பேசாதீர்
மனிதர்களே
இறந்தபிறகும்
மரங்களுக்கு மரியாதை உண்டு
உங்களுக்கு....?
மரங்கள் மட்டும்
இல்லையென்றால்
பூமி
மூன்று பங்கு கடல்
ஒரு பங்கு பாலைவனம்
என்று
பூகோளம் போதித்திருக்கும்!
மரங்கொத்தி மனிதர்களே!
மரங்கள் கையேந்தி
யாசிக்காவிடில்
மழை ஏதப்பா?
மரங்கள் சுவாசிப்பதே
மனிதன் சுவாசிக்கவல்லவோ?
மரத்திலிருந்து
ஓர்
இலை உதிர்ந்தால்
நான்
இழவு கேட்கிறேன்
ஒரு மலர் உதிர்ந்தால்
மவுனம் அனுபிக்கிறேன்
நீங்கள்
வேரையே வெட்டுகிறீர்கள் ..

பாவிக்களே !

உங்கள்

கோடரியும் இதயமும்

ஒரே உலோகத்தால்

செய்யப்பட்டவையா?

ஒரு மரம்

மண்ணில் விழும்போது

சில நோயாளிகள்

படுக்கையில்

வீழ்கிறார்கள்

மரங்களை வெட்டாதீர்கள்

இன்று முதல் நிறுத்துங்கள்

இல்லை ...

மரங்களைக் கொலை

செய்தாள் ...

என்று -

இ. பி. கோ. வைத் திருத்துங்கள்

- கவிஞர் வைரமுத்து

இவர் தேனி மாவட்டம் வடுகப்பட்டியில் இராமசாமித்தேவர் அங்கம்மாள் தம்பதியருக்கு 13. 07. 1953 இல் மகனாகப் பிறந்தார். சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரியில் பயின்றார். 1980 இல் நிழல்கள் திரைப்படத்தின் மூலம் திரைக் கவிஞரானார். 6 முறை தேசிய விருதினைப் பெற்றுள்ளார். வைகறை மேகங்கள், திருத்தி எழுதிய தீர்ப்புகள், இன்னொரு தேசிய கீதம், கவிராஜன் கதை. இந்தப் பூக்கள் விற்பனைக்கல்ல. தமிழுக்கு நிறமூண்டு, பேய்யெனப்பெய்யும் மழை, கள்ளிக்காட்டு இதிகாசம், வடுகப்பட்டி முதல் வால்கா வரை , தண்ணீர் தேசம், கருவாச்சி காவியம், மூன்றாம் உலகப்போர் முதலிய பல படைப்புகளைத் தந்துள்ளார். கலைமாமணி. சாகித்ய அகாடமி, பத்மபூசன் முதலிய பல விருதுகளைப் பெற்றுள்ளார். கவிப்பேரரசு என்னும் சிறப்பினைப் பெற்றவர்.

கவிதை விளக்கம்

மரம் வெட்டும் மனிதர்களைப் பார்த்து அறிவுரை கூறுவதாக இக்கவிதை அமைந்துள்ளது. இதில் மரம் வளர்ப்பதன் முக்கியத்துவமும் மரங்களை வெட்டுவதால் ஏற்படும் அவல நிலையும் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன. மரங்களை வெட்டுவதால் தனக்கு ஏற்படும் துன்பத்தை சமூகத்திற்கு ஏற்படும் துன்பமாகப் பிரதிபலித்துள்ளார்.

மனிதர்களே மரங்களை வெட்டாதீர்கள் என மரங்கள் அறைகூவல் விடுக்கின்றன. மரங்களை வெட்டினால் அதன் இருப்பில் இரத்தம் கசிகிறது. மரங்கள் மலைகளின் காதலர்கள். மரங்களை வெட்டினால் மலைகள் விதவையாகிவிடும். மலைகள் விதவையாவதில் எத்தனை பேருக்கு விருப்பம்? மரங்கள் வளரும் ஓவியங்கள். இவை வேர் விட்டு நிற்கும் மனிதர்கள் பறவைகளின் இருப்பிடமான வீட்டு வசதிவாரியங்கள். மரங்களை நீங்களோ மரங்கள் என்பீர்கள். ஆனால் நானோ பூமகள் தனக்குத் தானே தயாரித்துக் கொண்ட குடைகள். இராமன் சீதையை சந்தேகித்த போது நானோ இராமனை சந்தேகித்தேன். மரங்கள் அ.:றிணையல்ல. அது அ.:றிணை என்றால் நான் இலக்கணத்தையே சந்தேகிக்கிறேன். மனிதர்களே மரங்களை இழிவாகப்பேசாதீர்கள். மரங்கள் இறந்த பின்பும் அவற்றிற்கு மரியாதை உண்டு. ஆனால் உங்களுக்கு இல்லை. மரங்கள் மட்டும் இல்லையெனில் இந்த பூமியில் மூன்று பங்கு கடல் ஒரு பங்கு பாலைவனம் என புவியியல் போதித்திருக்கும் மரத்தை வெட்டும் மரங்கொத்தி மனிதர்களே மரங்கள் வானத்தை நோக்கி கையேந்தி யாசிக்காவிட்டால் உங்களுக்கு மழை கிடைக்குமா மனிதர்கள் சுவாசிப்பதற்காகவே மரங்கள் சுவாசிக்கின்றன. மரத்திலிருந்து ஒரு இலை உதிர்ந்தாலும் நான் துக்கம் கேட்கிறேன். ஒரு மலர் உதிர்ந்தால் மவுனம் கடைபிடிக்கிறேன் ஆனால் நீங்களோ வேரையே வெட்டுகிறீர்களே பாவிகளே உங்கள் இதயம் உலோகமா? மரத்தை வெட்டும் கோடரியும் இதயமும் ஒரே உலோகத்திலா செய்யப்பட்டுள்ளன. ஒரு மரம் மண்ணில் விழுமபோது சில நோயாளிகள் படுக்கையில் வீழ்கிறார்கள் என்பதை மறந்து விடவேண்டாம் மரங்களை வெட்டுவதை இன்று முதல் நிறுத்தி விடுங்கள் இல்லையெனில் விபரீதங்கள் நிகழும் மரங்கள் நம்மைப்போன்று ஓர் உயிர் அவற்றைக் கொலை செய்தால் உரிய தண்டனை தர வேண்டும் இல்லையெனில் இ.பி.கோ. வை திருத்த வேண்டும் என்று மரத்தை மனிதனுக்கு இணையாக்கி அதனை வெட்டுவதைக் கொலையாக்கி அதற்குத் தண்டனை தரத்துடிக்கிறார் கவிஞர். மரங்கொத்திப் பறவை மரத்தைக் கொத்தி அழிக்கும். மனிதர்களோ அதனை வெட்டி அழிக்கின்றனர். அதனால் மரத்தை வெட்டும் மனிதர்களை மரங்கொத்தி மனிதர்கள் என்று விமர்சிக்கின்றார் கவிஞர்.

இ) நாட்டார் கவிதைகள்

மக்கள் காலம் காலமாய் செவிவழியாகக் கேட்டு நாவில் வழங்கி வந்த வாய்மொழிக் கவிதைகளே நாட்டார் கவிதைகள் ஆகும். மனிதனின் பிறப்பு தொடங்கி இறப்புவரை அனைத்து நிகழ்வுகளிலும் நாட்டார் பாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. இலக்கண வரையறைக்குக்

கட்டுப்படாமல் காலத்திற்கேற்ப நெகிழ்வுத் தன்மையுடன் இன்றும் வழக்கில் உள்ளன. இவை காற்றில் மிதந்த கவிதை. ஏட்டில் எழுதா கவிதை. மலையருவி எனப் பல பெயர்களுடன் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. கதை, கதைப்பாடல், தனிப்பாடல்கள், விடுகதை, பழமொழி, சொல்வடை எனப்படும் சொல்லடை முதலிய பல வடிவங்கள் நாட்டார் இலக்கியம் எனப்படுகிறது. தனிப்பாடல்களில் தாலாட்டு, விளையாட்டு, சீராட்டு. பாராட்டு, வேண்டுகல், தெம்மாங்கு, தொழில்பாட்டு, காதல் பாட்டு, கொண்டாட்டப் பாட்டு. மாரடிப்பாட்டு, ஒப்பாரி முதலிய பல வடிவங்கள் உள்ளன. இவற்றில் குழந்தை ஏக்கம் எனும் வேண்டுகல் பாடலும் மச்சானோ! கிச்சானோ! எனும் கட்டபொம்மு கதைப்பாடலும் பாடப்பகுதியாக அமைந்துள்ளன.

1. குழந்தை ஏக்கம்

வட்டிலிலே போட்ட சாதம் - சாமி

வாரித் தின்ன மைந்தனில்லை

கிண்ணியிலே போட்ட சாதம்

கீறித்தின்னப் பிள்ளையில்லை

தண்ணிக்குப் போகையிலே

தடமறிக்கும் பிள்ளையில்லை

ஊருக்குப் போகையிலே

உடன் வரப் பிள்ளையில்லை

அங்காடிப் படைதனை

அழைத்துவர மைந்தனில்லை

மழைபெய்த வாசலிலே - நான்

மைந்தனடி காணேனே - நான்

மறுகி அழுகிறேனே

- நாடோடி இலக்கியம்

பாடல் விளக்கம்

ஒரு தாய் குழந்தை பாக்கியம் வேண்டிப் புலம்புவதாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது. அதிலும் தான் வழிபடும் சாமியிடம் அதாவது கடவுளிடம் ஆண் குழந்தை வேண்டுவதாகவே இப்பாடல் அமைந்துள்ளது. ஆண் குழந்தை மீதுள்ள விருப்பம் இதில் வெளிப்படுகிறது.

வட்டில் எனப்படும் உணவுத் தட்டில் போட்டு வைத்த உணவை அள்ளித் தின்பதற்கு ஒரு மகன் இல்லை. கிண்ணம் எனப்படும் ஒரு வகை குழிப்பாத்திரத்தில் இட்ட உணவை தன் பிஞ்சு விரல்களால் கீறித் தின்பதற்கு ஒரு குழந்தை இல்லை. தண்ணீர் எடுக்கச் செல்லும்போது வழி

மறித்து நிற்பதற்கு ஒரு பிள்ளை இல்லை. ஊருக்குச் செல்லும் பொழுது உடன் அழைத்து போவதற்கு ஒரு குழந்தை இல்லை. கடைக்குச் சென்று பொருள் வாங்குவதற்கும் சிறுவர்களை அழைத்து வந்து விளையாடுவதற்கும் ஒரு குழந்தை இல்லை மழை பெய்யும் பொழுது வாசலில் நின்று விளையாடுவதற்கு ஒரு குழந்தை இல்லை. அப்படி விளையாடும் மைந்தனின் சிறு பாதத்தைக் காணமுடியவில்லையே மைந்தன் இல்லாத கவலையினால் நான் மறுகி அதாவது ஏங்கி அழுகிறேனே சாமி என்று தாய் குழந்தை வேண்டி அழுது புலம்புகிறாள். இப்பாடல் பெண்களின் மனதில் குழந்தையின்மையினால் ஏற்படும் அவலத்தை புலம்பலாக்கி வெளிப்படுத்துகிறது. இதன் மூலம் மக்களின் வாழ்வியல் பண்பாட்டு மரபின் ஒரு பகுதியினை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

2. மச்சானோ! கிச்சானோ!

வானம் பொழிந்தது பூமி விளைந்தது
மன்னவன் கும்பினிக்கேன் கொடுப்பேன்?
சீனிச்சம்பா நெல்லுஏன் கொடுப்பேன்
தம்பி சீரகச் சம்பா நெல்லுஏன் கொடுப்பேன் ?
தானியதவசமும் ஏன் கொடுப்பேன் நமது
சாமியோ பூதமோ தம்பிரானோ ?
நானும் உழுது விதைக்கும் போது ஏன்
தானும் உழவுக்கு வந்தானோ?
உழவு தலைக்குத்தான் வந்தானோ நமது
உழப் பெருதுகள் மேய்த்தானோ?
களைகள் முளைகள் எடுத்தானோ நமக்கு
கஞ்சித் தண்ணீர்க் கொடுத்தானோ?
சனமோ சாதியோ கும்பினியான் நமது
சம்பந்தக் காரனோ கும்பினியான்?
மனது போல நடப்பானோ நமது
மச்சானோ தம்பியோ கிச்சானோ ?
என்னைப் போலவே வெள்ளாண்மை செய்தாரா ?
துரைகளென்ன உபகாரஞ் செய்திருக்கார்?

- வீரபாண்டிய கட்டபொம்மு கதைப்பாடல்

பாஞ்சாலங்குறிச்சியை ஆண்ட வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் ஆங்கிலேய துரையிடம் உனக்கு ஏன் நான் வரி செலுத்த வேண்டும்? நீ என் மச்சானோ கிச்சானோ? என்று கேட்டு வீரமுழக்கமிடுவதாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது.

வானம் பொழிந்ததால் இந்த பூமி விளைந்தது. இதன் மன்னன் நான். கும்பினி என்னும் கிழக்கிந்திய கம்பெனிக்கு ஏன் விளைச்சலைக் கொடுக்க வேண்டும். எங்கள் நிலத்தில் விளைந்த அரிய சீனிச்சம்பா என்னும் நெல்லையும் சீரகச் சம்பா என்னும் நெல்லையும் உனக்கு எப்படி கொடுப்பேன். உனக்கு தானிய வரி கொடுக்க நீ நாங்கள் வணங்கும் சாமியா (கடவுள்) இல்லை பூதமா இல்லை, எங்கள் தலைவனா எதற்காக உங்களுக்கு வரி கொடுக்க வேண்டும். நாங்கள் உழுது விதைக்கும் பொழுது எங்களுடன் வயலில் உழவு செய்ய வந்தாயோ? உழவுத் தொழிலின் தலையாய நடவுக்குத்தான் வந்தாயோ அல்லது எங்கள் உழவு எருதுகளைத்தான் மேய்த்தாயோ? வயலில் களைகளையும் முட்களையும் எடுத்து வேலை செய்தாயா? அல்லது எங்களுக்கு கஞ்சித் தண்ணீர் கொண்டு வந்து கொடுத்தாயா? இல்லை நீ எங்கள் இனத்தவனா? இல்லை எங்கள் ஜாதிக்காரனா? அல்லது எங்களுக்கு சம்பந்தியா? எங்கள் மனதிற்கேற்ப நடந்துகொள்பவர்களா? எங்கள் மச்சானா? தம்பி நீ எங்கள் கிச்சானா? அல்லது எங்களைப் போலவே நீங்கள் வேளாண்மை செய்தீர்களா? துரைமார்கள் எங்களுக்கு என்ன உதவி செய்திருக்கிறார்கள் நாங்கள் ஏன் உங்களுக்கு தானிய வரி தரவேண்டும்? என கேட்டு வரி கொடுக்க முடியாது என கண்டிப்பாகக் கட்டபொம்மன் கூறுவதாக இக்கதைப் பாடல் அமைகிறது. இப்பாடலின் அடிப்படையிலேயே வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் திரைப்படத்தில் மாமனா? மச்சானா? மானங்கெட்டவனே என வரும் வீரவசனம் எழுதப்பட்டுள்ளது. இப்பாடல் வாயிலாக ஆங்கில ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து முழக்கமிட்ட தொடக்க கால விடுதலை இயக்க எழுச்சியை இனம் காண முடிகிறது.

ஈ) ஹைக்கூ வடிவக் கவிதைகள்

1. தமிழன்பன்

அ) சுடுகிற காலம் வரும்வரை
இந்தப் பாளை சக்கரத்தில்
சுழல வேண்டியதுதான்

ஆ) ஓட்டுப் போட்டுவிட்டு
திரும்பி வந்த பிணம் திடுக்கிட்டது
தனது கல்லறையில் வேறொரு பிணம்

இவர் ஈரோட்டில் பிறந்தார் அதனால் ஈரோடு தமிழன்பன் என அழைக்கப்பட்டார். இவர் கவிஞர், பேராசிரியர், எழுத்தாளர், இதழாசிரியர், திறனாய்வாளர், கட்டுரையாளர், சொற்பொழிவாளர், திரைப்பட இயக்குநர், திரைப்பட பாடலாசிரியர், தொலைக்காட்சி செய்தி வாசிப்பாளர் என பன்முக ஆளுமைகளைக் கொண்டவர். தமிழ் நாடு அரசு இயல், இசை, நாடக மன்ற நிர்வாகக் குழு உறுப்பினராகப் பணியாற்றியவர். வணக்கம் வள்ளுவ என்னும் கவிதை நூலுக்கு சாகித்ய

அகாடமி விருது பெற்றவர். படிமக் கவிதைகளை எழுதுவதில் வல்லவர். இவரது ஹைக்கூ கவிதைகள் சிறப்புக்குரியவை.

கவிதை விளக்கம்

அ) மண்பாணைகள் களி மண்ணால் செய்யப்படுபவை அவை சுழலும் சக்கரத்தின் வாயிலாகச் செய்யப்படுகின்றன. இவ்வாறு செய்யப்பட்ட மண்பாணைகளை சூளையில் இட்டு சுட்டு அதன் பின்பே பயன்படுத்துகின்றனர். இப் பாணை பயன்பாட்டிற்கு வருவதற்கு முன்பு வரை சக்கரத்தில் சுழல்வது இயல்பாகும். இத் தன்மையினை மனித வாழ்க்கையுடன் ஒப்பிட்டுக் கூறுகிறார் ஆசிரியர். மண்பாணை போன்றது மனிதனின் உடல். அதனை விட்டு உயிர் போன பின் சுடுவது இயற்கை. அதுவரை உயிர் உடலைப்பற்றி இவ்வுலகில் வாழ்வது அவசியமாகும். எனவே மனிதர்கள் இறக்கும்வரை இவ்வுலகச் சக்கரத்தில் சிக்கிச் சுழல்வது இயல்பாகும். என்னும் கருத்தினை இதன் மூலம் அறியலாம்.

ஆ) தேர்தலில் கள்ள ஓட்டுப் போடும் தற்கால அரசியல் அவலத்தை இக் கவிதை படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது. அதோடு இடுகாட்டில் ஒருவர் உடல் மேல் ஒருவர் உடலை புதைக்கும் இட நெருக்கடி அவலத்தையும் இக்கவிதை சுட்டிக் காட்டுகிறது. மேலும் பிணம் புதைக்கப்பட்ட இடத்தையும் அதனை அகற்றிவிட்டு அதனை வீட்டுமனையாக்கி விடும் அவலமும் இதில் வெளிப்படுவதைக் காணலாம். இறந்தவர் வாக்குகளையும் உயிருடன் இருப்பவர் பதிவு செய்துவிடும் அவலமும் இடுகாட்டையும் வளைத்துப் போடும் பேராசையை இக்கவிதை படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது.

2. கழனியூரன் கவிதை

அ) ஆபிஸ் முடிந்து அம்மா வந்தாள்

உயிர்ப்பித்தது

பதினெட்டு மாதப் பொம்மை

ஆ) உலை அரிசி விற்ற பணத்தில்

பார்த்த படத்தின் பெயர்

பசி

இவர் 1954 - ஆம் ஆண்டு திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் கழுநீர்க்குளம் என்னும் சிற்றூரில் பிறந்தார். இவரது இயற்பெயர் அப்துல் காதர் என்பதாகும். தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியராகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர். கழனியூரன் என்னும் புனை பெயரில் கவிதை, கதை, கட்டுரை எழுதியவர். கரிசல் காட்டு எழுத்தாளர். கி. இராசநாராயணனுடன் தொடர்புடையவர். நாட்டார் வழக்காற்றியல் துறையில் ஈடுபாடுடையவர். செவக்காட்டு கதை சொல்லி சிறப்பிக்கப்படுபவர். தாய்வேர், நெல்லை நாடோடிக் கதைகள், நாட்டப்புற நீதிக் கதைகள், வேரடி மன்வாசம், கி.ரா.

அணிந்துரைகள், நட்சத்திர விழிகள். நிரந்தர மின்னல்கள், நாட்டப்புறத்து நகைச்சுவைக் கதைகள் முதலிய நாற்பதுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களைப் படைத்துள்ளார்.

கவிதை விளக்கம்

அ) தற்காலச் சமூகத்தில் அன்பு, பாசம், அரவணைப்பு முதலியவற்றை விடவும் பணக்குவிப்புக்கே முதலிடம் தரப்படுகிறது. இன்று ஆணும் பெண்ணும் வேலைக்குச் செல்வதால் பச்சிளம் குழந்தைகளை பெற்றத் தாயினால் அருகில் இருந்து பேண இயலவில்லை. எனவே பதினெட்டு மாதக் குழந்தை அன்பு பாசம் எதுவுமற்ற உயிருள்ள பொம்மையாக வளர்கிறது. எனவே குழந்தைகள் தாய்ப்பாசம் இல்லாமல் வளர்கிறது என்பதை உட்கருத்தாகக் கொண்டு இக்கவிதை அமைகிறது.

ஆ) பசியின் கொடுமையும் திரைப்பட மோகமும் இக் கவிதையில் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. கவிதை எழுந்த காலத்தில் பசியால் வாடும் பாமர மக்கள் கூட திரைப்பட மோகத்தால் உலை அரிசியை விற்று திரைப்படம் பார்த்த அவல நிகழ்வுகள் அரங்கேறின. இதனை சுட்டிக் காட்டும் நோக்கில் இக்கவிதை படைக்கப்பட்டுள்ளது. பசியால் வாடிய ஒருவர் உணவு சமைக்க வைத்திருந்த அரிசியை விற்று பசி என்னும் திரைப் படத்தைப் பார்த்ததாக படைக்கப்பட்ட இக்கவிதை இன்றைய சமூக அவலத்தின் வெளிப்பாடாகும்.

II. காப்பிய இலக்கியம்

1. சிலப்பதிகாரம் - வழக்குரை காதை (24 முதல் 81 வரை)

‘வாயிலோயே! வாயிலோயே!

அறிவுஅறை போகிய பொறியறு நெஞ்சத்து,

இறைமுறை பிழைத்தோன் வாயி லோயே! 25

“இணை அரிச் சிலம்பொன்ற ஏந்திய கெயள்,

கணவனை இழந்தாள், கடையகத் தாள்’ என்று

அறிவிப் பாயே! ஆறிவிப்பாயே!’ என –

வாயிலோன், வாழி! ஏம் கொற்கை வேந்தே, வாழி!

தென்னம் பொருப்பின் தலைவ, வாழி! 30

செழிய, வாழி! தேன்னவ, வாழி!

பழியொடு படராப் பஞ்சவ, வாழி!

அடர்த்தெழு குருதி அடங்காப் பகந்துணிப்

பிடர்த்தலைப் பீடம் ஏறிய மடக்கொடி

வெற்றிவேல் தடக்கைக் கொற்றவை, அல்லள்; 35
அறுவர்க்கு இளைய நங்கை. இறைவனை
ஆடல் கண்டருளிய அணங்கு, சூர்உடைக்
கானகம் உகந்த காளி, தாருகன்
பேரூரம் கிழித்த பெண்ணும் அல்லள்;
செற்றனள் போலும், செயிர்த்தனள் போலும், 40
பொற்றொழிற் சிலம்பு ஒன்று ஏந்திய கையள்,
கணவனை இழந்தாள் கடைஅகத் தாளே;
கணவனை இழந்தாள் கடைஅகத் தாளே' என –
'வருக, மற்று அவள் தருக, ஈங்கு' என –
வாயில் வந்து, கோயில் காட்டக் 45
கோயில் மன்னனைக் குறுகினள் சென்றுழி –
'நீர்வார் கண்ணை. எம்முன் வந்தோய்!
யாரை யோ, நீ மடக்கொடி யோய்?' என –
'தேரா மன்னா செப்புவது உடையேன்,
எள்ளற சிறப்பின் இமையவர் வியப்பப் 50
புள்ளுறு புன்கண் தீர்த்தோன்? அன்றியும்,
வாயிற் கடைமணி நடுநா நடுங்க
ஆவின் கடைமணி உகுநீர் நெஞ்சுசுடத் தான்தன்
அரும்பெறற் புதல்வனை ஆழியின் மடித்தோன்;
பெரும்பெயர்ப் புகார்என் பதியே; அவ்வூர் 55
ஏசாச் சிறப்பின், இசைவிளங்கு பெருங்குடி
மாசாத்து வாணிகனின் மகனை ஆகி,
வாழ்தல் வேண்டி ஊழ்வினை துரப்பச்
சூழ்கழல் மன்னா! நுின்னகர்ப் புகுந்து, ஈங்கு
என்காற் சிலம்பு பகர்தல் வேண்டி, நிற்பாற் 60
கொலைக்களப் பட்ட கோவலன் மனைவி;
கண்ணகி என்பது என் பெயரே' - எனப்'பெண்ணணங்கே

கள்வனைக் கோறல் கடுங்கோல் அன்று;
வெள்வேற் கொற்றம் - காண்' என - ஓள்ளிழை
'நற்றிறம் படராக் கொற்கை வேந்தே! 65
என்காற் பொற்சிலம்பு மணியுடை அரியே' எனத் -
'தேமொழி! உரைத்தது செவ்வை நன்மொழி;
யாம்உடைச் சிலம்பு முத்துஉடை அரியே;
'தருக' எனத் தந்து. தான்முன் வைப்பக்,
கண்ணகி அணிமணிக் காற்சிலம்பு உடைப்ப, 70
மன்னவன் வாய்முதல் தெரித்தது, மணியே - மணி கண்டு,
தாழ்ந்த குடையன், தளர்ந்த செங் கோலன்,
'பொன்செய் கொல்லன் - தன்சொற் கேட்ட
யானோ அரசன்? யானே கள்வன்!
மன்பதை காக்கும் தென்புலம் காவல் 75
என்முதற் பிழைத்தது; கெடுக என் ஆயுள்!' என
மன்னவன் மயங்கி வீழ்ந்தனனே; தென்னவன்
கோப்பெருந் தேவி குலைந்தனள் நடுங்கிக்,
கணவனை இழந்தோர்க்குக் காட்டுவது இல்' என்று
இணையடி தொழுதுவீழ்ந் தனளே, மடமொழி. 80

- இளங்கோவடிகள்

இவர் சேர மன்னன் செங்குட்டுவனின் தம்பி ஆவார். சமண சமயத்தைச் சார்ந்தவர். தன் தமையனுக்கு அரசப் பொறுப்பு கிடைப்பதற்காக இளமையிலேயே துறவு பூண்டு அடிகளாக மாறினார். தனது நண்பர் சீத்தலைச் சாத்தனார் கூறிய கோவலன் கண்ணகி வாழ்க்கையை அடிப்படையாக வைத்து இப் பெருங்காப்பியத்தைப் படைத்தார். இது மூன்று நீதி, மூன்று நாடு, மூன்று அரசர்கள், மூன்று கொடி, மூன்று நகரங்கள், மூன்று காண்டம், முப்பது காதை முதலிய சிறப்புகளுடன் படைக்கப்பட்டுள்ளது. முதன்முதலில் கடவுளர், அரசர் அல்லாத குடிமக்களை கதைத் தலைவர்களாகக் கொண்டு இக் காப்பியம் படைக்கப்பட்டது. அதனால் குடிமக்கள் காப்பியம் என சிறப்பிக்கப்பட்டது. இயல், இசை, நாடகம் என்னும் முத்தமிழையும் வெளிப்படுத்தியதால் முத்தமிழ்க் காப்பியம் ஆகும். ஐம்பெருங்காப்பியங்களுள் ஒன்றான இச்

சிலப்பதிகாரம் இதனுடன் தொடர்புடைய மணிமேகலையுடன் இணைத்து இரட்டைக் காப்பியம் என சிறப்பிக்கப்படுகிறது.

பாடல் விளக்கம்

கண்ணகியை அழைத்துக் கொண்டு வணிகம் செய்து வாழ்வதற்காக மதுரை வந்த கோவலன் பொற்கொல்லனின் சூழ்ச்சியினால் கொலை செய்யப்படுகிறான். கவுந்தி அடிகளிடம் அடைக்கலப் பொருளாக இருந்த கண்ணகி இதனை அறிந்து அதற்குக் காரணமான பாண்டிய மன்னன் மீது சினம் கொண்டு அவன் அரண்மனைக்குச் சென்று நீதி கேட்டு வழக்குரைத்ததாக இப்பகுதி அமைகிறது.

கண்ணகி, பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் முன் சென்று வருத்தம் மிகுதியினால் தலைவிரி கோலமாய் கையில் சிலம்புடன் என் கணவன் கள்வனோ? என நீதி கேட்டு வழக்குரைத்தாள். தன் தவறை உணர்ந்த மன்னன் நீதி தவறியதால் தான் இருந்த அரசுக் கட்டிலிலிருந்து வீழ்ந்து உயிர் துறந்தான். இதனை கண்ணுற்ற கோப்பெருந்தேவி தானும் அவனுடனேயே வீழ்ந்து உயிர் துறந்தாள். கோவலன் குற்றவாளி அல்ல என்பதையும் ஆராயாமல் நீதி வழங்கி மன்னன் தவறிழைத்த தன்மையினையும் உணர்த்துவதாக இப்பகுதி அமைகிறது.

“வாயிற்காவலனே! வாயிற்காவலனே! அறிவு முழுமையாக அற்றுப் போன நல்லறமற்ற மனத்தை உடைய நீதி தவறிய மன்னனின் வாயிற்காவலனே! இணையற்ற வேலைப்பாடுடைய சிலம்பு ஒன்றை கையில் ஏந்தியவள், கணவனை இழந்தவள் தலை வாயிலில் சினத்துடன் வந்து நிற்கின்றாள்; என உன் மன்னனிடம் சென்று கூறுவாயாக” என்று கண்ணகி வாயிற் காவலனிடம் கூறினாள். அவனும் மன்னனிடம் வந்து செய்தியை எடுத்துரைத்தான்.

எம் கொற்கைப்பதியின் வேந்தனே நீர் வாழ்க! தென்திசை பொதிகை மலைக்கு உரிமை உடையவனே நீர் வாழ்க! செழியனே, தென்னவனே வாழ்க! வாழ்க! பழிச்சொற்களுக்கு ஆட்படாத பஞ்சவனே நீர் வாழ்க! வெட்டுக்காயத்தினின்று அடர்ந்து எழும் குருதிக்கறை நீங்காத, பசுமையான தலையற்ற உடலின் மீது நிற்கும் இளங்கொடியாகிய வெற்றி வேலினை தன் பெரிய கையில் கொண்டிருக்கும் கொற்றவை போன்று ஒரு பெண் நிற்கின்றாள்.

கொற்றவையோ என்றால் அவளும் இல்லை. சப்த கண்ணியர் எழுவரில் இளையவளான பிடாரியோ என்றால் இல்லை. காண்பவரை அஞ்சச் செய்யும் பாலை நிலத்தில் விரும்பி உறையும் காளியோ என்றால் இல்லை. தாருகாகுரனுடைய அகன்ற மார்பினைப் பிளந்த தூக்கையோ என்றால் இல்லை. உள்ளத்தில் வஞ்சம் கொண்டவள் போலவும் மிகுந்த சினம் கொண்டவள் போலவும் தோன்றுகிறாள். பொன்னில் செய்த அழகிய வேலைப்பாடமைந்த சிலம்பு ஒன்றினை கையில் ஏந்தி இருக்கின்றாள். கணவனை இழந்தவழாம். நம் தலை வாயிலில் வந்து புலம்பி நிற்கின்றாள் என்று வாயிற்காவலன் மன்னனிடம் கண்ணகியைப் பற்றி கூறினான்.

பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் அதனைக் கேட்டு அவளை இங்கு அழைத்து வருக என்று வாயிற் காவலனைப் பணித்தான். அரசனிடம் இருந்து திரும்பி வந்த வாயிற்காவலன் கண்ணகியிடம் அரண்மனையில் மன்னன் இருக்கும் இடத்தைக் காட்டினான். அரசனிடம் சென்றாள் கண்ணகி. அவளைக் கண்ட மன்னன் கண்ணீருடன் என் முன் வந்து நிற்கும் பெண்ணே, இளங்கொடியே நீ யார்? எங்கிருந்து வருகிறாய் என்று வினவினான். அதனைக் கேட்ட கண்ணகி மிகுந்த கோவத்துடன் உண்மையினை அறியாத மன்னவனே சொல்லுகிறேன் கேட்பாயாக என்று தன் அவல நிலையை எடுத்துக் கூறினாள்.

இழிவற்ற சிறப்புடைய தேவர்களும் வியப்படையுமாறு ஒரு புறாவிற்கு ஏற்பட்ட துன்பத்தைத் தீர்த்தவன். அது மட்டுமல்லாமல் தலை வாயில் மணியை தன் நாவினால் அசைத்து அடித்த பசுவின் கடைக் கண்களிலிருந்து வடிந்த கண்ணீர் தன் நெஞ்சைச் சுட தான் பெறுவதற்கரிய புதல்வனை தானே தேர்ச்சக்கரத்தில் இட்டுக் கொன்றவன். இத்தகைய சோழர்களது பெரும் புகழ் பெற்ற புகார் நகரம் எனது ஊராகும். அவ்வூரில் பழி ஏதுமற்ற சிறப்புடைய புகழ் மிக்க பெருங்குடி வணிகனான மாசாத்துவான் என்பவனின் மகனாகப் பிறந்த கோவலனின் மனைவி நான். அவனுடன் இல்வாழ்க்கை நடத்துவதற்காக ஊழ்வினையினால் இல்வாழ்க்கையில் இணைந்தவள் நான். வீரக்கழல் அணிந்த மன்னவனே உனது மதுரை மாநகருக்கு வந்து எனது கால் சிலம்பினை விற்று வணிகம் செய்ய விரும்பி வந்தோம். என் கணவனாகிய கோவலன் உன்னால் கொலைக் களப்பட்டான். குற்றம் அறியாத கோவலனின் மனைவி நான். கண்ணகி என்பது என் பெயர் என்று கூறினாள்.

பாண்டியனோ அதைக் கேட்டு, பெண் அணங்கே கள்வனைக் கொள்வது கொடுங்கோன்மை அன்று அது முறை தவறாத அரச நீதியே ஆகும். நீ இதை உணர வேண்டும். என்று கூறினாள். அதைக் கேட்டவுடன் ஒளிவீசும் சிலம்பு என்னும் ஆபரணத்தை அணிந்த கண்ணகி, சிறந்த முறையில் ஞாயத்தை ஆராய்ந்து அறிந்து வழங்காத கொற்கைப் பட்டினத்து வேந்தனே. எனது காற்சிலம்பு மாணிக்கக் கற்களைப் பரல்களாக உடையது என்றாள். அதைக் கேட்ட மன்னன் இனிமையாகப் பேசுவளே நீ கூறிய சொற்கள் செம்மையான நல்ல சொற்களே. எமக்கு உடைமையான சிலம்பு முத்துப் பரல்களை உடையது என்றான்.

காவலர்களிடம் கோவலனிடமிருந்து பெற்ற சிலம்பினை என்னிடம் தருக என்று மன்னன் கேட்டான். காவலர்கள் அதனை மன்னர் முன் வைத்தனர். கண்ணகி அந்த அழகிய காற்சிலம்பினை எடுத்து தரையில் எரிந்து உடைத்தாள். அச்சிலம்பிலிருந்து மாணிக்கப் பரல்கள் அரசனின் முகத்தில் பட்டுத் தெரித்துக் கீழே விழுந்தது.

மாணிக்கப்பரலை கண்ட மன்னன் பதறினான். 'நான் இழிவான தாழ்ந்த குடையை உடையவன், தளர்ந்த செங்காலன், பொற்கொல்லனின் சொல்லைக் கேட்டு தவறு செய்தவன், தவறு செய்த நானோ இந்நாட்டின் அரசன்? இல்லை. நானே கள்வன்' என்று கதறினான்.

குடிமக்களைக் காத்துப் பேணுகின்ற தென்னாட்டின் பாண்டியர் ஆட்சி என்னால் பிழைத்துவிட்டதே. ஐயகோ என் செய்வேன்? தவறிழைத்த என் ஆயுள் அழிக என்று புலம்பினான் அந் நிலையிலேயே மயங்கி வீழ்ந்து இறந்தான். தென்னவனின் அரசமாதேவியான கோப்பெருந்தேவி உள்ளம் நிலைகுலைந்து நடுங்கினாள். கணவனை இழந்தவர்களுக்கு புகலிடம் இவ்வுலகில் ஏதும் இல்லை என்று வருந்தினாள். அழகிய மடமை குணம் கொண்ட இனிய மொழி பேசுவளான பாண்டிமாதேவி தன் கணவனின் பாதங்களைப் பணிந்து வீழ்ந்து அப்பொழுதே தன் உயிரை மாய்த்துக் கொண்டாள்.

அறமற்ற செயல்களைச் செய்தவர்களுக்கு அறமே கூற்றமாக அமையும் என்னும் நீதி இதனால் வெளிப்படுகிறது.

2. பெரியபுராணம் - இளையான்குடி மாறநாயனார் புராணம் (440 முதல் 466 வரை)

உள்ளம் அன்பு கொண்டு ஊக்கவோர் பேரிடாக்
கொள்ள முன் கவித்துக் குறியின் வழிப்
புள்ளும் உறங்கும் வயல் புகப் போயினார்
வள்ளலார் இளையான்குடி மாறனார். 456

காலினால் தடவிச் சென்று கைகளால்
சாலி வெண் முளை நீர் வழிச் சார்ந்தன
கோலி வாரி இடா நிறையக் கொண்டு
மேல் எடுத்துச் சுமந்து ஒல்லை மீண்டார். 457

வந்த பின் மனைவியாரும் வாய்தலின் நின்று வாங்கிச்
சிந்தையில் விரும்பி நீரில் சேற்றினை அலம்பி ஊற்றி
வெம் தழல் அடுப்பின் மூட்ட விறகு இல்லை என்ன மேலோர்
அந்தமில் மனையில் நீடும் அலகினை அறுத்து வீழ்த்தார். 458

முறித்து அவை அடுப்பின் மாட்டி முளை வித்துப் பதம் முன் கொள்ள
வறுத்த பின் அரிசியாக்கி வாக்கிய உலையில் பெய்து
வெறுப்பில் இன் அடிசில் ஆக்கிமேம் படு கற்பின் மிக்கார்
கறிக்கு இனி என் செய்கோம் என்று இறைஞ்சினார் கணவனாரை. 459

வழி வரும் இளைப்பின் ஓடும் வருத்திய பசியினாலே
அழிவுறும் ஐயன் என்னும் அன்பினில் பொலிந்து சென்று

- குழி நிரம்பாத புன்செய்க் குறும்பயிர் தடவிப் பாசப்
பழி முதல் பறிப்பார் போலப் பறித்து அவை கறிக்கு நல்க. 460
- மனைவியார் கொழுநர் தந்த மணம் மகிழ் கறிகள் ஆய்ந்து
புனல் இடை கழுவித் தக்க புனித பாத்திரத்துக் கைம்மை
வினையினால் வேறு வேறு கறி அமுது ஆக்கிப் பண்டை
நினைவினால் குறையை நேர்ந்து திருவமுது அமைத்து நின்று 461
- கணவனார் தம்மை நோக்கிக் கறி அமுது ஆன காட்டி
இணை இலாதாரை ஈண்ட அமுது செய்விப்போம் என்ன
உணவினால் உணர ஒண்ணா ஒருவரை உணர்த்த வேண்டி
அணைய முன்சென்று நின்று அங்கு அவர்துயில் அகற்றல் உற்றார். 462
- அழுந்திய இடருள் நீங்கி அடியனேன் உய்ய என்பால்
எழுந்தருள் பெரியோய் ஈண்டு அமுது செய்து அருள்க என்று
தொழும்பனார் உரைத்த போதில் சோதியாய் எழுந்துத் தோன்றச்
செழுந்திரு மனைவியாரும் தொண்டரும் திகைத்து நின்றார். 463
- மாலயற்கு அரிய நாதன் வடிவு ஒரு சோதி ஆகச்
சாலவே மயங்குவார்க்குச் சங்கரன் தான் மகிழ்ந்தே
ஏலவார் குழலாள் தன்னோடு இடவ வாகனனாய் தோன்றிச்
சீலமார் பூசை செய்த திருத்தொண்டர் தம்மை நோக்கி. 464
- அன்பனே அன்பா பூசை அளித்தநீ அணங்கி னோடும்
என்பரும் உலகம் எய்தி இருநிதிக் கிழவன் தானே
முன்பெரு நிதியம் ஏந்தி மொழி வழி ஏவல் கேட்ப
இன்பம் ஆர்ந்து இருக்க என்றே செய்தான் எனக்கும் மிக்கான். 465
- இம்பரிசு இவருக்குத் தக்க வகையினால் இன்பம் நல்கி
முப்புரம் செற்றார் அன்பர் முன்பு எழுந்து அருளிப் போனா
அப்பெரியவர் தம் தூய அடி இணை தலைமேல் கொண்டு
மெய்ப்பொருள் சோதி வேய்ந்தன் செயலினை விளம்பல் உற்றேன் 466

- சேக்கிழார்

இவர் 12 – ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர். சேக்கிலார் என்பது இவரது குடும்பப் பெயர் ஆகும். இவரது இயற்பெயர் இராமதேவன் என்பர். இவருக்கு அருண்மொழித்தேவர் என்னும் சிறப்புப் பெயரும் உண்டு. அனபாயச்சோழன் என்னும் குலோத்துங்கச் சோழனுக்கு அமைச்சராக இருந்தவர். மன்னன் இவருக்கு உத்தம சோழ பல்லவன் என்னும் பட்டத்தை வழங்கினான். சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் பாடிய திருத்தொண்டத்தொகை, நம்பியாண்டார் நம்பி பாடிய திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, அடியார்கள் பற்றிய செவிவழிச் செய்திகள், கல்வெட்டுக் குறிப்புகள் முதலியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு சைவ சமய நெறிகளைப் பரப்பும் நோக்கில் திருத்தொண்டர் புராணம் என்னும் காப்பியத்தைப் படைத்தார். இது பெரியபுராணம் என அழைக்கப்படுகிறது. பன்னிரு திருமுறையில் பன்னிரண்டாம் திருமுறையாக வைக்கப்பட்டுள்ளது. மன்னன் இவரை யானை மீது அமர்த்தி சாமரம் வீசித் தொண்டர் சீர் பரவுவார் என்னும் பட்டத்தை அழித்து சிறப்பித்தான். இக்காப்பியத்தின் முதல் பாடலின் முதல் வார்த்தையான உலகெலாம் என்பது இறைவன் கொடுத்த அடியாகும். இதில் 63 நாயன்மார்கள் 9 தொகை அடியார்கள் என 72 சிவனடியார்களின் கதைகள் கூறப்பட்டுள்ளன. இந்நூலில் 2 காண்டங்கள் 13 சருக்கங்கள் 4286 பாடல்கள் உள்ளன. முதல் சருக்கத்தில் உள்ள இளையான்குடி மாற நாயனார் புராணத்தின் 11 பாடல்கள் பாடப்பகுதியாக அமைந்துள்ளன.

கதைச்சுருக்கம்

இளையான்குடி என்னும் ஊரில் மாறனார் என்னும் செல்வர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் பெரும் சிவபக்தர். சிவனடியார் என எத்தனை பேர் வந்தாலும் அனைவரையும் வணங்கி அமுது படைத்து மகிழ்வது வழக்கம். இத்திருத்தொண்டை அனைவரும் போற்றிப் புகழ்ந்தனர். அவர் வறுமை வந்தாலும் இத்தொண்டினை விடுதல் கூடாது என உறுதி பூண்டிருந்தார். அவரது தொண்டினை சோதிக்கும் வகையில் இறைவன் அவருக்கு வறுமையினைக் கொடுத்தான். கலங்காத நாயனார் மகேசுவர பூசையில் இருந்து விலகாமல் தன் கைப் பொருட்களை எல்லாம் விற்று தொண்டாற்றி வந்தார். மழைக்காலம் வந்தது. தம்மிடமிருந்த விதை நெல்லின் ஒரு பகுதியை அடியார்களுக்கு அமுதாக்கிப் படைத்து விட்டு மற்றொரு பகுதியை தம் வயலில் விதைத்தார். அன்று இரவு உணவு இல்லாமையால் தன் மனைவியுடன் பட்டினியாக இருந்தார். அவரது சிவத்தொண்டினை சோதிக்க விரும்பிய இறைவன் அடியார்போல் உருவெடுத்து நாயனார் வீட்டிற்குச் சென்றார். அவரை வரவேற்று உபசரித்த நாயனார் அடியாரின் ஈரத்தைப் போக்கி அமரச் செய்தார். அவரது பசியைப் போக்க வழி தெரியாது வருந்தினார். வீட்டில் ஒரு பண்டமும் இல்லையே நள்ளிரவில் என் செய்வேன் என்று மனையிடம் புலம்பினார். கற்புக்கரசியான அவர் மனைவியோ காலையில் விதைத்த நெல்லைக் கொண்டு வந்தால் சமைத்துப் போடலாம் என்று கூறினார். அதைக் கேட்ட நாயனார் புதையல் கிடைத்தவரைப் போல தன் வயலை நோக்கி ஓடினார். இதன் தொடர்ச்சி பாடப்பகுதியாக அமைகிறது.

பாடல் விளக்கம்

உள்ளத்தில் அன்பு கொண்டு உணர்ச்சி மேலோங்க புலப்படாத வழியில் பறவைகளும் துயில் கொள்ளும் இரவில் தனது வயலில் புகுந்து தேடினார் வள்ளலான இளையான்குடி மாற நாயனார்.

இருளில் காலினால் தடவிச் சென்று பகலில் விதைத்த முளை கட்டியிருந்த சாலி நெல்லை வாரி எடுக்க முயன்றார். அது நீருடன் சேர்ந்திருந்ததினால் அதோடு சேர்த்து எடுத்துக் கொண்டு அதனை சுமந்து வந்தார்.

அவரது மனைவியார் வாயிலில் நின்று அதனை வாங்கிக் கொண்டார். மனத்தில் விருப்பத்துடன் முளை வந்த நெல்லை நீரில் அலம்பி சேற்றினை அகற்றினார். அதனைக் குற்றி வெம்மையான நெருப்பு உடைய அடுப்பினை மூட்ட விறகு இல்லை. எனவே வீட்டு மனையில் நீண்டிருந்த கழிகளை அறுத்து எடுத்தார்.

கூரைக் கழிகளை முறித்து அடுப்பில் வைத்தார். முளைவிட்ட நெல்லின் ஈரப்பதத்தைப் போக்க அவற்றை வறுத்து பின் அரிசியாக்கி உலையில் இட்டு விரும்பும் உணவாக்கினார். கற்பில் சிறந்த நாயனாரின் மனைவியார் கணவரிடம் கறிக்கு என்ன செய்வது என்று வேண்டினார்.

வழியில் நடந்து வந்த களைப்பினால் ஏற்பட்ட பசியினை எவ்வாறு போக்குவது என்னும் கவலை மேலோங்கி அன்பின் மிகுதியினால் நாயனார் கொல்லைப்புறம் சென்று குழி நிரம்பி வளராத சிறு பயிராக இருந்த குப்பங்கீரையை தடவிப் பழியினைப் பறிப்பவர் போல பறித்து கறி சமைக்கக் கொடுத்தார்.

நாயனாரின் மனைவி கணவர் தந்த விரும்பத்தக்க கீரையினை ஆய்ந்து நீரிலிட்டுக் கழுவி அதற்குரிய சுத்தமான பாத்திரத்தில் இட்டு சமைக்கத் தொங்கினார். தன் கற்பின் திறத்தால் அவற்றை வேறு வேறு கறி அமுதாக்கி தனது பழமையான குறைகளை நினைத்து விளக்கி திருவமுதைப் படைத்தார்.

கணவரிடம் சென்று கறி அமுதைக் கொடுத்து இணையில்லாத அடியார்களுக்கு அமுது படைப்போம் என்று கூறினார். உணவினால் உணர்த்த முடியாத எல்லையற்ற ஒருவரை உணர்த்த வேண்டி அடியார்கள் துயின்று கொண்டிருக்கும் படுக்கை முன் சென்று நின்று அவரைத் துயில் எழுப்பினார்.

கொடிய துன்பம் நீங்கி அடியேன் அதிலிருந்து மீள்வதற்கு என்னுடன் துயில் எழுந்து வரவேண்டும் பெரியவரே. இங்கு அமுது செய்து அருள வேண்டும் என்று நாயனார் உரைத்தார். அந்நேரத்தில் இறைவன் சோதி வடிவாக எழுந்து நின்று அவருக்குக் காட்சி தந்தார். அதனை தொண்டராகிய நாயனார் செம்மையான தன் மனைவியுடன் கண்டு திகைத்து நின்றார்.

திருமாலுக்கும் பிரம்ம தேவனுக்கும் அரியவனாக விளங்கும் நாதனாகிய சிவபெருமானின் வடிவம் ஒரு சோதியாக நின்றது. அதனைக் கண்டு வியந்து மகிழ்ந்து அவரிடம் மயங்குவார்க்கு சங்கரனாகிய இறைவன் மகிழ்ந்து அருள் செய்தான். மணம் பொருந்திய வார் குழலை உடைய தன் மனைவியுடன் இடப வாகனத்தில் தோன்றி சிறப்புடன் பூசை செய்த திருத்தொண்டர் முன் காட்சி தந்தார்.

இறைவன் நாயனாரிடம் அன்பு வடிவானவனே அன்பினால் பூசை செய்த நீ உன் இனிய மனைவியோடும் எனது பெரும் உலகத்தை எய்துவாயாக. இரு நிதிக் கிழவன் உன்முன் பெருநிதியத்தை ஏந்தி உனக்கு அளிப்பான். அவனது ஏவல் மொழியினைக் கேட்டு இன்பமடைந்து மகிழ்ந்து இருப்பாயாக என்று அருள் வழங்கினான். அவன் எல்லாவற்றிற்கும் மிக்க இறைவன் ஆவான்.

இறைவன் அளித்த பரிசு நாயனாருக்குத் தக்க வழியில் இன்பம் அளித்தது. முப்புரம் எரித்த இறைவன் நாயனார் முன்பு எழுந்து அருளிச் சென்றார். அவரது தூய திருப்பாதங்களை தலை மேல் கொண்டு வணங்கினார். பெரியவராகிய நாயனாருக்கு மெய்ப்பொருளாக விளங்கும் சோதி வடிவமான இறைவன் செய்த அருட்செயல் இதுவாகும்.

3. கம்பராமாயணம் - வாலி வதைப்படலம் (1-12 பாடல்கள்)

வெங்கன் ஆழி ஏறும் மீளி மாவும் வேக நாகமும்
சிங்க ஏறு இரண்டொடும் திரண்ட அன்ன செய்கையார்
தங்கு காலம் மூலம் ஆர் தமாலம் ஏலம் மாலை போல்
பொங்கு நாகமும் துவன்று சாறலூடு போயினார் 1

உழை உலாம் நெடுங்கண்மாதர் ஊசல் ஊசல் அல்லவேல்
தழை உலாவு சந்து அலர்ந்த சாரல் சாரல் அல்லவேல்
மழை உலாவு முன்றில் அல்ல மன்றல் நாறு சண்பகக்
குழை உலாவு சோலை சோலை அல்ல பொன்செய் குன்றமே 2

அறங்கள் நாறும் மேனியார் அரி கணங்களோடும் அங்கு
இறங்கு போதும் ஏறு போதும் ஈறு இலாத ஓதையால்
கறங்கு வார் கழல் கலன் கலிப்ப முந்து கண் முகிழ்த்து
உறங்கு மேகம் நன்கு உணர்ந்து மாக மீது உலாவுமே 3

நீடு நாகமுடு மேகம் ஓட நீரும் ஓட நேர்
ஆடு நாகம்ஓட மான் யானை ஓட ஆளிபோம்

- மாடு நாகம் நீசாரல் வாளை ஓடம் வாவியூடு
ஓடு நகம் ஓட வேங்கை ஓடும் யுகம் ஓடவே 4
- மருண்ட மாமலைத் தடங்கள் செல்லல் ஆவ அல்ல – மால்
தெருண்டிலாத மத்த யானை சீறிநின்று சிந்தலால்
இருண்டவாழ் அகில் தடத்தொடு இற்று வீழ்ந்த சந்து வந்து
உருண்ட போது அழிந்ததேன் ஒழுக்குபேர் இழுக்கினேர் 5
- மினல் மணிக் குலம் துவன்றி வில் அலர்ந்து விண்குலாய்
அனல் பரப்பல் ஒப்ப மீது இயைப்ப வந்து அவிப்பபோல்
புனல் பரப்பல் ஒப்பு இருந்த பொன் பரப்பும் என்பரால்
இணைய வில் தடக்கை வீரர் ஏகுகின்ற குன்றமே 6
- மருவி ஆடும் வாவி தோறும் வான்யாறு பாயும் வந்து
இருவிஆர் தடங்கள் தோறும் ஏறு பாயுமாறு போல்
அருவி பாயும் முன்றில் ஒன்றி யானை பாயும் ஏனவில்
குருவி பாயும் ஓடி மந்தி கோடு பாயும் மாடு ஏலாம் 7
- தேன் இழுக்கு சாரல் வாரி செல்ல மீது செல்லும் நாள்
மீன் இழுக்கும் அன்றி வானவில் இழுக்கும் வெண்மதில்
கூன் இழுக்கும் மற்று உலாவு கோள் இழுக்கும் என்பரால்
வான் இழுக்கும் ஏலவாச மன்றல் நாறு குன்றமே 8
- அன்னது ஆய குன்றின் ஆறு சென்ற வீரர் ஐந்தொடு ஐந்து
உன்னல் ஆய யோசனைக்கும் உம்பர் ஏறி இம்பரில்
பொன்னின் நாடு இழிந்தது அன்ன வாலி வாழ் பொருப்பு இடம்
துன்னினார்கள் செய்வது என்னை? ஏன்று நின்று சொல்லவார் 9
- அவ் இடத்து இராமன் நீ அழைத்து வாலி ஆனது ஓர்
எவ் இடத்தின் வந்து போர் விளைக்கும் ஏல்வை வேறு நின்று
எவ்விடத் துணிந்து அலைந்தது என் கருத்து இது என்றனன்
தேன் அடக்கும் வென்றியானும் நன்று இது என்று சிந்தியா 10
- வார்த்தை அன்னது ஆக வான் இயங்கு தேரினான் மகன்

நீர்த்தரங்க வேலை அஞ்ச நீலமேகம் நாணவே

வேர்த்து மண்உலோர் இரிந்து விண்உலோர்கள் விம்ம மேல்

ஆர்த்த ஓசை ஈசன் உண்ட அண்டம் முற்றும் உண்டதே. 11

இடித்து உரப்பி வந்து போர் எதிர்த்தியேல் அடர்ப்பென் என்று

அடித்தலங்கள் கொட்டி வாய்மடித்து அடுத்து அலங்குதோள்

புடைத்து நின்ற உலைத்த பூசல் புக்கது என்ப மிக்குஇடம்

துடிப்ப அங்கு உரங்கு வாலி திண்செவி துளைக்கணே 12

- கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பன்

இவர் படைத்த கம்பஇராமாயணம் பெருங்காப்பிய வகைகளுள் ஒன்றாகும். வால்மீகி வடமொழியில் படைத்த இராமாயணம் என்னும் இதிகாசத்தைத் தழுவி எழுதப்பட்ட காப்பியமாகும். இராம அவதாரம் என்பது இதன் முதல் பெயராகும். கவிச் சக்கரவர்த்தி எனப் புகழப்பட்ட கம்பன் குலோத்துங்கச் சோழனின் அரசவைப் புலவராக இருந்தவர். இவரது காப்பியம் பால காண்டம், அயோத்தியா காண்டம், ஆரணிய காண்டம், கிட்கிந்தா காண்டம், சுந்தர காண்டம், யுத்த காண்டம் எனும் 6 பிரிவுகளை உடையது. 108 சருக்கங்களும் 12000 ஆயிரம் பாடல்களும் கொண்டது. கி.பி 9 ஆம் நூற்றாண்டு அளவில் தோன்றியது. கம்ப நாடகம் என்னும் பெயரும் உண்டு. சடையப்பவள்ளல் உதவியுடன் இந்நூல் படைக்கப்பட்டது. கம்பன் வீட்டுக் கட்டுத்தரியும் கவி பாடும் என்னும் சிறப்பிற்குரியது.

வாலி வதைப்படலம் சுருக்கம்

இராமன் கிட்கிந்தையின் மன்னனான வாலியை கொன்ற நிகழ்ச்சியைக் கூறுவதாக வாலி வதைப்படலம் அமைந்துள்ளது. இராமன். இலக்குவன், சுகீவன், அனுமன் ஆகிய நால்வரும் கிட்கிந்தையை அடைந்து வானர வீரர்களுடன் வாலியை அழிப்பதற்கான வழியை ஆராய்ந்தனர். இராமன் மறைந்து நின்று அம்பு தொடுப்பதாக கூற சுகீவன் அதை ஏற்றுக்கொண்டு வாலியை போருக்கு அழைத்தான். தாரை அறிவுரை கூறி தடுக்க முயன்றாள். வாலியோ இராமனின் அறப்பண்புகளை தாரைக்கு உணர்த்திப் போருக்குப் புறப்பட்டான். பேராற்றலுடைய வாலி மற்றும் சுகீவனை இராமன் வியந்து பேச இலக்குவன் மறுத்துப் பேசினான். அதற்கு இராமன் நண்பர்களிடம் நற்பண்புகளை மட்டும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என அறிவுரை கூறினான். வாலி சுகீவன் போர் தொடங்கியது. சுகீவன் இராமனின் உதவியை வேண்டினான். சுகீவனிடம் கொடிப் பூ அணிந்து போருக்குச் செல்லுமாறு இராமன் பணித்தான். வாலி சுகீவனைத் தூக்கி எறிந்து கொல்ல முயன்றபோது இராமன் வாலியின் மார்பில் மறைந்திருந்து அம்பைச் செலுத்தினான். குருதி வெள்ளம் பெருக வாலி தரையில் சாய்ந்தான். சுகீவன் கண்கலங்கினான். வாலி தன் மார்பில் இருந்த அம்பில் இராம நாமத்தைக் கண்டு அவனைப் பலவாறு இகழ்ந்தான்.

இராமன் தன் பக்கமுள்ள நியாயங்களை எடுத்துரைத்தான். அதனைக் கேட்ட வாலி மறைந்திருந்து அம்பு எய்யக் காரணம் யாது என வினவினான். முதலில் சரணடைந்த சுகீர்வனுக்கு உதவிடவே அவ்வாறு செய்ததாகக் கூறினான். சிறியன சிந்தியாதவனாகிய வாலி மனம் மாறி இராமனிடம் மன்னிப்பு வேண்டினான். வாலி தன் தம்பியாகிய சுகீர்வன் தவறு செய்தால் அவனை கொன்றுவிட வேண்டாம் என வரம் வேண்டினான். அனுமனின் ஆற்றலை இராமனுக்கு எடுத்துரைத்தான். தம்பியாகிய சுகீர்வனுக்கு அறிவுரை கூறி இராமனிடம் அடைக்கலப்படுத்தினான். மகன் அங்கதனை ஆறுதல் படுத்தி இராமனின் பெறுமைகளை கூறி அவனையும் அடைக்கலப்படுத்தினான். இராமன் அவனுக்கு உடைவாள் அளித்து ஏற்றுக் கொண்டான். வாலி மார்பில் தைத்த அம்பு இராமனிடம் மீண்டது. வாலி வீடு பேறு அடைந்தான். அதனைக் கண்ட தாரை அவன் மேல் விழுந்து அழுது புலம்பினாள். வாலியின் இறுதிக் கடன்களைத் தொடர்ந்து கதிரவன் மறைய இருள் சூழ இராமன் சீதையின் நினைவுகளோடு இரவைக் கடந்தான். முதலிய செய்திகள் வாலி வதைப்படலத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன.

இராமன் முதலியோர் கடந்து வந்த மலை வழி பற்றிய வர்ணனையோடு இப்படலம் தொடங்குகிறது.

பாடல் விளக்கம்

1. அச்சம் தரும் கொடிய கண்களை உடைய ஆண் யாளியும் வலிமை மிக்க புலியும் விரைந்து செல்லும் யானையும் இரண்டு ஆண் சிங்கங்களுடன் ஒன்று கூடிச் சென்றது போன்று சுகீர்வன் முதலான வானர வீரர்கள் சென்றனர். அவர்கள் சென்ற மலை சாரல் வழி நிலையான அச்சா, மூலம், ஆத்தி, பச்சிலை மரம், ஏலம், மாலை போல் மலரும் சுரபுன்னை, நெருங்கி, முதலிய மரங்கள் நிறைந்திருந்தது. இப் பாடலில் இராம இலக்குவர்களுக்கு சிங்க ஏறுகளும் சுகீர்வனுக்கு வெங்கன் ஆழி ஏறும் அனுமனுக்கு மீளிமாவும் நளன், நீலன், தாரன் ஆகியோருக்கு வேகநாகமும் உருவகப் படுத்தப்பட்டுள்ளது.

2. வழியெங்கும் மான் போன்ற பார்வை உடைய மகளிர் ஆடும் ஊஞ்சல்களும் அவை இல்லாத இடங்களில் தழைகள் காற்றில் அசைந்து ஆடும் சந்தன மரங்கள் மலர்ந்து விளங்கும் மலைச் சாரல்களும் அவை இல்லாத இடங்களில் மேகங்கள் தவழும் முற்பகுதிகளும் அவை இல்லாத இடங்களில் மணம் கமழும் தளிர்கள் அசைந்தாடும் சண்பகச் சோலைகளும் அவை இல்லாத இடங்களில் பொன் போன்ற அழகிய குன்றுகளும் மிகுந்து காணப்பட்டன. இப்பாடல் மூலம் அந்நாட்டின் வளம் குறிப்பிடப்படுகிறது.

3. தருமங்கள் தோன்றும் திரு மேனியராகிய இராம இலக்குவர் வானர கூட்டங்களோடு அம்மலைச்சாரல் வழியில், இறங்கும் பொழுதும் ஏறும் பொழுதும் எல்லையில்லாத ஓசையுடன் ஒலிக்கும் நீண்ட வீரக் கழல்கள் என்னும் அணிகள் ஒலித்ததால் அம் மலைகளில் கண்மூடித் தூங்கிக் கொண்டிருந்த மேகங்கள் நன்றாக விழித்தெழுந்து வானில் சஞ்சரித்தன. இராம

இலக்குவர்கள் உலகில் அறத்தை நிலைநாட்ட அவதரித்தவர்கள் எனும் கருத்து இப் பாடலால் அறிவுறுத்தப்படுகிறது.

4. நீண்ட மலைகளின் வழியே மேகங்கள் ஓடவும் அம்மேகங்கள் பொழியும் நீர்ப்பெருகிப் பாயவும் அதன் எதிரில் படமெடுத்து ஆடும் பாம்புகள் அஞ்சி ஓடவும் மான்கள், யானைகள் மற்றும் சிங்கங்களும் அவ்வாறே ஓடின. சுரபுன்னை மரங்கள் பக்கங்களில் வளர்ந்துள்ள மலைச்சாரல்களில் உள்ள சுனைகளில் வாலை மீன்கள் ஓடும் இயல்புடைய நீர்ப் பம்புகள் முதலியன அஞ்சி ஓட வேங்கைப் புலிகளுடன் கருங்குரங்குகளும் ஓடின. இப்பாடலில் மலைச் சாரலில் உள்ள வன்மையும் மென்மையும் உடைய உயிரினங்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

5. மயக்கம் தெளியாத மதம் பிடித்த யானைகள் சினம் கொண்டு தாக்கின. அதனால் இருள் நிறம் கொண்ட வைரம் பாய்ந்த அகிலும் சந்தன மரங்களும் ஓடிந்து விழுந்தன. அவை மேலிருந்து உருண்டு விழுந்தன. அப்பொழுது தேன் அடைகள் சிதைந்து ஒழுகின. தேன் ஒழுகியதால் மிகுந்த வழுக்குதல் ஏற்பட்டது. அதனால் யாவருக்கும் அச்சத்தை உண்டாக்கும் அப்பெரிய மலைவழி எளிதில் கடந்து செல்லமுடியாத நிலையில் இருந்தது.

6. வில் ஏந்திய பெரிய கைகளை உடைய இராம இலக்குவர்களாகிய வீரர்கள் அம் மலையில் ஏறிச் சென்றனர். அம்மலை ஒளி பொருந்திய இரத்தினங்கள் நிறைந்த பகுதியாக இருந்தது. அவை ஒளிபரப்பி விசம்பு வரை பரந்து நின்றன. அது நெருப்பு பரவியது போன்று அம் மலை மீது மின்னி ஒளி வீசியது. அந் நெருப்பை விரைந்து வந்து அணைப்பது போன்று நீரைச் சொரிந்து பொன் ஒளியைப் பரவச் செய்தது. இரத்தினங்கள் நெருப்பு போன்று ஒளி வீசும் வகையிலும் அந்நெருப்பை அணைக்கும் நீர் போன்று பொன்னொளி வீசும் வகையிலும் அம்மலை காட்சி தந்தது என தற்குறிப்பேற்றமாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

7. மலைப் பக்கங்களில் யாவரும் வந்து நீராடும் தன்மை உடைய ஆகாய கங்கை வந்து பாயும் அருவி அமைந்திருந்தது. கதிர் அருக்கப் பெற்ற திணைத்தாள்கள் உடைய புனங்கள் தோறும் பாய்ந்து வந்து மேய்வது போன்று மலைஅருவிகள் வீழ்ந்து பாய்ந்தன. அம் மலைத் தடத்து முற்றங்களில் யானைகள் வந்து பாய்ந்தன. திணைக்கதிர்களில் குருவிகள் வந்து பாய்ந்தன. குரங்குகள் மரக்கிளைகளில் தாவிப் பாய்ந்தன. மலையின் பல்வேறு சிறப்புகள் இப்பாடலில் உணர்த்தப்படுகிறது.

8. வானில் உள்ள தேவர்களையும் நறுமணத்தால் விரும்பி வருமாறு இழுக்கும் ஏலக்காய்களின் நறுமணம் வீசப் பெற்றது அம்மலை. அதில் தேன் பெருக்கால் வழுக்கும் இயல்புடைய சாரல்கள் அமைந்துள்ளன. அதில் நீர் வெள்ளம் பெருகியதால் வானத்தில் செல்லும் விண்மீன்களை கீழே இழுத்தன. அவை வானில் காணப்படும் இந்திர வில்லையும் வெண்ணிரமான பிறைத் திங்களையும் வானத்தில் இயங்கும் கிரகங்களையும் இழுக்கும் தன்மை பெற்றன. தேவர்களையும் கவரும் மலைவளம் இப்பாடலில் சிறப்பித்துக் கூறப்படுகிறது.

9. இத்தன்மை உடைய மலை வழியில் இராமன் முதலிய வீரர்கள் சென்றனர். ஐந்துடன் ஐந்து சேர்ந்து பத்து என எண்ணுவதற்குரிய யோசனை தூரத்திற்கும் மேலாக மலை மீது ஏறிச் சென்றனர். இவ்வுலகில் பொன்மயமாக தேவர் உலகம் இறங்கி வந்தது போன்று வாலி வாழும் கிட்கிந்தை மலை அமைந்துள்ளது. அவ்விடத்தை அடைந்த இராம இலக்குவர்கள் இனி செய்ய வேண்டுவது யாது என தங்களுக்குள் பேசி கொண்டிருந்தனர். இப்பாடலில் வாலியின் வாழிடமான பல வளங்களை உடைய கிட்கிந்தை சிறப்பித்துக் கூறப்படுகிறது.

10. அப்பொழுது இராம பிரான் சுகீவனை நோக்கி நீ வாலியை போருக்கு அழைப்பாயாக என்று பணித்தான். வாலி என்னும் ஒப்பற்ற கொடிய நஞ்சுடன் எதிர்த்து போர் செய்யும் பொழுது நான் ஓரிடத்தில் மறைந்து நின்று அம்பு தொடுப்பேன். அதற்கான துணிவு கொண்டேன் இச் சூழ்நிலையில் இதுவே பொருத்தமாகும். என்று கூறினான். பகைவனைப் பொருத்து அழிக்கும் வெற்றியை விரும்புவனாகிய சுகீவன் இது நல்லது என ஏற்றுக்கொண்டான் இப்பாடலில் வாலிக்கு கொடிய நஞ்சு ஒப்பிடப்படுகிறது.

11. இராமன் கூறிய வார்த்தைகளை கேட்டு வானத்தில் இடைவிடாது செல்லும் சூரியனின் மைந்தனாகிய சுகீவன் வாலியை போருக்கு அழைத்தான். அது நீர் நிறைந்த அலைகளை உடைய கடல் அஞ்சும் வகையிலும் நீல நிறமுள்ள மேகங்கள் வெட்கம் அடையும் வகையிலும் மண்ணுலகத்தில் உள்ளவர்கள் உடல் வியர்த்து அஞ்சி ஓடும் வகையிலும் தேவர்கள் கலங்கும் வகையிலும் மிகுந்த ஆரவாரத்தை எழுப்பி ஓசையை உண்டாக்கியது. அது ஈசனாகிய இறைவன் உட்கொண்ட அண்டப் பரப்பு முழுமையினையும் தன்னிடம் அடக்கி மேலோங்கியது. இப்பாடல் சுகீவன் வாலியைப் போருக்கு அழைத்த நிகழ்வை விவரிக்கிறது.

12. நீ என்னை எதிர்த்துப் போரிட வந்தால் நான் உன்னைக் கொல்வேன் என்று அதட்டிக் கூறி தன் கால்களால் ஓசை உண்டாகுமாறு தரையில் மிதித்து சினத்தால் வாய் உதடுகளை மடித்துக்கொண்டு அதனை அடுத்துள்ள தன் தோள்களை தட்டிக்கொண்டு வாலியை போருக்கு அழைத்தான் சுகீவன். அவன் எழுப்பிய ஆரவாரம் கிட்கிந்தை நகரத்தில் இடத்தோளும் இடக்கண்ணும் துடிக்க தூங்கிக் கொண்டிருந்த வாலியின் வலிமையான செவிகளுக்குள் புகுந்து நின்றது. சுகீவன் வாலியை போருக்கு அழைத்த முறை இப்பாடலில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.

4. சீராப்புராணம் - அண்ணல் நபி அவதாரம் (22 முதல் 26 வரை)

கரைவ னேங்குவன் மலங்குவன் கலங்குவன் கதறி

யிரைவன் கன்னத்திற் கையைவைத் திருந்தெழுந் திருப்பன்

றரையின் மேல்விழுந் தெனக்கிலை யினிச்சிங்கா சனமென்

றுரைம றந்திடக் கிடந்தன னிருககணீரொழுக.

22

ஆறிவ ழிந்தமன னவன்றனை மக்கள்வந் தடைந்து

குறியுந் துன்பமும் வந்தவா றேதெனக் கூறி
நிறையு மக்களோ டூறும்வர லாறெலா நிகழ்த்தி
யுறையு மில்லிட மிவணிலை நமக்கென வுரைத்தான். 23

இந்த வாசகங் கேட்டலு மக்களெல் லோருந்
தந்தை யேயிதற் கென்செய்வோ மெனத்தடு மாறிப்
புந்திநொந்து நொந் தவரவர் திசைதிசை புகுந்தார்
சிந்தை நொந்திபு வீசவுந் திகைத்திருந் திடைந்தான். 24

தரித்தி டுமுதற் றிங்களிற் றரைபுக ழாத
முரைப்ப ராமினா கனவினி லுன்றிரு வுதரத்
திருக்குஞ் சந்ததி வலிமையை யுடையதிவ் வுலகத்
தருக்க னொப்பல நாமமு கம்மதென் றகன்றார். 25

கருப்பந் திங்களி ரண்டினி லாமினா கனவின்
மருப்பு குங்குழல் வல்லிநின் வயிற்றினின் மதலை
யருப்பும் வீறுடை யவர்பெயர் முகம்மதென் றதிக
விருப்பமாயிது றீசுநன் னபிவிளம் பினரே. 26

- உமருப்புலவர்

இவரது இயற்பெயர் உமருகத்தார். இவரது ஆசிரியர் கீழ்க்கரை கடிகைமுத்துப் புலவர். இவரை போட்டிக்கு அழைத்த வாலவாரிதீ என்ற வடநாட்டுப் புலவரை வென்றார். எட்டையாபுரம் மன்னரின் அவைப் புலவராக இருந்தார். இவர் 18 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர். சீறாப்புராணம், நொண்டி நாடகம், சீதக்காதி கோவை, சீதக்காதி திருமண வாழ்த்து, முதுமொழி மாலை முதலியன இவரது படைப்புகளாகும். சீறாப்புராணம் என்னும் பெருங்காப்பியமே இவரை புகழ்பெறச் செய்தது. இக் காப்பியம் இரண்டு பாகங்களில் அமைந்துள்ளது. முதல் பாகத்தில் 44 படலங்களும், இரண்டாம் பாகத்தில் 47 படலங்களும் உள்ளன. முதல் பாகத்தில் விலாதத்துக் காண்டமும் (23 படலங்கள்) நுபுவத்துக் காண்டமும் (21 படலங்கள்) இரண்டாம் பாகத்தில் ஹிஜிரத்துக் காண்டமும் (47 படலங்கள்) அமைந்துள்ளன. பாடப் பகுதியான நபி அவதாரப் படலம் முதல் பகுதியில் முதல் காண்டமான விலாதத்துக் காண்டத்தில் நான்காம் படலமாக அமைந்துள்ளது. இறைதூதராகிய முகமது நபியின் வரலாற்றினை இக் காப்பியம் இலக்கிய நயத்துடன் எடுத்துரைக்கின்றது.

பாடல் விளக்கம்

22. மன்னன் இபுலீசுவின் இரண்டு கண்களிலிருந்தும் இருந்து நீர் சிந்துமாறு அழுதான் உருவழிந்தான் மிகக் கலங்கினான் தன் மக்களை அழைத்து சந்தித்தான். தன் இரண்டு கண்ணங்கள் இடத்தும் கரங்களைச் சேர்த்து அமர்ந்திருந்தான் எதிலும் தரிக்காமல் எழுந்தான். சொல் மறந்து நிலை குலைந்து நிலத்தின் மீது விழுந்தான் இனிமேல் எனக்கு சிங்காசனம் இல்லை என்று புலம்பிக் கிடந்தான்.

23. அறிவிழக்கப் பெற்ற மன்னன் அழைத்த குரல் கேட்டு அவனது மக்கள் அனைவரும் வந்து சேர்ந்தனர். தங்களுக்கு இத்தகைய வேறுபட்ட அடையாளங்களும் எண்ணங்களும் ஐயங்களும் எதனால் வந்தது என்று கேட்டனர். அதைக் கேட்ட மன்னன் தன் மக்களிடம் தனக்குற்ற வரலாறுகள் அனைத்தையும் முழுமையாக கூறினான். நம்மவர்கள் தங்குவதற்கு ஏற்ற இடம் இவ்விடத்தில் இல்லை என்றும் கூறினான்.

24. இபுலீசு மன்னன் கூறிய இவ் வாசகத்தை அவன் மைந்தர்கள் அனைவரும் கேட்டனர். கேட்ட மாதிரத்தில் தந்தையே இவ்வாறு ஏற்பட்ட ஆபத்திற்கு நாம் என்ன செய்வோம் என்று கேட்டனர். இதற்கு நாம் செய்யும் உபாயம் ஒன்றும் இல்லையே என்று கூறி வருந்தி தடுமாறினர். ஒவ்வொருவனும் தன் மனதிற்குள் மிக மிக வருந்தினர். அவரவர் வசிக்கும் தம் இடங்களில் போய் சேர்ந்தனர். தம் இல்லங்களில் புகுந்தனர் இபுலீசு என்னும் மன்னனோ மனம் நொந்து திகைத்து தன் இடத்திற்குச் சென்று கண்ணீர் சிந்தி வருந்தி இருந்தான்.

25. நபிகள் நாயகம் அவர்களின் பேரொளியானது அப்துல்லாவின் திரு நுதலில் இருந்து மாதர்களின் சிரோமணியான ஆமினாவின் மேலான கருப்பையில் எழுந்தது. மனித அவதாரமாய் வருவதற்கு வேண்டி கருவுற்ற முதல் மாதத்திலேயே ஆமினாவின் கனவில் இவ்வுலகம் முழுவதும் புகழ்ந்து நிற்கும் மூலப் பிதாவான நபி ஆதம்அலைகுசல்லம் அவர்கள் அவதரிப்பார். ஆமினா உனது மேன்மை தங்கிய வயிற்றில் உருவாகி இருக்கும் குழந்தை வலிமை உடையது. பேராற்றல் உடையது. அவனது பிரகாசத்திற்கு சூரியனும் நிகராக மாட்டான். இவ்வுலகில் அவனது பெயர் முகம்மது என்பதாகும். என்று இறைவன் கூறி மறைந்தார்.

26. நபிபிரானை கர்ப்பமாகத் தரித்த இரண்டாம் மாதத்தில் ஆமினாவின் கனவில் தோன்றினார். நல்ல நபிப் பட்டம் பெற்ற இதுநீசு அலைகுசல்லம் அவர்கள் தோன்றினார். நறுமணம் மிக்க கூந்தலை உடைய வல்லிக் கொடியாகிய ஆமினாவே, உன் வயிற்றின்கண் இருக்கின்ற பிள்ளை அனைத்து இடங்களிலும் தோன்றும் ஆற்றலும் பெறுமையும் உடையவர். அவரது பெயர் முகம்மது ஆகும் என்று அதிக மகிழ்ச்சியுடன் இறைவன் திருவாய் மலர்ந்து அருளினார்.

5. தேம்பாவணி – ஞாபகப் படலம் (முதல் 7 பாடல்கள்)

- மனையிடை யிவையெலாம் வழங்குங் காலையிற்
கனையிடை முரசதிர் கனலி மாபுரம்
வினையிடை விளைசெயிர் விலகி ஞாபகச்
சினையிடை மலர்ந்தநற் சீலஞ் செப்புவாம் 1
- போர்முகத் துற்றபேய்ப் புதையப் பூதியுட்
கார்முகத் திட்யெனக் கறங்கி வீழ்ந்துறத்
தார்முகத் திக்கென முதற்சொற் சாற்றிய
வேர்முகத் திளவலன் றடிவைத் தேகினான். 2
- பூவிடைப் புதிமதுப் பூத்த பூவென
நாவிடைத் தேனுக நவின்று லாவலிற்
பாவிடைப் புகழெழ வும்பர் பாடிமேற்
கோவிடைத் திருவிழாக் கொள்கைத் தாயதே. 3
- துன்னமும் மிசைப்புமொன்றின்றித் தூய்நிறத்
தன்னமும் மறுவென மெய்ப்பை யன்னைதான்
பின்னமும் முறைதொழு திட்டுப் பேரருண்
மின்னமும் முடியினோன் வேய்ந்து தோன்றினான். 4
- கானுல கலரொடு கதிர்வி ளக்கிய
வானுல குடுவொடு வனைந்த நாயகன்
மீனுல கிரங்கவோர் மிடிகொள் காஞ்சுகந்
தானுல களித்துறித் தரித்துத் தோன்றினான். 5
- உருவளர் மதியொடு மொளிவ ளர்ந்தன
மருவளர் முளரிமெய் வளர்ந்து மெய்ப்பையுந்
தருவளர் வொடுபுதி தன்மை தோன்றின
வெரவளர் முறையிரான் விளிந்த வேலையே. 6
- குழனிகர் தேமொழிக்குழவி கண்டனர்
நிழனிகர் நீங்கிலா நிமிர்ந்த காதலாற்

கழனிக ரடிமலர் புல்லிக் காயுள

மழனிக ரடுந்துயர் குளிர்ப்ப வாற்றுவர்.

7

- வீரமாமுனிவர்

இவர் இத்தாலி நாட்டைச் சேர்ந்தவர். இவரது இயற் பெயர் கான்ஸ்டன்சியோ ஜோசபோ பெஸ்கியோ என்பதாகும். இவர் தமது பெயரைத் தைரியநாதசுவாமி என்றும் தமிழில் வீரமாமுனிவர் என்றும் மாற்றிக் கொண்டார். செந்தமிழ்த் தேசிகர் என்பது இவரது சிறப்புப் பெயராகும். இவர் 18 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர். சமயப் பணியாற்ற வந்தவர். சுப்பிரதீப கவிராயரிடம் தமிழ் கற்று தமிழ்ப் பணியும் ஆற்றினார். இவர் தூத்துக்குடி மாவட்டம் மணப்பாட்டில் மறைந்தார். இவர்இயற்றிய கொடுந்தமிழ் இலக்கணம், பேச்சுத் தமிழ் இலக்கணத்திற்கும் இவரது சதுரகாதி தமிழ் அகராதிகளுக்கும். இவரது பரமார்த்த கதை எள்ளல் சிறுகதைக்கும் முன்னோடி ஆகும். தமிழ் மொழி எழுத்துச் சீர்திருத்தம் கண்டவர். இவர் செந்தமிழ் இலக்கணம், கொடுந்தமிழ் இலக்கணம். கிலாவில். தொன்னூல் விளக்கம் ஆகிய இலக்கண நூல்களைப் படைத்துள்ளார். தேம்பாவணி என்னும் பெருங்காப்பியத்தையும் திருக்காவலூர்க் கலம்பகம், அடைக்கல நாயகி வெண்கலிப்பா, கருணாம்பரப் பதிகம், அன்னை அழுங்கல் அந்தாதி, தமிழ்ச் செய்யுள் தொகை, கித்தேரி அம்மாள் அம்மாளை முதலிய சிற்றிலக்கியங்களையும் வேதியர் ஒழுக்கம், வேத விளக்கம், லுத்தர்இனத்தியல்பு, பேதமறுத்தல் முதலிய உரை நூல்களையும் சதுரகாதி, தமிழ் இலத்தின் அகராதி, போர்ச்சுகக்கீசியம், தமிழ் இலத்தின் அகராதி முதலிய உரை நூல்களையும் படைத்துள்ளார். திருக்குறளின் அறத்துப் பால் பொருட்பாலை இலத்தினில் மொழி பெயர்த்துள்ளார். தமிழ் அகராதித் துறையின் தந்தையான இவர் மொழி பெயர்ப்புத்துறையின் முன்னோடி ஆவார்.

இயேசுக் கிறித்துவின் தந்தையான சூசையப்பரை கதைத் தலைவனாகக் கொண்டு படைக்கப்பட்ட தேம்பாவணி என்னும் காப்பியம் புகழ் பெற்று விளங்குகிறது. இக் காப்பியம் இது பாயிரம் தவிர்ந்து முன்று காண்டங்கள் உடையது. ஒவ்வொரு காண்டத்திலும் 12 படலங்கள் உள்ளன. பாடப்பகுதியாகிய ஞாபகப்படலம் முன்றாம் காண்டத்தில் முன்றாம் படலமாக அமைந்துள்ளது.

ஞாபகம் என்பது அரும் பொருள், அறிவு ஆகிய பொருளைக் குறிக்கும் அது இங்கு நல் ஒழுக்கமாகிய அறிவுரைப் பொருளை குறித்தது. இப்படலம் சூசை எசித்தியருக்கு நல்லொழுக்க நெறிகளைப் போதிக்கும் பகுதியாகும்.

பாடல் விளக்கம்

1. அடியிட்டு நடந்த அன்பு நாதன் திருக்குடும்பம் தங்கியிருந்த சிறு மனையில் இவை நிகழ்ந்தது. இவ்வேளையில் ஒலிக்கும் முரசு இடையிடையே முழங்கும் ரவிமாபுரம் என்னும் அப்

பெருநகரம் தீய செயலால் விளையும் பாவத்தை விட்டு விலகி நின்றது. அறவுரை என்னும் கிளையில் அங்கு மலர்ந்த நல்லொழுக்கம் என்னும் மலரைப் பற்றி சொல்லுவோம்.

2. போர் செய்ய வந்த பேய்கள் கரு மேகத்தினின்று விழுந்த இடி போல நரகப் புழுதியினுள் புதைய விழுந்தது. அது அங்கு கிடக்குமாறு பூமாலையில் பொருந்தியுள்ள தேன் போன்ற முதல் வார்த்தையினை பேசிய அழகிய முகமுள்ளவன் இயேசு பாலகன். அவன் குழந்தையாக அன்று முதல் அடி எடுத்து வைத்து நடந்தான்.

3. இம் மண்ணுலகில் புதுவகை தேனோடு பூத்த பூவைப் போன்று திருமகன் தன் நாவின்று தேன் சிந்துவது போல் மொழி பேசி நடந்தான். அப்போது பாடலின் இடையில் புகழ் புலப்படுமாறு வானவர்பாடி வானத்தில் நின்றனர். அது மேல் வானத்தில் திருவிழா கொண்டாடியது போல் இருந்தது.

4. தையலும் மூட்டுதலும் என்று ஒன்றும் இல்லாமல் தூய நிறமுள்ள அன்னமும் மறுஉள்ளது என கூறத் தக்க ஆடையை அன்னை மரியாள் தன் கையால் பின்னினாள். திரு மகனை மும்முறை தொழுது அவன் மீது அணிவித்தாள். தனது பெருங்கருணை என்னும் கதிர்மின்ன முவுலகையும் ஆள்வதற்கு அடையாளமாய் மூன்று முடிகள் அணியும் தகுதி வாய்ந்த திருமகன் அதனை அணிந்து நின்றான்.

5. காடு நிறைந்த இம்மண்ணுலகத்து மலர்களோடு கதிர்வன் ஒளி செய்யும் வானுலகத்தை விண்மீன்களோடு உருவாக்கியவன் ஆண்டவன். அவன் இவ்வுலகத்தை மீட்டுக் காக்க வந்து, விண்மீன் நிறைந்த வானுலகத்தவர் இரங்குமாறு வறுமை கொண்ட ஒரு சட்டையை அணிந்து தோன்றினான்.

6. உருவத்தில் வளர்கின்ற பிறமதியோடு அதன் ஒளியும் சேர்ந்து வளர்ந்தது போன்று மணம் பொருந்திய தாமரை மலர் போன்ற குழந்தை நாதனின் உடல் வளரும் தோரும் அச்சட்டையும் அதற்கேற்ப வளர்ச்சி பெற்றது. அதனுடன் அனைவரும் அஞ்சத்தக்க முறையில் தான் இறந்த போதும் அது புதிய தன்மை உடையதாக தோன்றியது. இயேசு இறந்த போது சட்டைக்கு நேர்ந்த நிலையினை இப்பாடல் விவரிக்கிறது.

7. புல்லாங்குழல் போன்று இனிய மொழி பேசும் இக் குழந்தையை கண்டவர் நிழல் போன்று அதனை விட்டு நீங்காமல் இருப்பார். மிகுந்த அன்பினால் காலணி போன்று அதன் காலாகிய மலரைப் பற்றி நின்று காய்ந்த தம் உள்ளம் குளிரும்படி நெருப்பு போன்று வாட்டும் துயரங்களை மாற்றிக் கொள்வர்.

III உரைநடை

புதியமானுடம் - கீழ்க்குளம் வில்லவன்

அன்னைத் தமிழுக்கு அணிசேர்க்கும் அரிய நூல்கள் பலவற்றை ஆக்கித் தந்த பேராசிரியர் முனைவர் சி. ஜேசுராஜ் கீழ்க்குளம் வில்லவன் என்னும் புனைப் பெயரில் தமிழ் உலகிற்கு நன்கு அறிமுகமானவர். ஆழமான சமூகச் செய்திகளை ஈர்ப்பு மிக்க எளிய மொழியில் தருவது சுலபம் அல்ல. ஒன்றில் கை தேர்ந்தவர் இன்னொன்றில் கோட்டை விட்டுவிடுவர். இங்கே கீழ்க்குளம் வில்லவன் இரண்டிலும் தேர்ச்சி பெற்று இனிமையான ஒரு நூல் படைத்திருக்கிறார். மானுடம் என்னும் சொல்லின் பொருளைத் தெளிவாக உணர்த்தி, அது புதிய மானுடமாக மலர்வதற்குச் செய்யவேண்டிய பணிகளை புதியமானுடம் என்னும் இந்நூல் வாயிலாகக் கோட்டுக் காட்டுகிறார். இவரது வாழ்க்கைத் துணைவி பூரணத்தயவு தங்கத்தாய் ஆவார். இவருக்கு கமலா, கவிதா என்னும் இரு புதல்வியர் உள்ளனர்.

பொருளடக்கம்

1. புதிய மானுடம்
2. இல்லாரும் இல்லை உடையாரும் இல்லை
3. எல்லோரும் ஓர் நிறை! எல்லோரும் ஓர் விலை
4. பாதைகள் பல - இலக்கு ஒன்று
5. நீ நிலவல்ல - சூரியன்
6. சுதந்திரம் - சமத்துவம் - சகோதரத்துவம்
7. மனிதமே இலக்கு!
8. உழைப்பு என்பது சாபமல்ல - வரம்
9. கதவைத்திற காற்று வரட்டும்!
10. இயற்கை - மனிதன் வாழ்க்கை

1. புதிய மானுடம்

மானுடம் என்னும் சொல்

‘மனிதன்’ ‘மானிடன்’ என்னும் சொற்களே இதுகாறும் பேச்சு மொழியிலும் இலக்கியத்திலும் பெருவழக்காய் பயின்று வந்தன. இவற்றைக் காட்டிலும் விரிவான பொருளில்

இப்போது ‘மானுடம்’ என்னும் சொல் ஒலிக்கத் தொடங்கியுள்ளது. கம்பர் கவிதையிலும் சித்தர் பாடல்களிலும் ஏற்கனவே காட்டப்பட்டிருப்பினும் சமுதாயச் சிந்தனை வளர்ந்த பிறகுதான் இச்சொல் வழக்குக்கு வந்துள்ளது.

மானுடம் என்னும் சொல்லுக்குப் பல்வேறு அறிஞர்கள் பல்வேறு விளக்கம் தந்துள்ளனர். நாடு, மொழி, இன, கால எல்லைகளைக் கடந்து ஒட்டு மொத்தமான மனித இனத்தையும் மனிதர் தம் இயல்புகள், பண்புகள், மாண்புகள் யாவற்றையும் உள்ளடக்கிக் காட்டும் ஒரு குறியீட்டுச் சொல்லே மானுடம் எனலாம். மானுடம் என்னும் சொல்லுக்குப் பதிலாக இன்றைய அறிஞர்கள் “மனிதம்” என்னும் சொல்லையும் பயன்படுத்தத் தொடங்கியுள்ளனர்.

புதிய மானுடம் - விளக்கம்

மானுடத்தின் வளர்ச்சிக்கான தடைகள் அகன்று உலகம் எங்கனும் உள்ள மனிதர்கள் இவற்றில் முழுமையான வளர்ச்சி நிலையை அடையும் போதுதான் மானுடம் முழுமை பெற முடியும். இத்தகைய ஒரு நிறை வாழ்வை நோக்கி இயங்கும் மானுடமே புதிய மானுடம் ஆகும்.

புதியமானுடத்தின் பண்புகள்

நேற்றும் இன்றும் புத்துலகக் கனவில் ஈடுபட்டோர் வலியுறுத்திக் கூறும் அந்தப் பண்புகள் பின்வருமாறு:

- ♦ வறுமை ஒழிந்து வாழ்க்கைத் தேவைகள் அனைவருக்கும் நிறைவு செய்யப்படுதல்.
- ♦ சாதி, இன ஒடுக்குதல்கள் ஒழிந்து சமுதாய சமத்துவம் நிலவுதல்
- ♦ சமயத்தின் பேரில் எழும் சண்டைகள் ஒழிந்து மாந்தர் அனைவரும் இணக்கமுடன் வாழுதல்
- ♦ பெண்ணடிமைத்தனம் அகன்று பாலியல் சமத்துவம் நிலவுதல்.
- ♦ அனைத்து மாந்தரின் உரிமைகளுக்கும் மதிப்பளிக்கும் அரசியல் அமைப்பு அமைதல்
- ♦ எல்லை கடந்த மனித நேயமும் உலக ஒருமைப்பாடும் உருவாதல்
- ♦ அன்பு, அறம், உழைப்பு, முயற்சி, எளிமை, நேர்மை, ஆய்வு மனப்பான்மை, சுற்றுச்சூழல்

காத்தல் முதலிய பண்புகளில் மானுடம் நிலை கொள்ளுதல்.

இப்பண்புகள் செயலாக்கம் பெறும்போது புதிய மானுடம் மலரும் என சமூகவியல் ஆய்வுகள் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

தமிழ்க் கவிதைகளில் புதிய மானுடம்

தமிழ்க் கவிதைகளைப் பொருத்தமட்டில் சங்க காலத்திலிருந்தே மானுடச் சிந்தனைகள் இழையோடி வருகின்றன. கடலுள் மாய்ந்த இளம்பெருவழுதி எழுதிய பாடலொன்று பின்வருமாறு அமைந்துள்ளது.

உண்டால் அம்ம இவ்வுலகம், இந்திரர்

அமிழ்தம் இயைவ தாயினும் இனிதெனத்

தமியர் உண்டலும் இலரே

தமக்கென முயலா நோன்தாள்

பிறர்க்கென முயலுநர் உண்மையானே

இப்பாடலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பண்புகள் உலகின் நிலைபேற்றிற்கு மட்டுமின்றி, புதிய மானுடத்தின் உருவாக்கத்திற்கும் உரியவையன்றோ? சங்கப்பாடல்கள் மட்டுமன்றி, திருக்குறள் முதலான நீதி நூல்களும் கம்பர், இளங்கோ முதலியோர் படைத்த காவியங்களும் சித்தர் பாடல்களும் மனிதம் தேடும் முயற்சியில் எழுந்த படைப்புகளாகும். பாரதியும் பாரதிதாசனும் புது மானுடச் சிந்தனைகளை விரிவாகவும் தெளிவாகவும் பாடினர்.

சாதிமத பேதங்கள் மூட வழக்கங்கள்

தாங்கிநடை பெற்றுவரும் சண்டை உலகிதனை

ஊதையினில் துரும்புபோல் அலைக்கழிப்போம்; பின்னர்

ஓழித்திடுவோம் புதியதோர் உலகம் செய்வோம்!

என்று புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் தமது குறிக்கோளைத் திட்டவாட்டமாகத் தெளிவுபடுத்தினார். தற்காலக் கவிஞர்களின் படைப்புகளிலும் புதிய மானுடச் சிந்தனைகள் சிறப்பிடம் பெற்றுத் திகழ்கின்றன. புதுக்கவிதையின் முன்னோடியான வால்ட் விட்மனின் (1819 – 1892) படைப்பு முயற்சிகளை இதற்குச் சான்றாகக் காட்டுவர். சமுதாய மாற்றம் காண்பதே தங்களது படைப்புப் பணியின் நோக்கம் என்பதை வானம்பாடி இயக்கத்தைச் சேர்ந்த மு. மேத்தா,

வைகறைப் பொழுதுக்கு

வார்த்தைத் தவமிருக்கும்

வானம் பாடிகளே – ஓ

வானம் பாடிகளே

....

இந்தப்

பூமி உருண்டையைப்

புரட்டி விடக்கூடிய

நெம்புகோல் கவிதையை

உங்களில்

யார் பாடப் போகிறீர்கள்?

என்னும் கவிதை வாயிலாக வெளிபடுத்துகிறார்.

2. இல்லாரும் இல்லை உடையாரும் இல்லை

மனிதன் மனிதனாக வாழ வேண்டுமெனில் முதலில் அவனுடைய பொருளாதாரத் தேவைகள் நிறைவு செய்யப்பட வேண்டும். பொருளியல் தேவைகள் நிறைவு செய்யப்படும் போதுதான் அவன் கல்வி, கலாச்சாரம் முதலியவற்றிலும் வளர முடியும். அனைத்து மாந்தரும் அவ்வாறு வளரும்போதுதான் புதிய மானுடம் உருவாக முடியும். ஒரு புறம் செல்வச் செழிப்பையும் மறுபுறம் வறுமையின் கோரக் காட்சிகளையுமே இன்றைய உலகிலும் காண முடிகிறது.

பத்தும் பசி வந்திடப் பறந்து போம்,

பசிப்பிணி என்னும் பாவி...!

தமிழ்ச் சான்றோர்களின் இந்தப் பாடல் அடிகள் வறுமையின் கொடுமையைத் தெளிவாகப் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன. நதி வளமும் மலை வளமும் வயல் வளமும் மிகுந்திருந்தாலும் நம் நாட்டில் பசித் துன்பம் ஒழியவில்லையே என்பதனை மு. மேத்தாவின்,

பச்சை வயல்களும்

பனிமலை நதிகளும்

மட்டுமல்ல

பசித்த வயிறுகளும் தான்

பாரதமாகும்!

என்னும் கவிதை படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது.

வறுமையின் காரணங்கள்

இயற்கை வளங்கள் மிகுந்திருந்தும் நம் நாட்டில் வறுமை நிலவுகிறதென்றால் அதற்கும் காரணங்கள் உண்டு. அந்தக் காரணங்களை,

- ▲ அரசியல் காரணங்கள்
- ▲ சமுதாயக் காரணங்கள்
- ▲ கலாச்சாரக் காரணங்கள்

என்னும் மூன்று கோணங்களில் ஆய்வு செய்யலாம்.

அரசியல் காரணங்கள்

நம் நாட்டு மக்கள் வாழ்வில் வெளிநாட்டு, உள்நாட்டு அரசியல் சக்திகள் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன. அந்த ஆதிக்கத்தின் விளைவாக மக்களின் பொருளாதார வாழ்விலும் பெரும் பாதிப்புகள் நேருகின்றன.

வெளிநாட்டு அரசியல்

ஏறத்தாழ இரண்டு நூற்றாண்டு காலம் நம் நாட்டிலுள்ள மூலப்பொருட்களைக் கவர்ந்து சென்றதுடன் அங்கு உற்பத்தியாகும் ஆலைப் பொருட்களை விற்பனை செய்யும் சந்தையாகவும் நம் நாட்டை ஆக்கியது. தொழில்களின் வளர்ச்சியையும் அது சிதைத்தது. இந்தச் செயல்கள் நம் நாட்டு மக்களின் வறுமைக்கு முக்கியமான காரணங்களாகும். இப்போது வெள்ளை மனிதர்கள் இங்கிருந்து அகன்று விட்டார்கள் வெள்ளை ஆதிக்கம் இன்னும் அகலவில்லை. ஆதலால் அதன் சுரண்டலிலிருந்து இப்போதும் நம்நாடு விடுபடமுடியவில்லை. இதனை,

கருப்பு மின்னல்

கம்பிகளைப் பறித்தே

வெள்ளை மாளிகை

சன்னல் அமைகிறது

என்னும் தமிழன்பன் கவிதை தெளிவுபடுத்துகிறது.

உள்நாட்டு அரசியல்

நம் நாட்டு மக்களின் வறுமைக்கு வெளிநாட்டு அரசியல் மட்டுமன்றி உள்நாட்டு அரசியலும் காரணமாக அமைகிறது. வறுமை ஒழிப்புக்கான தெளிவான கொள்கைகளை வகுத்து எந்தச் சூழ்நிலையிலும் உறுதி குலையாமல் அவற்றைச் செயல்படுத்த வேண்டிய கடமை தலைவர்களுக்கு உண்டு. ஆனால் இன்றைய தலைவர்களில் பெரும்பாலோர் இந்தக் கடமையை உணர்வதில்லை. மக்களின் பொருளாதார வாழ்வு குறித்துச் சிந்திக்காமலேயே நம் நாட்டு அரசியல் நிகழ்வுகள் நடைபெற்று வருகின்றன என்பதனை மு. மேத்தாவின்,

சேரிக் குழந்தைகளின்
சின்ன விழிச் செடியில்
உப்பு மலர்கள்
உதிரந்து விழுகின்றன.

என்னும் கவிதை கோடிட்டுக் காட்டுகிறது.

தனியுடைமைக் கொடுமை

வரலாற்றின் தொடக்கக் காலத்தின் வளங்கள் அனைத்தையும் மக்கள் பொதுமையில் வைத்து நகர்ந்தனர். வலிமை படைத்தோர் நிலத்தையும் அதன் வளங்களையும் ஆக்கிரமித்து ஏனையோரை அங்கு அடிமைகளாக்கி உழைக்க வைத்தனர். உலகில் நில பிரபுத்துவம் உதயமானது. நிலம் தனியுடைமை ஆனதும் சுரண்டலும் ஏற்றத்தாழ்வுகளும் மிகுந்தன. சமுதாயக் கொடுமைகள் தலைதூக்கின. உழைக்கும் மக்கள் துயருறத் தொடங்கினர். அறிவியல் வளர்ந்து அதன் பயனாக ஐரோப்பாவில் தொழில்புரட்சி ஏற்பட்டதைத் தொடர்ந்து தனியுடைமைச் சமுதாயத்தில் மேலும் ஒரு வளர்ச்சி நிலை உருவானது. அதுவே முதலாளித்துவம் ஆகும். இந்த இரண்டிலும் பொருளாதார அடிப்படை தனியுடைமைதான். சுரண்டலுக்கு வழிவகுக்கும் இத்தகைய சமுதாய அமைப்பு நம் நாட்டு மக்களின் வறுமைக்கு முக்கிய காரணமாகும்.

ரூபாயாய் பத்திரமாய்
தங்கமாய் மாளிகையாய்
காராய்
நட்சத்திர ஓட்டலறையாய்
வந்துபோகும் வருமானங்கள்
எங்கள் புன்னகையை மிதித்து
நடந்து வந்தன
கண்ணீரிலும் ரத்தத்திலும்
நீந்தி வந்தன

கவிஞர் இன்குலாப்பின் இந்தக் கவிதை உழைப்பவர் குரலாக அமைந்தது.

பெண்களைப் புறக்கணித்தல்

பெண்ணடிமைத்தனத்தின் காரணமாகப் பெண்கள் உற்பத்தி உழைப்பிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டதும் வறுமைக்கான காரணங்களுள் ஒன்றாகச் சமுதாய விஞ்ஞானிகளால் பேசப்படுகின்றது.

அடிநாள் முதலாய் இந்த
ஆண் வார்க்கம்
பெண்ணைக்
கர்ப்பம் சுமக்க மட்டும்
கை குலுக்கி வரவேற்கும்
உற்பத்தி உறவுகளில்
ஒதுக்கித்தான் வைத்திருக்கும்

வைரமுத்துவின் இந்தக் கவிதை பெண்களின் உழைப்பு புறக்கணிக்கப்படுவதைச் சுட்டிக்காட்டி, வறுமைக்கு அது காரணமாகிறது. என்பதனை உய்த்துணர வைக்கிறது.

மக்கள் தொகைப் பெருக்கம்

தொழிலாளர்கள் வாழ்வில் வருகின்ற அனைத்துப் பிரச்சினைகளுக்கும் அவர்கள் குடும்பங்களில் பிறப்பு விகிதம் கூடுதலாக இருப்பதே காரணமாகும் என்னும் கருத்தினை மால்தாசியன் கோட்பாடு முன்வைக்கிறது. அந்தக் கோட்பாடு மானுடத்துக்கு எதிரானது எனக் கூறி அதனை மறுப்பர் சமுதாய விஞ்ஞானிகள். மு. மேத்தாவின்,

சேலைகளில் நடக்கும் செல்ல உற்பத்தியோ
தேசத்தின்
வளங்களைக் குறைக்கிற
வகுத்தல் கணக்கு

என்னும் கவிதை சுட்டிக்காட்டுகிறது.

கலாச்சாரக் காரணங்கள்

நம் நாட்டு மக்களை இயக்கிக் கொண்டிருக்கும் நம்பிக்கை வறட்சிக் கோட்பாடுகள், அவர்கள் மேற்கொள்ளும் சடங்குகள் - மேல்நாட்டுக் கலாச்சார மோகம் முதலியனவும் வறுமைக்கு முக்கிய காரணங்கள் ஆகும்.

நம்பிக்கை வரட்சிக் கோட்பாடுகள்

விதிக் கோட்பாட்டைப் போலவே நிலையாமைக் கோட்பாடும் மக்களை மிகவும் பலவீனப்படுத்துகிறது. 'காணப்படும் அனைத்தும் அழிந்து போகும் மறுமை மட்டுமே நிலையானது' என்பதே இக்கோட்பாட்டின் அடிப்படை ஆகும். நிலையாமைக் கோட்பாட்டில் ஊழிய மக்கள் வாழ்க்கை மீது நாட்டம் கொள்ளத் தவறிவிடுகின்றனர் என்பதை,

இறப்பதற்கே

பிறந்ததாய்

எண்ணிப் பழகியதால்

நமது முச்சில்கூட

நாம் வாழ்வதில்லை

மரணமே வாழ்கிறது

என்னும் தமிழன்பன் கவிதை உணர்த்துகிறது.

சடங்குகளும் விழாக்களும்

மக்களின் நன்மைக்காகத் தோன்றிய சடங்குகள் காலப்போக்கில் அவர்களின் வாழ்வைப் பறிக்கும் அளவுக்கு மாறியிருப்பதனை வைரமுத்துவின்,

வெகுவிரைவில்

ஆடைகள்

ரத்தங் குடிக்கக் கற்றுக்கொண்டன.

என்னும் கவிதை கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. பிரச்சினைகள் மிகுந்திருக்கும் வேளைகளிலும் நம் நாட்டு மக்கள் விழா மோகத்தை விடுவதில்லை என்பதனை இவரது,

கையில் விலங்குகளைப்

பூட்டிக்கொண்டு

இந்த தேசம்

பிறந்த நாள் கேக் வெட்டவும்

பிரியப்படுகிறது

என்னும் கவிதை புலப்படுத்துகிறது.

மதுவும் மேல்நாட்டுக் கலாச்சார மோகமும்

மது, குடும்பங்களை வறியநிலைக்கு ஆளாக்கும். அதனை மு. மேத்தாவின்,

மதுக்குவளையை

அவர்கள் காலி செய்கிறார்கள்

அதற்குப் பதிலாக

அவர்கள் குடும்பத்தாரின்

கண்ணீரை

அது நிரப்பிக் கொள்கிறது.

என்னும் கவிதை படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது. இதனால் பலர் வறுமையை வரவழைத்துக் கொள்கின்றனர்.

நடுத்தர வர்க்கத்தின்

உயிர்ச் சத்தை உறிஞ்சுவதில்

அந்நிய மோகமும்

ஒரு மோகினிதான்

என இக்கருத்துக்குக் கவிதை வடிவம் தந்துள்ளார் கலைகரன்.

வறுமைக்குத் தீர்வுகள்

வறுமைக்குத் தீர்வு காண்பதற்காக மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய பணிகளை,

- ▲ விழிப்புணர்வுக் கல்வி
- ▲ சமுதாய மாற்றம்
- ▲ புதிய கலாச்சாரம்
- ▲ முழுமையான மக்களாட்சி

என்னும் நான்கு பிரிவுகளாக வகைப்படுத்தலாம்.

விழிப்புணர்வுக் கல்வி

அறமும் அறிவும் சார்ந்த கல்வி முறைகளுடன் விழிப்புணர்வுக் கல்வியும் மக்கள் மன்றத்தை எட்டும் போதுதான் வறுமை மற்றும் சமுதாயத் தீமைகளை ஒழிப்பதற்கான செயல்பாடுகள் உருவாக முடியும். வாழ்க்கையில் உள்ள சமுதாய, அரசியல், பொருளாதார முரண்பாடுகளை உணர்வதுடன் அவற்றுக்குத் தீர்வு காண்பதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளத் தூண்டும் கல்வியே விழிப்புணர்வுக் கல்வியாகும். இந்திய மக்களின் இயல்பை விளக்க வந்த பாரதியார்,

கஞ்சி குடிப்பதற்கில்லார் - அதன்

காரணங்கள் இவையென்றும் அறிவுமிலார்

என்று பாடினார். வறுமையின் காரணங்களை மக்களுக்கு உணர்த்துவதுடன் அவற்றை மாற்ற முடியும் என்று நம்பிக்கை அளிப்பதும் ஒடுக்கப்படும் மக்களின் ஒருமைப்பாட்டை வலியுறுத்துவதும் விழிப்புணர்வுக் கல்வியின் அடுத்தகட்டப் பணிகளாகும்.

எல்லாத் தளைகளில் இருந்தும்

என் மானுடம்

விடுதலையாக

ஒருமுகமாகி எழுந்தால்

ஒரு நொடி போதும்

என்னும் தமிழன்பன் கவிதைகளில் இத்தகைய உணர்வு வெளிப்படுகிறது. ஒடுக்குவோருக்கு உணர்வுட்டுவதும் விழிப்புணர்வுக் கல்வியின் குறிப்பிடத்தக்க மற்றொரு பணியாகும். மனிதரில் ஒருசாரார் வறுமையில் வாடுவதை வசதிபடைத்தோர் உணர்ந்து, அதற்குத் தீர்வு காண முன்வர வேண்டும். என்னும் தமது விருப்பத்தினைத் தமிழன்பன்,

பலரின் நிர்வாணங்களே

உன்

பளபளக்கும் ஆடைகள்

என்னும் கவிதை வாயிலாக வெளிபடுத்துகிறார். வறியவர்களை வாழவைக்கும் போதுதான் வசதி படைத்தோரும் நிறைவாழ்வு வாழமுடியும் என்பதனை து.செ. பிரான்சிஸ்,

நாம் எல்லோரும் வாழப்

பசியையும்

உணவையும்

நமக்குள் கொஞ்சம்

பகிர்ந்து கொள்ளக் கூடாதா?

என்னும் கவிதை வாயிலாகச் சுட்டிக்காட்டுகிறார். விழிப்புணர்வுக் கல்வியின் அடுத்த இன்றியமையாத பணி மக்களைச் செயற்பட வைப்பதாகும். மக்களின் செயற்பாட்டில்தான் விழிப்புணர்வுக்கல்வி முழுமை அடைகிறது. சமுதாய மாற்றமே நிரந்தரத் தீர்வுக்கான அடிப்படையாகும்.

சமுதாய மாற்றம்

சமுதாய மாற்றம் என்பது சமுதாய அமைப்பு முறையினை மாற்றுவதாகும். சுரண்டுவோர், சுரண்டப்படுவோர் என்றில்லாமல் அனைவரும் ஒரு நிகராக வாழ்வதற்கு வழிவகுக்கும்

சமுதாயத்தில்தான் முழுமையான தீர்வுக்கு வழி காண முடியும். மானுடத்தை எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகள் இப்போது மேலும் வளர்ந்துள்ளன. சுற்றுப்புறச் சூழலுக்குக் கடுமையான பாதிப்புகள் நேர்ந்துள்ளன. போர் பற்றிய அச்சமும் மாறவில்லை. உண்மையான சமுதாய மாற்றத்தினால் மட்டுமே இவற்றுக்குத் தீர்வு காணமுடியும் என்பர் சமுதாயவியலாளர். பொதுமை அறம் நம் நாட்டுச் சிந்தனைக்கு எதிரானது அன்று.

உண்பது நாழி உடுப்பவை இரண்டே

பிறவும் எல்லாம் ஓரொக் கும்மே ...

எனும் நக்கீரர் பாடல் பொதுமை அறத்துக்கான ஒரு குரலேயாகும். நக்கீரர் மட்டுமின்றி சங்கப் புலவர்கள் பலரும் பொதுமை அறத்தின் சிறப்பினையும் தேவையினையும் கோடிட்டுக் காட்டியுள்ளனர்.

புத்தேள் உலகத்தும் ஈண்டும் பெறலரிதே

ஓப்புரவின் நல்ல பிற

என்னும் வள்ளுவர் வாக்கிலும்

எல்லாரும் எல்லாப் பெருஞ்செல்வமும் எய்தலாலே

இல்லாரும் இல்லை உடையார்களும் இல்லை

எனும் கம்பன் கனவிலும் அந்தக் குரல் மேலும் தெளிவு பெறுகிறது. பாரதிக்குப் பிறகு வந்தோர் பொதுமை அறத்தினைத் தெளிவாகவும் திட்டவாட்டமாகவும் பாடுகின்றனர்.

வர்க்கங்கள் இரண்டாக

வாழ்கின்ற நாள் வரைக்கும்

பூமியெங்கும்

போர்க்களமாய்த் தானிருக்கும்

எனும் மு. மேத்தா கவிதை இதற்குச் சான்றாகும். அடிப்படைத் தேவைகள் அனைவருக்கும் நிறைவு செய்யப்பட வேண்டும் என்பதுமே இதன் உட்பொருளாகும். சுதந்திர இந்தியாவில் செயல்படுத்துவதற்காகக் காந்தியடிகள் வகுத்துக் கொடுத்த திட்டங்கள் பொதுமை அறத்தினை மையமாகக் கொண்டவையேயாகும். மக்களிடையே கலாச்சார மாற்றம் நிகழாததால்தான் பொது உரிமை ஆக்கப்பட்ட துறைகள் மறுபடியும் தனியுரிமைக்கு மாறி வருகின்றன என்பதும் சிந்தனைக்குரியது.

புதிய கலாச்சாரம்

சமுதாய மாற்றம் என்பது கலாச்சார மாற்றத்தையும் உள்ளடக்கியது என்னும் கருத்து இப்போது வலிமை பெற்று வருகின்றது. ஆதலால் மக்கள் தங்கள் சிந்தனைப் போக்கை முற்றிலும் புதிதாக மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். தன்னலத்தைக் கைவிட்டுச் சமுதாய நலனுக்கு நேராக மக்களின் சிந்தனைகள் திரும்ப வேண்டும். பொதுமை உணர்வுகள் மனித நெஞ்சங்களை ஆட்கொள்ள வேண்டும். உழைப்பின் தேவையை உணர்ந்து ஒவ்வொருவரும் அதனை விரும்பி ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். சுற்றுப்புறச் சூழல் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். மனிதர் தம் அனைத்துச் செயல்களும் மானுட மேம்பாட்டை இலக்காகக் கொண்டு அமைய வேண்டும். சமுதாயத்தின் ஒவ்வொரு துறையும் நெறிப்பட்டு நிற்க வேண்டும்.

முழுமையான மக்களாட்சி

வறுமை முழுமையாக ஒழிய வேண்டுமெனில் அரசியல் அமைப்பு முற்றிலும் புதிதாக மாற்றப்பட வேண்டும். அனைத்து மாந்தரின் நலன்களும் உரிமைகளும் காக்கப்பட வேண்டும். சமூகநீதி அனைவருக்கும் கிடைக்க வேண்டும். மானுடத்தின் நலன் காக்கும் உலக அமைப்புகள் உருவாக வேண்டும். உலக அளவிலும் தேசிய அளவிலும் மக்கள் அனைவரும் அரசியலில் பங்கேற்கும் சூழ்நிலை உருவாக வேண்டும். மக்கள் விழிப்புணர்ச்சி பெற்று, சமுதாய, கலாச்சார மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து, முழுமையான மக்களாட்சியும் நடைபெறும்போது வறுமைக்குத் தீர்வு காணமுடியும்.

3. எல்லோரும் ஓர் நிறை! எல்லோரும் ஓர் விலை!

சமுதாயத்தைப் பிரித்துப் பாழ்படுத்தும் காரணிகளுள் சாதிமுறை முக்கியமான ஒன்று. நம் நாட்டில் சாதிமுறை ஒழிப்பதற்காக அம்பேத்கார், வைகுண்டர், விவேகானந்தர், நாராயணகுரு, பெரியார் முதலானோர் கடுமையான முயற்சிகளை மேற்கொண்டுள்ளனர். சாதி ஒடுக்குதல்கள் ஒழிந்து எல்லோரும் ஓர் நிறை, எல்லோரும் ஓர் விலை என்னும் நிலை உருவாகும் போதுதான் புதிய மானுடம் கால்கொள்ள முடியும்.

சாதி முறையின் தோற்றுவாய்

வரலாற்றின் தொடக்க காலத்தில் மாந்தரிடையே சாதிப்பிரிவினைகள் ஏதுமில்லை. ஓர் இனக்குழுவைச் சேர்ந்தவர்கள் ஓரிடத்தில் கூடி உணவு தேடும் பணிகளில் ஒன்றாக ஈடுபட்டு வந்தனர். நிலவுடைமைச் சமுதாயம் தோன்றியபிறகு உழைப்புக் கருவிகளின் வளர்ச்சியால் தொழில் பிரிவினைகள் தவிர்க்க முடியாதவை ஆயின. அந்தத் தொழில் பிரிவினைகளே காலப் போக்கில் சாதிகளாக வடிவம் கொண்டன. நடைமுறையில் எண்ணற்ற சாதிகள் இருப்பினும் கோட்பாட்டு அடிப்படையில் அவை நான்கு என்றுதான் எண்ணப்பட்டன. அவை பின்வருமாறு,

1. புரோகிதர் அல்லது பிராமணர்
2. வீரர் அல்லது சத்திரியர்
3. வணிகர் அல்லது வைசியர்
4. வினைஞர் அல்லது சூத்திரர்

கற்றல், கற்பித்தல் ஆகியவற்றுடன் சமயச் சடங்கு முறைகளையும் நடத்தியவர்கள் பிராமணர்கள் எனப்பட்டனர். போர்த்தொழிலை மேற்கொண்டவர்கள் சத்திரியர் எனப்பட்டனர். விற்றல் - வாங்கல் உறவுகளில் ஈடுபட்டோர் வைசியர் எனப்பட்டனர். கைவினைஞர்களும் ஏவலர்களும் சூத்திரர் எனப்பட்டனர்.

மேற்கூறிய நால்வகை அமைப்புகளுள் அடங்காத அடிமை வர்க்கம் ஒன்றும் உருவானது. இவர்கள் பஞ்சமர் என்றும் சண்டாளர் என்றும் அழைக்கப்பட்டுச் சாதியற்றவர்களாகக் கருதப்பட்டனர். போர்களில் தோற்றுப் போனவர்களே பெரும்பாலும் பஞ்சமர் நிலைக்கு ஆளாயினர். சாதிக்கட்டுப்பாடுகளை மீறியதால் பஞ்சமர் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டோரும் உண்டு. இவை தவிர வேறு முறைகளில் பஞ்சமர் ஆனோரும் உண்டு. தொடக்க காலத்தில் தொழில் அடிப்படையில்தான் சாதி அமைந்திருந்தது. சமய உணர்வு வளர்ந்து சமய அமைப்புகள் நிறுவப்பட்டு, சமய நூல்கள் உருவான பின்னர் சாதிகடவுள்கள் படைக்கப்பட்டனர் என்னும் கோட்பாடு உருவானது. சமயம், சாதிமுறையை உருவாக்கியதுடன் சாதி மாற்ற முடியாத நிலையான அமைப்பு என நம்புமாறும் செய்தது.

சாதி முறையின் விளைவுகள்

சாதிமுறை மனிதர்களை மேலவர், கீழவர் என்று பிரித்ததால் கீழ்ச்சாதி என்று ஒதுக்கப்பட்டவர்கள் அடிமைத்தனங்களுக்கும் ஒடுக்குமுறைகளுக்கும் உள்ளாயினர். மேல் சாதிக்காரர்களுக்குப் பணிவிடை செய்வதற்காகவே கீழ்ச்சாதியினர் படைக்கப்பட்டுள்ளனர் என்று சாத்திரங்கள் போதித்ததால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை ஒடுக்குவதை மேல்சாதிக் காரர்கள் தங்கள் பிறப்புரிமை போல் கருதினர். உயர்சாதியினர் தங்கள் ஆட்சி அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி மானுடத்தின் ஒரு பிரிவினரைச் சமுதாய வாழ்விலும் பொருளாதார வாழ்விலும் கீழ்நிலைக்குத் தள்ளியதை,

வியர்வை சிந்தாத சோம்பேறி வர்க்கம்

எண்பது சதவீதத்தைச்

செங்கோல் பிடித்துச் சேரிக்குத் தள்ளியது

என்னும் கலைகரன் கவிதை தெளிவுபட விளக்குகின்றது. மேல் சாதிக்காரர்களுக்காக உழைத்து உழைத்து தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வாழ்விழந்து நின்றதை,

சூரியனை நாள்தோறும்
முதுகில் சுமந்து வந்தோம்
வேர்வை இழைகளால்
பூமியின்
நிர்வாணத்தை மறைத்தோம்
இருந்தும்
மிஞ்சாத உழக்கரிசியோடு
மிஞ்சியது எங்கள் கோவணந்தான்

என்னும் இன்குலாப் கவிதை கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. தொல்காப்பியர் ‘ஓதலும் தூதும் உயர்ந்தோர் மேன’ என்றே கூறியுள்ளார். கல்வியும் கலைகளும் மறுக்கப்பட்டதால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பண்பாடு, நாகரிகம் முதலியவற்றிலும் வளர முடியாது போயிற்று. தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மேல் சாதியினரைத் தீண்டவோ, அண்டவோ பார்க்கவோ கூடாது என்னும் நிலை சமுதாயத்தில் உருவானது. மனிதர் ஒருவரோடு ஒருவர் இணைய விடாமல் சாதி அவர்களை அந்நியப்படுத்தியது. இதனை மு. மேத்தாவின்,

சாதி என்பது
மெலிந்து காட்சி தரும்
ஊசியல்ல
தலையெல்லாம்
கனத்துக் கொழுந்த
கத்திரிக்கோல் என்னும் கவிதை விளக்குகிறது.

கல்வியும் விழிப்புணர்வும்

சாதி வேறுபாடுகள் இன்றி அனைத்து மாந்தருக்கும் கல்வி கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று சென்ற நூற்றாண்டிலிருந்தே சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டுவிட்டன. கல்வியும் வேலைவாய்ப்பும் இன்று வணிகப்படுத்தப்பட்டுள்ளதால் அடிமட்டத்தில் வாழ்வோர் கல்விக் கூடங்களை விட்டு ஒதுங்கியே நிற்கின்றனர். எனவே தான், அறிவொளி இயக்கங்கள் தேவைப்படும் அளவுக்கு இன்னமும் இந்த மண்ணில் கல்லாமை அதிகம் செலுத்துகிறது.

‘அனைவருக்கும் கல்வி’ என்பதில் உள்ள சிக்கல்கள் அகற்றப்பட்டு, சமூகத்திலுள்ள அனைத்துப் பகுதியினருக்கும் கல்வி சென்று சேர்ந்தாக வேண்டும். சாதி ஒழிப்புக்கான தீவிர முயற்சிகளை மேற்கொண்ட அம்பேத்கார், விவேகானந்தர், பெரியார் முதலியோரும் சாதி

ஒழிப்புக்கான முதற்கட்ட பணியாகக் கல்வியைத்தான் குறிப்பிடுகின்றனர். சாதி, ‘மனிதன் முகத்தில் தானே பூசிக்கொண்ட கரி’ என்றும் ‘கொலுவில் வைத்த குப்பைக்கூடை’ என்றும் குறிப்பிட்டு அதன் பன்மையைப் புலப்படுத்துகிறார் மு. மேத்தா. சாதி ‘சமுதாயத்தின் சூரிய முகத்திற்கு நாம் போட்டுவைத்த பர்தா’ எனக் கூறி விடுதலை வாழ்வுக்கு அது தடையாக இருப்பதைப் பழநிபாரதி உணர்த்துகிறார். பிறப்பின் அடிப்படையில் சாதி வலியுறுத்தப்பட்டால் அதனை, ‘மனிதன் கர்ப்பத்தில் இருக்கும்போதே கழுத்தைச் சுற்றும் கயிறு’ என இன்குலாப் உருவகம் செய்கிறார்.

முகத்தில் பூசிய கரி, கொலுவில் வைத்த குப்பை, வளர்ந்து நீண்ட நகம், முகத்தை மூடிய பர்தா, கழுத்தைச் சுற்றிய கயிறு என்னும் உருவகங்கள் சாதியின் புன்மையை உணர்த்துவதுடன் அது ஒழிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று என்னும் உணர்வையும் ஊட்டுகின்றன.

சமுதாய மாற்றம்

அறிவியல் வளர்ச்சியாலும் அரசும் சமூக இயக்கங்களும் மேற்கொண்ட முயற்சிகளாலும் சாதியின் கட்டுகள் ஓரளவு தளர்ந்துள்ளன. சமுதாய மாற்றம் ஏற்பட்டு, பொருளாதார சமத்துவமும் கைகூடும் என்று அவர்கள் கோடிட்டுக் காட்டுவர். சாதி ஒழிப்புக்குச் சமுதாய மாற்றமே அடிப்படை என்பதனை வைரமுத்துவின்,

அஸ்திவாரமே ஆடும்போது

ஜன்னலுன்கென்ன வர்ணப்பூச்சு

என்னும் கவிதையும்,

பொருளாதாரப் பூட்டுகள்

தெரிக்கும் வரைக்கும்

ஜாதியின் சல்லி வேரைக்கூட

கிள்ளி எறிய முடியாது

என்னும் கவிதையும் தெளிவுபட விளக்குகின்றன. சாதி அடிப்படையிலான சங்கங்களும் அரசியல் இயக்கங்களும் இன்று பெருகி வருகின்றன. சமுதாய சமத்துவம் காண்பதில் இவை எந்த அளவுக்குத் துணை நிற்கும் என்னும் வினா இன்று சமுதாயக்களங்களில் உழைப்போருக்கிடையே எழுகிறது. தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினர் ஒருவரோடு ஒருவர் முரண்பட்டு நிற்காமல் இணைந்து செயல்படுவதும் சமுதாய மாற்றத்துக்கு வழிவகுக்கும்.

புதிய கலாச்சாரம்

மனத்தளவிலும் சாதி உணர்வு ஒழிந்து மனிதனை மனிதனாகப் பார்க்கும் கலாச்சாரம் மலரும்போதுதான் புதிய மானுடம் நிலைகொள்ள முடியும். இவர்களை எண்ணி மு. மேத்தா,

அறிவு நெருப்பைப்

பொட்டலம் கட்ட முடியாமல்

இப்போது

சாதிக் காகிதங்கள்

சாம்பலாகின்றன.

என்று பாடுகின்றார். அனைத்து மாந்தரும் இத்தகைய உணர்வினை எய்தும் நிலையே புதிய மானுடம் ஆகும்.

4. பாதைகள் பல - இலக்கு ஒன்று

சமுதாயத்தின் இணக்கத்திற்குத் தடையாக இருக்கும் காரணிகளுள் சமயப் பிரிவினைகள் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்று. புதிய மானுடம் அமைய வேண்டுமெனில் சமயத்தின் பேரில் எழும் அச்ச உணர்வுகள் அகன்று பல்வேறு சமயத்தவரும் இணக்கமுடன் வாழும் சூழ்நிலை உருவாக வேண்டும்.

சமயங்களின் இயல்புகள்

உலக சமயங்கள் யாவும் உயர்ந்த குறிக்கோள் உள்ளடக்கமாகக் கொண்டவையே, மனிதரை நெறிப்படுத்துவதும் இணைந்து வாழச் செய்வதும் அவற்றின் தலையாய குறிக்கோள் ஆகும். சமயங்களின் இன்றைய இயல்புகளை,

- ▲ பிரிவினை வளர்த்தல்
- ▲ பிறழ் உணர்ச்சி செய்தல்
- ▲ செயல் முனைப்பை மழுங்கடித்தல்
- ▲ வணிக - அரசியல் மயம் ஆதல்
- ▲ சுற்றுப்புறச் சூழலைச் சீர்குலைத்தல்

என்னும் தலைப்புகளின் கீழ் வகைப்படுத்தலாம்.

பிரிவினை வளர்தல்

மனிதரை இணைந்து வாழ்ச்செய்தல் என்னும் குறிக்கோள் சமயங்களுக்கு உள்ளதால் தான் 'மனிதர்' அனைவரும் கடவுளின் மக்கள்', 'கடவுள் முன் அனைவரும் சமம்' என்னும் கருத்துக்கள் சமய உலகில் எழுந்தன. உலக சமயங்கள் ஒவ்வொன்றும் அவை தோன்றிய கால, இடச் சூழலுக்குத் தக்கவாறு கோட்பாடுகளையும் வழிபாட்டு முறைகளையும் வகுத்துள்ளன. ஒரே பரம்பொருளைத்தான் அவை பல்வேறு முறைகளில் வழிபடவும் செய்கின்றன. சமய அடிப்படையில் எழுகின்ற இந்த அந்நியமயமாதல் கலவரங்களாக வெடித்து மனித உயிர்களைப் பலி வாங்கி வருகிறது. சமயம் இவ்வாறு அழிவுக்குப் பயன்படுவதை எண்ணி மனித நேயம் மிகுந்த கவிஞர்கள் கவலை கொள்கின்றனர்.

அவனவன் மதச் சின்னத்தை

அடுத்தவன் முகத்தில் தேடி

அப்புறம் ஆயதம் தேடி

இப்படியே போயின

எத்தனையோ ஆண்டுகள்

என்று உலக வரலாற்றில் நிகழ்ந்த சமயக் கலவரங்களை நினைத்து வருந்திக் கூறுகிறார் கந்தர்வன். சமயங்களின் சொல்லுக்கும் செயலுக்கும் உள்ள முரண்பாட்டினை மு. மேத்தா,

அன்பை அடகு வைத்தா

ஆயுதம் வாங்குவது?

என்னும் கவிதைகளில் கோடிட்டுக் காட்டுகிறார்.

பிறழ் உணர்ச் செய்தல்

உலகின் தோற்றம் - வடிவம், மனிதனின் தோற்றம், மொழிகளின் தோற்றம், முதலியன குறித்து சமயங்கள் கூறும் செய்திகளும் அறிவியல் தரும் விளக்கங்களும் முரண்படுகின்றன. சமயங்கள் கூறும் செய்திகள் கற்பனையின் அடிப்படையில் எழுந்தவை. அறிவியல் தரும் விளக்கங்கள் ஆராய்ச்சியின் அடிப்படையில் கிடைத்தவை அறிவியல் வளர்ந்த பின்னும் சமயவாதிகள் பழைய கற்பனைகளில் வாழ்வதனை வில்லவனின்,

வெளியே

சூரிய ஒளி

சுடர்விட்டு எரிகிறது!

நீங்களோ

இருட்டுக்குள்ளேயே இருக்கிறீர்கள்

என்னும் கவிதை புலப்படுத்துகிறது. உலகம், மனிதன். மொழிகள் குறித்துக் கூறுவதில் அறிவியலும் சமயமும் முரண்படுவது போலவே நோய் மற்றும் துன்பங்களின் காரணம் பற்றிக் கூறுவதிலும் இவை தம்முள் மாறுபடுகின்றன. நோய் மற்றும் துன்பங்களின் காரணங்களாக அறிவியல் கூறுகின்ற உண்மைகளை அலட்சியப்படுத்துவது மானுடத்தின் வாழ்வுக்கு உகந்ததன்று. இது பற்றிய தமது வருத்தத்தை வைரமுத்து,

பிணி வந்திறப்பினும்

முனி வந்திறந்ததாய்

முனகுவர்

என்னும் கவிதைகளில் வெளிப்படுத்துகிறார். அறிவும் அறிவியலும் வளர்ச்சியின் உச்சகட்டத்தை எட்டியுள்ள இந்தக் காலத்திலும் பழைய கதைகளை உண்மையென்று போதித்தும் சாதித்தும் வருகிற அவலத்தையே கண்டுகொண்டிருக்கிறோம். புராணங்களையும் புனைகதைகளையும் இவ்வாறு வரலாறு எனப் பிறழ உணர்வதால் மானுடம் பல்வேறு இடர்ப்பாடுகளைச் சந்தித்து வருகிறது.

கலையுரைத்த கற்பனையே நிலையெனக் கொண்டாடும்

கண்முடி வழக்கமெல்லாம் மண்முடிப் போக

என்னும் இராமலிங்க அடிகளின் வாக்கு இங்கு சிந்திக்கத்தக்கது.

செயல் முனைப்பை மழுங்கடித்தல்

சமயங்கள் உருவாக்கித் தந்த விதி, நிலையாமை முதலிய கோட்பாடுகள் மக்களின் செயல் முனைப்பை மழுங்கடிப்பதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. மனிதனால் எதுவும் ஆகாது என்னும் கருத்து மக்கள் மீது திணிக்கப்படுகிறது. மறுவுலக வாழ்வுக்கு நேராக அவர்களின் சிந்தனைகள் திருப்பப்படுகின்றன. இதனால், சமூக உணர்வும் விடுதலை வேட்கையும் மழுங்கடிக்கப்படுகின்றன.

வணிகமயம் ஆதலும் அரசியல் மயம் ஆதலும்

ஓர் அமைப்பு எவருடைய கட்டுப்பாட்டில் உள்ளதோ அதற்குத் தக்கபடிதான் அது செயல்படமுடியும். உயர்ந்த குறிக்கோள்களை உள்ளடக்கமாகக் கொண்டுள்ள சமயங்கள் நிறுவன வடிவம் பெற்றபின் ஆளுவோரின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவரப்பட்டு அவர்தம் நிலைபேற்றிற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டதை வரலாறு தெளிவுபடுத்துகிறது.

ஒருபுறம் வசதிபடைத்தவர்கள் தங்கள் வணிக வாழ்வுக்குச் சமயத்தை ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்துகின்றனர். இன்னொருபுறம், சமயம் அரசியல் ஆக்கப்படுவதையும் உணர முடிகிறது. அரசியலாலர்கள் இன்று சமய அடிப்படையில் மக்களைப் பிரித்து. தம் அரசியல் வாழ்வுக்கு ஆதாயம் தேடி வருகின்றனர். சமயம் இவ்வாறு அரசியல் ஆக்கப்படுவது மானுடத்தின் ஒருமைப்பாட்டுக்கு வழிவகுக்காது. வகுப்புக் கலவரங்களுக்கே வழிவகுக்கும். ஏழை எளிய மக்களின் பிரச்சினை குறித்துச் சிந்திக்க சமயம் தவறிவிடுகிறது என்பதனை மு. மேத்தாவின்

மாடி வீடுகளில்

மகிழ்ச்சி குறையாமல்

வாழ்பவர் தமக்குள்

வாதமிடுகிறார்

இராமர் கோவிலா? பாபர் மசூதியா?

என்னும் கவிதை உணர்த்துகிறது.

சுற்றுப்புறச் சூழலைச் சீர்குலைத்தல்

இன்றைய நிலையில் சமயம் விளைவிக்கும் தீமைகளுள் மற்றொன்று சுற்றுப்புற சூழலைச் சீர்குலைப்பதாகும். உழவாரப் பணிகளில் ஈடுபடுவோர் கூட கோவிலைச் சுத்தம் செய்கின்றனரேயன்றி சமுதாயத் தூய்மை பற்றி சிந்திப்பதில்லை. இன்றைய திருத்தலங்கள் பற்றி குறிப்பிடும்போது சிற்பி,

குன்றின் உச்சியில்

ஒரே நறுமணம்

அடிவாரமெங்கும்

கொசுத்தொட்டில் சாக்கடைகள்

முடை நாற்ற பஸ் நிலையம்

என்கிறார். சுற்றுப்புற சூழலைப் பற்றிச் சிந்திப்போர் பொது இடங்களில் ஓசை பெருகி வருவது குறித்தும் (sound pollution) கவலைப்படுகின்றனர்.

இறைவன்

வானத்தில் இறுக்கிறார் என்றா

மைக்கில் ஜெபிக்கிறீர்கள்

அவர் இருப்பது இதயத்தில் தான்!

என்னும் வில்லவன் கவிதைகளில் இந்த வருத்தம் வெளிப்படுகிறது.

சமயத் தீமைக்குத் தீர்வுகள்

சாதியைப்போலவே சமய அமைப்புகளும் சமுதாயத்தின் இணக்கத்திற்குத் தடையாக இருப்பினும் இரண்டையும் இரண்டு கோணங்களில் அணுகுவதே முறையாகும். சாதிமுறை ஒழிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று எனவும் சமயங்கள் நெறிப்படுத்தப்பட வேண்டியவை எனவும் கொள்வதே மானுடத்தின் வாழ்வுக்கு வழிவகுக்கும். சமயங்களை செறிப்படுத்துவதற்கான வழிமுறைகளை,

- ★ சமய ஒருமைப்பாட்டுக்கு வழிவகுத்தல்
- ★ பல் சமயக் கல்வியை வளர்த்தல்
- ★ புராணக் கருத்துக்களை மானுடப்படுத்தல்
- ★ சமுதாய மாற்றத்திற்குத் சமுதாயங்களைக் கருவியாக்குதல்.
- ★ புதிய கலாச்சாரத்தை உருவாக்குதல்.

என்னும் தலைப்புகளின் கீழ் வகைப்படுத்தலாம்.

சமய ஒருமைப்பாட்டுக்கு வழிவகுத்தல்

உலகில் ஒரு பக்கம் சமயச்சண்டைகள் நடந்து கொண்டிருப்பினும் இன்னொரு பக்கம் சமய ஒருமைப்பாட்டுக்கான சிந்தனைகளும் வளர்ந்து கொண்டோன் இருக்கின்றன. பின்வரும் மூன்று நிலைகளில் ஒருமைப்பாட்டுணர்வை உருவாக்கமுடியும் என விடுதலை இறையியலாளர் கருத்து தெரிவிக்கின்றனர்.

- ▲ சமயப் பொறுமை
- ▲ சமயப் பொதுமை
- ▲ சமய ஒருமை

இவற்றின் விளக்கம் கீழே தரப்படுகின்றது.

சமயப் பொறுமை

தன் சமயத்தின் மீது பற்றுறுதி பிற சமயங்களை வெறுக்காத தன்மை, இதுவே சமயப் பொறுமை ஆகும். கடவுளின் பெயரும் வழிபாட்டு முறைகளும் வேறு வேறாக இருப்பினும் ஒன்றை யொன்று பகைக்காமலும் வெறுக்காமலும் வாழும் மனநிலையே இதுவாகும்.

எந்த மதம் ஆனாலும்
இந்தியாவில் பிறந்தவர்கள்
ஒரு நாட்டின் நதிநீரை
ஒரு தாயின் பாலாக
உண்டு வளர்ந்தவர்கள்

என்னும் நா. காமராசனின் கவிதையிலும்,

எந்த மதக் கொடியையும்
ஏற்றிக் கொள்ளுங்கள்
ஆனால் அதை
ரத்தத்தில் கழுவி
அழுக்காக்காதீர்கள்

என்னும் மு. மேத்தா கவிதையிலும் இந்தக் கருத்து விளக்கம் பெறக் காணலாம்.

சமயப் பொதுமை

அமைப்பாலும் சடங்கு முறைகளாலும் குணங்குறிகளாலும் சமயங்கள் வேறுபட்டிருந்தாலும் அவை அனைத்தையும் ஒரு நிகராக மதித்துப் போற்றும் இயல்பு 'சமயப்பொதுமை' எனப்படும்.

ஆத்தி சூடி யிளம் பிறையணிந்து

.....

பலவகையாகப் பரவிடும் பரம்பொருள்

ஒன்றே

என்று பாரதியார் சமயப் பொதுமை உணர்வுக்குக் கவிதை வடிவம் தந்துள்ளார்.

அரன் என்றழைப்பினும்
வரன் கொடுப்பவன் நீ
அரியென்றிசைப்பினும்
கர்த்தன் என்றுரைப்பினும்
அர்த்தம் நீதான்
அல்லா எனினும் நீ
அல்லாது வேறு யார்?

என்னும் அப்துல் ரகுமான் கவிதையிலும் இந்த உணர்வு வெளிப்படக் காணலாம்.

சமய ஒருமை

சமயப் பொதுமை உணர்வை விட மிக நுட்பமான உணர்வு சமய ஒருமை உணர்வு ஆகும். ஒன்றைப் பலவாகக் காண்பது சமயப் பொதுமை என்றால் பலவற்றை ஒன்றாகக் காண்பது சமய ஒருமை ஆகும். சான்றோர் தம் சமயத்தில் பிற சமயங்களையும் பிற சமயங்களில் தம் சமயத்தையும் காண்பர்.

இஸ்லாமிற்கு ஆபத்தென்றால்

இந்துவின் இருதயம் அலறட்டும்

கிருஷ்ணன் கோவிலுக்குப் பாதகமென்றால்

கிறிஸ்தவன் மனம் பதறட்டும்

என்னும் கோவை கிருபாகரன் கவிதையில் இந்த உணர்வு இழையோடக் காணலாம்.

பல் சமயக் கல்வியை வளர்த்தல்

சமய ஒருமைப்பாட்டு உணர்வு வளர்வதற்குப் பல்சமயக் கல்வியை வளர்க்க வேண்டியதும் இன்றியமையாததாகும். இன்று மனிதர்கள் தம் சமய உண்மைகளை ஆராய்வது போல பிற சமய உண்மைகளை ஆராய்வதில்லை. குறுகிய பார்வையை விட்டு அவற்றையும் ஆழ்ந்து ஆராய்ந்து பார்க்கும் போதுதான் அவற்றில் ஒளிரும் உண்மைகளை உணரமுடியும்.

வேறுபடுஞ் சமயமெலாம் புகுந்து பார்க்கின்

விளங்கு பரம்பொருளே நின் விளையாட்டல்லால்

மாறுபடுங் கருத்தில்லை முடிவில் மோன

வாரிதியில் நதித்திரள்போல் வயங்கிற்றம்மா

என்னும் தாயுமானவர் பாடலில் உள்ள 'புகுந்து பார்க்கின்' என்னும் தொடர் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். ஆன்றோர் பிற சமயங்களையும் மதித்துப் போற்றுவதற்கு அவர்களின் பல்சமயக் கல்வியே காரணம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

புராணக் கருத்துக்களை மானுடப்படுத்துதல்

புதிய மானடத்தின் அமைவுக்குத் துணை நிற்கும் இன்னொரு இன்றியமையாத பணி புராணக் கருத்தக்களை மானுடப்படுத்துவது ஆகும்.

ஒரு கருத்தை மக்களுக்குப் புரிய வைப்பதற்காகத் தொன்மைக் காலத்திலிருந்தே பல்வேறு உத்திகள் கையாளப்பட்டு வந்தன. அவற்றுள், கதை வாயிலாகக் கருத்துக்களைப்

புலப்படுத்துதல் என்பது தலைசிறந்த ஓர் உத்தியாகும். மக்கள் நெடுங்காலமாக இக்கதைகளைப் படிப்பதிலும் சுவைப்பதிலும் பேரார்வம் காட்டி வருகின்றனர். ஆனால், கதைகளினூடே ஒளிர்கின்ற உயரிய உண்மையை உணர்ந்து செயல்படத்தவறி விடுகின்றனர். புராணக் கதைகள் அல்லது வேறுவகையான புனைகதைகள் அனைத்துச் சமயங்களிலும் உண்டு.

நன்று புராணங்கள் செய்தார் - அதில்

நல்ல கவிதை பல பல தந்தார்

கவிதை மிக நல்ல தேனும் - அக்

கதைகள் பொய்யென்று தெளிவுறக் கண்டோம்

பவிதனில் வாழ்நெறி காட்டி - நன்மை

போதிக்கும் கட்டுக் கதைகள் அவைதாம்.

புராணச் சிறைக்குள் அடைபட்டுக் கிடக்கும் மானுடக் கருத்துக்களைச் சிறைமீட்சி செய்து மாந்தர்க்குப் பயனளிக்கும் வகையில் மாற்று உருப்படுத்துவதே மானுடப்படுத்துதல் ஆகும்.

சமுதாய மாற்றத்திற்குச் சமயங்களைக் கருவியாக்குதல்

மனிதனை முழுமைப்படுத்துவதும் மானுடத்தை ஒருமைப்படுத்துவதுமே சமயங்களின் குறிக்கோள் என்பது சொல்லப்பட்டது. மக்கள் வறுமையிலும் அறியாமையிலும் உழலும்போது மனித முழுமை பற்றியோ, மானுட ஒருமை பற்றியோ எவரும் கனவு காண முடியாது. சமயங்களின் குறிக்கோள் முழுமையாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமாயின் சமுதாய மாற்றம் நிகழ்ந்து அனைத்து மாந்தரும் வாழ்வு பெற்றாக வேண்டும்.

சமயத்தைச் சமுதாயத்திலிருந்து பிரித்தது தான் இன்றைய அவலங்களுக்கு முக்கிய காரணம் என உணரும் சமயச் சான்றோர், சமயங்களைச் சமுதாய மாற்றத்திற்குக் கருவியாக்க வேண்டுமெனக் கருதுகின்றனர். மானுட மேம்பாட்டுப் பணிகளில் ஈடுபடுவோரே உண்மையான பக்தர்கள் எனவும் மதிப்பிடுகின்றனர். சமயம், பிரிவினைவாதங்களை வேரோடு களைந்துவிட்டு மனித மேம்பாட்டுப் பணிகளில் ஈடுபட வேண்டும் என்னும் கருத்து தற்காலக் கவிதைகளில் சிறப்பிடம் பெறுகிறது.

மனிதனே இணைந்துவா

என்று முழங்கி

மானுடத்தை இனியேனும்

மகத்துவப் படுத்துங்கள்

என்னும் மு. மேத்தா கவிதை இதற்கான சான்றாகும். இன்றைய சமய உலகில் விடுதலை இறையியலாளர்கள் சமுதாயப்பணிக்கான களங்களை அமைத்து வருகின்றனர் என்பதும் பல்வேறு களங்களில் விடுதலைப் பணிகள் நிகழ்ந்து வருகின்றன என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

புதிய கலாச்சாரத்தை உருவாக்குதல்

சமய உலகில் நிலவும் தீமைகள் முழுமையாகக் களையப்பட வேண்டுமெனில் புதிய கலாச்சாரத்தை உருவாக்குவதும் இன்றியமையாததாகும். புதிய கலாச்சாரத்தின் இயல்புகளுள் ஒன்றாகிய அறிவியல் பார்வை சமய உலகில் வளரும்போதுதான் விதி மற்றும் நிலையாமைக் கோட்பாடுகளால் செயலிழந்து கிடக்கும் மானிடரைச் செயல்முனைப்பு மிக்கவர்களாக மாற்ற முடியும். ஆடம்பரங்கள் தவிர்க்கப்படும்போது, அதற்காகச் செலவிடப்படும் பணத்தைச் சமுதாயப் பணிகளுக்குப் பயன்படுத்த முடியும் அந்த நிலையில் சமயங்களும் சமயங்களால் மானுடமும் நெறிப்படும்.

5. நீ நிலவல்ல - சூரியன்

சமுதாயத்தின் இணக்கத்திற்குத் தடையாக இருக்கும் காரணிகளுள் மற்றொன்று பெண்ணடிமைத்தனம் ஆகும். பெண் விடுதலைக்கான அடிப்படை மாற்றங்கள் இன்னமும் நிகழவில்லை. அடிப்படை மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து பெண் விடுதலை முழுமை அடையும்போது தான் மானுட விடுதலையும் முழுமை பெறமுடியும்.

பெண்ணடிமைத்தனத்தின் தோற்றம்

வரலாற்றின் தொடக்க காலத்தில் பெண்ணடிமைத்தனம் என்னும் இழிநிலை இல்லை. இந்தச் சமுதாய அமைப்பில் மானுடம் கலாச்சாரத்தில் வளர்ச்சி அடையாவிட்டாலும் பெண் உரிமை பெற்று வாழ்ந்தாள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தனியார் சொத்துரிமையை ஒட்டித் தோன்றிய பெண்ணடிமைத்தனம், சொத்துரிமை இறுக்கம் பெற்றபோது வலுப்பெற்றது. அவள் உற்பத்தி உழைப்பிலிருந்து முழுமையாகப் பிரிக்கப்பட்டு இல்லப்பணிப்பெண் ஆக்கப்பட்டாள். புறத்தே பார்க்கும்போது பெண்ணுக்குச் சமூக உழைப்பிலிருந்து விடுதலை கிடைத்தது போலத் தோன்றினாலும், உண்மையில் அவள் தன் உரிமையை இழந்த இடம் இதுவேயாகும். சமுதாய விஞ்ஞானிகள் சுட்டிக் காட்டும் இந்த வரலாற்று உண்மைக்குப் பிரளயன் என்னும் கவிஞர் கவிதை வடிவம் கொடுத்துள்ளார்.

பறக்கின்ற பறவைகட்கு

சிறகுகளா சுமைகள்

சுமைகளைக் குறைப்பேனென்று

இறகுகளை முறித்தது யார்?

உற்பத்தி உழைப்பிலிருந்து பிரிக்கப்பட்ட பிறகுதான் பெண் தன் உரிமையை இழந்தாள் என்பதனை இந்தக் கவிதை உணர்த்துகிறது.

பெண் சந்தித்த ஒடுக்கு முறைகள்

பெண் சமுதாய உழைப்பிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டு இல்லப் பணிப்பெண் ஆக்கப்பட்டதால் மெல்ல மெல்ல இத்தகைய அடிமை நிலையை அடைந்தாள். மனித உரிமைகள் அவளுக்கு மறுக்கப்பட்டன. அவளது சிந்தனை, உணர்வுகள், வாழ்க்கை முறை அனைத்தும் ஆடவர்களால் தீர்மானிக்கப்பட்டன. பண்டைக்காலத்தில் தோன்றிய இலக்கியங்களும் சமயச் சாத்திரங்களும் பெண்ணடிமைத்தனம் நிலைக்கவும் ஒடுக்குமுறைகள் வளரவும் துணை போயுள்ளன.

வினையே ஆடவர்க்கு உயிரே வாள்நூதல்

மனையுறை மகளிர்க்கு ஆடவர் உயிர்

என இலக்கியங்கள் அறிவுறுத்தின. பெண் தன் விருப்பப்படி எதுவும் செய்யக்கூடாதெனச் சாத்திரங்கள் சட்டம் இயற்றின. பெண் இல்லத்தில் சிறைபட்டுக் கிடந்ததால் இலக்கியங்கள் அவனை 'மனையுறை மகளிர்' என்றும் 'இல்லாள்' என்றும் வருணித்தன. உயர்ந்த லட்சியங்களை உள்ளத்தில் கொண்டிருந்தாலும் அவற்றைச் செயல்படுத்த முடியாமல் அவர்கள் அல்லல் உறுவதனை மு. மேத்தாவின்,

விழிகள்

நட்சத்திரங்களை வருடியாலும்

விரல்களென்னவோ

ஜன்னல் கம்பிகளோடதான்

என்னும் கவிதை படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது. பெண் சந்தித்த ஒடுக்கு முறைகளுள் மற்றொன்று அவள் வெறும் போகப்பொருளாகக் கருதப்பட்டதாகும். பெண் அடிமை வேலைக்கும் உடலின்பத்துக்கும் மட்டுமே பயன்படுத்தப்பட்டாள் என்பதனை வைரமுத்துவின்,

பாவம் மனைவி!

இந்த

இல்லறக் கிரிக்கெட்டில்

கட்டிலறைக்கும்

சமயலறைக்கும்

ரன்கள் எடுத்தெடுத்தே

ரணமாய்ப் போனாள்

என்னும் கவிதை கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. இன்றைய திரைப்படங்களிலும் இதழ்களிலும் விளம்பரங்களிலும் பெண்களைக் கவர்ச்சியாகக் காட்டுவது கூட அவள் ஒரு போகப் பொருள் என்னும் ஆணாதிக்க உணர்வின் வெளிப்பாடேயாகும். ஆணாதிக்கத்தினால் பெண் சந்தித்த ஒடுக்குமுறைகளுள் மற்றொன்று அவள் பாலியல் கொடுமைகளுக்கு ஆளாக்கப்பட்டதாகும்.

பெண்ணின் மீதான ஒடுக்குமுறைகளுள் குறிப்பிடத்தக்க மற்றொன்று கற்புக்கோட்பாடு அவளுக்குத் திணிக்கப்பட்டதாகும். கற்புக்கோட்பாட்டின் மூலம் பெண் கடுமையாக ஒடுக்கப்பட்டாள். ஒருத்தி ஒருவனுடன் வாழவேண்டும் என்பதற்காகவே குழந்தை மணங்கள் இங்கு நடத்தப்பட்டன. மறுமணம் செய்யும் உரிமை கணவனுக்கு வழங்கப்பட்டு மனைவிக்கு மறுக்கப்பட்டது. சமயச் சாத்திரங்களும் இதற்குச் சாதகமாய் நின்றன. கற்புக்கோட்பாட்டினால் பெண்கள் மிகுந்த பாதிப்புக்கு உள்ளானதைக் கண்டுதான் பாரதியார்,

**கற்புநிலை என்று சொல்ல வந்தால் - இரு
கட்சிக்கும் அ.து பொதுவில் வைப்போம்**

என்று போர்க்குரல் கொடுத்தார். கடுமையான போராட்டங்களுக்குப் பிறகுதான் குழந்தை மணத்தடைச் சட்டம், விதவை மறுமணச் சட்டம் முதலியன நிறைவேற்றப்பட்டன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பெண்ணடிமைத்தனத்தால் எழுந்த சமுதாயத் தீமைகள்

பெண்ணடிமைத்தனம் பெண்களின் தனிப்பட்ட வாழ்க்கையைப் பாதித்ததுடன் சமுதாயத்தில் பல்வேறு தீமைகள் உருவாகி வளரவும் காரணமாக அமைந்தது. அத்தீமைகளுள் கல்லாமை, வரதட்சணை, குழந்தைக் கொலைகள், உடன்கட்டை ஏறுதல் ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கவை. இதனால் பெண்களின் அறிவும் ஆற்றலும் சமுதாயத்திற்குப் பயன்படாமல் சமயலறைக்குள்ளேயே முடங்கிப்போயின.

அடுக்களை இருட்டுக்குள்

அம்மாவின் சூரியன் சுருங்கிப்போச்சு

தன்வீடு கணவன் குழந்தை

சமையல் புடவை

இவையன்றி வேறெதுவும்

அறிவாயோ அம்மா

என்னும் உமா மஹேஸ்வரியின் கவிதை அடிகளில் இந்த உணர்வு இழையோடக் காணலாம் பெண்ணடிமைத்தனத்தால் எழுந்த சமுதாயத் தீமைகளுள் குறிப்பிடத்தக்க மற்றொன்று 'வரதட்சணை' ஆகும். குடும்பச் சொத்தில் பெண்ணுக்கு உரிமை இல்லை என்பதன்

அடையாளமே வரதட்சணை முறை ஆகும். தொடக்க காலத்தில் பெற்றோர் பிள்ளைகளுக்கு மனமுவந்து கொடுக்கும் மனநிலையே இருந்தது. பின்னாளில் பெற்றோரிடம் வற்புறுத்திக் கேட்கும் அளவுக்கு நிலைமை மாறியது. இதனால் நடுத்தர, ஏழைக் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த பெண்கள் பெரும் பாதிப்புக்கு உள்ளாகின்றனர்.

**மாடிவீட்டு மயில்களெல்லாம்
தோகை விரித்து ஆடுகின்றன
குடிசை வீட்டுக் குயில்களோ
சோகத்தில் வாடுகின்றன.**

என்னும் வில்லவன் கவிதை இந்த அவலத்தை விளக்குகிறது. கற்புக் கோட்பாட்டின் விளைவாகச் சமுதாயத்தில் எழுந்த தீமைகளுள் குறிப்பிடத்தக்க மற்றொன்று சதி அல்லது உடன்கட்டை ஏறுதலாகும். தலைவனுக்காகத் தொண்டன் என்பதுபோல கணவனுக்காக மனைவி என்பதுதான் இச்செயலின் உள்ளடக்கமாகும்.

பெண்ணடிமைத்தனத்திற்கு தீர்வுகள்

பெண்ணடிமைத்தனம் ஒழிந்து ஆடவர்க்கு நிகராகப் பெண்களும் உரிமை வாழ்க்கை வாழ வேண்டுமாயின் பின்வரும் செயற்பாடுகள் நிகழ வேண்டும்.

- ▲ கல்வியும் விழிப்புணர்வும் பெறுதல்
- ▲ சமுதாய மாற்றம் நிகழ்தல்
- ▲ புதிய கலாச்சாரம் உருவாதல்

கல்வியும் விழிப்புணர்வும் பெறுதல்

பெண் படிக்கக் கூடாது என்ற நிலை இன்று மாறிவிட்டது. கல்வியில் மட்டுமன்றி வேலைவாய்ப்பிலும் ஆடவர்க்கு நிகரான நிலையினை அவர்கள் அடைந்து வருகின்றனர். ஆயினும் நம் நாட்டிலுள்ள அனைத்து மகளிரும் அத்தகைய வாய்ப்பினை அடையவில்லை. இத்தகைய நிலைமைகள் மாறி அனைத்து மகளிருக்கும் கற்கும் வாய்ப்பு வழங்கப்பட வேண்டும். அப்போது தான் அவர்கள் பொருளாதாரம், அரசியல், கலாச்சாரம் முதலியவற்றில் ஆடவர்க்கு நிகரான நிலையினை அடைய முடியும். அடிமைத்தனத்திலிருந்து பெண்கள் விடுதலை அடைவதற்கு கல்வி பெறுவதுடன் அவர்கள் விழிப்புணர்வும் அடைந்ததாக வேண்டும்.

**முகத்தில் மஞ்சளும்
மூளையில் கரியும்
அப்பிக் கொள்வதில்**

ஆனந்தம் கண்ட இளம்

என்று வருந்திக் கூறுகிறார் வைரமுத்து. ஆனும் பெண்ணும் ஒருவரை ஒருவர் எதிர்த்து நிற்பதற்காகப் படைக்கப்படவில்லை. இணைந்து வாழ்வதற்காகவே படைக்கப்பட்டுள்ளனர். ஆயினும் ஓர் இனம் இன்னோர் இனத்தை ஒடுக்கும்போது அந்த ஒடுக்கு முறைகளை எதிர்த்து நிற்பதில் தவறில்லை. பெண்கள் ஏற்றல் கொள்கைகளைக் கைவிட்டு, எதிர்த்தல் கொள்கையை மேற்கொள்ள வேண்டும். இந்த உணர்வினைத்தான்,

இளைய நிலவுகள்

இனித் தேயாதீர்

சூரிய வட்டமாய்ச்

சுடர்க!

என்னும் கவிதைகளில் வெளிப்படுத்துகிறார் திலகவதி. பெண்கள் உரிமை வாழ்வு அடைய வேண்டுமெனில் அவர்கள் நகை மோகங்களிலிருந்து விடுதலை அடைந்தாக வேண்டும். பெண் தன்னைத் தாழ்வாக நினைக்காமல் தனது ஆற்றலை உணர்ந்தாக வேண்டும். இந்த உணர்வினைத்தான்,

பெண்களே!

இதிகாசம் காவியம்

அனைத்தும் உங்கள்

அழகையே பேசும்

இனிதான் நீங்கள்

உங்கள் ஆற்றலைப்

பேச வேண்டும்

என்று வெளிப்படுத்துகிறார் கந்தர்வன். பெண்கள் தங்கள் ஆற்றலை உணர்வதுடன் தங்களுக்கு இழைக்கப்படும் கொடுமைகளுக்கு எதிராக அணி திரண்டு குரல் கொடுப்பதும் இன்றியமையாததாகும். பெண்விடுதலையில்தான் ஆடவரின் விடுதலையும் முழுமைபெற முடியும். ஆடவரின் மனமாற்றமும் இங்கு கட்டப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். வைரமுத்துவின்,

மனைவியின் புன்னகை

திருவோட்டையும்

மகுடமாய் மாற்றிவிடும்

அவள் கண்ணீரோ

மகுடத்தையும் ஒரு திருவோடாய் மாற்றிவிடும்

என்னும் கவிதை, பெண் விடுதலையில்தான் ஆண் விடுதலையும் அடங்கியுள்ளது என்பதனை நுட்பமாகப் புலப்படுத்துகிறது.

சமுதாய மாற்றம்

பெண்ணடிமைத்தனத்தை ஒழிப்பதற்காக நம் நாட்டில் இதுவரை சதி ஒழிப்புச் சட்டம் (1829), விதவை மறுமணச்சட்டம் (1856), குழந்தை மணத்தடைச்சட்டம் (1929), பெண்கள் சொத்துரிமைச் சட்டம் (1937), கலப்பு மணங்களை ஆதரிக்கும் தடைச்சட்டம் (1940), வரதட்சணை ஒழிப்புச் சட்டம் (1961) முதலிய சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டுவிட்டன. இந்த சீர்திருத்தச் சட்டங்கள் யாவும் பெண் விடுதலைக்குப் பெருந்துணை புரிந்துள்ளன என்பதில் ஐயமில்லை, ஆயினும் பெண்களின் முழுமையான விடுதலைக்குரிய சூழலை உருவாக்குவது சமுதாய மாற்றமேயாகும். கல்விக்கும் விழிப்புணர்வுக்கும் மிகுந்த முக்கியத்துவம் அளிக்கும் அதே வேளையில் சமுதாய மாற்றத்திற்கும் குரல் கொடுக்க வேண்டும்.

பெண்ணைச்

சுமையாகக் கருதும்

சூழல்களை ஒழித்தால்

அவனை

இமையாக விழிகள்

ஏற்றுக் கொள்ளாமே ...

என்னும் மு. மேத்தாவின் கவிதையில் இந்தக் கருத்து வலியுறுத்தப்படுவதை உணரலாம்.

புதிய கலாச்சாரம்

பெண் விடுதலை முழுமை அடைவதற்குச் சமுதாய மாற்றத்துடன் கலாச்சார மாற்றமும் நிகழ்ந்தாக வேண்டும். மாந்தர் தம் பண்பும் பார்வையும் முற்றிலும் புதிதாக்கப்பட்டு பெண்கள் ஆண்களைப்பற்றியும் ஆண்கள் பெண்களைப்பற்றியும் கொண்டுள்ள கருத்துக்களில் அடிப்படை மாற்றம் நிகழ வேண்டும். வாழ்வுக்கு காற்று, நீர், ஒளி முதலியன தேவைப்படுவது போல ஆணுக்குப் பெண்ணும், பெண்ணுக்கு ஆணும் தேவை. அடங்குதல், அடக்குதல் இரண்டும் அகன்று ஆணும், பெண்ணும் அன்பில் நிலைப்பதே புதிய மானுடம் ஆகும்.

6. சுதந்திரம் - சமத்துவம் - சகோதரத்துவம்

புதிய மானுடம் அமைய வேண்டுமெனில் அனைத்து மாந்தர்க்கும் நிறைவான வாழ்வளிக்கும் முறையான அரசியல் அமைப்பு தேவைப்படுகிறது. இன்றைய அரசியல் எந்தெந்த

வகைகளில் மக்களின் வாழ்வுக்குத் தடையாக உள்ளது என்பது குறித்தும் தீமையற்ற அரசியலின் இயல்புகள் குறித்தும் புதிய மானுடம் பற்றி ஆய்வு செய்வார் அறிந்தாக வேண்டியுள்ளது.

அரசியல் முறையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

வரலாற்றின் தொடக்க காலத்தில் மனிதர்கள் சிறு சிறு குழுக்களாக வாழ்ந்து வந்தனர். பரந்துபட்ட உலகத்தில் இத்தகைய குழுக்கள் அங்கொன்று இங்கொன்றாகக் காணப்பட்டன. இக்குழுக்களை இனக்குழுக்கள் என்பர் சமூகவியலாளர். இக்குழுக்களுக்கு இடையே போர்கள் நிகழ்வது தவிர்க்க முடியாததாக இருந்தது. ஆதலால் போரிலிருந்து தங்களைக் காத்துக் கொள்ளவும் குழுக்களை ஒழுங்குபடுத்தவும் அவர்களுக்குத் தலைமைகள் தேவைப்பட்டன. அப்போது வலிமை மிக்கவர் இனக்குழுக்களின் தலைவர் ஆயினர். பொருட்களைச் சேகரிப்பதும், அவற்றைப் பகிர்ந்துண்பதும், பிற இனக்குழுக்கள் தாக்கும் போது இணைந்து நிற்பதும், அந்த எதிர்ப்புக்குப் பின் இரு குழுக்களும் இணைவதும் அல்லது பிரிவதும் அன்றைய அரசியலின் செயல் முறைகளாக இருந்தன.

பொதுமையில் இருந்த நிலத்தையும் அதன் வளங்களையும் காலப்போக்கில், வலிமை மிக்கவர் தம் ஆதிக்கத்தின் கீழ் கொண்டுவர முயன்றனர். நிலத்தை மட்டுமன்றி அங்கு வாழும் மக்கள் மீதும் தம் ஆதிக்கத்தை நிறுவ முயன்றனர். மன்னர்களின் வலிமைக்கு முன் நிற்க முடியாமல் பொதுமை நாட்டம் உடைய இனக்குழுத் தலைவர்கள் அழிந்து போயினர். பழந்தமிழ் இலக்கியங்களிலும் இதற்கான சான்றுகளைக் காணலாம்.

மன்னராட்சிக் காலத்தில் காடுகள் திருத்தி நாடாக்கப்பட்டன. அணைகள் கட்டப்பட்டன. அவற்றின் மூலம் நீர் வளமும் நில வளமும் பெருகின. மன்னராட்சியைத் தொடர்ந்து இந்திய நாட்டில் ஐரோப்பியரின் ஆட்சி தொடங்கியது. இந்தியாவில் ஆதிக்கம் செலுத்திய ஐரோப்பியரில் ஆங்கிலேயரே குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக்காலத்தில் ஐரோப்பியத் தாக்கத்தால் இந்தியாவில் கல்வியும் சிந்தனைகளும் வளர்ந்துள்ளன. அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகள் அறிமுகமாயுள்ளன. போக்குவரத்துக்கள் உருவாகியுள்ளன. சமயச் சிந்தனைகளிலும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. நம் நாட்டு தொழிநுட்பங்கள் அழிக்கப்பட்டன. பண்பாடு சிதைக்கப்பட்டது. நாட்டுவளங்கள் திட்டமிட்டுச் சுரண்டப்பட்டன. ஆதலால் மக்கள் மேலும் மேலும் வறிய நிலைக்கு ஆளாயினர்.

காலனி ஆதிக்கத்தின் கொடுமையை மக்கள் உணரத் தொடங்கியபோது தான் மக்களாட்சி பற்றிய சிந்தனைகள் எழத் தொடங்கின. ஜனநாயகத்துக்கான கருத்துக்கள் தொன்மைக் காலத்திலிருந்தே இலைமறை காயாக அங்கங்கே தென்பட்டாலும் அதற்குத் தெளிவான காட்சி வடிவம் வழங்கியவர்கள் சாக்ரட்டீஸ், பிளாட்டோ, அரிஸ்டாட்டில் எனும் கிரேக்க தத்துவ ஞானிகளே ஆவர். மக்கள் பிரதிநிதிகளை மக்களே தேர்வு செய்ய வேண்டும் எனவும் ஆட்சியில் மக்கள் முழுமையாகப் பங்கு பெற வேண்டும் எனவும் கூறியுள்ளனர்.

‘மக்களாட்சி என்பது மக்களுக்காக மக்களால் அமைக்கப்படும் மக்களின் அரசு’ ஆகும். என்னும் ஆபிரகாம் லிங்கனின் விளக்கம் ஜனநாயகத்துணக்கான இலக்கணத்தை வரையறை செய்கிறது. 1947 - இல் விடுதலை பெற்ற இந்தியா 1951 முதல் குடியரசுச் சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டு குடியரசு நாடாகச் செயல்படத் தொடங்கியுள்ளது.

மக்களாட்சியின் அவலங்கள்

மக்களாட்சிக் கொள்கைகளில் முழுமையான ஆட்சியின் கூறுகள் உள்ள போதிலும் அவை நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டபோது நன்மைகளுடன் தீமைகளும் தென்படத் தொடங்கிவிட்டன. ஆதலால் மக்களாட்சியின் பயனை நம்நாட்டு மக்கள் முழுமையாக அடைய முடியவில்லை. சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் என்னும் ஜனநாயக அடிப்படைகளுள் சமத்துவம், சகோதரத்துவம் ஆகியவை இன்னமும் இங்கு செயலாக்கம் பெறவில்லை. மக்களாட்சியின் இத்தகைய அவலங்கள் தற்காலக் கவிதைகளிலும் பாடுபொருளாகி வருகின்றன. விடுதலையின் பயன் ஏழை, எளிய மக்களைக் காட்டிலும் வசதிபடைத்தோருக்கே அதிகமாகச் சென்று சேர்வதனை மு. மேத்தாவின்,

அணைக்கட்டுகளில்

திறக்கப்படும் தண்ணீர்

பள்ளங்களை ஏமாற்றி விட்டு

மேட்டை நோக்கியே

பாய்கிறது.

என்னும் கவிதை படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது. இன்றைய ஜனநாயகத்தின் போலித்தன்மையை வைரமுத்துவின்,

வாக்களிக்கும் வரை

பல்லக்கு

வாக்களித்த பின்

பாடை

என்னும் கவிதை சுட்டிக் காட்டுகிறது. விடுதலை பெற்றும் விடுதலையின் பயனை அடித்தட்டு மக்கள் இன்னமும் அடைய முடியவில்லை என்பதனை,

இரவில் வாங்கினோம்

இன்னும் விடியவில்லை

என்னும் எ. அரங்கநாதன் கவிதையும் உணர்த்துகின்றன.

மக்களாட்சியின் அவலங்களுக்குத் தீர்வுகள்

இன்றைய மக்களாட்சி முறையில் அவலங்கள் மிகுந்திருப்பினும் இதனை நெறிப்படுத்துவதன் மூலம்தான் இந்த அவலங்களுக்குத் தீர்வு காணமுடியுமேயன்றி வேறு வகையான ஆட்சி முறைகளால் முழுமையான தீர்வினை அடைய முடியாது. மக்கள் அரசியல் விழிப்படைந்து உரிமைகளைப் பெற முன்வர வேண்டும் எனவும் அவர்கள் வாக்களித்து விட்டு ஒதுங்குவோராக இல்லாமல் அரசியலை இயக்கும் சக்தியாக மாற வேண்டுமெனவும் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டுகின்றனர். நெறிபிறழ்ந்து செல்லும் மக்களாட்சியின் அவலங்களைச் சுட்டிக் காட்டிய கவிஞர்கள் வேறுவகையான ஆட்சி முறைகளில் நம்பிக்கை கொள்ளாமல் மக்களாட்சி முறையிலேயே நம்பிக்கை கொண்டுள்ளனர் என்பதற்கு மு. மேத்தாவின்,

ஆகஸ்டு பதினைந்தும்

ஒரு சூரியனும்

தொலைந்து போய்விட்டன....

எங்களுக்கு

நம்பிக்கை இருக்கிறது.

என்றாவது ஒரு நாள்

அவற்றைக்

கண்டு பிடித்துக்

கொண்டு வருவோம்

என்று!

என்னும் கவிதை சான்றாக அமைந்துள்ளது. ஆட்சிப்பொறுப்புகளில் வருவோர் வெறும் கொண்டாட்டங்களில் ஈடுபடாமல் விடுதலையின் குறிக்கோளை நிறைவேற்றப் பாடுபட வேண்டும். என்பதனை அப்துல்ரகுமானின்,

இந்தப் பிறந்தநாள் விழாவில்

ஊதி அணைக்க மெழுகுத் திரிகளைக்

கொளுத்தாதீர்கள்

கலங்கரை விளக்குகளை

ஏற்றுங்கள்

இன்னும் சில கப்பல்கள்

இருட்டில் தத்தளிக்கின்றன.

என்னும் கவிதை சுட்டிக்காட்டுகிறது.

எட்ட வேண்டிய இலக்குகள்

உலகம் முழுவதிலும் மக்களாட்சி நிலைத்த பயன்தர வேண்டுமாயின் மானுடம் இன்னும் சில இலக்குகளை எட்டியாக வேண்டும். அவற்றுள் ஒன்று தேசிய இனப்பிரச்சினைகளுக்கத் தீர்வு காண்பது ஆகும். இப்பிரச்சினை மக்களாட்சி முறைக்குப் பெரும் சவாலாக இருந்து வருகிறது. ஒரே மொழி, பொதுவான வரலாறு, பொருளாதார வாழ்வு, பொதுவான பண்பாடு ஆகியவற்றைக் கொண்டு குறிப்பிட்ட ஒரு பகுதியில் வாழும் நிலையான மக்கள் சமுதாயத்தினை ஒரே தேசிய இனம் எனக் குறிப்பிடுவர். புதிய மானுடம் உருவாக வேண்டுமெனில் இந்தத் தேசிய இனங்கள் யாவும் சுதந்திரமாகவும் சுயநிர்ணய உரிமை பெற்றும் இருப்பதுடன் ஒன்றன் வாழ்வுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் இன்னொன்று துணை நிற்கும் நிலையும் உருவாக வேண்டும்.

மக்களாட்சி முறைக்கு ஊறுவிளைவிக்கும் மற்றொரு பிரச்சினை ஏகாதிபத்திய அழுத்தங்கள் ஆகும். வலிமை பெற்றவர்கள் வலிமை அற்றவர்கள் மீது ஆதிக்கம் செலுத்துவதே காலங்காலமாக அரசியலின் உள்ளடக்கமாக இருந்து வருகிறது. இன்று உலக அளவில் வலிமை பெற்று நிற்பவர்கள் ஏகாதிபத்திய சக்திகளே ஆவர். ‘உலக சமத்துவம்’ என்னும் இலக்கினை மானுடம் எட்டிப்பிடிக்க வேண்டுமாயின் உலகில் நிலவும் எல்லா விதமான சுரண்டல்களும் ஒழிய வேண்டும். உலக சமத்துவம் உருவாகிட, உதவும் நோக்கம் கொண்ட உலக அமைப்புகள் தோன்ற வேண்டுவதும் இன்றியமையாததாகும். இன்றைய உலக அமைப்புகளான ஐ.நா. சபை, உலக வங்கி, பன்னாட்டு நிறுவனம். உலக வணிக நிறுவனம் முதலியவை ஏகாதிபத்தியங்களின் நலன்களையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு செயல்படுகின்றன. இந்த நிலை முற்றிலும் மாறி முதல் உலக நாடுகளுக்கு நிபந்தனைகள் இன்றி உதவ முன்வரவேண்டும்.

பொருளாதாரத்தில் உலகம் சமத்துவ நிலையினை அடைய வேண்டும் என்பதனையும் கவிஞர்கள் தங்கள் இலட்சியக் கனவாகக் கொண்டுள்ளனர். தேசிய விடுதலை குறித்துக் கனவு கண்ட பாரதியார், “முப்பது கோடி ஜனங்களின் சங்கம் முழுமைக்கும் பொதுவுடைமை என்று பாடினார். தேசிய எல்லைகளைக் கடந்து உலக விடுதலை குறித்துப் புதுக்கவிஞர் எ. தெ. சுப்பையன்,

நானூறு கோடி ஜனங்களின் சங்கம்

யாவார்க்கும் பொதுவுடைமை

ஞாயிற்று மண்டலக் கிரகங்கள் தன்னில்

பூமியே ஒரு புதுமை

என்று தம் கனவை வெளிப்படுத்துகிறார். நா. காமராசனின்,

எல்லோருக்கும் ஒரே அளவில்
குடியிருப்பு வேண்டும் - உலகம்
எல்லாமே தாய் நாடென்று
கொடிபிடிக்க வேண்டும்.

என்னும் கவிதையிலும் உலக சமத்துவச் சிந்தனை இழையோடக் காணலாம். இருபதாம் நூற்றாண்டின் அறுபதுகளில் தொடங்கப்பட்ட வடக்கு - தெற்கு உரையாடல் உலக சமத்துவத்தினை உருவாக்கும். ஒரு முயற்சியேயாகும். அணிசேரா நாடுகளைச் சேர்ந்த டான்சானியா குடியரசுத்தலைவர் ஜூலியஸ் நியரேரே (Julius Nyerere) பாரதப் பிரதமர் இந்திராகாந்தி ஆகியோரின் முயற்சியால் வடக்கு - தெற்கு உரையாடல் தொடங்கப்பட்டது. மீண்டும் இத்தகைய முயற்சிகள் தொடருமானல் உலக சமத்துவக் கனவு நனவாக வாய்ப்புண்டு. இன்று நனவாகியுள்ள இலட்சியங்கள் முன்னொரு காலத்தில் கனவுகளாக இருந்தவையே என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

7. மனிதமே இலக்கு

மானுட வாழ்க்கை என்பது ஒரு முழுமை நோக்கிய வளர்ச்சிப் பயணமாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தப் பயணத்தில் வாழ்வின் அனைத்துத் துறைகளும் படிநிலை வளர்ச்சி பெற்று அமைந்து வருகின்றன. கலாச்சாரமும் இதற்குத் தக்கவாறு வளர்ச்சி நிலையினைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். நமது எண்ணங்கள், பார்வைகள், நம்பிக்கைகள், கோட்பாடுகள் ஆகியவற்றில் புரட்சிகரமான மாறுதல்கள் உருவாகாவிட்டால் இனி நமக்கு வாழ்வில்லை என அவர்கள் எச்சரிக்கின்றனர். பொருளாதார அமைப்பை மாற்றுவதன் மூலம் கலாச்சார மாற்றத்துக்கான களம் அமையுமேயன்றி உடனேயே கலாச்சார மாற்றம் நிகழ்ந்து விடாது. மனித முயற்சியில்தான் கலாச்சார மாற்றம் உருவாக வேண்டும்.

பொருளாதாரம் கலாச்சாரத்தின் மீது தாக்கம் செலுத்தும். அதே வேளையில், கலாச்சாரமும் பொருளாதாரத்தின் மீது தாக்கம் செலுத்தும் என்பதே சமுதாய விஞ்ஞானிகள் உணர்ந்தும் உண்மையாகும். புதிய மானுடத்தின் அமைவுக்கு மாந்தர் தம் அகமும் புறமும் எந்தெந்த நிலைகளில் மாற வேண்டும் என்பது குறித்தும் சமுதாய விஞ்ஞானிகள் கோடிட்டுக் காட்டுகின்றனர். வணிக நோக்கம் மறைந்து மனித நோக்கம் உருவாதல், பொதுமை உயர்வுகள் வளர்தல், எல்லை கடந்த மனித உறவுகள் உருவாதல், உழைப்பின் தேவையை உணர்தல், உழைப்பு வேற்றுமைகள் ஒழிதல், அறிவியல் பார்வை, உயிரினங்களைப் பாதுகாத்தல், சுற்றுப்புற சூழலைப் பேணுதல், இயற்கையோடு இயைந்து வாழ்தல், எளிய வாழ்க்கை முதலிய கலாச்சார கூறுகளில் மானுடம் நிலை கொள்ள வேண்டும் என அவர்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர்.

வணிக நோக்கும் மனித நோக்கும்

தனியுடைமையின் விளைவான ஏற்றத்தாழ்வு புறத்தில் மட்டுமன்றி மாந்தரின் அக அமைவுகளிலும் தாக்கம் செலுத்துகிறது. மனிதனுக்குரிய சிறப்பிடம் குறைந்து பொருள் சிறப்பிடம் பெறுகிறது. மனிதநேயம் புறக்கணிக்கப்பட்டு, வணிக நோக்கு வளர்கிறது. மனித உறவுகள் ஊனம் அடைந்து மனிதனுக்கு மனிதன் அந்நியப்படும் சூழ்நிலை உருவாகிறது.

கைகளைக் குலுக்காமல்

பைகளைக் குலுக்கும் பார்வைகள்

மனிதன் தான் இங்கே

மலிவாய்ப்பு போனான். (மு. மேத்தா)

உயர்ந்த கட்டிடங்கள்

தாழ்ந்த உள்ளங்கள்

மனதையும்

உயர்த்திக் கொள்வது

எப்போது? (பொன். செல்வகணபதி)

என்னும் கவிதைகள் அடையாளம் காட்டுகின்றன. சமுதாயத்தின் அனைத்துச் செயல்பாடுகளும் மானுடத்தை மையப்படுத்தி அமைய வேண்டும்.

உறவுகளில் மனிதம்

மனிதன் இன்று உறவுகளைக் கூட வணிக நோக்கில்தான் அமைத்துக் கொள்கிறான். அன்புப் பார்வைகளும் பொதுமை உணர்வுகளும் மனித நெஞ்சங்களை ஆட்கொள்ள வேண்டும். அதுவே புதிய மானுடத்தின் தொடக்கமாகும்.

இதயத்தில்

புதிய ரோஜாப்

பதியங்கள் போடுவோம்

வாழ்க்கையின் நறுமணம்

நம்மிடமிருந்து புறப்படட்டும்!

மாந்தரிடம் சிந்தனை மாற்றங்கள் ஏற்பட வேண்டும் என்பதையும் அன்புப் பார்வைகள் மலர வேண்டும் என்பதையும் தமிழன்பனின் இந்தக் கவிதை புலப்படுத்துவதை உணரலாம். எல்லைகளைத் தாண்டி உலக மானுட உறவுகள் உருவாக வேண்டுமெனவும் மானுடச்

சிந்தனையாளர்கள் குரல் கொடுக்கின்றனர். தன்வீடு, தன் குடும்பம் என்னும் உணர்வுகளை விட தன் இனம், தன் நாடு எனும் உணர்வுகள் மேலானவையாகும்.

சங்ககாலம் தொடர்த்தே தமிழ்க்கவிதைகளில் உலக மானுட உணர்வு இழையோடி வருகிறது. “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்னும் கனியன் பூங்குன்றனார் பாடல் இதற்குச் சான்றாகும். தற்காலக் கவிதைகளில் இந்த உணர்வு மேலும் தெளிவாக விளக்கப்படுகிறது. ‘நாம் வானத்துக்குக் கீழே வாழ்கிறோம்’ என்னும் கவிதையில் நா. காமராசன், உலகின் எல்லா நாடுகளும் ஒரே கூரையின் கீழ்தான் உள்ளன எனக் குறிப்பிட்டு உலக மாந்தர் அனைவரும் ஒரே குடும்பத்தின் உறுப்பினர்களாக வாழ வேண்டும் என்னும் கருத்தினை முன்வைக்கிறார். உலகில் உருவாகியுள்ள இன – நிற வெறிக் கொள்கைகள் ஒழிய வேண்டும் என்பதை மு. மேத்தா,

இனநிற பேதங்களால்

இரத்தக் குளியல் நடத்தும்

தீண்டாமைக் கொள்கைகளை

உலகெங்கும் திருத்துவோம்

என்னும் கவிதை வாயிலாகப் புலப்படுத்துகிறார்.

அறிவியலில் மனிதம்

அறிவியல் பெரும் அளவில் வளர்ந்து, அனைத்து வசதிகளையும் பெற்ற பிறகும் மனிதன் இன்று அமைதியற்ற வாழ்க்கைதான் வாழ்கிறான். மானுடத்தை மையப்படுத்தலால் அறிவியல் வளர்ந்து செல்வதே அதன் காரணமாகும். மண்ணில் மனித நேயம் வளராமல் அறிவியல் வளர்ந்தால் எதிர் விளைவுகளே ஏற்படும் என்பதனை,

சமுதாயப் பார்வையெனும்

சூரிய வெளிச்சம்

பூமியில்

சரியாக விழாவிட்டால்

விஞ்ஞானப் பார்வையெல்லாம்

விழலுக்கு இறைத்த நீராய்

வீணாகும்

என்னும் கவிதையில் மு. மேத்தா உணர்த்துகிறார். ஆக்கத்துக்குப் பயன்பட வேண்டுமேயன்றி அழிவுக்குப் பயன்படக்கூடாது என்பதனைத் தமிழன்பன்,

விஞ்ஞானத்தால்

உலகைக் காப்போம்

விஞ்ஞானத்திடமிருந்தும்

உலகைக் காப்போம்

என்னும் கவிதை வாயிலாக வெளிப்படுத்துகிறார். அன்பு, மனிதநேயம், என்பனவற்றின் குறியீடாகவே அவர் ‘பூ’ என்னும் சொல்லை இங்கு பயன்படுத்துகிறார்.

அரசியலில் மனிதம்

மன்னனைப்போல மக்கள் தலைவர்களுக்கும் பட்டங்கள் சூட்டுவதிலும் புகழ் பாடித் திரிவதிலும் மகிழ்ச்சி அடைகின்றனர். தலைவருக்கு ஒரு துன்பம் எனில் அதற்காகத் தங்கள் உயிரை இழக்கவும் துணிந்து விடுகின்றனர். மக்களிடம் ஜனநாயக உணர்வு வளராவிட்டால் அதனை வளர்க்க வேண்டிய பொறுப்பு மக்கள் தலைவர்களுக்கு உண்டு. அரசு எடுக்கின்ற முடிவுகளைச் செயல்படுத்தும் அதிகாரிகளும் மன்னர்கால மன அமைவுகளையே கொண்டுள்ளனர். இத்தகைய அவல நிலைகள் மாறி அரசியலில் மக்கள் சிறப்பிடம் பெற வேண்டும். அரசியல் தலைவர்களும் அதிகாரிகளும் மக்கள் பணியாளர்களாகச் செயல்பட வேண்டும். அதுவே புதியமானுடக் கலாச்சாரமாகும். அரசியல் நிகழ்வுகள் மானுடத்தை மையப்படுத்தி அமைய வேண்டும் என்னும் கருத்தினைக் கவிஞர்களும் முன் வைக்கின்றனர்.

தலைவன் சிறையில்

தீக் குளித்தோம்

தலைவன் நோயில்

தற்கொலை புரிந்தோம்

தத்துவத்துக்குச் செத்ததில்லை

என்னும் தமிழன்பன் கவிதை இதற்குச் சான்றாகும். தலைவர்களுக்கு மண்டபங்கள் எதற்கு என்று வினா எழுப்புவதுடன் “திருந்திய தேசமே தேசப்பணி புரிந்தவர்களுக்கு முச்சுள்ள சின்னம்” என்றும் குறிப்பிடுகிறார்.

கல்வி - கலைகளில் மனிதம்

கல்வி, கலை ஆகியனவும் மக்களின் கலாச்சாரத்தோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவையாகும். கல்வி வழியாகத்தான் சமுதாயத்தில் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து வருகின்றன. சமுதாயத்தின் அனைத்துத் துறைகளையும் போல கல்வி, கலைகளும் இன்று மானுடப்படுத்தப்படாமல் வணிகப் படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

நம் நாட்டில் இடைக்காலத்தில் அனைத்து மாந்தர்க்கும் கல்வி அளிக்கப்படவில்லை. கற்கும் உரிமை, அன்று உயர்சாதியினர் எனப்பட்டோருக்கு மட்டுமே இருந்தது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைத் தொடர்ந்து அடிமைகளாக வைத்திருக்க அது அவர்களுக்கு வசதியாக அமைந்தது. ஆயினும் ஆங்கிலேயர் வகுத்துத் தந்த கல்வி முறையைத்தான் நம் நாடும் பின்பற்றியது. நம் நாட்டுக் கல்வியின் நிலை குறித்து ஆராய்ந்த கோத்தாரி கமிசன் (1964 -66) வெள்ளைக்காரன் உருவாக்கிய கல்வி முறையை மாற்றி, மாணவரின் மனநிலையில் மாற்றம் வரத்தக்க கல்வி முறையை உருவாக்க வேண்டுமென்று பரிந்துரை செய்தது. ஆதலால் விடுதலைக்கு முன்னும் பின்னும் நம் நாட்டுக் கல்விமுறை கலாச்சார மாற்றத்துக்குத் துணை செய்யவில்லை என்னும் கருத்து சிந்தனையாளர்களிடையே நிலவுகிறது. தற்போது நம் நாட்டில் முற்போக்கான பல்கலைக்கழகங்கள் ஒரு சிலவற்றில் இத்தகைய முயற்சிகளுக்குக் கால்கோள் செய்யப்பட்டுள்ளன. இது வரவேற்கத் தகுந்த மாற்றமாகும். கல்வியை மானுடப்படுத்த வேண்டும் என்னும் கருத்து தற்காலக் கவிதைகளிலும் பேசப்படுகின்றன.

உழைக்கும் மக்களின்

உணர்வுகளை யெல்லாம்

இந்த சரஸ்வதி

என்றுதான் மீட்டினாள்?

கல்வி வாழ்க்கையோடு இயைந்திருக்க வேண்டுமென்பதனை வைரமுத்துவின் இந்தக்கவிதை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகின்றன. அறிவியல் வளர்ச்சியால் கலைகள் இன்று ஆற்றலுடன் செயல்படுகின்றன. வானொலி, இதழ்கள், தொலைக்காட்சி, திரைப்படம் போன்ற ஆற்றல் வாய்ந்த மக்கள் தொடர்புக் கருவிகளை மானுடத்துக்கு அறிவியல் வழங்கிய கொடைகள் எனலாம். கலைகளை முறையாகப் பயன்படுத்தினால் அவற்றின் வாயிலாகச் சமுதாய மாற்றத்தையும் கலாச்சார மாற்றத்தையும் உருவாக்க முடியும் என்பதனை,

சினிமாப் பிரும்மாக்களே!

நீங்கள் நினைத்தால்

சமூகச் சொறி கல்லைச்

சிற்பமாய்ச் செதுக்கலாம்

உங்கள் கலப்பையின் கொழுவால்

உள் மனசைக் கூட உழலாம்

என்னும் கவிதையில் வைரமுத்து உணர்த்துகிறார். உலக நிகழ்வுகள் யாவும் மானுட மேம்பாட்டை மையமாகக் கொண்டு அமைந்தால் மட்டுமே புதிய மானுடம் உருவாக முடியும் என்பதனை இதுவரை கூறிய செய்திகளால் அறிய முடிகிறது.

8. உழைப்பு என்பது சாபமல்ல - வரம்!

உழைப்பை மையமாகக் கொண்டுதான் மானுடம் தன் வளர்ச்சிப் பயணத்தைத் தொடங்கியது. உலகில் இன்று உருவாகி இருக்கும் முன்னேற்றங்களுக்குப் பல்வேறு துறைகளைச் சேர்ந்த படைப்பு முயற்சிகளே காரணமாகும். சமுதாயத்தின் வளர்ச்சிக்கு மட்டுமன்றி தனி மனிதனின் ஆளுமை வளர்ச்சிக்கும் உழைப்பு மிகவும் இன்றியமையாத ஒன்றாகும். ஒவ்வொருவரும் தங்கள் திறனுக்குத் தக்க ஒரு துறையில் ஈடுபட்டு உழைக்க வேண்டும். அதுவே புதிய மானுடத்துக்கான பாதையாகும். மானுடத்தின் இயக்கத்துக்கு உழைப்பின் இன்றியமையாமையை நா. காமராசன்,

பூமிக்குள் கருவூலம் இருக்கிறது

நம் கைகள் எல்லாம் அதைத்

திறக்கிற சாவிக் கொத்துக்கள்

என்னும் கவிதையில் தெளிவுபடுத்துகிறார். உழைப்பை முன்னிலைப்படுத்தி இன்குலாப் எழுதியுள்ள கவிதையொன்று பின்வருமாறு அமைந்துள்ளது.

உலர்ந்து கிடந்த உலகின் கருப்பை

ஈரமானது உன் வீர்வையால் தான்

உழைப்பின் பயனாகத்தான் உலகில் கலாச்சாரம் உள்ளிட்ட அனைத்து வளர்ச்சி நிலைகளும் உருவாகியுள்ளன. உரிமை வாழ்வுக்கு உழைப்புதான் அடிப்படை என்பதனை தமிழன்பன்,

விதைக்க மறந்தவனே

உனக்கேன் அறுவடை ஞாபகம்

உரிமையின் தூது

கடமையின் கைகளில் தான்

தந்தனுப்பப்படுகிறது.

என்னும் கவிதை வழியாகச் சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

திறனும் துறையும் வேறுபடுதல்

மனிதர்கள் வெவ்வேறு ஆற்றல்களோடு பிறப்பது இயற்கை மானுடத்துக்கு வழங்கிய அருங்கொடையாகும். அனைத்துத் திறன்களையும் ஒரு நிகராக மதித்துப் போற்றுவதே மனிதன் இயற்கைக்கு வழங்கும் மரியாதையாகும். ஆனால் இன்றைய சமதாயத்தில் இதற்கான வாய்ப்பு இல்லை. உழைப்பு வேறுபாடுகளும் ஊதிய வேறுபாடுகளும் மிகுந்து காணப்படுவதால் மக்கள்

தங்கள் திறமைக்குத் தகுந்த பணிகளை நாடாமல் வருவாய் அதிகம் உள்ள துறைகளைத் தேடி அலைகிறார்கள். வருவாய் மிகுந்த துறைகளை அடையும் போட்டியில் வசதி படைத்தோர் திறமை படைத்தோரை வென்று விடுகிறார்கள். உழைப்பின் தேவையை உணர்வதுடன் உழைப்பு வேற்றுமைகள் ஒழிக்கப்படுவதும் புதிய மானுடத்தின் உருவாக்கத்திற்குச் செய்யப்பட வேண்டிய இன்றியமையாத பணியாகும்.

உடல் உழைப்பின் நிலை

உடல் உழைப்பில் ஈடுபடுவோரின் வாழ்க்கை அவலம் நிறைந்ததாகவே காணப்படுகிறது. இத்தகைய துயர நிலைகளைக் கடந்துதான் உழைப்பவரின் வாழ்க்கை நகர்ந்து வந்திருக்கிறது. மக்களாட்சி நடைபெறும் இன்றைய கால கட்டத்திலும் துன்பங்களிலிருந்து அவர்களுக்கு முழுமையான விடுதலை கிடைக்கவில்லை. உணவு, உடை, உறைவிடம் என்னும் அடிப்படைத் தேவைகள் கூட நிறைவு செய்யப்படவில்லை.

உழைப்பவர்

கைகள்

காய்ந்திருக்கும்

வாழ்க்கை மட்டும்

கனிந்ததில்லை

தமிழன்பரின் இந்தக் கவிதை அடிகள் உடல் உழைப்பில் ஈடுபடுவோரின் அவலநிலையைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன. அச்சாணியாகக் கருதப்படும் விவசாயத் தொழிலாளரின் அவலநிலையை விளக்கும் இன்குலாப் கவிதையொன்று பின்வருமாறு அமைந்துள்ளது.

காஷ்மீர் பள்ளத்தாக்கில்

கனி மரங்கள் வளர்த்துவிட்டு

சஹாராப் பாலைவனத்தில்

சஞ்சாரம் செய்கிறேன்

உலகுக்கு வாழ்வு கொடுக்கும் உழவர்கள் தங்கள் வாழ்வை இழந்து நிற்கும் நிலையை இந்தக் கவிதை கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. தமிழ்மண் உழைப்புக்கு மரியாதை வழங்கிய மண், வடமொழி மரபில் வந்த நூல்கள் வேதம் ஒதுதலை உயர்வாகவும் உழைப்பை இழிவாகவும் கருதிய காலத்திலேயே “உழுவார் உலகத்தார்க்கு ஆணி” என்றும் “சுழன்றும் ஏர்ப்பின்னது உலகம்” என்றும் வள்ளுவம் உழைப்பின் பெருமையைச் சுட்டிக் காட்டியது. அந்த மரபு பேணப்பட வேண்டும். உடல் உழைப்பில் ஈடுபடுவோருக்கும் உரிய மதிப்புநிலையும் வாழ்க்கைத் தேவைகளுக்கேற்ற ஊதியமும் வழங்கப்பட வேண்டும். உழைப்பாளருக்கு வாழ்க்கைத்

தேவைகளுக்கேற்ற ஊதியம் வழங்கப்பட வேண்டும். என்னும் கருத்தினைக் கொண்டுள்ளனர். அதனால்தான் அவர்களது துயரநிலையைத் தங்களது கவிதைகளில் பாடுபொருள் ஆக்கியுள்ளனர்.

உடல் உழைப்பில் ஈடுபடுவோருக்கும் தேவைக்கேற்ற ஊதியமும் உரிய மதிப்பு நிலையும் வழங்கப்படுமானால் அதனை வெறுத்து ஒதுக்கும் நிலை உருவாகாது. புதிய மானுடத்தின் அமைவுக்கு உழைப்பு வேற்றுமைகள் ஒழிவதுடன் எளிய வாழ்க்கையும் இன்றியமையாத ஒன்றாகும். இன்றைய உலகில் குடும்பம், சமயம், சமுதாயம், அரசியல் சார்ந்த அனைத்து நிகழ்வுகளிலும் ஆடம்பரம் மிகுந்திருப்பதைக் காணமுடிகிறது. உயர்ந்த குறிக்கோளைக் கொண்டிருந்த ஆன்றோர் அனைவரும் எளிய வாழ்க்கை வாழ்ந்தவர்களே என்பதும் நினைக்கத் தக்கது. எளிமை என்னும் தலைப்பில் அப்துல் ரகுமான் எழுதிய கவிதையொன்று பின்வருமாறு அமைந்துள்ளது.

பட்டினி அல்ல

பக்குவ விரதம்

ஊமை அல்ல

உன்னத மௌனம்

கரு மலடல்ல

கட்டுப்பாடு

எளிமையின் வலிமையை இந்தக் கவிதையை தெளிவுபடுத்துகிறது. உழைப்பினைச் சாபமாகக் கருதாமல் வரமாக எண்ணுவதும் உழைப்பு வேற்றுமைகள் ஒழிவதும் எளிய வாழ்வை மேற்கொள்வதும் புதிய மானுடத்தின் அமைவுக்குத் தேவையான பண்புகள்.

9. கதவைத் திற காற்று வரட்டும்!

மாந்தரின் கலாச்சார வளர்ச்சிக்கு அறிவியல் பெரும்பங்கு ஆற்றியுள்ளது. இயந்திரங்களின் வருகை வசதிகளை உருவாக்கியதுடன் மனிதனுக்கு ஓய்வைக் கொடுத்து அவன் சிந்திப்பதற்கும் வாய்ப்பளித்துள்ளது. மருத்துவம் சார்ந்த ஆய்வுகள் பிணிகளின் கடுமையைக் குறைத்து மாந்தரின் ஆயுளைக் கூட்டியுள்ளன. மக்கள் தொடர்புக் கருவிகள் உலகைச் சுருக்கி, மனிதர்கள் இணைவதற்கு வழிவகுத்துள்ளன. புதிய மானுடத்தின் உருவாக்கத்திற்கு இத்தகைய வளர்ச்சி நிலை இன்றியமையாதது என்பார் மானுடச் சிந்தனையாளர். மனிதனை மனிதனோடு இணையவைக்கும் வாகனங்களின் தோற்றத்திற்குச் சக்கரங்களே அடிப்படையாகும். ஆதலால்,

முதல்

சக்கரத்தை

சுழல விட்டான்

தூரங்கள்

ஓடிவந்து அவனுக்கு

மாலை சூட்டின

என்று அதன் வருகையை நினைத்துப் பெருமிதம் கொள்கிறார். தமிழன்பன். அறிவியல் வளர்ச்சியின் பயனாக வந்த செயற்கைப் பொருட்களிலும் அழகைப் பார்க்கிறார்கள் கவிஞர்கள்.

இருட்டில்

இந்திரலோகம் நகர்வது

தூரத்தில் இரயில்

ஒரு தொடர் கவிதை

என்று வாகனங்களைக் கவிதைகளாகப் பார்த்து அவற்றின் வருகையை வரவேற்கிறார் கந்தர்வன். அறிவியலின் ஆற்றலை எண்ணி வியப்படையும் நிலையும் கவிஞர்களிடம் உள்ளது.

காமதேனுவும்

கற்பக விருட்சமும்

இன்று நமக்குக்

கம்ப்யூட்டரல்லவா

என்று கணினியின் வருகையில் வியப்பு கொள்கிறார் பொன்மணி வைரமுத்து. மூன்றாம் உலக நாடுகளின் பின்தங்கிய நிலைக்கு அறிவியல் வளராமலே ஒரு முக்கிய காரணம் என்னும் கருத்தினை இன்றைய ஆய்வாளர்கள் முன்வைக்கின்றனர். நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு அறிவியல் தேவை என்பதனை,

இந்தியன் பற்களும்

இயந்திரச் சக்கரப் பற்களும்

இணைந்தே இனிப்

பாட வேண்டம் ஜன கண மன வை

என்னும் கவிதைகளில் உணர்த்துகிறார் தமிழன்பன். விதி, நிலையாமை முதலிய நம்பிக்கை வறட்சிக் கோட்பாடுகள் இன்னமும் சமுதாயத்தை விட்டுத் துடைத்தெரியப்படவில்லை. அறிவியல் கருவிகள் கூட இந்த மண்ணில் மூடநம்பிக்கைகளை வளர்க்கத் துணை புரிகின்றன.

**காலத்தை மாற்ற வந்த
கம்ப்யூட்டர் கூட இங்கே
ஜாதகப் பொருத்தம் பார்க்கும்
சரித்திரம்தான் படைக்கும்**

என கவிஞர்கள் பாடும் அளவுக்கு நாடு பிற்போக்கான நிலையில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. புதிய மானுடம் அமைய வேண்டுமெனில் இத்தகைய அவல நிலைகள் மாறி அறிவியல் பார்வை மனிதனை ஆட்கொண்டாக வேண்டும். அறிவியல் பார்வை முயற்சிக்கு வழிவகுக்கிறது. மனிதனைச் சிந்திக்கத்தூண்டி செயல்பட வைக்கிறது. இன்னல்களிலிருந்து உலகைக் காக்கவும் வளர்ச்சிப்பாதையில் தொடர்ந்து முன்னேறிச் செல்லவும் அறிவியல் பார்வை வழிவகுக்கிறது. மனித வாழ்க்கை உழைப்பினால்தான் நிச்சயிக்கப்படுகிறதேயன்றி விதியினால் அல்ல என்பதனை,

**கை ரேகை பார்ப்பவனே
கையில் இல்லை தனரேகை**

என்னும் அப்துல் ரகுமான் கவிதை விளக்கிக் கூறுகிறது. மக்களின் சிந்தனைகளைப் பாதிப்பதில் சமயங்களைப் போலவே பொற்காலக் கனவுகளுக்கும் இன்றியமையாத இடம் உண்டு. தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தமட்டில் சங்ககாலம் பொற்காலம் எனப் பேசப்பட்டு வருகின்றது. பொற்காலச் சிந்தனையாளர்கள் இதனைப் பொறுமையுடன் எண்ணிப் பார்ப்பது இல்லை. அறிவியல் பார்வை வளர்ந்தால் மட்டுமே மனிதனைப் பின்னுக்கு இழுக்கும் இத்தகைய பழங்கனவுகளிலிருந்து மானுடம் மீட்சி அடைய முடியும். பழையவற்றைக் கண்முடித்தனமாகப் பின்பற்றாமல் அவற்றில் உள்ள தேவையானவற்றை எடுத்துக் கொண்டு வளர்ச்சிப் பாதையை நோக்கிப் பயணப்படுவதே அறிவியல் பார்வையின் அடிப்படையிலான வாழ்க்கை முறை என்பர்.

**இறந்த காலத்தைப்
பார்வையிடு
ஆனால், ... அது உன்னைக்
கட்டித் தழுவுமுன்
பயணப் பாதைக்கு வந்துவிடு**

என்னும் நா. காமராசன் கவிதையும் இதற்கான சான்றுகளாகும். புதிய மானுடத்தின் அமைவுக்கு அறிவியல் வளர்ச்சியுடன் ஆய்வு மனப்பான்மையும் உண்மையின் தேடலும் இன்றியமையாதவை.

10. இயற்கை – மனிதன் வாழ்க்கை

மனித வாழ்க்கை இயற்கையோடு பின்னிப் பிணைந்த ஒன்றாகும். எந்த வகையிலும் மனிதன் இயற்கையை விட்டுப் பிரிந்தோ இயற்கைக்கு எதிர்த் திசையில் சென்றோ வாழ முடியாது. பஞ்ச பூதங்கள் என்று கருதப்படும் நிலம், நீர், காற்று, நெருப்பு, ஆகாயம் முதலியனவும் பறவை, விலங்கு மற்றும் உயிரினங்கள் யாவும் இயற்கையின் கூறுகளாக அமைந்துள்ளன. இவற்றுள் ஒன்று பாதிக்கப்படும்போது ஏனையவையும் பாதிக்கப்படுகின்றன. அது, மனிதனையும் பாதிக்காமல் விடுவதில்லை. ஆதலால் மனிதனின் கலாச்சார வாழ்வு முழுமை பெற இயற்கை வளமும் அதன் தூய்மையும் காக்கப்பட்டாக வேண்டும்.

இயற்கை இன்று மாபெரும் அழிவுக்கு உள்ளாகியுள்ளது. உலகின் நுரையீரலாகக் கருதப்படும் காடுகள் சுருங்கி வருகின்றன. விலங்கு, பறவை, தாவரம் முதலியவற்றின் எண்ணிக்கை குறைந்து வருகின்றது. மழையின் அளவு குறைவதற்கும் பூமியின் வெப்பநிலை கூடுவதற்கும் கரிக்காற்று மிகுவதற்கும் ஓசோன் படலத்தில் ஓட்டைகள் விழுந்து விரிவடைவதற்கும் காரணம் இயற்கை அழிக்கப்படுவதும் சுற்றுப்புறசூழல் சீர்கேடுகளுமேயாகும். இயற்கையின் பயன்பாடுகளை உணர்ந்து அவற்றை அன்போடு அணுகும் பார்வை இன்று மனிதனிடம் இல்லை.

இயற்கை அழிக்கப்படுதலுக்கு மட்டுமன்றி, சுற்றுப்புறச்சூழல் சீர்கெட்டுவருவதற்கும் சுயநலமும் லாபநோக்குமே காரணங்களாகக் கருதப்படுகின்றன. நகரங்களின் மக்கள் செறிவும் அதன் விளைவான சேரிகளும், தொழிற்சாலைகளிலிருந்து வெளிவரும் கழிவுப்பொருட்களும். நகரங்களில் பெருகிவரும் ஓசைகளும் தூசுகளும் சுற்றுப்புறச் சூழலை மாசுபடுத்திவிடுகின்றன. இலாபத்தை நோக்கமாகக் கொண்ட உற்பத்தி முறையும் சுயநலனைச் சுமந்து திரியும் மனிதர்களும் சுற்றுப்புறச்சூழல் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் குறித்துச் சிந்திப்பதும் இல்லை.

இயற்கையைப் பேணாதிருந்தால் இன்னல்கள் விளையும் என்பதை உலகம் இப்போது உணரத் தொடங்கிவிட்டது. ஆதலால், தனியுடைமையின் விளைவால் வணிகப்படுத்தப்பட்டுள்ள இயற்கைப் பொருட்களை உரிய நிலைக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்னும் உணர்வு இப்போது மெல்ல மெல்ல வளர்ந்து வருகிறது. அரசு மற்றும் சமுதாய இயக்கங்களும் இதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகின்றன. தற்காலக் கவிதைகளிலும் இவை தொடர்பான செய்திகள் இடம் பெறுகின்றன. வைரமுத்துவின் **மரங்களைப் பாடுவேன்** என்னும் கவிதை இந்த வகையில் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாக அமைந்துள்ளது.

மரங்கள் இல்லையேல்

காற்றை எங்கே போய்ச்

சலவை செய்வது?

மரந்தான் மரந்தான் -

எல்லாம் மரந்தான்

மறந்தான் மறந்தான் -

மனிதன் மறந்தான்

என்று பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை மரங்கள் மனிதனுக்கு ஆற்றும் பணிகளையும் வகைப்படுத்தித் தருகிறார் கவிஞர். து. தமிழன்பன் மலைகளைத் திறந்திருக்கும் பொட்டலங்கள் என்றும் ஏரிகளையும் குளங்களையும் விக்கல் எடுக்கும் பயிர்களுக்கு பூமித்தாய் ஏந்துகிற கிண்ணங்கள் என்றும் உருவகம் செய்து அவற்றின் பயன்பாட்டை உணர்த்துகிறார்.

புதிய மானுடத்தின் அமைவுக்கு, இயற்கையைப் பேணுவதுடன் அதனோடு இயைந்து வாழ்வதும் இன்றியமையாததாகும். இயற்கையோடு ஈடுபாடுகொள்ளும்போது அன்புணர்வும் அறவுணர்வும் வளர்கிறது. பகையுணர்வும் போர்வெறியும் மறைகிறது. இயற்கையின் அழகை உள்வாங்கும்போது துயரங்கள் மறைந்து உள்ளத்தில் ஆற்றல் வளர்கிறது. இயற்கையின் கவர்சியில் இரண்டறக் கலக்கும்போது பேரின்பம் பிறக்கிறது. இயற்கை தமக்கு ஆறுதல் அளிக்கும் முறையினை

நான் கவலையோடு

வருவதறிந்தால்

செடிகள் சிரித்துக்கொண்டு

வரவேற்புக் கொடுக்கும்

கவலைப்படாதே என்று

தையியம் சொல்லும்

என்னும் கவிதைகளில் விளக்குகிறார் கந்தர்வன். இயற்கையோடு ஈடுபாடு கொள்ளாத மனிதர்களை வைரமுத்து, வாழ்க்கையை வயிற்றுக்கு விற்றுவிட்டவர்கள் என்றும் கால்களின் எண்ணிக்கையால் மட்டும் விலங்கினின்றும் வித்தியாசப்பட்டவர்கள் என்றும் குறிப்பிடுகிறார்.

மரங்களைத் தாயாக, தோழியாக, மக்களாக, தேவதையாகப் பார்க்கிறார்கள் தற்காலக் கவிஞர்கள். இயற்கையைப் பேண வேண்டும். இயற்கையோடு இயைந்து வாழ வேண்டும். இயற்கை உணவு, இயற்கை மருத்துவம் பற்றிய சிந்தனைகளும் உலகில் இன்று பரவி வருகின்றன. மனிதன் நோயின்றி நீண்ட நாள் வாழ இயற்கை உணவை உண்பது நல்லது என்னும் கருத்து அறிஞர்களால் வலியுறுத்தப்படுகிறது. இந்தச் சிந்தனைகளும் புதுக்கவிதையில் இடம் பெறத் தொடங்கியுள்ளன. வைரமுத்துவின் மருத்துவ அறிக்கை என்னும் கவிதையில் இடம்பெறும்,

அவிக்காத காய்களே
அமிர்தம் என்று சொல்லுங்கள்
பச்சை உணவுக்குப்
பாடம் நடத்துங்கள்
மருந்தை உணவாக்காதே
உணவை மருந்தாக்கு
மாத்திரை சிறைவிட்டு
மனிதனே வெளியே வா

என்னும் பகுதி இதற்குச் சான்றாகும். இயற்கையைப் பேணுவதும் இயற்கையோடு இயைந்து வாழ்வதும் புதிய மானுடத்தின் உருவாக்கத்திற்கான செயல்பாடுகள் ஆகும்.

IV கதைத்தமிழ்

1. கிராமத்து ராட்டினம் - ஜி. மீனாட்சி. (சிறுகதைத் தொகுப்பு)

சிறுகதை ஆசிரியர் ஜி. மீனாட்சி சென்னையைச் சேர்ந்தவர். இது இவரது இரண்டாவது சிறுகதைத் தொகுப்பு நூல். இதனை சென்னை நியூ செஞ்சரி புத்தக நிறுவனம் வெளியிட்டுள்ளது. இதில் 11 கதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. இயல்பான மொழி நடையில் தாய் குழந்தையோடு பேசுவது போன்ற அன்னியோன்யமான நடையில் அமைந்துள்ளது. ஆதிவாசியின் அம்பு போல் குறியைச் சென்று அடையும் நடையாக விளங்குகிறது. இத்தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ள பாத்திரங்களையும் கதைச்சுருக்கத்தையும் அறிவதன் மூலம் கிராமத்து ராட்டினத்தை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

இடம் பெற்றுள்ள கதைகள்

1. அவளுக்கென்று ஒரு மனம்
2. கிராமத்து ராட்டினம்
3. பதுங்கி இருக்கும் பாம்புகள்
4. நடைக்குப் பின்னே
5. வெள்ளையம்மா
6. கடல் சாட்சி

7. தாய் மனசு
8. ஃபாரின் பக்கிரி
9. காக்கைக்கும் தன் குஞ்சு
10. பதவி என்றொரு ஆய்தம்
11. சிறுகொடிந்த பறவைகள்

1. அவளுக்கென்று ஒரு மனம்

காஞ்சனா – பேன்சி ஸ்டோரில் பணிபுரியும் பெண். விஜயகுமார் - அவள் காதலன், ரஞ்சனி – காஞ்சனாவின் தோழி, வேணி, நிஷா – காஞ்சனாவுடன் வேலை செய்யும் பெண்கள்.

காஞ்சனாவின் வாழ்க்கை நிகழ்வுகளின் தொகுப்பாக இக்கதை அமைக்கப்பட்டுள்ளது. காஞ்சனா பேன்சி கடையில் வேலை பார்ப்பவள். அவளுக்கு கடினமான வேலை என்று எதுவும் இல்லை. இந்த மூன்று ஆண்டுகளில் அவள் ஆறு இடங்களில் வேலை பார்த்து விட்டாள். முதலில் டீத்தூள் கடையிலும் பின்பு கேசட் கடையிலும் என பல இடங்களில் வேலை பார்த்து விட்டாள். இறுதியாக பேன்சி கடையில் வேலை பார்க்கிறாள். காஞ்சனாவைப் பற்றி தெரியாதவர்கள் இருக்க மாட்டார்கள். மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன் பேப்பரில் தலைப்புச் செய்தியாக வந்தவள். அவள் கல்லூரி படிக்கும் போது அழகாக இருப்பாள். தன் அழகின் மீது சிறிது கர்வம் உண்டு. காஞ்சனாவை திரும்பி பார்க்காதவர்கள் கிடையாது. அவள் கல்லூரியில் படிக்கும் ரமேஷ் அவளை காதலித்தான். ஆனால் காஞ்சனா கல்லூரிக்கு எதிரில் உள்ள ஜெராக்ஸ் கடை வைத்திருக்கும் விஜயகுமாரைக் காதலித்தாள். காஞ்சனாவின் கல்லூரித் தோழி ரஞ்சனி அவளிடம் விஜயகுமார் சரியானவன் அல்ல. அவனைவிட நம் கல்லூரியில் படிக்கும் ரமேஷ் சிறந்தவன் அவனுடைய காதலை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு கூறுகிறாள். காஞ்சனா அதை ஏற்க மறுத்து தன் தோழியிடம் சண்டையிட்டுப் பிரிகிறாள். விஜயகுமார் காஞ்சனா காதல் மலர்கிறது. கடிதங்கள் பரிமாறிக் கொள்ளப்படுகின்றன. காஞ்சனா ரஞ்சனியை சந்திப்பதை தவிர்த்து விலகி விடுகிறாள் இந்த நிலையில் விஜயகுமார் தன் சொந்த ஊருக்குச் சென்று வருகிறேன் என்று கூறிச் செல்கிறான். இருபது நாட்களாகியும் அவன் திரும்பவில்லை. அவனைக் காணாமல் காஞ்சனா தவித்தாள். காஞ்சனா தன்னுடைய காதலனுக்கு போன் செய்து பார்த்தாள். இவளது குரலைக்கேட்டு அவன் தொலைபேசியைத் துண்டித்தான். தனக்கு ஆறுதல் சொல்ல தோழி ரஞ்சனியும் இல்லாமல் துயரத்தில் தவித்தாள் காஞ்சனா. ஒரு நாள் வீட்டில் யாரிடமும் சொல்லாமல் அவனைத் தேடி தைரியத்தை வரவழைத்துக்கொண்டு ரயிலேறினாள். அவள் அவனது ஊருக்குச் சென்று பார்த்தபொழுது விஜயகுமாருக்கு நிச்சயதார்த்தம் நடந்து கொண்டிருந்தது. இதைப் பார்த்த காஞ்சனா விஜயகுமார் எழுதிய காதல் கடிதங்களைக் காட்டி நிச்சயதார்த்தத்தை நிறுத்தினாள். பெண் வீட்டார் நல்லவேளை என சீர் வரிசைகளை

எடுத்துக்கொண்டு சென்றனர். விஜயகுமார் காஞ்சனாவை யாரென்று தெரியாது என முதலில் மறுக்கிறான். காஞ்சனா அவன் வீட்டு முன்பு உண்ணாவிரதம் இருக்கிறாள். கடைசியில் அவன் காஞ்சனாவை வெறுப்போடு திருமணம் செய்து கொள்கிறான். அவளிடம் அவன் பேசவேயில்லை. அன்று இரவு அறைக்குள் சென்று கதவைப் பூட்டிக்கொண்டு தற்கொலை செய்து விடுகிறான் விஜயகுமார். அவள் மேல் ஊரார் மற்றும் உறவினர் புழுதி வாரி இறைத்தனர். அதனால் காஞ்சனாவை அவள் பெற்றோர் வேறு வழியின்றி வீட்டில் சேர்த்துக் கொள்கின்றனர். கல்லூரி அவள் மீது ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுத்து நீக்கி விட்டது. கண்ணீரோடு கழிந்தது அவள் வாழ்க்கை.

இந்நிலையில்தான் அவள் வேலை தேடுகிறாள். வேலையும் கிடைக்கிறது. இதனால் தான் அவளுக்கு காதலிப்பவர்களைக் கண்டால் பயம் ஏற்படுகிறது. அவளுடன் வேலைபார்க்கும் பெண்கள் திருமணமாகாதவர்கள். காஞ்சனாவின் சரித்திரம் யாருக்கும் தெரியாததால் வாழ்க்கை அமைதியாகச் செல்கிறது. இந்நிலையில் அவளுடன் வேலை பார்க்கும் பெண் வேணி ஒருவனைக் காதலிப்பதாகவும் அவளுடைய காதலுக்கு இருவீட்டாரும் சம்மதம் தெரிவித்து விட்டமையால் திருமணம் நடக்க இருப்பதாகவும் கூறி அழைப்பிதழ் கொடுக்கிறாள். காஞ்சனா திருமணத்திற்குச் செல்வதைத் தவிர்க்க நினைக்கிறாள். ஆனால் முதலாளியின் வற்புறுத்தலால் திருமணத்திற்குச் செல்கிறாள். திருமணமண்டபம் திருமண சூழல் இவற்றைப் பார்த்து இருப்பு கொள்ளாமல் தனக்குள்ளே தவிக்கிறாள். வேணியின் திருமணம் முடிந்தவுடன் காஞ்சனா தனியே சென்று மனம் விட்டு கதறி அழுகிறாள். வாழ்க்கையில் தோல்வி அடைந்த ஒரு பெண் அதை மறந்து வாழும் சூழலில் பல்வேறு நிகழ்வுகளினால் பழைய வடுக்கள் மேலோங்கும் பொழுது வெளியில் காட்டிக் கொள்ள முடியாத வேதனை அடைவதையும் அதை மறக்க முடியாமல் தவிப்பதையும் இக்கதை வெளிப்படுத்துகிறது. பெண்கள் பள்ளி கல்லூரி வாழ்க்கையில் அறியாமையினால் எடுக்கும் முடிவுகளினால் வாழ்க்கை முழுமையும் சோகமாக மாறும் எதார்த்தத்தையும் பெண்களுக்கு ஒரு படிப்பினையையும் இக்கதை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

2. கிராமத்து ராட்டினம்

ஜெயராமன் - கதைத்தலைவன், லலிதா - ஜெயராமனின் மனைவி, கமலா - ஜெயராமனின் சகோதரி, பெருமாள்சாமி கவுண்டர் - பள்ளித்தோழனாகிய நீலகண்டனின் தந்தை, மனோகரன் - ராட்டினம் சுற்றுபவர், செல்லாக்கா - ராட்டினம் சுற்றுபவரின் மனைவி

ஜெயராமன் ஒவ்வொரு முறையும் கிராமத்திற்கு செல்ல நினைக்கிறான். ஏதாவது ஒரு தடங்கல் ஏற்பட்டு தள்ளிப்போகிறது. இம்முறையும் கிராமத்திற்குச் செல்ல நினைக்கிறான். அவன் மனைவி லலிதாவோ நகரத்தில் பிறந்து வளர்ந்தவள். அவளுக்குக் கிராமத்துப் பழக்கவழக்கம் பிடிக்கவில்லை. ஜெயராமனின் அக்கா கமலம் தன் தம்பியிடம் இம்முறையாவது ஊர் திருவிழாவிற்கு வந்து செல்லுமாறு தொலைபேசியில் கூறுகிறாள். ஜெயராமனின் மனைவி தனக்கு கல்லூரியில் வேலை இருப்பதாகக் கூறி மறுத்துவிடுகிறாள். மகன் ரவிக்கு செமஸ்டர் தேர்வு

தொடங்குவதால் தன்னால் வரமுடியாது என்று கூறுகிறான். இறுதியில் ஜெயராமன் மட்டும் செல்ல நினைக்கிறான். தன்னுடைய வேலைப் பழுவிலிருந்து சிறிது ஓய்வு கிடைப்பது மட்டுமல்லாது தன்னுடைய கிராமத்தையும் சகோதரியையும் பார்த்து நாளாகி விட்டதால் சந்தோசத்துடன் தனியாகக் கிளம்புகிறான். தன்னுடைய அக்கா கிராமத்தில் நடக்கும் விசயங்களை அவ்வப்போது தொலைபேசி வாயிலாகப் பகிர்ந்து கொள்வான். அதனால் கிராமத்துடனான தொடர்பு அவனுக்குத் தொடர்ந்து கொண்டே இருந்தது. நான்கு வருடத்திற்குப் பிறகு மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையின் அழகை ரசித்துக் கொண்டே ரயிலில் பயணித்தான். ரயிலில் இருந்து இறங்கி டவுன்பஸ் பிடித்து தன்னுடைய கிராமத்திற்கு வந்தான். கிராமத்தில் மிதமான குளிர் காற்று வீசியது. சென்னையிலோ வெயில் கொளுத்தியது.

ஜெயராமன் தன் வீட்டிற்குச் செல்வதற்கு நடந்து கொண்டிருக்கையில் சிறு வயதில் தன்னுடைய அப்பா கையைப் பிடித்துக் கொண்டு நடந்தது நினைவுக்கு வந்தது. அப்போது வயதான ஒருவர் ஜெயராமனிடம் வந்து பேசினார். என்னப்பா அடையாளம் தெரியலையா நான்தான் நீலகண்டனோட அப்பா என்று தன்னை அறிமுகம் செய்து கொண்டார். அப்போதுதான் தன் பள்ளித்தோழனின் தந்தை பெருமாள்சாமி கவுண்டர் என்பதை நினைவில்கொண்டு 'சட்டுன்னு ஞாபகம் வரவில்லை' என்றான் மன்னிப்பு கேட்கும் தொனியில். அடிக்கடி வந்துட்டுப் போனால் தானே நினைவிருக்கும் எனவும் தன் மகன் கோயமுத்தூரில் இருப்பதாகவும் எல்லாரும் கிராமத்தை மறந்து விட்டதாகவும் கூறினார். போகும் வழியில் சிறு வயதில் தன்னுடைய நண்பர்களுடன் விளையாடிய இடத்தைப் பார்த்துக்கொண்டே சென்றான் ஜெயராமன். சிறுவயதில் விளையாடும் இடம், ரேசன் கடை, பேய் வீடு, ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் என்று பார்த்துக்கொண்டே சென்றான். இதைப்பார்த்த பெரியவர் பழைய நினைவுகளா என்று கூறி விடை பெற்றார். கமலா அக்காவைப் பார்த்தவுடன் உற்சாகம் பிறந்தது. அக்காவிற்கும் அவனுக்கும் 17 வயது இடைவெளி. அக்காவின் கணவர் சிறு வயதிலேயே இறந்துவிட்டார். கமலாக்காவின் மகன் கேரளத்தில் உள்ள பள்ளியில் ஆசிரியராக வேலை பார்க்கிறான். மற்ற அக்கா அனைவரும் வெளியூரில் இருக்கிறார்கள். அக்காதான் அனைவரையும் அரவணைத்துச் செல்பவள். அக்காவின் பாசம் தான் இன்றும் அவன் கிராமத்திற்கு வரக்காரணம்.

ஜெயராமன் உணவிற்குப்பின் மாலையில் மாரியம்மன் கோயிலை நோக்கிச் சென்றான். கோயிலின் அருகே புதிய கடைகள் விதவிதமாக இருந்தன. எல்லாருமே புதுமுகமாகத் தெரிந்தனர். கோயிலைச் சுற்றிப்பார்த்துக் கொண்டுவரும்பொழுது கோயிலுக்கு அருகே ராட்டினத்தில் குழந்தைகள் சுற்றிக் கொண்டிருந்தனர். ராட்டினத்தைச் சுற்றுபவரைப் பார்த்தவுடன் உற்சாகம் பிறந்தது. ஜெயராமனுக்குத் தன் சிறுவயதில் ராட்டினம் சுற்றிய மனோகரன் அண்ணாதான் தற்பொழுது ராட்டினம் சுற்றுகிறார் என்பதைப் பார்த்தவுடன் ஒருவிதமான சந்தோசம் அண்ணா என்று நெருங்கினான் ஜெயராமன். ராட்டினம் சுற்றுபவரால் அடையாளம் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. ஜெயராமன் தன்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டான். ராட்டினம் சுற்றுபவர் ஜெயராமனைத் தெரிந்து மிகவும் சந்தோசத்துடன் பழைய நினைவுகளைப் பகிர்ந்து கொண்டார்.

ராட்டினம் சுற்றுபவரின் மனைவி செல்லாக்கா நல்லாயிருக்காங்களா என்று கேட்டான். மனோகரன் தன் வீட்டுக்கு வருமாறு ஜெயராமனை அழைத்தார். செல்லாக்கா சிறு வயதில் தரும் கட்டாங்காப்பியின் குமட்டிக்கொண்டுவரும் பழைய நினைவுகளில் மூழ்கிப்போனான் ஜெயராமன்.

மறுநாள் ஒரு சைக்கிளை எடுத்துக்கொண்டு மனோகரன் வீட்டுக்குச் சென்றான். மனோகரன் அண்ணாவின் கிராமம் எந்த முன்னேற்றமும் அடையவில்லை. அதே பழைய ஓட்டை குடிசை. செல்லாக்கா மிகவும் இழைத்துப்போயிருந்தாள். திடீரென மழை வந்தது. வீடு ஒழுகியது. ஒழுகிய இடத்தில் இரண்டு பேரும் பாத்திரத்தை வைத்தனர். அப்போது அவன் சென்னையிலுள்ள தன்னுடைய அப்பார்ட்மென்டை நினைத்துப்பார்த்தான். மாரியம்மன் கோயில் திருவிழா நடக்கும்போது எப்படியும் மழை பெய்யும் அதனால் நன்றாக மழை பெய்யட்டும் மழை பெய்தால் தான் நீர் வரத்து அதிகரிக்கும் மண்ணு செழிக்கும் என்று மனோகரன் கூறினார். ஓட்டை வீட்டில் இருந்தாலும் அவருடைய நல்ல எண்ணங்களை நினைத்தான் ஜெயராமன். அப்போது செல்லாக்கா கட்டாங்காப்பி போட்டுக்கொடுத்தாள். முன்பெல்லாம் செல்லாக்கா கொடுக்கும் கட்டாங்காப்பி குமட்டிக்கொண்டு வரும். ஆனால் இப்பொழுது செல்லாக்கா கொடுத்த கட்டாங்காப்பி குமட்டிக் கொண்டு வரவில்லை. சிறிது நேரம் பேசிக் கொண்டிருந்து விட்டுச்சென்ற அவன் மனதில் ஏனோ அமைதி நிலவியது. என்றும் மாறாமலிருக்கும் கிராமத்து வாழ்க்கை மற்றும் மகிழ்ச்சியை தினம் தினம் மாறிவரும் நகரத்து வாழ்க்கை மற்றும் மகிழ்ச்சியுடன் ஒப்பிட்டுக் காட்டுகிறது இக்கதை. சுயநலமற்ற பரந்த மனப்பான்மையுடன் வாழும் கிராமத்து மண்ணின் மணத்தை இக்கதை படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது.

3. பதுங்கி இருக்கும் பாம்புகள்

நாயர் - டீக்கடை வைத்திருப்பவர், பரமசிவன் - எஸ்டேட்டில் வண்டி ஓட்டுபவர், கன்னியம்மா - எஸ்டேட்டில் வேலை செய்யும் பெண், வாசுதேவன் - எஸ்டேட்டில் வேலை செய்பவர்.

நாயர் பரமசிவனிடம் கோயிலுக்குச் செல்லவில்லையா என்று கேட்கிறார். அதற்கு பரமசிவன் வீட்டில் அனைவரும் பயப்படுவதாகக் கூறினான். பரமசிவன் வியாபாரம் எப்படி நடக்கிறது என்று விசாரிக்கிறார். யாருமே கடைக்கு வரவில்லை வந்தால் டீ போட சிறிது பால் வாங்கி வைத்திருப்பதாகக் கூறினார் நாயர். காரணம் கேரளா செல்லும் பேருந்தை ஒரு வாரமாக நிறுத்தி விட்டார்கள் ஏலக்காய் தோட்டத்தில் வேலைக்குச் செல்லும் பெண்கள் வீட்டிலேயே முடங்கிக் கிடக்கிறார்கள். ஒவ்வொருவருக்கும் 200 ரூபாய் இழப்பு. உள்ளூர் ஆளுங்கள் வச்சியே தோட்ட வேலையை பாத்துக்குவாங்களாம் என்றார் நாயர்.

இத்தனை வருடமாக இல்லாமல் இப்போது மட்டும் ஏன் இந்தப் பிரச்சனை. மக்கள் படும் துயரங்களையும் கேரளாவிற்கு வண்டி செல்லாததால் அத்தியாவசியப் பொருள்கள் தேங்கிக் கிடப்பதையும் பரமசிவன் கூறுகிறார். எல்லாம் அரசியல். சின்ன பிரச்சனையை ஊதி ஊதி பெரிதாக்கிக் குளிர் காய்கிறார்கள் என்று நாயர் கூறினார். 'இப்படித்தான் ஊதிப் பெரிதாக்கணும்

பிறகு இப்படி ஆயிடிச்சின்னு டீவியில பேட்டி குடுக்கணும் அப்பதான மேட்டரு குடு பிடிக்கும். அவன் பொழப்பு ஓடும். இப்படித்தானய்யா அரசியல் பண்ணாங்க' என்று நொந்து கொண்டார் பரமசிவன்.

எல்லோருக்கும் தெரியும் எது நியாயம் எது அநியாயம்னு. வெளியில இத சொன்னா சொந்த மாநிலத்துக்குத் துரோகம் பண்ணேன்னு முத்திரை குத்திடுவானுங்க.. இதுக்கு என்னதான் தீர்வு? என்று நாயர் கேட்டார். இன்னொரு பிரச்சினை உருவானா இது தானா முடிவுக்கு வரும் என்று கூறி பரமசிவன் கிளம்பினார். அவரும் ஒருவாரமாக தினமும் வந்து பார்த்து விட்டு அலுத்துப்போனார். இல்லாத ஒன்றை இருப்பதாகக் கூறி பிரச்சனைகளை நடத்துவதால் யாருக்கு என்ன லாபம்? தனக்கு கால்கடுக்க நின்று ஓட்டுப்போட்ட மக்களை நினைக்காமல் ஏ. சி. காரில் சென்று இறங்கி இரண்டுபக்க வெள்ளைத் தாளை அறிக்கையாகக் கொடுத்து விட்டு நாடாளுமன்றத்துக்கு அருகே இரண்டு மணிநேரம் உண்ணாவிரதம் இருந்தால் மட்டும் போதும் தொண்டர்கள் பார்த்துக் கொள்வார்கள்.

15 ஆண்டுகளாக மலைக்குத் தவறாமல் சென்று வருவதால் இந்த ஆண்டு மலைக்குச் செல்ல முடியாமல் போனது மனதுக்கு என்னவோ போல் இருந்தது. நடப்பதை நினைத்து ஒரு வித அச்சம் இருந்தது. பரமசிவன் பைக்கை எடுத்துக் கொண்டு எஸ்டேட் வரை சென்று பார்த்தான் வழக்கமாக தேநீர் கொடுப்பவர் கூட கண்டுகொள்ளாமல் எழுந்து சென்றுவிட்டார். அண்ணன் தம்பிபோல எப்படி பழகினோம் பங்காளி சண்டை போல மாறி விட்டதே என்று எண்ணிக் கொண்டு எஸ்டேட் சென்றான். அங்கு 20 வருடம் வேலை பார்த்த கன்னியம்மா நின்றுவிட்டாள் என்று வாசுதேவன் கூறினான். ஏன் என்று கேட்டதற்கு மேனேஜர் கன்னியம்மாவின் கையைப் பிடித்து இழுத்ததாகக் கூறினான். இது நம்பும்படியாக இல்லை.

பின்பு பரமசிவன் நாயர் கடைக்கு வந்தார். அப்பொழுது சிலர் உருட்டுக்கட்டையுடன் நாயரை அடித்துக்கொண்டிருந்தனர். பரமசிவன் அருகில் சென்று தடுக்க முயற்சி செய்தார். உருட்டுக்கட்டையுடன் வந்தவன், போன்டாவிற்சுள் பிளேடு வைத்து செய்திருப்பதாகக் கூறினான். நாயர் அப்படிப்பட்டவர் இல்லை நான் பார்த்துக்கறேன் என்று அடிக்க வந்தவரிடம் அவர்களது தோளைத்தட்டி சமாதானப்படுத்தினான் பரமசிவன். வந்தவர்கள் நாயர் இனிமேல் இங்கு கடை போடக் கூடாது என்று மிரட்டிச்சென்றனர். பரமசிவன் நாயரை கைத் தாங்கலாக அழைத்துக் கொண்டு சிறிது காலம் கடைபோட வேண்டாம் நிலமை சரியான பிறகு பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று கூறி தன் வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்றார். தனிப்பட்ட பிரச்சனைகளை பொதுப் பிரச்சனைகளாக்கி மக்களைத் தூண்டிவிட்டு அரசியல் செய்யும் தற்கால அரசியல்வாதிகளின் கபட நாடக அரசியலை இக்கதை தோலுரித்துக் காட்டுகிறது.

4. நடைக்குப் பின்னே

சந்திரா – குண்டான பெண், நிர்மலா – சந்திராவின் வாக்கிங் தோழி, ரீட்டா – சந்திரா கணவனின் செகரட்டரி.

சந்திராவை சில நாட்களாக காணவில்லை ஏன் வரவில்லை என்று நிர்மலா யோசித்துக் கொண்டே நடக்கிறாள். சந்திராவை நடைப் பயிற்சியின் போதுதான் பழக்கம். சந்திராவிற்கு 50 வயது ஆனால் 60 வயது தோற்றம். மிகவும் குண்டாக உருளையாக இருப்பாள். சந்திராவோ பூங்காவை ஒரு முறை சுற்றி வருவதற்குள் நிர்மலா முன்றுமுறை சுற்றி வந்திருப்பாள். அதனால் ஒவ்வொரு முறையும் சந்திராவின் முகத்தைப் பார்க்காமல் செல்ல முடியாது. பொதுவாக நடைபயிற்சி மேற்கொள்ளும்போது எத்தனை வருடமானாலும் யாரும் யாரிடமும் பேசாமல் ஒரு இருக்கமான முகபாவனையோடுதான் நடப்பார்கள். ஆனால் சந்திராவின் முகத்தில் ஒரு வித புன்னகை இருக்கும். நிர்மலாவும் புன்னகைப்பாள். ஒரு முறை சந்திரா நடக்க முடியாமல் மரத்தடியில் உட்கார்ந்தாள். நிர்மலா நடக்கும் போது ஒருமுறை களைத்துவிட்டீர்களா என்று கேட்டாள். அப்படித்தான் இவர்கள் இருவருக்கும் நட்பு ஆரம்பித்தது. சந்திரா தன் குடும்பத்தில் நடக்கும் விசயங்களை வெகுளியாக நிர்மலாவிடம் பகிர்ந்தாள். அப்பொழுது தான் நடக்க வந்த காரணத்தை நிர்மலாவிடம் கூறினாள்.

சந்திராவிற்கு இரண்டு மகன்கள். இருவரும் அமெரிக்காவில் இருக்கிறார்கள். மூத்த மகனுக்குத் திருமணமாகிவிட்டது. இளைய மகனுக்கு இன்னும் ஆகவில்லை. இந்தச் சூழ்நிலையில் சந்திராவின் கணவர் தன்னுடைய செகரட்டரியிடம் நெருங்கிப் பழகினார். சந்திரா குண்டாக இருப்பதால் அழகில்லை என்று கூறினாள். தற்போது தன்னுடைய வீடுவரை செகரட்டரி ரீட்டாவை அழைத்துக்கொண்டு வருகிறார். அவளுடைய செயல்பாடுகளும் நடை, உடை பேச்சும் பிடிக்கவில்லை. என்னை ஒரு பொருட்டாகவே மதிப்பதில்லை என்று கண்ணீர் மல்கக் கூறினாள் சந்திரா.. தன் உடம்பு இளைத்துவிட்டால் தன் கணவர் மீண்டும் தன்னை ரசிப்பார் என்றாள். நிர்மலா சந்திராவிற்கு ஆறுதல் கூறத்தெரியாமல் விழித்தாள். அதனால்தான் நடைபயிற்சி மேற்கொண்டு ஆறு மாதத்திற்குள் இளைத்துவிட வேண்டி வந்திருப்பதாக நிர்மலாவிடம் கூறினாள். இருபது நாளுக்கு மேலாகிவிட்டது சந்திராவைக் காணவில்லை. ஏனென்று தெரியவில்லை. நிர்மலாவிற்குக் கவலையாக இருந்தது.

நான்கு வாரங்கள் கழித்து நிர்மலா நடைப்பயிற்சி மேற்கொண்டிருக்கும்பொழுது சந்திரா காரில் வந்து இறங்கினாள். அவளுடைய முகத்தில் ஒருவித சந்தோசம் தெரிந்தது. சந்தோசத்திற்கான காரணத்தை நிர்மலாவிடம் கூறினாள். தன்னுடைய கணவர் அலுவலகத்தில் உள்ள பணத்தை செகரட்டரி ரீட்டா திருடும்பொழுது கையும் களவுமாகப் பிடித்து விரட்டிவிட்டதாகவும் கணவன் தன்னுடைய செயலுக்காக வருத்தப்படுவதாகவும் கூறினாள். ஒருவழியாக ரீட்டா பிரச்சனை ஓய்ந்தது என்றாள் சந்திரா. இனி வாக்கிங் வர மாட்டீர்களா என்று கேட்டாள் நிர்மலா. நான் கட்டாயம் வருவேன் என் உடல் நலத்தைப் பற்றிய அக்கரை

இல்லாமல் இருந்திருக்கிறேன் அது எனக்கு ஒரு பாடம் பொம்பளைங்க எவ்வளவு வருடமானாலும் உடம்பை நன்றாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதனால் வாக்கிங் வருவேன் என்று கூறி விடைபெற்றாள் சந்திரா. தோடக்க காலத்தில் கணவன் மனதில் இடம் பிடித்த பெண்கள் காலப்போக்கில் உடலழகு குறைவதால் கணவன் வெறுப்பிற்கு ஆளாவதையும் அதனால் ஆண்கள் பிற பெண்களிடம் தவறான நாட்டம் கொள்வதையும் இக்காரணத்தினால் திருமணமான பெண்கள் கணவனுக்கு விருப்பத்தை ஊட்டும் வகையில் தன் உடல் அழகை சீராக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதையும் இல்லையெனில் இது போன்ற பல பிரச்சனைகள் உருவாகும் என்பதையும் இக்கதை படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது.

5. வெள்ளையம்மா

வெள்ளையம்மாள் - கதைத் தலைவி, பாண்டித்துரை - வெள்ளையம்மாவின் கணவன், கலாவதி - வெள்ளையம்மாளின் மகன், மருதாச்சலம் - மகன், வள்ளிக்கண்ணு - மருதாச்சலத்தின் மனைவி, வழக்கறிஞரின் மனைவி (வக்கிலம்மா)

வெள்ளையம்மாளுக்கு உடம்பு முடியாமல் கிழிந்த பாயில் சுருண்டு படுத்திருந்தாள். அவள் உடம்பு அனலாய்க் கொதித்தது. வெளியே பேச்சுக் குரல் கேட்டது. தன் மகள் கலாவதிதான் வந்திருப்பாள் என்று எண்ணினாள். கணவனை வேலைக்கும் பிள்ளைகளை பள்ளிக்கும் அணுப்பிவிட்டு உடம்பு சரியில்லாமல் இருந்த தன்னுடைய தாய்க்கு கஞ்சி வைத்து எடுத்து வந்தாள் கலாவதி. மகனும் மருமகனும் தோட்டத்திற்குச் சென்று விட்டனர். உடல் நன்றாக இருந்திருந்தால் வெள்ளையம்மாளுக்கும் சென்றிருப்பாள்.

வெள்ளையம்மாள் தனக்குள் நிகழ்வுகளை அசை போட்டுக் கொண்டாள். பாழாய்ப்போன காய்ச்சல் ஒருவாரமாக வெள்ளையம்மாளை பாடாய்ப்படுத்துகிறது. இல்லையென்றால் அவளும் வக்கிலய்யா வீட்டிற்கு வேலைக்குச் சென்றிருப்பாள். இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு வரை வெள்ளையம்மாள் நன்றாக இருந்தாள். வீட்டு வேலை மட்டுமல்ல வக்கிலய்யா வீட்டிலும் சென்று எல்லா வேலையையும் இழுத்துப் போட்டுக்கொண்டு செய்வாள். இவளைப் பார்த்து முன்னே எப்படி இருந்தியோ அப்படியே உடம்பு அழகா வச்சிருக்கே என்று வக்கிலம்மா எப்போதும் கூறுவாள்.

அவ்வாறே தன் கணவனும் கூறுவதைக் கண்டு பெருமிதம் கொள்வாள். பிள்ளைகளை கட்டிக்குடுத்து பேரப்பிள்ளைகள் வந்த பிறகும் பாண்டித்துரைக்கு மனைவி மீதுள்ள பாசம் குறையவே இல்லை. பாண்டித்துரை மனைவி மீதும் குழந்தைகள் மீதும் அதிகமான பாசம் வைத்திருந்தான் இந்தப் பாழாய்ப் போன குடியால் சம்பாதிக்கும் அத்தனை பணத்தையும் சாராயக்கடையில் தொலைத்துவிட்டு வந்துவிடுவான். ஆதனால் வெள்ளையம்மாள் வக்கிலய்யா வீட்டில் வேலைக்குச் சேர்ந்தாள்.

வக்கிலய்யா வீடு பெரியது 15 ஏக்கர் தோட்டத்தில் வீடு மற்றும் அதைச் சுற்றி தென்னை, மா, கொய்யா முதலிய மரம் செடி கொடிகள் வைத்து வளர்க்கப்பட்டது. வெள்ளையம்மாள்

வேலை செய்யும்போது வக்கிலம்மாவும் வெள்ளையம்மாவுக்கு உதவி செய்வார். வெள்ளையம்மாளுக்கு பலகாரம் செய்து கொடுத்து அனுப்புவாள். இந் நிலையில் கணவன் பாண்டித்துரை நோய்வாய்ப்பட்டான். வெள்ளையம்மா அவனை மருத்துவமனையில் சேர்த்தாள். குடித்து குடித்து குடல் கெட்டுப்போய் மரணம் அடைந்தான். துக்கம் விசாரிக்க அவள் குடிசை வீட்டிற்கு வக்கிலம்மா வந்து ஆறுதல் கூறினாள். ஒரு மாதமாகியும் வெள்ளையம்மா வேலைக்குச் செல்லவில்லை.

நினைவிலிருந்து மீண்ட வெள்ளையம்மா மகள் கலாவதியைப் பார்த்து யார் வந்தது என கேட்டாள். வெள்ளையம்மாள் எப்போது வேலைக்கு வருவாள் என்று வக்கிலம்மா கேட்டதாகக் கூறினாள். அப்பனோட நெனப்புதான் உனக்கு உடம்பு சரியில்லாமல் போனதுக்குக் காரணம். எங்களையும் பேரப் பிள்ளையையும் நினைத்தாவது மனசைத் தேத்திக்கோ என்று ஆறுதல் கூறினாள் கலாவதி. தாயை உட்கார வைத்து கஞ்சி கொடுத்தாள். இனி வேலைக்குச் செல்ல வேண்டாம் என்று கூறினாள். வேலைக்குச் சென்றால் செலவுக்கு உதவுமே மேலும் இறந்து போனவர் இனி திரும்பி வரப் போவதில்லை உடம்பு சரியில்லை என்று படுத்துக்கொண்டிருப்பதை விட நம் மீது அன்பு வைத்திருப்பவர்களுக்கு உதவியாக இருப்போம் என மகளிடம் தெரிவித்து நாளை தான் வேலைக்கு வருவதாகக் கூறினாள். வெள்ளையம்மாள் தன்கையை ஊன்றி மெதுவாக எழுந்தாள். கலாவதியால் அவளை மறுத்துப்பேச முடியாமல் பாத்திரங்களை எடுத்துக் கொண்டு தன் வீடு நோக்கி நடந்தாள்.

நன்றாக வேலை செய்த ஒரு கிராமத்துப் பெண் உடல் நலம் குன்றிய பின்பு வேலைகளைச் செய்யமுடியாமல் தவிப்பதையும் இறுதிக் காலம் வரை பிறருக்காக வாழ விரும்புவதையும் கணவன் குடிப்பழக்கத்திற்கு ஆட்படுவதால் ஏற்படும் துன்பங்களையும் தன் மகளிடம் உதவி எதிர்பார்த்து நிற்பதையும் எடுத்துக்கூறி ஒரு பெண்ணின் எதார்த்த வாழ்வை விவரிக்கின்றது இக்கதை.

6. கடல் சாட்சி

கதைத் தலைவி, கதைத்தலைவியின் தோழி - வசந்தி

கடல் அலைகளின் ஆக்ரோசத்தையும் அவை மேலே எழும்பும் காட்சியையும் கடலும் வானமும் பிரிக்கமுடியாதவாறு சங்கமித்துக் கொண்டிருந்ததையும் கதைத்தலைவி இருந்த இடத்திலிருந்து பார்த்தாள். வானம் திட்டுத்திட்டாய் இருந்தது. கடல் அலைகள் தமக்கும் ஆர்ப்பாட்டத்துக்கும் எந்த சம்பந்தமும் இல்லை என்பது போல தரைக்கு வந்து சென்று கொண்டிருந்தன. வானம் அமைதியாயிருந்தது. அதைப்பார்த்து அவள் தன்னுடைய மனமும் அமைதியடையுமா என்று நினைத்தாள். வழக்கமாக கடலில் கால் நனைக்கும் அவள் இன்று ஏனோ கால் நனைக்க மனமில்லாதவளாக இருந்தாள். அவள் கண்களில் வழிந்த கண்ணீரை யாருக்கும் தெரியாமல் துடைத்தாள். கடற்கரையில் அவ்வளவாகக் கூட்டமில்லை. அங்கொன்றும்

இங்கொன்றுமாக மனிதர்கள் இருந்தார்கள். சிறுவர்கள் விளையாடிக் கொண்டிருந்தனர். கடல் அலைகள் பதுங்குவது போல செல்வதும் பின் மேலெழும்புவதுமாக இருந்தன. இது போல்தான் வாழ்க்கையா என்று மனதில் எண்ணிக்கொண்டே இருந்தாள். கண்ணுக்கு எட்டிய மட்டும் கடலைப் பார்த்தாள். அவள் சுற்றுமுற்றும் பார்த்தாள். சில காதலர்கள் பிறறைப் பற்றி கவலைப்படாமல் தனது துணையின் மடியில் தலை வைத்து ஆகாயத்தை ரசித்தபடி இருந்தனர். இதில் எத்தனை பேருக்குத் துணை அமையும் எத்தனை பேருக்கு ஏமாற்றம் தரும். இதற்குக் கடல் சாட்சியா என்று எண்ணிக் கொண்டே தன்னுடைய காதலை நினைத்துப் பார்த்தாள்.

உன்னை எனக்குப் பிடிக்கவில்லை என்னும் ஒலி ரணமாய் கேட்டுக்கொண்டு இருந்தது. அவளை முதன் முதலில் பார்க்கும்போது உன்னை அந்த கடவுள்தான் எனக்காக அனுப்பி வைத்தான். உன்னைப் போல ஒரு கிராமத்துப் பெண்ணைத்தான் திருமணம் செய்ய நினைத்தேன். நீ கிடைத்து விட்டாய் என்று புகழ் பேசியவன் இன்று உன்னை எனக்குப் பிடிக்கவில்லை என்று கூறினான். ஒரு நாள் போன் பண்ணி என்னை மறந்துவிடு என்றான். அவள் அழுது கொண்டே நான் என்ன தப்பு செய்தேன் என்று கேட்டாள். பதிலுக்கு அவன் கிராமச் சூழலில் உள்ள பெண் பட்டிக்காடு தனக்கு ஒத்துவரமாட்டாள். நான் அவசரப்பட்டு உன்னைக் காதலிப்பதாகக் கூறி விட்டேன் என்று கூறினான். அவள் அழுதாள். உடனே அவன் உன்னால் நகரத்துப் பொண்ணுங்க போல வாழ முடியாது பட்டிக்காட்டுப் பொண்ணு தொட்டதுக்கெல்லாம் அழுதுகிட்டு இருப்பாள். இப்ப கூட நீ அதைத்தான் செய்கிறாய் என்று கூறித் திட்டினான். அவள் தேம்பித் தேம்பி அழுதாள். ஏய்.. பட்டிக்காடு இப்ப என்ன நடந்ததுன்னு இப்படி அழுகிறாய். என்னை மறந்துவிடு என்று தானே கூறினேன். உன் கையைப் பிடித்தா இழுத்தேன்? வேறு ஏதேனும் தவறு செய்தேனா? அழுது ஆர்ப்பாட்டம் பண்ணே இதுக்கு மேல என்னைத் தொந்தரவு செய்யாதே என்று கூறி தொலைபேசியை வைத்துவிட்டான். அவன்தான் முதலில் அவளைக் காதலிப்பதாகக் கூறினான். அவளுக்கு அழகி பட்டம் சூட்டினான். இப்போது அவனே அசிங்கப்படுத்தவும் செய்தான் அவன் சொன்னது உண்மைதான் நான் எதற்கெடுத்தாலும் அழத்தானே செய்கிறேன், ஆம் நான் பட்டிக்காடுதான் வெளுத்ததெல்லாம் பால் என்று நினைப்பவள் பட்டிக்காடுதானே அதனால் தானே தன்னை ஏமாற்றினான். ஏமாந்துபோனோம் என்று நினைத்து வருத்தப்பட்டாள்.

கிராமத்திலிருந்து பட்டணத்திற்கு வந்தபின் அவளுக்குக் கிடைக்கும் முதல் பாடம். இந்தக் கடலை சாட்சியாக வைத்து தானே அவளைக் காதலித்தேன் என்று மனம் புழுங்கினாள். பிறகு அவளுடைய விடுதி தோழி வசந்தி, இதையெல்லாம் மறந்து விடு அவனுக்கு வேற எவளாவது இளிச்சவாய்ச்சி அல்லது பணக்காரியா கிடைச்சிருப்பா அவன் உன்ன தேடி வரமாட்டான் நீ அவன் மறந்துவிட்டு நீ எதுக்கு வந்தியோ அந்த வேலையைப் பாரு என்று அவளுக்குப் புத்திமதி கூறினாள். அவள் இந்த இரண்டு மூன்று நாட்களில் தேறிவிட்டாள். ஆனால் வடு மட்டும் அழியவில்லை. இதோடு போயிற்று என்று நினைத்துக் கொண்டாலும் காயம் ஆற நாளாகும் என்று நினைத்துக் கொண்டு தோழி வசந்திக்குப் பட்டாணி சுண்டல் வாங்கிக் கொண்டு ஆட்டோவில் விடுதிக்குச் சென்றாள். செல்லும் வழியிலேயே தன் மொபைலை எடுத்து அவன்

பெயரை டெலிட் செய்தாள் நிரந்தரமாக. வேலையின் பொருட்டு பட்டணத்திற்குச் செல்லும் கிராமத்து பட்டிக்காட்டுப் பெண்கள் நாரத்து இளைஞர்களின் காதல் வலையில் எளிதில் விழுந்துவிடுவதும் அதனால் ஏற்படும் தோல்வியைக் கண்டு துவண்டு போவதும் இக்கதையில் யதார்த்தமாக வெளிப்படுகிறது. இக்கதைத் தலைவியோ இதுபோன்ற பிரச்சனையிலிருந்து மீண்டு ஏமாற்றியவனை தூக்கியெறிந்து விட்டு வந்த வேலையை கவனிக்கத் தொடங்குகிறாள். இவள் பிற பெண்களுக்குப் பாடமாகவும் முன்மாதிரியாகவும் சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கின்றாள்.

7. தாய் மனசு

பாவாயி - கதைத் தலைவி. மாரியப்பன் - பாவாயின் கணவன். ராதா, முத்து - பாவாயியி குழந்தைகள். கண்ணன் - மேஸ்திரி. சுகுமார் - கலைமகள் பேக்கரி ஓனர் (முத்துவின் நண்பன்). விமலா - பாவாயி ஒன்று விட்ட சகோதரி மகள். மற்றும் மேட்டுக்கடை முருகேசன்.

பாவாயி சுட்டெரிக்கும் வெயிலில் தலையில் அரிசி மூட்டையுடன் வந்து கொண்டிருந்தாள். இன்னும் எத்தனை காலத்திற்குத்தான் இப்படிக்கட்டப்படப் போறோமோ என்று நினைத்துக் கொண்டே எங்காவது நிழல் இருக்கிறதா என்று தேடினாள். பூட்டிக்கிடந்த ஒரு கடை வாசலில் அரிசி மூட்டையை இறக்கி வைத்துவிட்டு உட்கார்ந்தாள். வீட்டுக்குச் சென்றவுடன் மருமகள் செய்து வைத்திருக்கும் சோற்றைத் தின்றுவிட்டு சிறிது நேரம் தூங்க வேண்டும் என்று நினைத்தாள். தூக்கம் வராது. தன்னுடைய கணவன் மாரியப்பன் உயிருடன் இருந்த காலத்தில் வேலையை முடித்துவிட்டு சிறிது நேரம் தூங்குவாள். பின் எழுந்து இரவு உணவு சமைத்து அனைவரும் உண்பர். மாரியப்பன் கட்டிட வேலை செய்தான். அதில் அவனுக்கு நல்ல அனுபவம் இருந்தது. கண்ணன் மேஸ்திரிக்கு இவன்தான் வலது கை. மாரியப்பன் இருக்கும் தைரியத்தில் மேஸ்திரி பதனைந்து நாள்கூட கட்டிடத்தைப் பார்க்க வராமல் இருந்திருக்கிறார்.

ஒரு நாள் கட்டிட வேலை செய்யும்பொழுது மாரியப்பன் இரண்டாவது மாடியிலிருந்து கால் தவறி விழுந்து இறந்தான். இதனால் பாவாயிக்கு வாழ்க்கையே முறிந்தது போலானது. குழந்தைகளின் படிப்பு பாதியிலேயே நின்று போனது. பின்பு பாவாயி சித்தாள் வேலைக்குச் சென்று குழந்தைகளைக் காப்பாற்றினாள். ராதா சில வீடுகளில் பத்துப்பாத்திரம் தேய்த்தாள். மாரியப்பன் இல்லாத குறையே தவிர மற்றபடி வாழ்க்கை இயல்பாக ஓடியது. மகன் முத்து ஒரு சாயப்பட்டரை வேலைக்குச் சென்றான். ராதாவை கட்டிட வேலை செய்யும் தேவராஜனுக்குத் திருமணம் செய்து வைத்தாள். மகள் ராதா தன் கணவன் குழந்தைகளுடன் சந்தோசமாக வாழ்க்கையை நடத்தினாள். ஆனால் மகன் முத்துவோ பெரிய குடிகாரனாகத் திரிந்தான் அவனுக்கு எப்படி இந்தப் பழக்கம் வந்தது என்று தெரியவில்லை. பாவாயி சிந்தித்தாள். அவனுடைய சேர்க்கை சரியில்லை. அவன் திருந்தி விடுவான் என்று அவனுக்கு ஒரு திருமணம் செய்து வைத்தாள். மகன் திருந்தி விடுவான் என்று நினைத்தது தான் அவள் செய்த பெரிய தவறு அவன் திருந்துவதாக இல்லை. மருமகனும் பாவாயியுடன் சேர்ந்து கட்டப்பட்டாள்.

ஒருநாள் டாக்டர் முத்துவுக்குக் குடியினால் ஈரல் கெட்டுவிட்டது என்றார். இனி குடிக்கக் கூடாது என்று கூறினார். பாவாயி தன்னுடைய மகனுக்குப் புத்திமதி கூறினாள். பிள்ளைகளின் எதிர்காலம் பற்றி எடுத்துரைத்தாள். மகன் அமைதியாகக் கேட்டுக்கொண்டான். பின் மூன்று நாட்கள் குடிக்காமல் இருந்துவிட்டு பின் யாருக்கும் தெரியாமல் மருத்துவமனையிலிருந்து வெளியே சென்று குடித்து விட்டு வந்தான். டாக்டர் முத்துவிற்கு மயக்கமருந்து கொடுத்துத் தூங்க வைத்தார். எழும்பிய முத்து ஒருவரிடமும் சொல்லாமல் ஊரை விட்டே ஓடிவிட்டான். ஏழு ஆண்டு ஆகியும் அவனைப் பற்றி தெரியவில்லை. பாவாயிக்கு இன்னும் சமை கூடியது. மகன் எப்போது வருவான் என்று காத்திருந்தாள். அப்போது மேட்டுக்கடை முருகேசன் பாவாயிடம் முத்து வந்ததை எனக்குச் சொல்லவேயில்லை என்று வினவினான். உடனே பாவாயி நெசமாலுமே முத்து வந்துவிட்டானா என்று கேட்டாள். அதற்கு முருகேசன் கலைமகள் பேக்கரிக்காரன்தான் முத்து வந்துவிட்டதாகக் கூறினான் என்றான். பாவாயி சுகுமாரிடம் வேகவேகமாகச் சென்று முத்து வந்துவிட்டானா என்று கேட்டாள். முத்துவரவில்லை முருகேசன் முத்துவைப் போல உள்ள யாரையோ பார்த்துக் கூறியிருக்கிறான் என்று சுகுமார் கூறினான். கனத்த இதயத்துடனும் ஏமாற்றத்துடனும் பாவாயி வெயிலில் வீட்டிற்கு வந்து சேர்ந்தாள்.

நீண்ட நேரமாகியும் பாவாயியைக் காணாததால் வனஜா எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். விமலா பாவாயி பெரியம்மாவிடம் முத்தண்ணன் ஊரில் தான் இருக்கு முந்தா நாள் பெரிய ஆஸ்பத்திரிக்கு சென்றேன் அங்கு முத்தண்ணனைப் பார்த்தேன். ஆனால் பேசமுடியவில்லை. பேசுவதற்குள் நர்சம்மா என்னை அழைத்துவிட்டாள் என்று ரகசியமாகக் கூறினாள். நெசமாவா சொல்றே என்று பாவாயி கேட்டாள். பாவாயிக்குக் கண் இருட்டிக்கொண்டு வந்தது. அரிசி மூட்டையை வீட்டில் வைத்துவிட்டு சாப்பிடக்கூடப் பிடிக்காமல் தலையில் முக்காடு போட்டுக்கொண்டு பெரியாஸ்பத்திரிக்குச் செல்லும் பேருந்துக்காக நின்றாள் பாவாயி. பிள்ளைகள் பெற்ற தாயை வெறுத்து ஒதுக்கினாலும் தாய் மனம்மட்டும் பிள்ளைகளை நினைத்தே ஏங்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர் என்பதனையும், வெறுப்பை ஊட்டும் வகையில் பிள்ளைகள் நடந்து கொண்டாலும் அவர்களை நினைத்தே உருகுவது ஒரு தாயின் பண்பு என்பதையும் இக்கதை விவரித்துக் காட்டுகிறது.

8. ∴பாரின் பக்கிரி

பக்கிரி சாமி – பக்ஸ் என்று அழைக்கப்படுபவன். பீட்டர் - ∴பாரின்காரன்

∴பாரின்மேனியா புடிச்ச பக்கிப்பய என்பது பக்கிரிசாமிக்கு மக்கள் கொடுத்திருக்கும் முகவரி. அப்பா அம்மா வைத்த பெயர் பக்கிரிசாமி. பக்கிரிசாமி தன் பெயரை 'பக்ஸ்' என்று வைத்துக் கொண்டான். மதுரையைச் சுத்துன கழுத வேற எங்கயும் போவாது .அது பக்கிரிக்கு ரொம்பவே பொருந்தும். ∴பாரின்காரங்களை கண்டால் தலைகால் புரியாமல் ஆடுவான். ஹலோ ஐ ஆம் பக்ஸ் னு டன் கணக்குல வழிவான். பதிலுக்கு அவங்க ஹாய்னு சொல்லிட்டா அவர்களை உடும்புப் பிடியா பிடிச்சிக்குவான். அவங்க போகும்வரை கூடவே செல்வான். தனக்குத் தெரிந்த

அரை குறை இங்லீஸ்ல நோ தாங்ஸ்னு சொல்லியே அவர்கள் வாங்கிக் கொடுக்கும் முட்டை பரோட்டாவை ஒரு பிடிபிடிப்பான். தனக்குத்தான் மதுரை முழுவதும் தெரியும் என்று துரைமார்களுக்கு ஆயிரங்கால் மண்டபத்தையும், நாயக்கர் மகாலையும் காட்டி தன்னோட சொந்த இங்லீஸ்லயே பேசி புட்டுபுட்டு வைப்பான். அவர்கள் விடைபெறும்போது தன் முகத்தை சோகமாக வைத்துக்கொண்டு கண்ணீர் ததும்ப பாசமலர் சிவாஜி போல பீலிங் காட்டுவான் உடனே .:பாரின்காரன் நோ .:பக்ஸ் என்று கூறி அவனைத் தட்டிக் கொடுத்து விடை பெறும்போது பக்ஸ் தன் டிரவுசர் பாக்கெட்டில் இருந்து தன் பையோட்டைவை எடுத்து நீட்டுவான். அவர்களும் அதை பத்திரமாக வாங்கி வைத்துக் கொள்வார்கள். பின் போகும்போது சிறிது பணம் கொடுத்துச் செல்வார்கள்.

எப்படியாவது .:பாரின் சென்று சம்பாதித்து செட்டிலாகிவிட வேண்டும் என்பது அவனுடைய ஆசை. இன்னும் ஒருவர் கூட பக்கிரிசாமிக்கு வேலை வாங்கிக் கொடுத்தபாடில்லலை. ஆனால் ஆசைமட்டும் குறையவில்லை. இப்படி ஒவ்வொரு நாளும் கோயிலுக்குச் சென்று வெள்ளைக்கார துரை கண்ணுல படுகிறானா என்று பார்ப்பான். ஒரு நாள் வெள்ளைக்கார துரை ஒருவன் வந்தான். பக்கிரி ஒடிப்போய் ஹாய் ஐ ஆம் பக்ஸ் ன்னு கை கொடுத்தான். அவன் ஒப்புக்குச்சப்பாய் ஹாய் சொல்லிவிட்டு நடையைக் கட்டினான். பக்கிரி சாமி விடாமல் சென்றான். .:பாரின்காரன் ஐ வில் மேனேஜ் என்று கூறினான். இருந்தாலும் விடாமல் பக்கிரி சாமி அவன் பின்னாலே சென்றான். அவன் பெயரை பீட்டர் என்று கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டான். பக்கிரி பீட்டரிடம் பசை போல ஒட்டிக் கொண்டான். பீட்டரால் அவனைக் கழட்டி விடமுடியவில்லை. அவன் உடன் வருவது எரிச்சலைத் தந்தது. எத்தனையோ முறை அவன் இந்தியா வந்திருக்கிறான். எப்பொழுதும் மீனாட்சி அம்மனைத் தரிசித்து மன நிறைவோடு செல்வான். இந்தமுறை பக்கிரிசாமி வந்து கெடுத்துவிட்டான்.

இப்படியே ஒரு வாரம் போயிற்று இறுதியில் .:பாரின் செல்லும்போது பக்கிரி வழக்கம்போல் போலி கண்ணீர் விட்டு ஒரு பையோட்டைவை நீட்டினான். பீட்டருக்கு இதெல்லாம் பணம் புடுங்குற வழி என்று தெரியும். பக்கிரிக்குப் பாடம் புகட்ட நினைத்தான். இறுதியில் .:பாரின் செல்லும் முன் பக்கிரிக்கு ஒரு கவர் கொடுத்தான். அவனுக்கு உடல் சரியில்லாமல் போனது. சிறிது நாள் கழித்து திறந்து பார்த்தான் உள்ளே பத்தாயிரம் ரூபாய் இருந்தது. அந்த நோட்டுக்கட்டிலிருந்து இரண்டாயிரம் எடுத்துச் சென்று உடைகள் வாங்கினான். இறுதியில் கடைக்காரன் கள்ளநோட்டு என்று கூறி பக்கிரியை காவல்துறையில் ஒப்படைத்தான். இப்பொழுது பக்கிரிசாமி ஜெயிலில் இருக்கிறான். வெளிநாட்டில் நல்ல வேலை பெற்று வாழ வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டு தன் வாய் ஜாலத்தால் பிறறை ஏமாற்றும் ஒருவனின் வாழ்வியல் அவலத்தை இக்கதை எடுத்துரைக்கியது. இத்தகைய மனிதர்கள் சமூகத்தில் பரவலாக இருப்பதையும் அவர்கள் தண்டனை பெறுவதையும் இக்கதை வலியுறுத்துகிறது.

9. காக்கைக்கு தன் குஞ்சு ...

சைலஜா - கதைத் தலைவி, ராகுல் - சைலஜாவின் மகன், பச்சியம்மாள் - சைலஜா வீட்டு வேலைக்காரி, ஸ்ரீராம் - பக்கத்து வீட்டுப் பையன்

இன்னும் ராகுல் பள்ளி விட்டு வரவில்லை. மகன் இன்னும் சிறிது நேரத்தில் வந்து விடுவான் என்று அவனுக்குப் பிடித்த உணவு வகைகளை சமைத்து வைத்துக் காத்திருந்தாள். கணவன் ஆபீசில் வேலை இருப்பதால் திரும்ப நேரமாகும் என்று சொல்லி விட்டுப் போயிருந்தான். சைலஜா மகன் வந்தவுடன் பூங்காவிடமிருந்து அழைத்துப் போய் வரவேண்டும் என்று நினைத்தாள். பூங்காவில் விளையாடுவது மகன் ராகுலுக்கு மிகவும் பிடிக்கும். ஹோம் ஓர்க் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும். அது மட்டுமல்லாமல் எப்போதும் படி படி என்று தொல்லைபடுத்த வேண்டியதில்லை. கொஞ்சம் விட்டுப் பிடிக்கலாம். அவன் வகுப்பு ஆசிரியர் அவன் நன்றாகப் படிப்பதாகக் கூறினார். சங்கீதம் வேற படிக்கிறான் அவன் குரல் இனிமையாக இருக்கிறது என்று நினைத்துக் கொண்டே

மகனின் வரவுக்காக காத்துக் கொண்டிருந்தாள். மணி மூன்றை தாண்டிவிட்டது. இரண்டரைக்கெல்லாம் அவனுடைய வண்டி வந்து விடும். இன்று ஏன் வரவில்லை என்று தெருவையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள். பின்பு காம்பவுண்டைச் சுற்றி வந்தாள். போனவாரம் தன் வீட்டு வேலைக்காரி வீட்டு முற்றத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டிருக்கும்பொழுது பிறந்து சில மாதங்களே ஆன ஒரு மஞ்சள் நிற பறவை செடியின் ஓரத்தில் மார்கழி குளிரில் ஆடிக்கொண்டிருந்தது. பச்சியம்மாள் சைலஜாவிடம் ஒரு கூடை கொண்டு வாருங்கள் பறவையைப் பத்திரமாக வைத்து விட்டால் நம்ம தம்பி ஸ்கூல் விட்டு வந்ததும் காட்டலாம் என்றாள். ஒரு வெங்காயக் கூடை கொண்டுவந்து பறவையை அதனுள் பத்திரப்படுத்தி வைத்தார்கள். ராகுல் சந்தோசப்பட்டான். மறு நாள் ராகவன் ஒரு கூண்டு வாங்கி வந்து அதில் பறவையை அடைத்து அதற்கு அரிசியும் தண்ணீரும் வைத்தார்கள். ஆனால் பறவையோ எப்பொழுதும் பயத்தில் கத்திக் கொண்டே இருந்தது. ராகுல் பறவையுடன் ஒன்றி விட்டான். யாராவது ஒலி எழுப்பினால் பறவை பயந்து ஒரு ஓரத்தில் ஒழிந்து கொள்ளும். பாவம் சின்னப் பறவை தாயைப் பிரிந்த ஏக்கமாயிருக்கும் என்று ராகவன் கூறினான். இதை திறந்து விட்டால் ஓடிப்போய்விடும் பின் தன் மகன் ஏங்கிப்போவான் என நினைத்து திறந்து விடவில்லை. துரத்தில் ஹாரன் ஒலிச்சத்தம் கேட்டு சைலஜா வாயில் பக்கம் ஓடினாள். ஆனால் அது அவள் மகன் வரும் வண்டியல்ல

நேரம் கடந்து கொண்டே இருந்தது. என்ன செய்வதென்று தெரியவில்லை. கணவனுக்கு .:போன் செய்யலாம் என்றால் இன்று முக்கியமான வேலை என்று கூறியிருந்தான். அதனால் சிறிது நேரம் பார்க்கலாம் இல்லையெனில் தானே பள்ளிக்குச் சென்று பார்த்து வரலாம் என்று நினைத்தாள். ராகுலின் பள்ளி அவள் இருக்கும் இடத்திலிருந்து 8 கி.மீ தொலைவு இருந்தது. அவள் பள்ளிக்குச் சென்று வருவதற்குள் அவன் வந்துவிட்டால் என்ன செய்வது தன்னைக் காணாமல் பயந்து போவானே என்று நினைத்தாள். அக்கம் பக்கம் உதவி கேட்கலாம் என்றால் யாரையும் தெரியாது. எல்லோருமே வேலைக்குச் செல்பவர்கள். பார்த்துக் கொண்டால் ஒரு

புன்னகை செய்வார்கள் அவ்வளவுதான். இருந்தாலும் பக்கத்து வீட்டு வனஜா வேலை பார்ப்பவள். அவளுடைய மகன் ஸ்ரீராம் வீட்டில் இருந்தான். அவனிடம் நான் ராகுலைத் தேடி பள்ளிக்குச் செல்கிறேன் ராகுல் வந்தால் அவனைப் பார்த்துக்கொள் என கூறிச் செல்கிறாள். தன் மனதில் பல்வேறு சந்தேகங்களோடு தன் மகனுக்கு என்ன ஆகியிருக்குமோ என்று கவலையுடன் கண்ணீர் மல்க டாக்சி பிடிக்கச் சென்றாள். அப்பொழுது ஒரு போன் வருகிறது. அது ராகுலின் வேன் டிரைவரின் மனைவிதான் பேசினாள். ராகுல் பத்திரமாகத் தன்னுடன் இருப்பதாகவும் வேன் ஓட்டும்போது டிரைவருக்கு நெஞ்சுவலி வந்துவிட்டதாகவும் அவரை ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டு சென்றிருப்பதாகவும் ராகுல் தன்னுடன்தான் இருக்கிறான் என்று கூறினாள். சைலஜா தன் மகன் எப்படி இருக்கிறான் சாப்பிட்டானா என அக்கறையோடு கேட்டாள். பின் ஆஸ்பத்திரிக்குச் சென்றாள். அங்கே தன் மகனைக் கண்டதும் கட்டி அணைத்துக் கொள்கிறாள். டிரைவருக்கு எப்படி இருக்கிறது என்று கூட அவளுக்குக் கேட்கத் தோன்றவில்லை. மகனை அழைத்துக் கொண்டு கிளம்பும்பொழுதுதான் சுயநினைவுடன் டிரைவருக்கு எப்படி இருக்கிறது என்று கேட்கிறாள். வீட்டுக்கு வந்த சைலஜா நடந்ததை தன் கணவனிடம் கூறுகிறாள். ராகவன் தனக்கு ஏன் உடனே தெரியப்படுத்தவில்லை என்று கோபப்படுகிறாள்.

இனி ராகுலை வேனில் அனுப்பக் கூடாது. ராகவனே பள்ளியில் விட்டு அழைத்துவர வேண்டும் அல்லது ஸ்கூல் பஸ்ல போயிட்டு வர வேண்டும். பஸ்ஸில் வந்து இறங்கியவுடன் மாலையில் சைலஜா அழைத்துக்கொண்டு வர வேண்டும் என முடிவெடுத்தனர். மறு நாள் பள்ளி விட்டு வந்த ராகுல் கார் ஷெட்டில் உள்ள கூண்டில் பறவை இல்லாததை நினைத்து வருத்தப்படவில்லை. அம்மாவை மகிழ்ச்சியுடன் பார்த்தான். கூண்டில் அடைபட்ட பறவையையும் தாயைப் பிரிந்த மகனையும் ஒப்பிட்டு இக்கதை அமைக்கப்பட்டுள்ளது. தாயைப் பிரிந்து தனியாக இருந்த பிள்ளை அடைந்த வருத்தத்தை கூண்டில் அடைபட்ட பறவையின் வருத்தத்தோடு ஒப்பிடுகிறார் ஆசிரியர்.

10. பதவி என்றொரு ஆய்தம்

ராகுல் - நிறுவனத்தின் எம்.டி, விஸ்வநாதன் - பழைய எம். டி (ராகுலின் தந்தை) பரந்தாமன் - ஆபிஸில் வேலை பார்ப்பவர். செளமியா - பரந்தாமனின் அசிஸ்டன்ட், பெருமாள்சாமி - ஆபிஸ் பெருக்கி துடைப்பவன், மனோகரன் - ஆபிஸில் வேலை பார்ப்பவன்

அலுவலகம் பரபரப்பாக இருந்தது. இன்கிரிமெண்டுக்காக எல்லோரும் காத்திருந்தார்கள். எல்லோருடைய ஃபைலும் புது எம்.டி ராகுலின் டேபிளுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. பரந்தாமன் எப்படியும் தனக்குத்தான் சீனியர் மேனேஜர் பதவி கிடைக்கும்னு ஆசையில் இருந்தார் அவருக்குப் போட்டி இல்லை வேலைக்கு சேர்ந்த அடிப்படையில் பார்த்தால் அவர்தான் சீனியர். அவருக்குதான் கிடைக்கும் என பெருக்கி துடைக்கும் பெருமாள்சாமி வரை பேசினார். பரந்தாமனுக்கு அடுத்த நிலையில் இருப்பவள் செளமியா. பரந்தாமனின் அத்தனை வேலைகளையும் செளமியாதான் பார்ப்பாள். பரந்தாமன் எப்பொழுதும் செளமியாவைத்

திட்டிக்கொண்டே இருப்பான். அவள் எது செய்தாலும் அதில் அவளைக் குறை கூறிக்கொண்டே எல்லோர் முன்னிலையிலும் அவமானப்படுத்திக் கொண்டே இருப்பான். இப்படித்தான் பல நாட்களாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இது அனைவருக்கும் தெரியும். செளமியாவுடன் வேலை பார்க்கும் மனோகரன் நீ தைரியமாக எதிர்த்துப் பேசு என தூண்டினார்.

ஒரு நாள் பரந்தாமன் அலுவலகத்திற்கு லேட்டாக வந்தார். வந்தவர் தன் தவறை மறைப்பதற்காக ஒவ்வொருவரையும் விரட்டிக் கொண்டிருந்தார். செளமியாவிடம் நேத்து ஒரு லட்டரை போஸ்ட் பண்ணச் சொல்லி கொடுத்தேனே போஸ்ட் பண்ணியாச்சா என்று கேட்டார். உடனே செளமியா முன்பே போஸ்ட் பண்ணிவிட்டேன் என்று சாதாரணமாகக் கூறினாள். அவர் அதைப் பிடித்துக்கொண்டு நான் லேட்டா வந்ததைக் குத்திக்காட்டுறியா என்றார். செளமியா நான் சாதாரணமாகத்தான் சொன்னேன் என்று கூறினாள். நான் உனக்கு சீனியர் என்ற மரியாதை கூடவா கிடையாது. பெரியவங்க கிட்ட இப்படி மரியாதை இல்லாமதான் நடந்துக்குவியா உன்னை என்ன பண்ணேன் பார் என அனைவர் முன்னிலையிலும் கத்தி ஆர்ப்பாட்டம் செய்தார். மட்டுமல்லாமல் உனக்கு ஒரு முடிவு கட்டுகிறேன் என்று கூறினார். அவளுக்கு அவமானமாகப் போய்விட்டது. அவள் அழுது கொண்டே சென்று விட்டாள். பிறகு பரந்தாமன் அவருடைய வேலையைக் காட்டவும் செய்தார். எம். டி வந்தவுடன் செளமியாவை அழைத்து எச்சரிக்கை செய்தார். பெரியவர்களிடம் மரியாதையாக நடந்து கொள். இனி மேல் உன் மேல் கம்ப்ளெய்ண்ட் வராமல் பார்த்துக்கோ.. என்று கூறினார். செளமியாவிற்குக் காரணம் புரியில்லை. பிறகுதான் புரிந்தது பரந்தாமனின் வேலை என்று. அந்தச் சம்பவத்திற்குப் பின் செளமியா மிகவும் கவனத்துடன் இருந்தாள்.

பரந்தாமன்தான் அடுத்த சீனியர் மேனேஜர் என்ற கனவுடன் எல்லோரையும் அதட்டிக் கொண்டிருந்தார். இந்த நிலையில் தான் எம்.டி விஸ்வநாதனின் மகன் ராகுல் எம்.டி யாகப் பொறுப்பேற்றார். ராகுல் பொறுப்பேற்றவுடன் முதல்முறையாக இன்கிரிமெண்ட், ப்ரமோசன் எல்லாம் வந்தது. திறமையின் அடிப்படையிலேயே ப்ரமோசன் என்று ராகுல் அறிவித்ததைக் கேட்டு பரந்தாமன் அதிர்ச்சியடைந்தார். பரந்தாமனுக்குத் திறமை கிடையாது. தட்டெச்சு என்றாலே நடுக்கம். தட்டித்தடுமாறி பி.காம் படித்து முடித்தார். பழைய எம்.டி பெரிய மனசு பண்ணி வேலை கொடுத்தார். வேலை கற்றுக்கொண்டாரோ இல்லையோ அரசியல் செய்யக் கற்றுக் கொண்டார். ஒவ்வொருவரையும் போட்டுக்கொடுப்பது என்னும் காரியத்தை சாதித்துக்கொண்டிருந்தார். ஆனால் நிலைமை தலைகீழாக மாறி விட்டது.

புது எம்.டி ஆஸ்திரேலியாவில் சென்று படித்தவர் அவர் வந்த மூன்று மாதங்களில் ஆபிஸ் தலைகீழாக மாறிவிட்டது. பரந்தாமனை ஒரு முறைகூட புது எம்.டி அழைத்துப்பேசவில்லை. இந்த கடுப்பை அவர் தன்னைச் சுற்றியுள்ளவர்களிடம் காட்டினான். இருப்பினும் பரந்தாமன் ஒருமுறை புது எம்.டி யிடம் பேசவேண்டும் என்று தைரியமாகச் சென்றார். புது எம்.டி எப்படி இருக்கிறீர்கள்? வேலையெல்லாம் எப்படி போகிறது என விசாரிப்பார் என எண்ணியவரிடம் ராகுல் நேரிடையாகக் கேட்டதால் பரந்தாமனால் எந்த விசயமும் பேசமுடியவில்லை. சும்மா பார்த்து விட்டுப் போகலாம்

என்று வந்தேன் என தட்டுத் தடுமாறி புதிதாய் சேர்ந்த பெண்கள் என்ன வேலை செய்கிறார்கள் என்றே தெரியவில்லை அவர்களுக்கு வேலை ஒதுக்குவது நான்தான் என்று சொல்லி முடித்தார். கம்பெனியை சர்வதேச அளவுக்கு உயர்த்த வேண்டும் அதற்கு இண்டர்நெட் அறிவு தேவை. தகுதியான பெண்களைத்தான் செலக்ட் பண்ணியுள்ளோம் இது போன்ற மாற்றங்களுக்கு எல்லோரும் தங்களைத் தயார்படுத்திக் கொள்ளுங்கள் என்று அவரிடம் நேரிடையாகவே கூறி இண்டர்காமை எடுத்தான் ராகுல். பரந்தாமன் வெளியே வந்தார் அங்கே செளமியா ஒரு பைலோடு நின்று கொண்டிருந்தாள். அவர் அவளிடம் நான் என்ன சுடுகாட்டுக்கா போய் விட்டேன்? நான் வரமாட்டேனா இங்கே வந்துவிட்டாய் என்று கோபப்பட்டார். நான் உங்களைப் பார்க்க வரவில்லை எம் டியைப் பார்க்கச் செல்கிறேன் என்றாள். அவர் அவளிடம் அது என்ன .:பைல் என கேட்டு தன் இருக்கைக்குச் சென்றார். சிறிது நேரத்தில் செளமியா வெளியே வந்து தன் இருக்கைக்குச் சென்றவளை மறித்து எனக்கு இப்ப தெரிஞ்சாகணும் என கோபத்துடன் பரந்தாமன் கத்தினார். சத்தம் கேட்டு வெளியே வந்த ராகுல் கோபமாக செளமியாவிடம் கேட்டான். பரந்தாமனை அவனுடைய கேபினுக்கு அழைத்தான். உள்ளே சென்றார் பரந்தாமன்.

உங்களுக்குப் ப்ரமோசன் கொடுக்கலாம்னு இருக்கேன் என்று ராகுல் கூறியதைக் கேட்டு பரந்தாமன் மகிழ்ச்சியடைந்தான். நம்ம ஹைதராபாத் கிளையில் சீனியர் மேனேஜர் போஸ்ட் காலியாக உள்ளது அங்கே போறாங்களா? உங்களுக்கு இன்கிரிமெண்ட்டும் கிடைக்கும் என்று கூறினான். உடனே அவர் புள்ள குட்டிக்காரன் நான் எப்படி என்று இழுத்தான். அப்படியானால் புரோமசன் ப்ளஸ் இக்கிரிமெண்ட் கிடையாது என்று ராகுல் கூறினான். இருப்பினும் பரந்தாமன் தைரியத்தை வளர்த்துக்கொண்டு நம்முடைய ஆபிஸில் யார் சீனியர் மேனேஜர் என்று கேட்டார். இனி நம் ஆபிஸில் சீனியர் மேனேஜர் போஸ்ட் கிடையாது என்று கூறினான் ராகுல். வருத்தத்துடன் எரிச்சலாக வெளியே வந்தார் பரந்தாமன். அனைவரும் அவரைப் பார்த்து சிரிப்பதாகத் தெரிந்தது. தன்னுடைய இருக்கையில் வந்து உட்கார்ந்தவனிடம் செளமியா தனக்கு ஜெனரல் மேனேஜர் புரோமசன் கிடைத்திருப்பதாக அனைவருக்கும் இனிப்பு வழங்கிக் கொண்டிருந்தாள். இனி இவளை அதிகாரம் செய்ய முடியாது என்பது பரந்தாமனுக்குப் புரிந்தது. ஆத்திரத்தையும் கோபத்தையும் மறைத்துக்கொண்டு தன்னுடைய ரெஸ்ட் ரூம் நோக்கி நடந்தார். தகுதியற்ற ஒருவர் நீண்ட நாள் அதிகாரம் செய்ய முடியாது. இதனை புரிந்து கொள்ளாமல் தலைக்கணத்துடன் அதிகாரம் செய்து கொண்டிருந்தாள் தனக்குப் பின்னுள்ளவரும் மேலதிகாரத்தைப் பெற்றுவிடுவர். எனவே யாரையும் அதிகாரம் செய்யாமல் தனதுபணியை மட்டும் செய்வதே சிறப்பு என்பதையும் இக்கதை வாயிலாக அறியலாம்.

11. சிறுகொடிந்த பறவைகள்

விமல் - பத்தாம் வகுப்பு மாணவன், தூர்கா - விமலின் அம்மா,

கோடை விடுமுறை முடிந்து பள்ளி தொடங்க இன்னும் பத்து நாள் இருக்கும் போதே விமலுக்குப் பள்ளி தொடங்கிவிட்டது. பத்தாம் வகுப்புன்னா அவ்வளவு கஷ்டமா என்று

கேட்டுக்கொண்டே வெறுப்பாக பள்ளிக்குச் சென்றான். எல்லா குழந்தைகளும் சந்தோசமா விளையாடும்போது தான் மட்டும் பள்ளிக்குச் செல்ல வேண்டுமா என கேட்டுக் கொண்டே வெறுப்பாகச் சென்றான். தற்போதைய சூழலில் எல்லா பள்ளிகளும் கடந்த சில ஆண்டுகளாகவே இப்படித்தான் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. டிசம்பர் மாதத்திற்குள் எல்லா பாடங்களையும் முடித்து விட்டு பின் வரும் மூன்று மாதங்களும் படிப்பு மற்றும் டெஸ்ட்தான் அப்பதான் பிள்ளைகள் நன்றாகப் படித்து பொதுத் தேர்வு எழுதும்பொழுது எந்த வித பயமும் இன்றி தைரியமாக எழுதி நல்ல மார்க் வாங்குவார்கள் என்றாள் ஜெயராணி டீச்சர். இதைக் கூறியே விமலை சமாதானப்படுத்தினாள் தூர்கா.

விமலின் தரி ஸ்டார் அப்பார்ட்மெண்டில் குழந்தைகள் விளையாடிக் கொண்டும் டீவி பார்த்துக்கொண்டும் சந்தோசமாக இருக்க தான் மட்டும் இப்படி பள்ளிக்குச் செல்வது விமலுக்கு வெறுப்பாக இருந்தது. அதனால் முகத்தைத் தூக்கி வைத்துக் கொண்டான். சனி, ஞாயிறு கூட விடுமுறை இல்லாமல் படிப்பு படிப்பு என்று இருந்தது. தூர்கா விமலிடம் ஸ்டூடண்டோட நன்மைக்குத் தானே ஸ்பெஷல் கிளாஸ் எல்லாம் வைக்கிறாங்க அப்போது தானே நல்ல மார்க் வாங்கி ப்ளஸ்டு வில் நல்ல பாடம் எடுத்து படிக்கலாம். உன் எதிர்காலம் நன்றாக இருக்குமென்று விமலை சமாதானப்படுத்தினாள். பள்ளி விட்டு வந்த விமல் தாயின் முகத்தைக் கூட பார்க்காமல் டீவி பார்த்துக்கொண்டே பாலைக் குடித்தான். நண்பன் ரவி வீட்டில் சிறிது நேரம் விளையாடிவிட்டு வருகிறேன் என கூறிச் சென்றான். சீக்கிரம் வந்துவிடும்படி தூர்கா அவனிடம் கூறினாள். பிறகு அவள் விமலுடன் படிக்கும் நீலாவின் அம்மா தேவியிடம் போனில் பேசினாள். பாடம் நடத்தி விட்டார்களாம். கணக்கு ஒரு சாப்டர் முடிந்து விட்டதாம். நாளைக்கு டெஸ்ட் என்று நீலா புலம்புவதாகவும் அவளை நல்ல டியூசன் மாஸ்டரிடம் படிக்க வைக்கப்போறேன் என்றும் தேவி தூர்காவிடம் கூறினாள். பின்பு சிறிது நேரம் பொதுவான விசயங்களை பேசிவிட்டு தூர்கா போனை வைத்துவிட்டாள்.

விமலின் பாடப்புத்தகங்களை எடுத்துப் பார்த்தாள் தூர்கா. அனைத்துப் பாடங்களும் நடத்தப்பட்டிருந்தன. மகன் பாடம் நடத்தியதைத் தன்னிடம் கூறவில்லை என நினைத்தாள். இப்படியே போனால் தன் மகன் மதிப்பெண் குறைந்து விடுவான் என நினைத்தாள். மகனுக்காகக் காத்திருந்தாள். இனி விளையாடக் கூடாது என்று கட்டளையிட்டாள். அதனால் எப்பொழுதும் படிப்பு படிப்பு என்றிருந்தாள். விமல் எப்படி படிக்க வேண்டும் என்று ஒரு சாட் தயார் செய்து ஒட்டினாள். அவனுக்கு படிப்புமேல் வெறுப்பு ஏற்பட்டது. இருப்பினும் படித்தான். ஒரு நாள் தூர்காவின் அம்மா ஊருக்கு வருவதாகக் கூறினாள். பாட்டி வந்தால் விமலின் படிப்பு கெட்டுவிடும் எனவே நாங்கள் குடும்பத்தோடு பெங்களூர் செல்கிறோம் என்று கூறி அவர்களை வரவிடாமல் தடுத்து விட்டாள். இதைத் தெரிந்து கொண்ட விமல் தாயிடம் கோபப்பட்டான். தூர்கா இது கொஞ்ச நாளைக்குத்தான் என்று கூறி சமாதானப் படுத்தினாள். இப்போது விமல் தன்னுடைய தாய் தந்தையரிடம் பேசுவதைக்கூட நிறுத்தி விட்டான். இத்தனை கஷ்டங்களுக்கும் பலன் கிடைத்தது. காலாண்டுத் தேர்வில் விமல் இரண்டாவது ரேங்க் எடுத்திருந்தான். தாத்தா பாட்டி

வந்திருந்தா நீ இப்படி இரண்டாவது ரேங்க் எடுத்திருக்க முடியுமா என்று கேட்டு அவனை சமாதானப்படுத்தினாள்.

இப்போது படிப்பு முறையில் சற்று மாற்றத்தை ஏற்படுத்தினாள். தானே பாடத்தைப் படித்து அதிலிருந்து கேள்விகளை எடுத்தும் இன்டர்நெட்டிலிருந்தும் படிக்க வைத்தாள். இப்போது அதிக நெருக்குதல்களால் விமல் உடலவிலும் மனதளவிலும் சோர்ந்து போயிருந்தான். அவனை உற்சாகப்படுத்த அவனுக்கு பிடித்த உணவுகளை வாங்கி கொடுத்தாள். முதல் ரேங்க் வாங்கினால் டச் ஸ்கீரின் செல்போன் வாங்கித்தருகிறேன் என்று ஆசை வார்த்தை கூறினாள். தீபாவளிக்குப் புத்தாடை எடுப்பதற்குக் கூட கடைக்கு அவனை அழைத்துச் செல்லவில்லை. பட்டாசு கூட வெடிக்க விடவில்லை. எப்போதும் படிப்பு என்றிருந்தான் எடிப்படியாவது ஸ்டேட் பர்ஸ்ட் வந்துவிட வேண்டும் என்று படிக்க வைத்தார்கள் இந்தமுறை விமல் மூன்றாவது ரேங்க் வாங்கியிருப்பதைப் பார்த்து தூர்காவும் லிமலின் தந்தையான தியாகராஜனும் வருத்தப்பட்டார்கள். பள்ளிக்குச் சென்று ஆசிரியரிடம் கேட்டனர். ஆசிரியர் விமல் நல்ல பையன் இண்டலிஜன்டான பையன் கணக்கில் சின்ன சின்ன மிஸ்டேக் அதனால் ஒன்றும் பிரச்சினையில்லை என்றார். நீலாமட்டும் முதல் ரேங்க் வாங்கும்போது உன்னால் மட்டும் ஏன் வாங்க முடிவாயில்லை என்று கேட்டு படிக்க வைத்தார்கள். முன்பை விட விமல் சோர்வாக இருந்தான். அம்மா அப்பாவிடம் கூட பேசுவதை மறந்து விட்டான். தன் நண்பர்களைச் சந்தித்து பல மாதங்களாகி விட்டது. வீட்டிற்குள்ளேயே ஒரு கைதி போல் எப்பொழுதும் படித்துக் கொண்டே இருந்தான். இரவு பண்ணிரண்டு மணிவரை படிப்பு. அதிகாலை நான்கு மணிக்கு எழுந்து படிப்பு. இப்படி விமலுக்கு நெருக்கடி அதிகமாகியது ஆண்டு தேர்வும் வந்தது.

ஒரு நாள் காலையில் தூர்கா விமலை எழுப்பினாள். விமலுக்கு எழும்ப முடியவில்லை. உடம்பு அனலாய்க் கொதித்தது. உடனே இருவரும் கவலைப்பட்டனர். விமலா அழுதாள். நாளை மறுநாள் தேர்வு. அவன் எப்படி எழுதுவான்? தியாகராஜன் தெருமுனைக்குச் சென்று ஒரு ஆட்டோ பிடித்து விமலை மருத்துவமனைக்குக் கொண்டுசென்றார். அங்கு விமல் கண்களைத் திறக்காமல் படுத்து இருந்தான். அப்பொழுது தூர்காவும் தியாகராஜனும் மகன் விமலை ரொம்பவும் கொடுமைப்படுத்தி விட்டோமோ? என உணரத் தொடங்கி இருந்தனர். தூர்காவை சமாதானப்படுத்த முடியாமல் தியாகராஜன் தவித்தார். எக்ஸாமும் வேண்டாம் ஒண்ணும் வேண்டாம் விமல் முழித்தால் மட்டும் போதும் என தூர்காவும் தியாகராஜனும் நினைத்தனர். இருவரும் எப்போது விடியும் என காத்திருந்தனர். ஆங்கில வழிகல்வி போதிக்கும் மெட்ரிக்குலேசன் பள்ளிகளில் பிள்ளைகளை சேர்த்து அவர்களைப் படிக்கும் இயந்திரமாக மாற்றி விடும் பெற்றோர்களையும் அதனால் பாதிக்கப்படும் குழந்தைகளையும் தற்கால கல்விமுறையையும் அதில் காணப்படும் அவல நிலைகளையும் .க்கதை படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது.

2. இல்லந்தோறும் இதயங்கள் (நாவல்) - சு. சமுத்திரம்.

நாவலில் வரும் பாத்திரங்களும் அவர்களுக்கிடையிலான உறவுகளும்

மிராசுதார்	- அருணாசலம்
இராமலிங்கம்	- அருணாசலத்தின் மூத்த மகன்
கனகம்	- இராமலிங்கத்தின் மனைவி
சந்திரன்	- அருணாசலத்தின் இளைய மகன்
மணிமேகலை	- அருணாசலத்தின் மகள் (கதைத் தலைவி)
வெங்கடேசன்	- மணிமேகலையை இளமையில் விரும்பியவன்
குமரேசன்	- வெங்கடேசனின் தந்தை
இரத்தினம்	- தொழிலாளர்களுக்காகப் பாடுபடுபவன் அண்ணன் என்று மணிமேகலையால் அழைக்கப்படுபவன்
கோவிந்தன்	- கூத்துக் கலைஞன்
சபாபதி	- அரக்கோணத்தில் வாழ்பவர்
சங்கரன்	- சபாபதியின் மூத்த மகன்
லட்சுமி	- சங்கரனின் மனைவி
ஜெயராஜ்	- சபாபதியின் இளைய மகன் (கதைத் தலைவன்) மணிமேகலையின் கணவன்
இராமபத்ரன்	- லட்சுமியின் தந்தை (வில்லன்)
வசந்தி	- இராமபத்ரனின் இளைய மகள் ஜெயராஜின் இரண்டாம் மனைவி
மணி	- மணிமேகலைக்கு மருந்து தரும் கம்பவுண்டர்.
சீதா, பாமா, இந்திரா, பாஸ்கர்	- சபாபதியின் பிள்ளைகள்
ரமா, சேகர்	- சங்கரன் லட்சுமி குழந்தைகள்
பத்மா, கனகராஜ் செல்வி	- இராமலிங்கம், கனகம் பிள்ளைகள்

இல்லம் தோறும் இதயங்கள் நாவலின் கதைச்சுருக்கம்

இந்நாவலின் ஆசிரியர் சு. சமுத்திரம் ஆவார். சமூகப் பிரச்சனைகள், அரசியல் அவலங்கள், அதிகாரிகளின் அத்துமீறல்கள் முதலியவற்றை நாவலாக எழுதியுள்ளார். இந்நாவலின் கதை குடும்பப்பாங்கான ஒன்று.

குணக்குன்றான ஒரு இளம்தாய், பிறந்த வீட்டாராலும், புகுந்தவீட்டாராலும் கணவனாலும் பாராட்டப்படும் புகழ்வாழ்வு வாழ்ந்தவள். பெருநோயின் அறிகுறி அவளைப் பாதிக்கிறபோது, அப்பெண் எப்படியெல்லாம் சிதைக்கப்படுகிறாள் என்பதைச் சித்திரிக்கிறது இந்நாவல்.

மணிமேகலை என்பவள் இந்நாவலின் கதைத் தலைவி. தூத்துக்குடி அருகே உள்ள ஊரில் வாழும் தன் தந்தை மிராசுதார் அருணாசலத்தைப் பார்க்க வருகிறாள் மணிமேகலை. அவளோடு சென்னையிலிருந்து உடன் வருகிறாள் அவள் கணவனின் தங்கை (நாத்தனார்) பாமா. மேகலையின் மூத்த அண்ணன் இராமலிங்கம். அவருடைய பிள்ளைகள் பத்மா. கனகராஜ், செல்வி ஆகியோரும் மேகலையை அன்பாக வரவேற்கிறார்கள். இராமலிங்கத்தின் மனைவி கனகம், மணிமேகலையின் வரவில் அவ்வளவாக உற்சாகம் காட்டவில்லை. மணிமேகலை தன் தம்பி சந்திரனுக்கு நாத்தனார் பாமாவை மணமுடித்துவிடலாம் என எண்ணுகிறாள். தந்தையின் நோய்க்குரிய மருந்தை மணிமேகலை கொடுக்க, அவரும் உடல் தேறி வருகிறார். இராமலிங்கத்தின் மனைவி கனகமோ, தன் தங்கையைத்தான் கொழுந்தன் சந்திரனுக்கு மணமுடிக்க எண்ணுகிறாள். குடும்பப் பிரச்சனை காரணமாக மேகலை சென்னைக்குப் பயணமாகிறாள்.

பாகப்பிரிவினை செய்ய வேண்டுமென்கின்றனர் மணிமேகலையின் மூத்த மைத்துனரும், மனைவி லட்சுமியும், மாமனார் இராமபத்ரனும். மணிமேகலை இதைத் தடுத்துவிட்டதால் இராமபத்ரன் மணிமேகலை மீது கோபம் கொள்கிறார். சென்னையில் பீச், பொருட்காட்சி போன்றவற்றைப் பார்க்க, எல்லோரும் சென்னைக்குச் செல்கிறார்கள். சீதாவுக்குத் தலைச்சுற்றல் வர டாக்டரிடம் காண்பிக்கிறாள் மணிமேகலை. உடன் செல்லும் மணிமேகலைக்குத் தொழுநோயின் அறிகுறி இருப்பதாக டாக்டர் சொல்ல, குடும்பமே அவளை வேறுவிதமாக நோக்குகிறது.

ஜெயராஜ் அவளைவிட்டு விலகி வசந்தியோடு பழுகுகிறான். மணிமேகலையின் மாமனார் தவிர. மற்ற குடும்ப உறுப்பினர்களெல்லாம் அவளை வெறுக்கின்றனர். இந்த நோயைப்பயன்படுத்தி இராமபத்ரன் மணிமேகலையின் மேல் வெறுப்பு ஏற்படும்படி வினையேற்றுகிறார். கம்பவுண்டர் மணி என்பவன். இவளிடம் முதலில் நல்லவன் போல் நடத்தி. பிறகு தவறாக நடக்கமுயற்சிக்கிறான். அவனைத் திட்டி அனுப்புகிறாள் மணிமேகலை. அவளுக்கு வந்த நோய்பற்றிக் கேள்விப்பட்ட அவளின் தந்தை அருணாசலத்திற்கு உடல் நலமில்லாமல் போய்விடுகிறது. தூத்துக்குடிக்கு வரும் மணிமேகலையை யாருமே அன்பாக வரவேற்கவில்லை.

ஜெயராஜ் வசந்தியை மணமுடிக்கிறான். சபா காரியதரிசியின் வீட்டில் வேலைபார்க்கிறாள். கூத்து கோவிந்தன் உதவியால் தொழுநோயாளிகள், ஆதரவற்ற குழந்தைகட்கு இல்லம் அமைக்க எண்ணுகிறாள் மணிமேகலை. இதற்காகத் தன் சொத்து, நகை, ரொக்கம் முதலியவற்றைக் கணவனிடம் கேட்கிறாள். கணவன் இவற்றைத் தரவில்லையென்றால் உண்ணாவிரதம், மறியல் போன்றவற்றில் ஈடுபடுவோம் என்கிறாள் மணிமேகலை. மாமனார் மணிமேகலை கேட்டதைக் கொடுக்க, தொழுநோய் வந்தவர்களின் பிள்ளைகட்குக் காப்பகம் கட்டும் கங்கணத்தோடு வீட்டை விட்டு வெளியேறுகிறாள்.

அன்றைய மணிமேகலை சிறைக்கோட்டத்தை அறக்கோட்டமாக மாற்றினாள். இவளோ ஆதரவற்றவர்களுக்கு அநாதை இல்லம் அமைக்கிறாள். வாழ்க மணிமேகலை, வளர்க அவள் தொண்டு.

கொடுமன இராமபத்ரனின் செயல்கள்

தன்பெண்டு தன்பிள்ளை தன்வீடு சோறுண்டு, இவையுண்டு தானாண்டு என்றிருப்போன் சின்னதொரு கடுகுள்ளம் கொண்டவன் என்ற பாரதிதாசன் குறிப்பிடும் இலக்கணத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்கும் இராமபத்ரனின் செயல்கள் விபரீதமாகவே உள்ளன.

சிலப்பதிகாரத்தின் எதிர்த்தட்டுத் தலைமைப் பாத்திரம் தலைவிதிதான் கமலாம்பாள் சரித்திரத்தில் வம்பர் மகாசபை. இந்நாவல் எதிர்த்தட்டுத் தலைமைப் பாத்திரமாக வருவது இராமபத்ரன்தான்.

‘இன்னல்செய் இராவணன் இழைத்த தீமை போய்

துன்னருங் கொடுமனக் கூனி தோன்றினாள்’

என்று கூனியைக் கம்பன் வர்ணிப்பார். இராமபத்ரனின் அறிமுகமோ இவ்வாறு வருகிறது. இராமபத்ரன் முன்னாளைய தூத்துக்குடிவாசி. அக்காள் புருசனின் மளிகைக் கடையில் வேலை செய்து, அத்தானின் தங்கையையே மனைவியாக்கிக் கொண்டவர். கட்டைத் தொட்டிகளும் கசாப்புக் கடைகளும் வைத்து முன்னேறி, தன் மகள் லட்சுமியை மைத்துனன் மகன் சங்கரனுக்குக் கொடுத்தவர்.

“குறியா துட்ட ஒதுக்கணும் தனியா அமுக்கணும். ஆபத்துக்கு அப்பா தம்பி உதவமாட்டான். பணந்தான் உதவும் என்பவர். தன் மகளையும் மருமகனையும் தனிக்குடும்பமாக்க நினைத்தவர். அம்முயற்சியில் தோல்வியடைகிறார். பெண்கள் குடும்ப விவகாரம் பற்றிப் பேசக்கூடாது என்னும்போது, இராமபத்ரனின் ஆணாதிக்க மனம் வெளிப்படுகிறது. “இது ஆம்புள விவகாரம். நீ ஒன் வேலயப் பாத்துக்கிட்டுப் போ” என்கிறார் மணிமேகலையிடம். அவளின் தொழுநோய், குடும்ப உறுப்பினர்கட்கும் தொத்திவிடும் என்று டாக்டரிடம் பரிசோதிக்க அழைத்துப்

போகிறார். தன் மகள் வசந்திக்கு மாப்பிள்ளை தேடுகிறேன் என்று தூத்துக்குடி போனவர் மணிமேகலையின் தொழுநோய் பற்றி முரசறைந்து வருகிறார்.

பெரியமனுசி ஆகாத நிலையில் தன் மகள் வசந்தியை ஜெயராஜ்க்கு மணமுடிக்க வேண்டும் என்று எண்ணியவர் அது முடியாதபோது, மணிமேகலைக்கு நோய் வந்தபின் தன் மகளை ஜெயராஜ்க்கு மணமுடித்து வைக்கிறார். மனிதரில் பலருக்குத் தலையில் மூளை உண்டு அதை வைத்துச் சிந்திப்பார்கள் ஆனால் இராமபத்ரனுக்கோ உடம்பெல்லாம் மூளையாக இருந்தாலும், அது முழுவதும் தோய்ந்ததுதான். இராமபத்ரன் கனியிருப்பக் காய்கவர்பவர்' என்றால் அது முழுவதும் உண்மையே!

கூத்து கோவிந்தனின் பங்கு

அல்லவை தேய அறம்பெருகும் நல்லவைநாடி இனிய சொல்லின் என்ற முன்னோர் வாக்கிற்கு இணங்க வாழ்வில் எப்பொழுதும் சொற்கள் மட்டுமல்ல செயலாலும் சிலர், எப்போதும் எங்கும் பிறர்க்கு உதவும் உபகாரிகளாக இருப்பார்கள். அத்தகு நல்லவர்களில் ஒருவனே கோவிந்தன். கூத்துக்கலை ஆடுவதால் இவனைக் கூத்துக்கலைஞன் என்றே எல்லோரும் அழைக்கிறார்கள். மக்கள் இவனை இழிவாகப் பேசினாலும் உயர்வாகவே எடுத்துக்கொள்ளும் இயல்பினன். 'கூத்தாடி பய மவனே' என்கிறாள் ஒருத்தி. 'ஓம்ம புத்திக்குத்தான் இப்படி கூத்து கீத்துன்னு உருப்படாம போறீரு' என்று பழிக்கிறாள் மற்றொருத்தி. என்றாலும் அதை ஏற்றுக்கொள்கிறான்.

புழைய புராண, இதிகாசக் கதைகளை அவ்வாறே மேடையேற்றுவது போல் இல்லாமல், பழமையில் மாற்றமும் செய்யும் கற்பனைமிக்க கலைஞனாக இவன் வலம் வரகிறான். அரிச்சந்திரன் மயான காண்டத்தில், தாலி கட்டிய கணவன் எங்கே என்று சந்திரமதியிடம் அரிச்சந்திரன் வினவுவதாக மாபெரும் மாற்றத்ததைச் செய்கிறான்.

'பாசத்த கிண்டலா காட்டுவோம். பணக்காரங்க மாதிரி கிண்டல பாசமா காட்டமாட்டோம்' என்பவன் கோவிந்தன். 'நான் கொடுத்த பெட்டிய பத்திரமா வச்சிருக்கியளா' என்று மணிமேகலையிடம் ஒரு பெண் கேட்க, 'நீ கொடுத்த பெட்டி... பவளக்கொடிக்கு அர்ச்சுனராசதுரை வச்சக் கொடுத்த ரத்னப்பெட்டி. பத்ரமா இருக்கும் என்று கோவிந்தன் கூறுகிறான். இதனைத்தான் 'இவனோட வேலயே எடக்குப் பேசறது தானே என்கிறாள் ஒரு பெண். திக்கற்ற பெண்ணாய் மணிமேகலை திணறும்போது, சபா காரியதரிசியின் வீட்டில் அவளுக்கு வேலை வாங்கிக்கொடுத்து துணை செய்கிறான் கோவிந்தன்.

இராமபத்ரனின் இளைய மகள் வசந்தி, மணிமேகலையின் வாழ்க்கையைப் பறித்துக் கொண்டபோது, கோவிந்தனின் சொற்கள் கனலாகின்றன. "வாம்மா ராசாத்தி! நான் மூளியலங்காரி மூதேவி சண்டாளியாய் நடிக்க ஆள் கிடைக்காமல் அவஸ்தைப்படுறேன்... இருக்க இடம்

கொடுத்த தங்கச்சிகிட்ட படுக்க இடத்த பறிச்ச முண்ட' என்று வசந்தியைக் கோவிந்தன் திட்டுகிறான். கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடாகப் பெய்யும் மழை போல பிரதி உபகாரம் பார்க்காது உதவி செய்வான் கூத்துக் கோவிந்தன் என்றால் உண்மையிது வெறும் புகழ்ச்சியில்லை எனலாம்.

இல்லம் தோறும் இதயங்கள் நாவலின் கருப்பொருள்

'நாவல் என்பது காவியக் கதையும் நாடகமும் இணைந்து உருவான கலப்பு வடிவம்' என்பார் கெதே. மேலும் நாவலை உரைநடைக் காவியம் என்றும் 'சட்டப்பை நாடகம்' என்றும் 'புனைகதை வரலாறு என்றும் வர்ணிப்பார்கள். மனிதர் வாழ்க்கையில் நடக்கும் சம்பவங்களை நாவல் வர்ணித்தாலும், சில செய்திகளை மனித குலத்திற்குச் சொல்வதாகவே நாவல்கள் எழுகின்றன. இந்தச் செய்தி அல்லது கருத்தைத் தான் 'கருப்பொருள்' என்கிறோம். கரு என்பதை 'அடி நாதமான செயல் அல்லது இயக்கம்' என்று இலக்கியச் சொல்லகராதி வரையறுக்கிறது. நீர்க்கரையிலிருந்து கல்லொன்றை எறிய கல் விழுந்த இடத்தைச் சுற்றிலும் அலை அலையாய் எழும்பும். சுழலும் அலைகளை நாவல்களில் வரும் நிகழ்வுகள் என்றால் கல் விழுந்த புள்ளி உள்ளதே அதனை நாவலின் கரு என்று விளக்கலாம்.

மணிமேகலை மனதிற்கு இதமான இனிய செயல்களை செய்பவள். யாரிடத்தும் அன்பு பாராட்டுபவள். அவள் உடல் நலத்தோடு உள்ள போது அவளை உயர்வாகப் பார்க்கும் உறவுக் கண்கள், உடலுக்கு ஊறு ஏற்பட்டநிலையில் உதாசீனம் செய்கிறது. தொழுநோயாளிகளை இச்சமூகம் வெறுத்து வருகிறது. தீர்க்க முடியாத நோயல்ல பெரு நோய் என்று வெறுக்க வேண்டாம் என்ற செய்தியை இந்நாவலின் கருப்பொருட்களில் ஒன்றாகக் கொள்ளலாம்.

துன்பங்கள் பல தொடர்ந்தாலும், துவண்டு போகாமல் துடிப்போடு பெண் செயல்பட வேண்டும் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக நாவலின் பின்பகுதியில் மணிமேகலையின் செயல்கள் விளங்குகின்றன. துறைதோறும் பெண்கள் துடிப்போடு செயல்பட்டால் சீரழியும் சமூகம் சிறப்படையும் என்பது நாவலின் இன்னொரு கருப்பொருள்.

ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் ஒதுங்கி நின்றால், உதறி எறியப்படுவர் "ஓடப்பராயிருக்கும் ஏழையப்பர் உதையப்பர் ஆகிவிட வேண்டுமென்பதை நாவல் இன்னொரு செய்தியாகத் தருகிறது. அதனால்தான் மணிமேகலை, இரத்தினம் போன்றவர்கள் வீதிக்குவந்து போராடத் தயாராகிறார்கள்.

நாவல் என்பது படித்து மகிழ்வதற்கு மட்டுமல்ல முடித்தவுடன் செயல்பட வைக்கவும் வேண்டுமென்ற கூற்றுப்படி, இந்நாவலின் கருப்பொருட்கள், சரிந்த சமுதாயத்தை உயர்த்தி நம்மைத் தூண்டிவிடும் என்பதில் ஐயமில்லை.

நாவலின் தலைப்புப் பொருத்தம்

ஒன்று அல்லது அதற்கும் மேற்பட்ட பகுதிகளில் அடங்கிய நீட்சியை உடைய, கற்பனைப் பாங்குமிக்க உரைநடைக் கதையே நாவல் என்று நாவலுக்கு ஆக்ஸ்போடு அகராதி இலக்கணம் கூறுகிறது. அந்நாவலுக்கு ஆசிரியர் தலைப்பை வைப்பார். அந்த அளவில் இல்லம் தோறும் இதயங்கள் என்னும் தலைப்பு இந்நாவலுக்கு மிகவும் பொருத்தமாகும்.

நாவலில் வரும் கதை மாந்தர்களின் பெயரை வைத்து நாவலுக்குத் தலைப்பிடலாம். நாவலின் கருப்பொருளை மையமாக வைத்து, நாவலுக்குத் தலைப்பிடலாம். ஆசிரியன் தானே ஏதாவதொரு தலைப்பையும் இடலாம். எப்படித் தலைப்பிட்டாலும் நாவலுக்குத் தலைப்பு பொருத்தமாக இருக்க வேண்டும்.

ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் ஒவ்வொரு தனித்தீவு என்பார்கள் (Every individual is an island) வீட்டுக்கு வீடு வாசப்படி என்ற பழமொழியும் உண்டு. மனிதனுடைய சாயலும், கைரேகையும் எல்லோருக்கும் ஒன்று போல் இருப்பதில்லை அவ்வாறே ஒவ்வொரு வீட்டிலும் வாழ்பவர்கள் வெவ்வேறு உணர்வுடையவர்களே என்பதை இந்நாவலின் தலைப்பு விளக்குகிறது. மணிமேகலையை நேசித்த புகுந்த வீட்டார் வெறுப்பதேன்? தொடர்பில்லாமல் கூத்துக் கோவிந்தன் மணிமேகலைக்கு உதவுவதேன்? சந்திரனை நேசித்த பாமா வேறு ஒருவனுக்கு மாலை இருவதேன்? நல்லவனான மணி சந்தர்ப்பத்தால் மணிமேகலையிடம் தவறாக நடப்பதேன்? தன் மனைவியை விட்டு விட்டு, வசந்திக்கு ஜெயராஜ் வாழ்க்கை தந்ததேன்? இந்தக் கேள்விகளுக்கெல்லாம், ஒவ்வொரு இதயமும் வெவ்வேறு வழியில் செயல்படுவதுதான் காரணம் என்று தலைப்பு நமக்குத் தெளிவுறுத்துகிறது.

அடைக்கப்பட்ட அறைக்குள்ளிருக்கும் பொருட்களை ஓரளவு காட்டும் சாவித்துவாரம் போல் நாவலில் புதைந்துள்ள விஷயங்களை இந்நாவலின் தலைப்பு வெளிப்படுத்துவதால் தலைப்பு பொருத்தமானதே ஆகும்.

மணிமேகலையின் வாழ்வுயர வெங்கடேசன், ரத்தினத்தின் பங்கு

“நாவல், அதைப் படிப்பவர்களை ஒரு கற்பனையான உண்மை உலகிற்கு அழைத்துச் செல்கிறது. படைப்பாளன் உருவாக்கியதால் அந்த உலகம் புதியது” என்பார் காதரைலீவர். வேதியியலில் கிரியா ஊக்கி என்று ஒரு பொருளைக் கூறுவர். வேதிமப் பொருட்கள் இரண்டின் வினையை, தான் அதில் பங்கேற்காமல் ஏற்படுத்த வைக்கும் பொருளைக் கிரியா ஊக்கி என்பர். அது போல ‘இல்லம் தோறும் இதயங்கள்’ என்னும் நாவலில் வெறுத்தொதுக்கிய மணிமேகலையின் வாழ்வின் வசந்தக் காற்றாய் உள்ளனர் வெங்கடேசனும், இரத்தினமும். நாவலின் இறுதிப்பகுதியில் இவர்கள் இருவரும் ஆற்றும்பணி அருமையானது.

குமரேசனின் மகன் வெங்கடேசன். மணிமேகலையும் அவனும் இளமையில் ஒருவரை ஒருவர் விரும்புகின்றனர். மணிமேகலையின் குடும்பத்தார் ஒப்புதல் அளிக்காததால், நிறைவேறாக் காதலாகிவிடுகிறது. வெங்கடேசன் வக்கீலுக்குப் படித்து கடைசியில் வேறொரு பெண்ணைத் திருமணம் செய்துகொள்கிறான்.

இரத்தினம் ஏழைகளின் நண்பன். உரிமைக்குக் குரல் உயர்த்துபவன். சாதிமதச் சம்பிரதாயங்களை வெறுப்பவன்; விவசாயச் சங்கம் வைத்ததால், அவனோடு பேசுவதைக்கூட அநாகரீகமாக, மணிமேகலையின் அப்பாவும், அண்ணனும் கருதுகின்றனர். இரத்தினமும் கடைசியில் மணிமேகலைக்கு உறுதுணையாய் உதவுகிறான்.

தொழுநோயின் அறிகுறி தென்பட்டதால், புகந்த வீடும், பிறந்த வீடும் மணிமேகலையை வரவேற்கத் தயாராக இல்லை. வாழ்க்கை அவளுக்கு பல அனுபவப் பாடங்களை அளித்தது. வெங்கடேசன் தன் மூத்த வக்கீல் மூலம் மணிமேகலைக்காக ஜெயராஜ்க்கு இரண்டு நோட்டீஸ்கள் அனுப்புகிறான். அறுபது பவுன் நகை வேண்டும்; ஜீவனாம்சம் வேண்டும், இவ்விரண்டிற்கும் முறையான பதிலில்லை. அந்த நேரத்தில் இரத்தினத்தை உடனே வரவும் என்று சொல்லி வரவழைக்கிறான். இரத்தினத்தை இங்கு அறிமுகப்படுத்தும் போது “மணிமேகலைக்கும் வெங்கடேசனுக்கும் உபதேசத்தான்” என்கிறார் ஆசிரியர்.

மணிமேகலை, வெங்கடேசன், இரத்தினம், கூத்துக் கோவிந்தன் அனைவரும் மணிமேகலையின் பிறந்த வீட்டில், ஜெயராஜை முகத்திற்கு முகம் சந்திக்கிறார்கள். தன் பிள்ளையைக்கூட அனுப்பாமல், பார்த்துவிட்டுப்போ என்ற பதில் வந்தவுடன் மணிமேகலை கண்ணகியாக மாறுகிறாள். ஆவளை அவமானமாகப் பேசுகிற ஜெயராஜிடம் கோவிந்தன் கண்மூடித்தனமாகக் கோப்படுகிறான். டெலிபோன் பக்கம் சென்ற சங்கரனை, இரத்தினம் எச்சரிக்கிறான். ஜெயராஜ் குடும்பத்தாரின் பேக்டரியைக் கோர்ட் மூலம் முடக்குவேன் என்கிறான் வக்கீல் வெங்கடேசன். மணிமேகலையும், இரத்தினமும் சொத்தும் நகையும் கிடைக்கும்வரை, உண்ணாவிரதமும், போராட்டமும், மறியலும் நடத்தப் போவதாகக் கூறியவுடன், அவள் மாமனார் நகைப்பெட்டியைத் தருகிறார்.

சாதுமிரண்டால் காடுகொள்ளாது என்ற முதுரைப்படி, அமைதியாய் அடங்கிக் கிடந்த மணிமேகலைக்கு அதிர்ச்சி வைத்தியம் கொடுத்து, பூவொன்று புரட்சிப் புயலாக மாறச் செய்த பெருமை வெங்கடேசனையும் இரத்தினத்தையும் சாரும்.

மணிமேகலையின் பிறந்தவீட்டார் செயல்கள் (ராமலிங்கம் - கனகம்)

நாவல்களில் சமூகநாவல், உளவியல், வட்டார நாவல், அறிவியல் நாவல் என பலவுண்டு. ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தின் சமூக, பொருளாதாரச் சூழ்நிலையினை வெளியிடுவதில் தீவிர ஆர்வம் காட்டும் நாவலைச் சமூகநாவல் எனலாம். அதுபோல் குடும்ப உறவுகளிடையே ஏற்படும் உராய்வுகளைக் காட்டும் நாவல்களைக் குடும்பநாவல் எனலாம். அவ்வகையில்

‘இல்லந்தோறும் இதயங்களை’ “இல்ல நாவல்” எனலாம். இந்நாவலில் தூத்துக்குடியில் வாழும் அருணாசலம் என்பவரின் குடும்பம் ஒன்று. அரக்கோணத்தில் வாழும் சபாபதியின் குடும்பம் இன்னொன்று. தூத்துக்குடியில் அருணாசலத்தின் வீடுதான் மணிமேகலையின் பிறந்தவீடு. அவ்வீட்டு உறுப்பினர்களின் செயல்பாடுகளைக் காண்பது அவசியம்.

மணிமேகலையின் தம்பி சந்திரன், பாமாவோடு காதல் புரிவதற்குத் தன் அக்கா துணையாக இருக்கும்பொழுது பாசத்தில் வளர்பிறையாக இருந்த சந்திரன், காதலை நினையாதே கடிதங்களை எரித்துவிடு என்று மணிமேகலை அறிவூட்டும்பொழுது அவள் மீதுள்ள பாசத்தில் தேய்பிறை போல் ஆகிறாள்.

கனகம் மணிமேகலையிடத்து அன்பில்லாமல் கரித்துக்கொண்டேயிருப்பவள். இராமலிங்கம் மணிமேகலைமீது கரிசனமுடையவன். அவர்களின் பிள்ளைகள் பத்மா, கனகராஜ், செல்வி எல்லோருமே மணிமேகலையிடம் அன்பாக உள்ளனர். அவள் ஊரைச் சார்ந்த ஏழை மக்களிடம் பேசுவது, கௌரவத்திற்கு இழுக்கென்று கருதுகிறான் இராமலிங்கம். கனகம் தன் தங்கையைக் கொழுந்தனுக்குக் கட்டிவைக்கலாம் என்னும் கனவோடிருக்க, மணிமேகலை அதைக் கலைப்பதால் கனகத்திற்கு அவள் மீது கோபம் அதிகமாகியது. புகுந்த வீட்டில் உதாசீனப்படுத்தப்பட்டதால் பிறந்த வீடான தூத்துக்குடிக்கு வருகிறாள் மணிமேகலை. காரில் வராமல் நடந்து வந்ததால் மானம் குறைந்துவிட்டது என்று சீறுகிறான் இராமலிங்கம். அவள் நகைகள் எதுவுமின்றி பிறந்த வீட்டிற்கு வந்திருப்பதைக் கணவனிடம் சுட்டுகிறாள் கனகம்.

மணிமேகலைக்கு மகன் பிறந்ததால்தான் அத்தனை சங்கடங்களும் வந்தன என்று கனகம் எரியும் நெருப்பில் எண்ணெய் கொட்டுகிறாள். சந்திரன் தன் காதலி பாமா, வேறொருவனைக் கைப்பிடித்தாள். மணிமேகலையை உணர்ச்சியில்லா மரக்கட்டை என்கிறான். மணிமேகலை, கோவிந்தன், இரத்தினம் ஆகியோருடன் கூத்தடிப்பதாகக் குண்டொன்றினை அவள் மேல் வீசுகிறாள் கனகம். கடைசியாக மணிமேகலையைப் பற்றிய நோய் எல்லோரையும் பற்றிவிடும் என்று சொல்ல பேதலித்த மனதினளாய் மணிமேகலை மீண்டும் அரக்கோணம் போகிறாள்.

‘எங்கே நிம்மதி எங்கே நிம்மதி அங்கே எனக்கோர் இடம் வேண்டும்’ என்று திண்டாடித் தவிக்கும் மணிமேகலையைப் பிறந்த வீடும் புறக்கணிக்கும் சூழலைத்தான் நாவலில் பார்க்கமுடிகிறது. சித்தியில்லா இடத்தைப் பிடித்த அண்ணி கனகம், தஞ்சாவூர்த் தலையாட்டிப் பொம்மை இராமலிங்கத்தின் மூலம் செயல்படுத்தும் கொடுமை மிகப் பெரியது.

நாவலின் வழி புலப்படும் சமுதாயச் சிந்தனைகள்

“குறிப்பிடத்தக்க ஏதேனும் ஒரு செய்தி பற்றியதாகவும், மாந்தர்களையும் ஆழ்ந்த நோக்கினையும் அடித்தளமாக உடையதாகவும், அமையும் உரைநடையில் அமைகின்ற புனைகதைதான் நாவல்” என சேம்பர் கலைக்களஞ்சியம் வரையறை செய்கிறது. படைப்பாளி ஒரு

படைப்பை உலகிற்குக் கொடுப்பதே ஏதாவது செய்தியொன்றை அறிவிக்கவே சு. சமுத்திரம் எழுதிய ‘இல்லம் தோறும் இதயங்கள்’ என்னும் இந்நாவலும் பல சமூகச்செய்திகளை விவரிக்கிறது.

ஓவ்வொரு மனிதனுடைய வாழ்க்கையுமே ஒரு நாவல். மத்தியதர வகுப்பினரின் வாழ்க்கையை அடித்தளமாகக் கொண்டதுதான் இந்நாவல். மகிழ்விக்கக் கூடிய பணியை மட்டுமல்லாமல் அறிவூட்டும் பணியையும் நாவல் செய்யும். தன் காலத்தையோ அல்லது கடந்த காலத்தையோ தன் நாவலில் ஆசிரியன் படைப்பதால் “வாழ்க்கை பற்றிய ஒரு உண்மையான திறனாய்வாளன்” “வாழ்க்கையைப் பாடும் ஒளிபடைத்த நூல்” என நாவலைப் புகழ்கின்றனர்.

தற்காத்துத் தன்னை மணந்தவனைப் பேணி தகுந்த சொற்களைப் பேசி, சோர்விலாத தன்மையான பெண் இருந்தால் எந்தக் குடும்பத்திலும் இல்லாதது ஒன்றுமில்லை என்பார் வள்ளுவர். இதனை “இல்லதென் இல்லவள் மாண்பானால்” என்கிறது வள்ளுவம்.

மணிமேகலை தன் கணவன் ஜெயராஜ், கணவனின் தந்தை சபாபதி, தந்தை அருணாசலம், அண்ணன் குடும்பத்தார் எல்லோரிடமும் அன்பு பாராட்டுகிறாள். கூத்து கோவிந்தன், இரத்தினம், மணி ஆகியோரிடமும் அன்பு செலுத்துகிறாள். பாரதிதாசன் கூறிய ‘நல்லதொரு குடும்பம் பல்கலைக் கழகம்’ என்பதை சமுத்திரம் தன் நாவலில் மணிமேகலை மூலம் காட்டுகிறார்.

தவிர்க்க முடியாத சூழல் தவிர, கூட்டுக்குடும்பம் சிதையாமலிருந்தால் இந்தியா முன்னேறும். வியாபாரம் பெருகும் என்பதே நாவலாசிரிர் கூறும் அடுத்த செய்தி. பாகப் பிரிவினைக்கு ஏற்பாடு செய்யும் இராமபத்ரனின் முயற்சியைத் தவிடு பொடியாக்குகிறாள் மணிமேகலை. ‘பெட்ரோல் பங்க்’ வைக்கும் புதிய தொழில் முயற்சி தொடங்குகிறது. கூட்டுக்குடும்பம் இருந்தால்தான் முதியவர்களும் சிறு குழந்தைகளும் சரியான முறையில் பாதுகாக்கப்படுவார்கள்.

அன்பால் ஆணும் பெண்ணும் ஒருவரை ஒருவர் விரும்புவர்களேயானால் சமூகம் அதற்குப் பச்சைக் கொடிகாட்ட வேண்டும். சந்திரன் - பாமா இரண்டு பேருடைய காதலுக்கு மணிமேகலை ஒப்புதல் கொடுப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், அது நிறைவேறவும் பாடுபடுகிறாள். ஆனால் காலச்சூழல் அவர்களின் காதலைக் கல்யாணத்தில் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கவில்லை. வாழ்க்கையில் தீமையும், பாவமும் செய்பவர்களே கடைசியில் தொழுநோய்க்கு ஆளாவர் என்பது தமிழகத்தின் தவறான எண்ணமாக உள்ளது. பாவம் செய்தவன் பாடுவதாக வந்த திரைப்படப் பாடல் ஒன்று இவ்வாறு கூறுகிறது.

“கை அமுக்கிக் கால் அமுக்கி காடு செல்ல வேண்டாமோ” என்று ‘அகல்விளக்கு’ எனும் நாவலின் கதைத் தலைவன், தான்செய்த குற்றங்களால் கடைசியில் தொழுநோய்க்கு

ஆளாகிறான் என்று மு. வரதராசனார் சித்திரிக்கிறார். இன்றும் தமிழக உணவுக் கூடங்களில் தொழுநோயாளிகள் வர அனுமதியில்லை என்று அறிவிப்புப் பலகை உள்ளதைப் பார்க்கிறோம்.

மணிமேகலைக்குத் தொழுநோயின் அறிகுறி உள்ளது கண்டுபிடிக்கப்பட்டவுடன், புகுந்த வீட்டார் கணவன் உட்பட அனைவரும் அவளை வெறுத்து ஒதுக்குகின்றனர். மூன்று ஆண்டுகள் தொடர்ந்து மாத்திரை எடுத்துக்கொண்டால் நோய் நீங்கிவிடும் என்று மருத்துவர்கள் கூறினாலும், மணிமேகலைக்குத் தனிப்படுக்கை, தனித்தட்டு என்று ஒதுக்குகின்றனர். சமூகத்தின் தவறான போக்கைச் சுட்டி, அது தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என்ற செய்தியினை ஆசிரியர் கூறுகிறார்.

தன்னை ஒதுக்கியவனைத் தான் உதறக்கூடாது தாலி என்பது கணவன் - மனைவி உறவுக்கான தகுதிதான். தாலியால் அவளைக் கொத்தடிமையாக நடத்துவார்களேயானால் பொங்கி எழவேண்டுமென்கிறார் ஆசிரியர். பெண்களுக்குச் சொத்தில் பங்கு கொடுக்க வேண்டும் என்பது சமுத்திரத்தின் வாதம். “என் நகை, ரொக்கம், சொத்துல பங்கு கிடைக்குமா? கிடைக்காதா? எனக் கேட்கிறாள் மணிமேகலை.

துன்பம் வந்தபோது துவண்டுபோகாமல் துன்பத்தை உரமாகக் கொண்டு தொடர்ந்து செயல்படவேண்டும். தன்னை எதனால் சமூகம் வெறுத்து ஒதுக்கியதோ. அதே தொழுநோயாளிகட்கு ஆதரவு இல்லம் அமைக்க எண்ணுகிறாள் மணிமேகலை. தொழுநோயாளிகளின் குழந்தைகளுக்கான காப்பகம் ஒன்றையும் அமைக்க எண்ணுகிறாள். பிரச்சனைகளைக் கூறுவதோடு நாவலாசிரியரின் பணி நின்று விடாது. அதனைத் தீர்ப்பதற்கான ஆக்கபூர்வ வழிகளையும் ஆசிரியர் கூறுகிறார்.

அன்புடைய மனிதநேயம். பிறர் பழிக்காத இல்லற வாழ்க்கை, கணவன் தவறு செய்யும்பொழுது தட்டி, அதட்டிக் கேட்பது எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகத் தொழுநோய் ஒன்றும் தீண்டத்தகாததல்ல ஆதரவற்றவர்களுக்கு அரவணைப்பு தருவது போன்ற பல செய்திகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அழகான இல்லம்தான் இந்நாவல்.

நாவலின் ‘மொழி நடை’

“உரைநடையில் அமையும் கற்பனைப் பாங்குமிக்க புனைகதை மனித வாழ்வின் மதிப்புரையாக அமைவது நாவல்” என்று என்.எஸ். எ.பேக்கர் என்பவர் கூறியுள்ளார். நாவலில் கதை முக்கியமானது. கதாபாத்திரங்கள் இன்றியமையாதவர்கள் இருந்தாலும் ஒரு நாவலாசிரியனை இன்னொரு நாவலாசிரியனிடமிருந்து வேறுபடுத்துவது அந்தந்த ஆசிரியரின் மொழி நடையே ஆகும். சு. சமுத்திரத்தின் மொழி நடையை அறிவது அவசியம்.

Style is the personality of the author என்பார்கள். ஒவ்வொரு ஆசிரியரின் மொழிநடையும் அவரின் ஆளுமைப்பண்பை வெளிப்படுத்தும் படைப்பாளியின் நடையினை வளர்க்கும். படைப்பாளனும் காலமும் இடமும் நாவலின் நடையைச் செழுமைப்படுத்துகின்றன. இதனையே

எஸ்ராபவுண்டு என்னும் அறிஞர் ‘ஓவ்வொரு காலக்கட்டமும் நினைவிற்குத் தன்கால நடையினன வளர்க்கிறது. ஒவ்வொரு படைப்பாளனும் தன்னுடைய ஆளுமையினை வெளியிட வேண்டும். அதற்காகத் தன் காலநடையில் மாற்றஞ் செய்கிறான் என்கிறார்.

ஆசிரியர் சு.சமுத்திரம் இருபது இருபத்தொன்றாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர். திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர். அறிவியல் உச்சநிலையில் அரசோச்சுகிறது. இந்தப் பின்புலமும், ஆசிரியரின் தனித் தன்மையும் சேர்ந்து அவருடைய மொழிநடையை உருவாக்கியுள்ளது.

மணிப்பிரவான நடையில் தமிழில் வடமொழி கலந்து இருந்தது. இப்போது தமிழில் அளவுக்கதிகமாகவே ஆங்கிலச் சொற்கள் கலந்துள்ளன. எக்ஸ்பிரஸ் ரயில், பிளாட்பாரம், டவுன், கிலோமீட்டர், டிரஸ், பவுடர், பாத்திரம், ரிசர்வ், கம்பார்ட்மெண்ட் முதலிய பல்வேறுகள் வருகின்றன. உரையாடும்போது ‘தம்பி சீரியஸ்ஸின்னு லட்டர் போட்டிருந்தான்’ என்று தமிழும் ஆங்கிலமும் கலந்து வருகிறது. ஆசிரியரின் குறைபாடன்று. நகரப் பாத்திரங்கள் இப்படித்தானே பேசுகின்றன.

கவிதையில்தான் உவமைகள் வருமென்றில்லை. உரைநடையில் சு. சமுத்திரம் கையாளும் உவமைகள், நாம் வாழும் காலத்தைக் காட்டுகின்றன. ரயில் பெட்டிக்குள் சந்திரன் வேகமாக ஏறுவதை “மண்லாரி போல ரயில் பெட்டிக்குள் ஏறினான்” என்றெழுதுகிறார். மேகலையோடு வந்த பெண் பாமா அங்குமிங்கும் தத்தளிப்பதைப் “பல்லவன் பஸ்க்காக வழிவிடும் ஆட்டோ ரிக்ஷா போல அங்குமிங்காக ஆடித் தன்னை பேலன்ஸ் செய்துகொண்டாள் என்றெழுதுகிறார். தூத்துக்குடி, திருநெல்வேலி பகுதியைச் சார்ந்த கிராம மக்களின் பேச்சில் தமிழ்க் கிராமிய மணம் வீசும். சான்றாக “கூத்தாடிப்பய மவன ... உன் வேலயப் பாத்துகிட்டு போயமில்” “ஓம்ம புத்திக்கத்தான் இப்படி கூத்து கீத்துன்னு உருப்படாமப் போறீரு” என்னும் தொடர்களைக் கூறலாம்.

மணிமேகலை தன் மகனை அரக்கோணத்தில் விட்டுவிட்டு தூத்துக்குடி வருகிறாள். தந்தைக்குப் பணிவிடை புரிகிறபோதே அழும் குழந்தையும், அதனை அதட்டி அடக்கும் புருஷனும் அவள் மனதில் நிழலாடுகின்றனர். இதனை ஆசிரியர் வர்ணிக்கிறார் குறிப்புப் பொருள்படும்படி “பசுமாடு தன் கன்றை நக்கிக் கொண்டிருந்தது. கூடு கட்டிய காகம் கூட்டுக்குள் குஞ்சுக்கு எதையோ கொடுத்துக் கொண்டிருப்பதுபோல் தெரிந்தது. பத்துப் பன்னிரண்டு குஞ்சுகளுடன் வலம் வந்த கோழி, வீட்டுப் பூனையைப் பார்த்து கொக்கரித்தது. தூரத்துப் பாதையில் தெரிந்த பன்றி பின்னால் இடைவெளி போட்டு வந்த தன் குட்டிகள் வந்து சேருவது வரைக்கும் காத்து நின்றது. மாடு, கோழி, பன்றி, காகம் போன்றவை தனக்குப் பிறந்தவைகளை எவ்வாறெல்லாம் பாதுகாக்கின்றன. ஆனால் தான் அவைமாதிரியில்லையே என்னும் குறிப்பை இவ்வர்ணனை வெளிபடுத்துகிறது.

எழுதும் மொழியில் வாக்கிய அமைப்பு இருக்கும். எந்த வடிவம் இல்லாமல் வரும். பேச்சுமொழியில் இவை வர சாத்தியமில்லை. பொருட்காட்சிப் பார்க்கப் புறப்படும் சூழலில் இடம் பெறும்

“எத்தன பேரு போறீங்க”

மாமா தவிர, எல்லாரும்”

“கார்ல இடம் இருக்காதே”

என்னும் உரையாடல் சமுத்திரத்தின் மொழி நடையினைப் படம் பிடித்துக்காட்டுகிறது. பல வகையான உணர்ச்சிகளையும் நடை வெளிப்படுத்தும். மணிமேகலை கோபத்தோடு தன் கணவனை நோக்கி உறுதியாகப் பேசுகிறாள். “அறுபது பவுன் நகை வரணும் அப்பா கொடுத்த ரொக்கம் வரணும். சொத்து செட்டில் ஆகணும். என் பிள்ளையும் எனக்கு வேணும்”. மணிமேகலையின் கோபத்தைப் புலப்படுத்தும் மொழிநடை இது.

ஆசிரியர் வாழும் காலத்தையும் அவருடைய இடத்தையும், அவர் பிறந்து வளர்ந்த மக்களையும் புலப்படுத்தும் வகையில் சு. சமுத்திரத்தின் மொழிநடை அமைந்துள்ளது. பேச்சு மொழிநடையை இயல்பாகக் கையாண்டு நாவலுக்குப் பெருமை சேர்த்துள்ளார் ஆசிரியர்.

V மொழிப்பயிற்சி

அ. எழுத்தியல்

1. எழுத்து பற்றிய விளக்கம்
2. முதலெழுத்துக்கள், சார்பெழுத்துக்கள்
3. சுட்டெழுத்துக்கள், வினாவெழுத்துக்கள்
4. மொழி முதல் எழுத்துக்கள்,
5. மொழி இறுதி எழுத்துக்கள்
6. கிரந்த எழுத்துக்கள்
7. வல்லினம் மிகும் இடங்கள்
8. வல்லினம் மிகா இடங்கள்

1. எழுத்து பற்றிய விளக்கம்

.மொழி முதற் காரணமாம் அணுத்திரள் ஒலி

எழுத்தது முதல் சார்பு என இரு வகைத்தே'

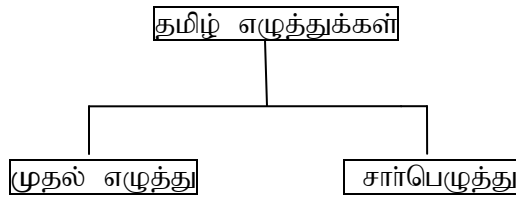
என்னும் நன்னூல் நூற்பா மொழிக்கு இலக்கணம் தருகிறது. மொழிக்கு முதற் காரணமாகவும் காதினால் கேட்கப்படும் ஒலி அணுத்திரளின் காரியமாகவும் எழுப்பப்படும் ஒலி எழுத்து எனப்படும்.

வாயினால் ஒலித்து, செவியினால் கேட்பது எழுத்தின் ஒலி வடிவம் ஆகும். ஒலி வடிவ எழுத்திற்குக் குறியீடாக எழுதப்படுவது வரி வடிவம் ஆகும்.

தமிழில் உயிரெழுத்துக்கள் 12, மெய்யெழுத்துக்கள் 18 சேர்ந்து முதலெழுத்துக்கள் 30 ஆகும். இவற்றுடன் உயிர்மெய் எழுத்துக்கள் 216, ஆய்த எழுத்து 1 ஆகியன சேர்ந்து, தமிழில் மொத்தம் 247 எழுத்துக்கள் ஆகும்.

எழுத்துக்களின் வகைகள்

தமிழ் எழுத்துக்கள் இரு வகைப்படும். அவை, முதலெழுத்துக்கள், சார்பெழுத்துக்கள் ஆகும்.

அட்டவணை வாயிலாக தமிழ் எழுத்துக்களின் வகைகளை அறியலாம்.

முதலெழுத்துக்கள்

மொழிக்கு அடிப்படையாக அதாவது முதலாக விளங்கும் எழுத்துக்கள் 'முதலெழுத்துக்கள்' ஆகும். தமிழில் உயிரெழுத்துக்களும் மெய்யெழுத்துக்களும் முதல் எழுத்துக்களாக அமைகின்றன.

ஆம்முதல் ஈறாறு ஆவி கம் முதல்

மெய்ம் மூவாறு என விளம்பினார் புலவர்'

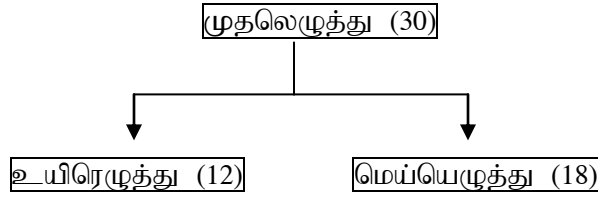
என்னும் நன்னூல் நூற்பா 'அ' முதல் 12 உயிரெழுத்துக்கள், 'க' முதல் 18 மெய்யெழுத்துக்கள் என 30 எழுத்துக்கள் முதலெழுத்துக்கள் ஆகும். முதலெழுத்துக்களான உயிரும் மெய்யும் சேர்ந்து பிற எழுத்துக்கள் பிறக்கக் காரணமாவதால் அவை முதலெழுத்துக்கள் ஆகும்.

தொல்காப்பியர் அகரம் முதல் னகரம் இறுதியாக உள்ள உயிரும் மெய்யுமாகிய 30 எழுத்துக்களும் முதல் எழுத்துக்கள் என்கிறார். தொல்காப்பியத்தின் வழிநூலான நன்னூல் ஆசிரியர் பவணந்தி முனிவர்

‘உயிரும் உடம்புமாம் முப்பதும் முதலே’

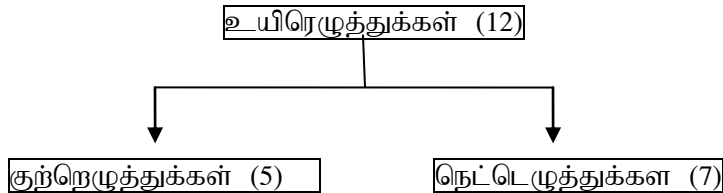
என்கிறார். உயிரிருந்தால்தான் உடல் இயங்கும். உயிரெழுத்துக்கள் இணைந்தால்தான் மெய்யெழுத்துக்கள் இயங்கும். உயிர் (ஆவி), மெய் (உடம்பு) என எழுத்துக்களுக்கு அறிவியல் அடிப்படையில் பெயரிடப்பட்டுள்ளது.

இவ் அட்டவணை வாயிலாக முதலெழுத்தின் வகையினை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

உயிரெழுத்து (12)

அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ, என்னும் 12 எழுத்துக்களும் உயிரெழுத்துக்களாகும். இவற்றை இரு வகைகளாகக் கொள்ளலாம். அவை, குற்றெழுத்துக்கள், நெட்டெழுத்துக்கள் ஆகும். இதனை

என்னும் அட்டவணை வாயிலாக அறியலாம். இவ் எழுத்துக்கள்

1. குற்றெழுத்துக்கள் - அ, இ, உ, எ, ஒ (ஒரு மாத்திரை அளவு ஒலிப்பன)
2. நெட்டெழுத்துக்கள் - ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ (இரு மாத்திரை அளவு ஒலிப்பன)

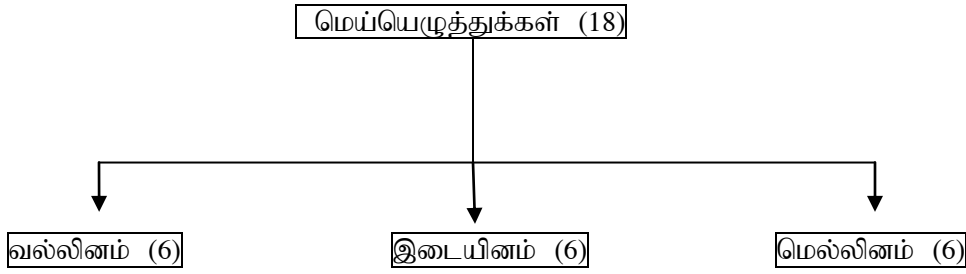
என்பனவாகும். இவை மொழிக்கு உயிராக (ஆவி) திகழ்வதால் உயிர் எழுத்துக்கள் ஆகும்.

மெய்யெழுத்துக்கள்

இவை உடம்பு, உறுப்பு, ஒற்று, புள்ளியெழுத்துக்கள் என அழைக்கப்படும். க், ங், ச், ஞ், ட், ண், த், ந், ப், ம், ய், ற், ல், வ், ழ், ள், ற், ன் என்னும் பதினெட்டும் மெய்யெழுத்துக்களாகும். இவை அரை மாத்திரையாக ஒலிக்கும்.

இவற்றுள், வல்லொலியாக ஒலிப்பவை வல்லினம் ஆகும். மெல்லொலியாக ஒலிப்பவை மெல்லினம் ஆகும். இரண்டிற்கும் இடைப்பட்ட ஒலியுடன் ஒலிப்பவை இடையினம் ஆகும். இவ்வாறு ஒலிக்கும் தன்மையால் மெய்யெழுத்துக்கள் மூவகைப்படும். இதனை

இவ் அட்டவணை வாயிலாக அறியலாம். இவ் எழுத்துக்களை இனம்காண்பது அவசியம். அவை,

1. வல்லினம் (6) - க், ச், ட், த், ப், ற்,
2. இடையினம் (6) - ய், ற், ல், வ், ழ், ள்
3. மெல்லினம் (6) - ங், ஞ், ண், ந், ம், ன் - என்பனவாகும்.

இனவெழுத்துக்கள்:

பிறப்பாலும் முயற்சியாலும் வடிவாலும் ஒத்த எழுத்துக்களை இன எழுத்துக்கள் என்பர்.

உயிரெழுத்துக்களில் 1. அ, ஆ 2. இ, ஈ 3. உ, ஊ 4. ஏ, ஏ 5. ஐ, இ 6. ஓ, ஓ 7. ஔ, உ

என ஏழு இனங்கள் உள்ளன.

மெய்யெழுத்துக்களில் 1. க் ங் 2. ச் ஞ் 3. ட் ண் 4. த் ந் 5. ப் ம் 6. ற் ன்

7. ய் ற் ல் வ் ழ் ள் - என ஏழு இனங்கள் உள்ளன.

சார்பெழுத்து

தனித்து இயங்கும் ஆற்றலின்றி முதல் எழுத்துக்களான உயிர், மெய்யெழுத்துக்களை சார்ந்து வரும் எழுத்துக்கள் சார்பெழுத்து எனப்படும்.

முப்பது முதலெழுத்துக்களும் மொழியில் வரும்போது பல்வேறு வகையாகத் திரிந்து ஒலிக்கின்றன.

எழுத்துக்கள் ஒன்றொடன்று சேரும்போதும்

எழுத்துக்களின் ஒலி நீளம் போதும்

எழுத்துக்களின் ஒலி குறையும் போதும் ஏற்படும் ஒலித் திரிபிற்கேற்ப உருவாகும் எழுத்துக்கள் சார்பெழுத்துக்கள் ஆகும். எனவே, உயிரும் மெய்யும் 'தனிநிலை எழுத்து' என்றும் அவற்றைச் சார்ந்து வரும் எழுத்து 'சார்பெழுத்து' என்றும் கொள்ளப்படும்.

சார்பெழுத்தின் வகைகள்

தொல்காப்பியர் குற்றியலிகரம், குற்றியலுகரம், ஆய்தம் என்னும் மூவகை எழுத்துக்களை மட்டுமே சார்பெழுத்துக்கள் என்பார் நன்னூலார் 10 வகைகளைக் குறிப்பிடுகிறார். இதனை

'உயிர்மெய் ஆய்தம் உயிரளபு ஒற்றளபு

அலிகிய இஊஒள மலிகான்

தனிநிலை பத்தும் சார்பெழுத்தாகும்'

என்னும் நூற்பா வாயிலாக அறியத் தருகிறார். அவை

1. உயிர்மெய்	6. குற்றியலுகரம்
2. ஆய்தம்	7. ஐகாரக் குறுக்கம்
3. உயிரளபெடை	8. ஔகாரக் குறுக்கம்
4. ஒற்றளபெடை	9. மகரக் குறுக்கம்
5. குற்றியலிகரம்	10. ஆய்தக் குறுக்கம் - என்பனவாகும்.

உயிர்மெய்

மெய்யும் உயிரும் கூடிப் பிறக்கும் எழுத்து உயிர்மெய் எழுத்தாகும். உயிர் எழுத்துக்கள் மெய்யெழுத்துக்களுடன் கூடும்போது, மெய்யெழுத்துக்கள் தமக்குரிய புள்ளியை விட்டுவிடும். அவ்வாறு விட்ட வடிவமே தமக்குரிய வடிவமாக நிற்கும்.

எ.கா - க் + ஆ = கா ஃ + இ = சி ப் + அ = ப

உயிர்மெய்யெழுத்துக்கள் மெய்யெழுத்துக்களின் மாத்திரையினை இழந்து உயிரெழுத்துக்குரிய மாத்திரை கொண்டு ஒலிக்கும். மெய்யெழுத்துக்களுடன் உயிரெழுத்துக்கள் வரும்பொழுது உயிர் மெய்யின் மீது ஏறி உயிர்மெய்யாக மாறிவிடும். இதனை

'உடல்மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே'

என்னும் நன்னூல் நூற்பா தெளிவுபடுத்துகிறது. 12 உயிரும் 18 மெய்யின் மேல் தனித் தனியே ஏறி வருவதால், (18×12) 216 உயிர் மெய் எழுத்துக்கள் தோன்றுகின்றன.

ஆய்தம்

தமிழ் நெடுங்கணக்கில் ஆய்த எழுத்து உயிரெழுத்துக்களின் வரிசையில் இறுதி எழுத்தாக உள்ளது. இது தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் குற்றியலிகரம், குற்றியலுகரத்தூன் சார்பெழுத்தாகும் பெருமை பெற்றது. இஃது இரண்டன் மேல் ஒன்று அடுக்கிய புள்ளி வடிவமாக எழுதப்படுகிறது. இதன் வடிவம் ∴ என்பதாகும்.

இஃது உயிரெழுத்தும் இல்லை. மெய்யெழுத்தும் இல்லை. உயிரெழுத்தோடும் மெய்யெழுத்தோடும் சேராமல் தனி நிலையாக நிற்பதால் இஃது தனிநிலை என்றும் அழைக்கப்படுவதுண்டு.

எ.கா - அஃறிணை

இஃது மெய்யெழுத்தைப் போன்று அரை மாத்திரை அளவு உடையது. இது மெய்யெழுத்தைப் போன்று உயிருடன் சேர்ந்து உயிர்மெய்யாக மாறுவதில்லை.

அடுத்துவரும் சொல் உயிராக வந்தால், அதன் முன்வரும் சுட்டு ஆய்தம் பெற்று அமையும்.

எ.கா - அஃது என்ன? இஃது ஒன்று இஃது உலகம்.

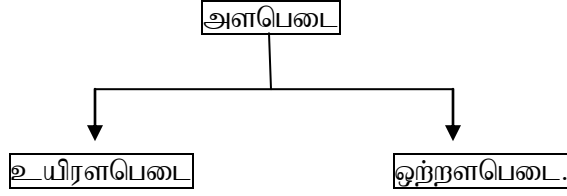
இவ்வாய்தம் குற்றெழுத்தின் பின்னும், உயிர் ஏறிய க் ச ட் த் ப் ற் என்னும் ஆறு வல்லின உயிர் மெய்களின் முன்னும் வரும்.

எ.கா - அஃது எஃகு, கஃசு, பஃறி.

இன்று ஆய்த எழுத்து பயன்பாட்டில் இல்லை. பிற மொழிச் சொற்களில் உரசொயாக வரும். (எ-கா) ஷபேசன், ஷபேமஸ், ஷபெவிகால்,

அளபெடை

தமிழ் எழுத்துக்களை அதற்குரிய மாத்திரை கால அளவிலிருந்து சூழலுக்கேற்ப நீட்டி ஒலிப்பது மொழி வழக்கில் இயல்பான நிகழ்வாகும். இவ்வாறு நீட்டி ஒலிக்கப்படும் எழுத்துக்களுக்கு அளபெடை என பெயர். உயிர், மெய் எனும் இருவகை எழுத்துக்களும் அளபெடையாக வரும். இதன் அடிப்படையில் அளபெடையை இரு வகைப்படுத்தலாம். அவை, உயிரளபெடை, ஒற்றளபெடை என்பனவாகும். இதனை

என்னும் அட்டவணை வாயிலாக விளங்கிக்கொள்ளலாம்.

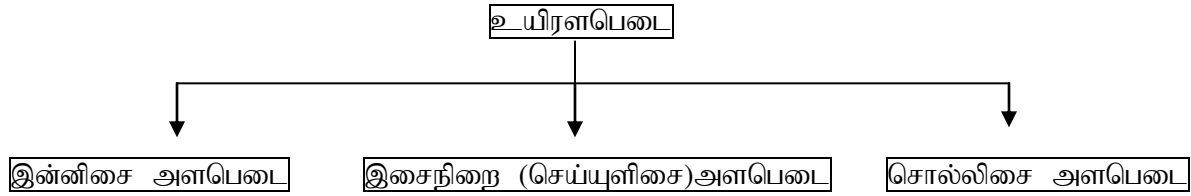
உயிரளபெடை:

செய்யுளில் சொல்லின் முதலிலும் இடையிலும் நிற்கும் உயிர் நெடில் எழுத்துக்கள் ஏழும், தன் மாத்திரை அளவிலிருந்து நீண்டு ஒலிப்பது உயிரளபெடை ஆகும். ஒலிப்புக் கால அளவு நீண்டு வருவதால் அதாவது அளபெடுப்பதால் அளபெடை எனப்படுகிறது.

அளபெடைக்கு அடையாளமாக, அளபெடுத்த நெடில் உயிருக்கு இனமான குறில் உயிர்கள் தொடர்ந்து வரும். இவ் உயிரளபெடை 21 ஆகும் என்கிறார் நன்னூலார்.

எ.கா - வருஉம், மருஉ, உண்பதூஉம்

உயிரளபெடை மூன்று வகைப்படும். அவை இன்னிசை அளபெடை, இசைநிறை (செய்யுளிசை)அளபெடை, சொல்லிசை அளபெடை என்பனவாகும். இதனை

இவ் அட்டவணை வாயிலாக அறியலாம்.

இன்னிசை யளபெடை

செய்யுளில் சீர், தளை உள்ளிட்ட யாப்பிலக்கணம் செம்மையாக அமைந்த போதிலும், இனிய ஓசை (இசை) தருவதற்காக குறில் நெடிலாக மாறி அளவெடுப்பது இன்னிசையளபெடை ஆகும்.

எ.கா - கொடுப்பதூஉம், எடுப்பதூஉம், படுப்பதூஉம்

இதில் கொடுப்பதும், எடுப்பதும், படுப்பதும் என்னும் சொற்களே அளபெடுத்துள்ளன. இந்நிலைகளிலும் வெண்பாவிற்சூரிய செப்பலோசை குன்றவில்லை. ஆயினும் இன்னிசையை நிறைக்கவே குறில் நெடிலாகி அளபெடுத்துள்ளது. எனவே இது இன்னிசை அளபெடை எனப்படும்.

இசைநிறை (செய்யுளிசை) அளபெடை

செய்யுளில் சீரும் தளையும் சிதையும் பொழுது, குன்றிய ஓசையை நிறைத்துச் செம்மையாக்க உயிர் நெட்டெழுத்து அளபெடுக்கும். செய்யுள் இலக்கணத்தை நிறைக்க அளபெடுப்பதால் செய்யுளிசை அல்லது இசைநிறை அளபெடை எனப்படுகிறது.

எ.கா - நசைஇ, அசைஇ, படாஅ, வராஅ, ஓரீஇ

இவ்வளபெடை மூலம் ஓரசை சொற்கள் ஈரசை சொற்களாக மாறியிருப்பதைக் காணலாம்.

சொல்லிசை யளபெடை

செய்யுள் இலக்கணத்திற்கேற்ப ஒரு சீரின் அசைகளை மாற்றி அமைப்பதற்காக சொல்லிசை அளபெடை கையாளப்படுகிறது. அதாவது நேர் நேர் எனும் அசைகளுடைய ஒரு சீர் நேர் நிரை எனும் அசைகளுடைய சீராக மாறுவதற்கு உயிர் அளபெடுப்பதுண்டு. இவ்வாறு சீரின் (சொல்லின்) தன்மை மாறுவதற்கு அளபெடுப்பதால் சொல்லிசையளபெடை எனப்படுகிறது.

எ.கா - ஓஓதல், ஊஉதல், வாஅதம், மோஓகம்

ஓதல், ஊதல், வாதம், மோகம் முதலிய சொற்கள் அளபெடையாக வந்திருப்பதை உணர்ந்து சொல்லிசை அளபெடை என விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

ஒற்றளபெடை

ஒற்றெழுத்துக்கள் அளபெடுத்து வருவது ஒற்றளபெடை ஆகும். செய்யுளில் இசை குன்றிய இடங்களில் இசையை ஏற்படுத்துவதற்காக ஒற்றெழுத்துக்கள் (மெய்) அளபெடுத்து வருவதுண்டு. பேச்சு வழக்கிலும் இத்தகைய ஒற்றளபெடை பெருவழக்காக உள்ளது. இது ஒரு குறிலை அடுத்தும் இருகுறில்களை அடுத்தும் அமைந்து வரும்.

எ.கா - சங்ங்கு, முத்த்தம், செல்லல்லம், கண்ண்ணு, எல்லல்லாம் - தனிக்குறிலை அடுத்து ஒற்றளபெடை வந்துள்ளது.

எ.கா - இலங்ங்கு, எழுந்ந்து, படித்த்து, பழக்க்கம், வணக்க்கம் - இணை குறில்களை அடுத்து ஒற்றளபெடை வந்துள்ளது.

ங், ஞ், ண், ந், ம், ன், வ், ய், ல், ள் என்னும் 10 ஒற்றெழுத்துக்களும் அளபெடுக்கும். இவற்றுடன் ஆய்த எழுத்தும் அளபெடுக்கும். எனவே 11 எழுத்துக்கள் ஒற்றளபெடையாக வரும்.

எ.கா - எஃகு, இஃது,

நன்னூலார் ஒற்றளபெடை 42 என வரையறை செய்துள்ளார்.

குற்றியலிகரம்

‘யகரம் வரக் குறள் உத் திரி இகரமும்

அசைச் சொல் மியாவின் இகரமும் குறிய’

என்னும் நூற்பா குற்றியலிகரத்தை விவரிக்கின்றது. நிலைமொழியில் குற்றியலுகரம் அமைந்து வருமொழியில் யகரம் முதலாக அமைந்த சொல் வரும் நிலையில் நிலைமொழியில் உள்ள

உகரம் இகரமாகி அதன் மாத்திரையிலிருந்து குறைந்து ஒலிக்கும். இவ்வாறு குறைந்து ஒலிக்கும் இகரம் குற்றியலிகரம் ஆகும்.

குறுமை + இயல் + இகரம் = குற்றியலிகரம்

குறுகிய ஓசையை உடைய இகரம் என்பது இதன் பொருள். குற்றியலிகரம் 36 என பொதுப்படக் கூறினாலும், மியாவுடன் சேர்ந்து 37 என்பது நன்னூலின் கருத்தாகும்.

எ.கா - ♦ நாகு + யாது = நாகியாது

♦ பாடு + யார் = பாடியார்

♦ கொக்கு + யான் = கொக்கியான்

♦ நந்து + யானை = நந்தியானை

‘மியா’ என்னும் அசைச் சொல்லில் மகரத்தின் மேலுள்ள இகரம் (ம் + இ) குற்றியலிகரம் ஆகும் என்கிறார் நன்னூலார்.

எ.கா - கேண் + மியா = கேண்மியா

பழங்காலத்தில் செய்யுள் வழக்கில் இருந்த குற்றியலிகரம் இன்று வழக்கில் இல்லை. யா என்னும் எழுத்தின் முன் இக்குற்றியலிகரம் தோன்றும்.

நாடு + யாது = நாடியாது

என ஒரே சொல்லாக ஒலிக்கும் போது இகரம் மாத்திரை அளவில் குறைந்து ஒலிப்பதைத் தொல்காப்பியர் இனம் கண்டார். இது குற்றியலிகரமாக ஒலித்தால்தான் ‘நாடு’ என்றும் இல்லையெனில் ‘நாடி’ என்றும் பொருள் தரும். எனவே, ஒலியாலும் பொருளாலும் வேறுபடும் இகரத்தைக் குற்றியலிகரமாகிச் சார்பெழுத்துக்களால் ஒன்றாகக் கொண்டார் தொல்காப்பியர்.

குற்றியலிகரம்

‘நெடிலோடு ஆய்தம் உயிர்வலி மெலி இடைத்

தொடர்மொழி இறுதி வன்மை ஊர் உகரம்

அலிகும் பிறமேல் தொடரவும் பெறுமே’

என்னும் நன்னூல் நூற்பா குற்றியலிகரத்தை விவரிக்கிறது. ஒரு சொல்லின் இறுதியில், க், ச், ட், த், ப், ற் என்னும் 6 வல்லின மெய்களில் ஏதேனும் ஒன்றின் மீது ஏறி வரும் உகரம் குற்றியலிகரம் ஆகும். எனவே கு, சு, டு, து, பு, று என்னும் 6 வல்லின உகர எழுத்துக்களும் குறுகி ஒலிக்கும் இயல்புடையன.

குறுமை + இயல் + உகரம் = குற்றியலிகரம்

குறுகி ஒலிக்கும் உகரம் என்பது பொருளாகும். குறில் உகரத்திற்கு ஒரு மாத்திரை அளவாகும். குற்றியலிகரம் ஆகும் போது உகரம் ஒரு மாத்திரைக்கும் குறைந்து ஒலிக்கும். வல்லின உகரத்திற்கு முன் வரும் எழுத்துக்களாக.

தனி நெட்டெழுத்துக்கள் 7

ஆய்தம் 1

ஓள தவிர உயிர் 11

வல்லினம்	6
மெல்லினம்	6
வ தவிர இடையினம்	5

மொத்தம் 36 எழுத்துக்கள் வரும். இவற்றில் ஏதேனும் ஒன்று அமைந்து தொடர்ந்து வல்லின உகரம் வந்தால் அது குற்றியலுகரமாக ஒலிக்கும் என்பார் நன்னூலார். இக் குற்றியலுகரம் ஆறு வகைப்படும். அவை,

1. உயிர்த் தொடர் குற்றியலுகரம் - உயிரெழுத்தைத் தொடர்ந்து குற்றியலுகரம் அமையும்
எ.கா - வரகு (வரஅகு), அரசு (அர்அசு), அலகு (அல்அகு), அருகு (அர்உகு)
2. நெடிற்றொடர் குற்றியலுகரம் - நெடில் எழுத்தைத் தொடர்ந்து குற்றியலுகரம் அமையும்.
எ.கா - நாடு. காது, சோறு, யாது, பேசு
3. வன்றொடர் குற்றியலுகரம் - வல்லின எழுத்தைத் தொடர்ந்து குற்றியலுகரம் அமையும்.
எ.கா - எட்டு. பத்து, பாக்கு, பேச்சு, கோப்பு, போற்று
4. மென்றொடர் குற்றியலுகரம் - மெல்லின எழுத்தைத் தொடர்ந்து குற்றியலுகரம் அமையும்.
எ.கா - சங்கு, பஞ்சு, வண்டு, பந்து, செம்பு, என்று
5. இடைத்தொடர் குற்றியலுகரம் - இடையின எழுத்தைத் தொடர்ந்து குற்றியலுகரம் அமையும்.
எ.கா - சால்பு, மார்பு
6. ஆய்தத் தொடர் குற்றியலுகரம் - ஆய்த எழுத்தைத் தொடர்ந்து குற்றியலுகரம் அமையும்.
எ.கா - எஃகு, அஃது, கஃசு

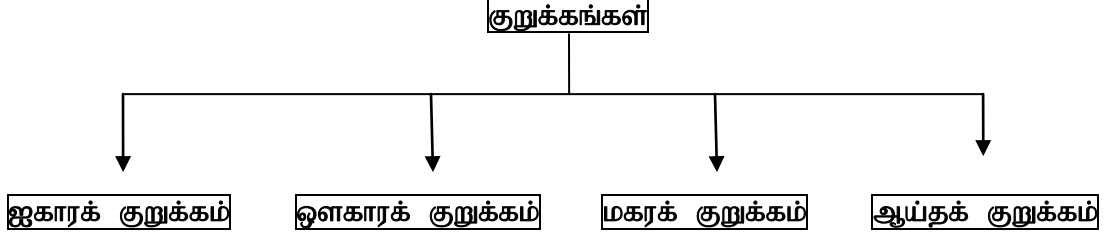
தொல்காப்பியர் ஓரிடத்தில் மொழிமுதல் குற்றியலுகரம் வரும் என்பார். எ.கா - நுந்தை

‘முருக்கு’ என்னும் சொல் முற்றியலுகரமாக ஒலிக்கும். இந்நிலையில் அது ஏவுதற்பொருளிலும், குற்றியலுகரமாக ஒலிக்கும் போது தின்பண்டப் பெயராகவும் வரும்.

ஓலி வேறுபாடும் பொருள் வேறுபாடும் புணர்ச்சி வேறுபாடும் வருவதால் குற்றியலுகரம் தனி எழுத்தாம் தன்மை பெறுபவை. இதனை உணர்ந்தே சார்பெழுத்தாக்கியுள்ளார் தொல்காப்பியர்.

குறுக்கங்கள்

எழுத்து தன் மாத்திரை அளவிலிருந்து குறுகி ஒலிப்பது குறுக்கம் ஆகும். இக்குறுக்கம் உயிரெழுத்துக்களிலும் மெய்யெழுத்துக்களிலும் ஆய்த எழுத்திலும் அமைவதுண்டு. உயிரெழுத்துக்களில் இ, உ, ஐ, ஔ, ஆகிய நான்கும் குறுகி ஒலிக்கும். இவற்றில் இகரக்குறுக்கம் குற்றியலுகரம் என்றும் உகரக்குறுக்கம் குற்றியலுகரம் என்றும் வழங்கப்படுகிறது. எஞ்சியுள்ள ஐ, ஔ இரண்டும் குறுக்கம் என விவரிக்கப்படுகிறது. அந்த வகையில் ஐகாரம் குறுகி ஒலிப்பது ஐகாரக்குறுக்கம் என்றும் ஔகாரம் குறுகி ஒலிப்பது ஔகாரக் குறுக்கம் என்றும் வழங்கப்படுகின்றது. மெய்யெழுத்துக்களில் ‘ம்’ மட்டுமே குறுகி ஒலிக்கும். எனவே அது மகரக்குறுக்கம் எனப்படுகிறது. ஆய்த எழுத்து குறுகி ஒலிப்பது ஆய்தக் குறுக்கம் ஆகும். இதனை

என்னும் அட்டவணை வாயிலாக அறியலாம்

‘தன் சுட்டு அளபு ஒழி ஐம்முவலியும்

நையும் ஒளவும் முதல் அற்று ஆகும்’.

என்னும் நன்னூல் நூற்பா இதனை விவரிக்கிறது. இவற்றை சான்றுகளுடன் அறிவது அவசியம்.

ஐகாரக் குறுக்கம்:

தன்னைக் குறித்தல். அளபெடுத்தல் என்னும் இரு இடங்களைத் தவிர ஐ என்னும் உயிர் நெட்டெழுத்து சொல்லின் முதல், இடை, கடை ஆகிய மூவிடங்களில் வரும்பொழுது தனக்குரிய இரு மாத்திரையிலிருந்து குறைந்து ஒலிக்கும். அவ்வாறு குறைந்து ஒலிப்பது ஐகாரக் குறுக்கம் ஆகும்.

எ.கா – ஐயம், இடையர், யானை

ஒளகாரக் குறுக்கம்

தன்னைக் குறித்தல், அளபெடுத்தல் என்னும் இரு இடங்களைத் தவிர ஒள என்னும் உயிர் நெட்டெழுத்து, சொல்லின் முதலில் வரும்பொழுது தனக்குரிய இரு மாத்திரையிலிருந்து குறைந்து ஒலிக்கும். அவ்வாறு குறைந்து ஒலிப்பது ஒளகாரக் குறுக்கம் ஆகும். ஒளகாரம் என்பது மொழி முதலில் தான் வரும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

எ.கா – வெளவால் (வவ்வால்), ஒளவை (அவ்வை), ஒளடதம் (அவடதம்)

மகரக் குறுக்கம்:

‘ண ன முன்னும் வஷகான் மிசையும் மக் குறுகும்’

என்னும் நன்னூல் நூற்பா வாயிலாக இக்குறுக்கத்தை அறியலாம். செய்யுளில் லகர எகரங்கள் முறையே னகர ணகரமாகத் திரியும். அவற்றிற்குப் பக்கத்தில் வரும் ம் தனக்குரிய அரை மாத்திரை அளவிலிருந்து கால் மாத்திரையாகக் குறைந்து ஒலிக்கும். எனவே இது மகரக் குறுக்கம் எனப்படும்.

எ.கா – மனம், பணம், தினம், அன்னம், கன்னம், வண்ணம்

இவற்றிலுள்ள ம் குறுகி ஒலித்து மகரக் குறுக்கமாக அமைந்துள்ளது.

ஆய்தக்குறுக்கம்

ல்,ள் என்னும் எழுத்துக்கள் புணர்ச்சி இலக்கணத்தின்படி ஆய்த எழுத்தாகும். அவ்வாறு வரும் ஆய்தம் தனக்குரிய அரை மாத்திரை அளவிலிருந்து குறைந்து ஒலிக்கும். எனவே இது ஆய்தக் குறுக்கம் எனப்படும்.

‘ல ள ஈற்று இயைபு இனம் ஆய்தம் அஷ்கும்’

என்னும் நன்னூல் நூற்பா இதனை விளக்குகிறது.

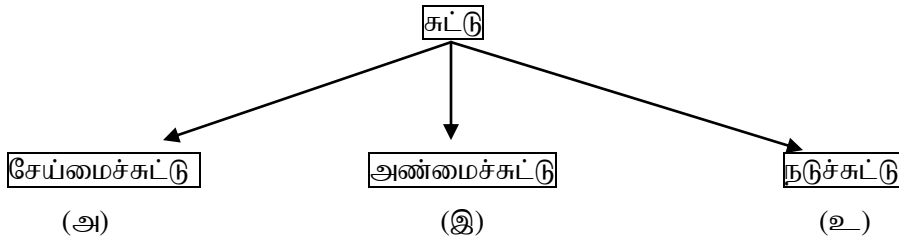
எ.கா - அ.து (அது), எ.கு (எகு), இ.து (இது)

சுட்டெழுத்துக்கள்

ஒரு பொருளைச் சுட்டிக் காட்டப் பயன்படும் எழுத்துக்கள் சுட்டெழுத்துக்கள் எனப்படும். மொழியில், ஒரு பொருளைச் சுட்டிக்காட்டும் பொழுது எவ்விதக் குழப்பமும் ஏற்படாதவாறு சுட்டெழுத்துக்கள் முதன்மை வாய்ந்தவையாக உள்ளன.

‘அ இ உம் முதல் தனிவரின் சுட்டே’

என்னும் நன்னூல் நூற்பா இதனை விளக்குகிறது. தமிழில் அ இ உ ஆகிய மூன்று உயிரெழுத்துக்களும் ஒரு பொருளைச் சுட்டிக்காட்டப் பயன்படுகின்றன. அதனால் இவை மூன்றும் சுட்டெழுத்துக்கள் ஆகும். இவை அருகில் உள்ள பொருளையும் தொலைவில் உள்ள பொருளையும் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ளப் பயன்படுகின்றன. இவை சேய்மைச் சுட்டு, அண்மைச் சுட்டு, நடுச்சுட்டு எனும் மூன்று வகைப்படும். இதனை

சேய்மைச்சுட்டெழுத்து தொலைவில் உள்ள பொருளைச் சுட்டும். அதாவது படர்க்கையைக் குறிக்கும்.

எ.கா - அந்த, அவன், அது, அங்கு

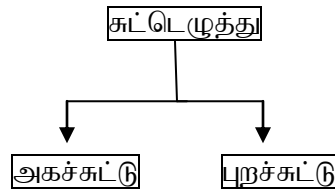
அண்மைச் சுட்டெழுத்து : அருகிலுள்ள பொருளைச் சுட்டும். அதாவது முன்னிலையைக் குறிக்கும்

எ.கா - இந்த, இவள், இது, இங்கு

இடைமை அல்லது நடுச் சுட்டெழுத்து: இடையில் அல்லது நேர் எதிரில் அல்லது உயரத்தில் உள்ள பொருளைச் சுட்டும். -

எ.கா - உன், உவன், உங்கள், உது, உனை

அ இ உ என்னும் மூவகை சுட்டெழுத்துக்களையும் அகச்சுட்டு, புறச்சுட்டு என இரு வகைகளில் அடக்கலாம். இதனை,

என்னும் அட்டவணை தெளிவு படுத்துகிறது.

அகச்சுட்டு

அருகாமையில் இருக்கும் பொருட்களைச் சுட்டிக்காட்டப் பயன்படுவது அகச்சுட்டு ஆகும். முன்னிலையை உணர்த்தும் அதாவது அண்மைச்சுட்டு நடுச்சுட்டு எழுத்துக்களான இ, உ, ஆகிய இரு சுட்டெழுத்துக்களும் அகச்சுட்டு என்னும் வகையில் அடங்கும்.

எ.கா - இவன், உவன், இது. உன், இங்கு, உன்னை

புறச்சுட்டு

புறத்திலிருக்கும் பொருட்களைச் சுட்டிக்காட்டப் பயன்படுவது புறச்சுட்டு ஆகும். படர்க்கையை உணர்த்தும் அதாவது சேய்மைச்சுட்டு எழுத்தான அ புறச்சுட்டு வகையில் அடங்கும்.

எ.கா - அக்கொற்றன், அவர்கள், அங்கு, அந்த

இதில் அகரம் புறத்தில் நின்று சுட்டுப் பொருளைத் தந்ததால் புறச்சுட்டு ஆகும். இடைமைச் சுட்டு தற்போது வழக்கில் இல்லை. அதற்குப் பதிலாக அண்மைச்சுட்டு பயன்படுகிறது. இச்சுட்டெழுத்துக்கள் ஐம்பாலுக்கும் பொருந்தி வரும்.

எ.கா - அவன், அவள், அவர், அது, அவை

இவன், இவள், இவர், இது, இவை

உவன், உவள், உவர், உது, உவை

சுட்டெழுத்துக்கள் அந்த, இந்த என திரிந்தும் வழங்கப்படுகின்றன.

எ.கா - அந்தப் பையன், இந்தப் பெண்

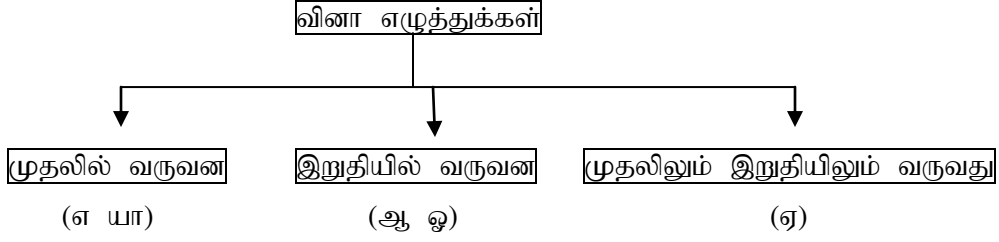
வினாவெழுத்துக்கள்

ஒரு மொழியில் வினாப் பொருளை உணர்த்தப் பயின்றுவரும் எழுத்துக்கள் வினாவெழுத்துக்களாகும். ஆங்கிலம் உள்ளிட்ட பிற மொழிகளில் வினாவை உணர்த்த வினா குறி பண்புடையது. தமிழ் மொழியில் வினாப் பொருளை உணர்த்த எழுத்துக்களே அமைந்துள்ளன. அதனால் தமிழில் வினாக்குறி பயனற்றதாகும். தமிழ் மொழியில் வினாப் பொருளை உணர்த்தும் எழுத்துக்கள் சொல்லின் முதலிலோ இறுதியிலோ அமைவதுண்டு. சில எழுத்துக்கள் முதலிலும் சில எழுத்துக்கள் இறுதியிலும் ஒரு எழுத்து இரு இடங்களிலும் அமைந்து வினாப் பொருளை உணர்த்தும். இதனை,

எ யா முதலும் ஆ ஓ ஈற்றும்

ஏ இருமையும் வினாவா கும்மே

என்னும் நன்னூல் நூற்பா தெளிவு படுத்துகிறது. அந்த வகையில் எ, யா, ஆ, ஓ, ஏ என்னும் ஐந்து எழுத்துக்களும் வினாவெழுத்துக்களாகும். இவற்றில் எ, யா என்னும் இரு எழுத்துக்களும் மொழிக்கு முதலிலும் ஆ, ஓ என்னும் இரு எழுத்துக்களும் மொழிக்கு இறுதியிலும் ஏ என்னும் எழுத்து மொழிக்கு முதல் இறுதி எனும் இரு இடங்களிலும் பயின்று வரும். இதனை

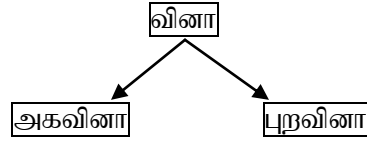
என்னும் அட்டவணை வாயிலாக விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

எ.கா - எ	- எவன்	எங்கு	எப்படி	எதனால்	எவ்வாறு
யா	- யாவன்	யாது	யாங்கனம்	யார்	
ஆ	- அவளா	அன்பா	வருமா	நிற்குமா	
ஓ	- அதுவோ	யாரோ	ஏதற்கோ	நீயோ	ஏனோ
ஏ	- ஏன்	ஏது	ஏவன்	(மொழி முதலில்)	
	- அவனே	மனமே	வருமே	தகுமே	(மொழி இறுதியில்)

இது பெரும்பாலும் இலக்கிய வழக்கிலேயே உள்ளது.

வினாக்கள்

வினா எழுத்துக்களைக் கொண்டு உருவாகும் வினாக்கள் இரு வகைப்படும் அவை, அகவினா, புறவினா என்பனவாகும். வினா எழுத்துக்கள் அமைந்து வரும் தன்மைக்கேற்ப இவ்வகைப்பாடு அமைந்துள்ளது. இதனை

என்னும் அட்டவணை அறியத் தருகிறது.

அகவினா:

எ, யா என்னும் மொழி முதல் வினா எழுத்துக்கள் அமைந்து வரும் வினாச்சொற்களில் வினா எழுத்துக்களைத் தனியாகப் பிரித்தல் இயலாது. இவை சொல்லின் அகத்துள் நின்று வினாப் பொருளைத் தருவதால், அகவினா எனப்படுகிறது.

எ.கா - எவன் எது என்ன யாவன் யாது யார்

புறவினா

ஆ, ஓ என்னும் மொழி இறுதி வினா எழுத்துக்கள் அமைந்து வரும் வினாச்சொற்களில் வினா எழுத்துக்களைத் தனியாகப் பிரிக்க முடியும். இவை சொல்லின் புறத்தே நின்று வினாப் பொருளைத் தருவதால், புறவினா எனப்படுகிறது.

எ.கா - அவனா (அவன் + ஆ) அவளோ (அவள் + ஓ)

மொழி முதல் எழுத்துக்கள்

‘பன்னீர் உயிரும் க ச த ந ப ம வ ய

ஞ ங ஈரெந்து உயிர் மெய்யும் மொழி முதல்

என்னும் நன்னூல் நூற்பா மொழிக்கு முதலில் வரும் எழுத்துக்களை வரையறை செய்கிறது. அ முதல் ஓள வரை உள்ள பன்னிரண்டு உயிரெழுத்துக்களும், க ச த ந ப ம வ ய ஞ ங என்னும் பத்து உயிர்மெய்யெழுத்துக்களும் மொழிக்கு முதலில் வரும்.

எ.கா – அணில், ஆடு, இலை, ஈக்கள், உரல், ஊசி, எறும்பு, ஏணி, ஐவர், ஒட்டகம், ஓணான், ஓளவை

இவற்றில் உயிரெழுத்துக்கள் பன்னிரண்டும் மொழிக்கு முதலில் வந்துள்ளன.

எ.கா – கன்னி, சங்கு, தம்பி, நம்பி, பம்பரம், மலர், வயல், யானை, ஞாயிறு, ஙனம்.

இவற்றில் உயிர் ஏறிய மெய்கள் பத்தும் மொழிக்கு முதலில் வந்துள்ளன.

க ச த ந ப ம வ ய ஞ ங என்னும் பத்து மெய்களில் க், ச், த், ந், ப், ம், என்னும் ஆறு மெய்கள் மட்டுமே பன்னிரண்டு உயிரோடும் சேர்ந்து மொழிக்கு முதலில் வரும்.

எ.கா - 1) காவல் 2)சிலை 3)தீங்கு 4)நண்டு 5)பொன் 6)மையல்.

ங் என்னும் மெய்யெழுத்து , உ, ஊ, ஓ, ஔ என்னும் நான்கு உயிரெழுத்துக்களுடன் சேர்ந்து வராது. எஞ்சிய எட்டு உயிரெழுத்துக்களுடன் சேர்ந்து வரும்.

எ.கா – வளி, வாளி, விறு, வெளி, வேளை, வைகல், வெளவல்

ய் என்னும் மெய்யெழுத்து , ஆ, ஆ, உ, ஊ, ஓ, ஔ என்னும் ஆறு உயிரெழுத்துக்களுடன் சேர்ந்து மொழிக்கு முதலில் வரும்.

எ.கா – யவனர், யானை, யுகம், யூகி, யோகி, யௌவனம்

ஞ் என்னும் மெய்யெழுத்து அ, ஆ, எ, ஓ என்னும் நான்கு உயிரெழுத்துக்களுடன் சேர்ந்து மொழிக்கு முதலில் வரும்

எ.கா – ஞமளி, ஞாலம், ஞெகிழ், ஞொள்கிற்று

ங் என்னும் மெய்யெழுத்து, அ என்னும் உயிரெழுத்துடன் சேர்ந்து மொழிக்கு முதலில் வரும். அவ்வாறு வரும்பொழுது, அ, இ, உ என்னும் சுட்டெழுத்துக்களின் பின்னும், எ, யா என்னும் வினாவெழுத்துக்களின் பின்னுமே வரும்.

எ.கா – அங்ஙனம், இங்ஙனம், உங்ஙனம், எங்ஙனம், யாங்ஙனம்.

மொழிக்கு முதலில் வராத எழுத்துக்கள் தம் பெயரைச் சுட்டும் இடத்தில் மொழிக்கு முதலில் வரும் என்பது தொல்காப்பியர் கருத்தாகும்.

மொழி இறுதி எழுத்துகள்

‘ஆ வி ஞ ண ந ம ன ய ர ல வ ழ ள மெய்

சாயும் உகரம் நாலாறும் ஈறே’

என்னும் நன்னூல் நூற்பா மொழிக்கு இறுதியில் வரும் எழுத்துக்களை வரையறை செய்கிறது. தனித்தும் மெய்யுடன் சேர்ந்தும் வரும் பன்னிரண்டு உயிர்களும் ஞ ண ந ம ன ய ர ல வ ழ ள என்னும் பதினொரு மெய்களும் குற்றியலுகரமும் சேர்ந்து மொத்தம் 24 எழுத்துக்கள் மொழிக்கு ஈற்றெழுத்தாக வரும் என்பது நன்னூலார் கருத்தாகும்.

உயிரெழுத்துக்கள் பன்னிரண்டும் மொழிக்கு இறுதியில் வரும் இவை தனியாகவும் மெய்யெழுத்துக்களுடன் சேர்ந்தும் வரும்.

எ.கா - ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ ஆகியன ஓரெழுத்து ஒருமொழிகள் ஆகும். இங்கு உயிர் தனியே மொழிக்கு இறுதியில் வந்துள்ளன.

எ.கா - விள (அ) பலா (ஆ) கரி (இ) தீ (ஈ) கடு (உ) பூ (ஊ) சேள (எ) தே (ஏ) தை (ஐ) நொ (ஓ) போ (ஔ) கொ (ஔ) ஆகியனவும் ஓரெழுத்து ஒருமொழிகளே ஆனால் பன்னிரண்டு உயிரெழுத்துக்கள் மெய்யுடன் சேர்ந்து மொழி இறுதியில் வந்துள்ளன.

ஞ், ண், ன், த், ம், ய், ர், ல், வ், ழ், ள் என்னும் மெய்யெழுத்துக்கள் பதினொன்றும் (ங் நீங்கலாக) மொழிக்கு ஈறாக வரும்.

எ.கா - உரிஞ், கண், பொருந், வரம், மான், வேய், பார், பால், தெவ், வீழ், வாள் குற்றியலுகரம் (வல்லின ஒற்றின் மீது ஏறிய உகரம் - கு, சு, டு, து, பு, று) மொழிக்கு இறுதியில் வரும்.

எ.கா - பாக்கு, காசு, பாடு, காது, நேர்பு, போயிற்று வல்லின ஒற்றெழுத்துக்கள் ஆறும் ங் என்னும் ஒற்றெழுத்தும் மொழி இறுதியில் வராது. உயிர் 12, மெய் 11, குற்றியலுகரம் 1 ஆக 24 எழுத்துக்களும் மொழிக்கு இறுதியில் வரும்.

உயிர்க் குற்றெழுத்துக்களான அ, இ, உ, எ, ஓ - என்னும் ஐந்தும் உயிரளபெடைக்கு அடையாளமாக வரிவடிவில் தனித்து மொழிக்கு இறுதியில் நிற்கும்.

எ.கா - வராஅ, அசைஇ, கௌஉ, சேள, கோஓ

எ என்னும் உயிரெழுத்து, தானே தனித்து ஈறாக வருமே தவிர பிற மெய்யெழுத்துடன் சேர்ந்து இறுதியில் வராது.

எ.கா - சேள. தேள

ஓ என்னும் உயிரெழுத்து, ன் என்னும் மெய்யொற்றுடன் மட்டும் சேர்ந்து இறுதியில் வரும்.

எ.கா - நொ

ஔ என்னும் உயிரெழுத்து க், வ் என்னும் இரண்டு மெய்யெழுத்துக்களுடன் சேர்ந்து இறுதியில் வரும்

எ.கா - கௌ, வெள.

தொல்காப்பியர், உயிரெழுத்துகள் எல்லா மெய்களுடனும் சேர்ந்து இறுதியில் வராது என்கிறார்.

உ என்னும் உயிரெழுத்து ஃ என்னும் மெய்யெழுத்துடன் சேர்ந்து இரு இடங்களில் மட்டும் இறுதியில் வரும்.

எ.கா - உசு, முசு

ப் என்னும் மெய்யெழுத்துடன் சேர்ந்து ஓர் இடத்தில் மட்டும் இறுதியில் வரும்.

எ.கா - தபு,

இதனை அழுத்தமின்றி ஒலித்தால் சா என தன் வினையாகவும் அழுத்தி ஒலித்தால் சாகச் செய் என பிறவினையாக வரும்.

எ என்னும் உயிரெழுத்து அளபெடையில் மட்டும் இறுதியில் வரும். இவ் எழுத்து ஞ் என்னும் மெய்யெழுத்துடன் சேர்ந்து இறுதியில் வராது. எ.கா - சிரிதேஎ

ஓ என்னும் உயிரெழுத்து ற்,என்னும் மெய்யெழுத்துடன் மட்டும் இறுதியில் வரும். எ.கா - நொ ஓள, என்னும் உயிரெழுத்து இரு இடங்களில் மட்டும் இறுதியில் வரும். எ.கா- கௌ, வெள ஞ்,என்னும் மெய்யெழுத்து ஓரிடத்தில் மட்டும் இறுதியில் வரும் எ.கா - உரிஞ்

ந் என்னும் மெய்யெழுத்து இரு இடங்களில் மட்டும் இறுதியில் வரும். எ.கா - பொருந்,வெரிந் வ் என்னும் மெய்யெழுத்து நான்கு இடங்களில் மட்டும் இறுதியில் வரும்.

எ.கா - அவ், இவ், உவ், தெவ்

வல்லினம் மிகும் இடங்கள்

க், ச், த், ப் என்னும் நான்கு வல்லொற்று எழுத்துக்களும் தேவையான இடங்களில் மிகுந்து வரும். மிக வேண்டிய இடத்தில் மிகாவிடில் பொருட்பிழை ஏற்படும்.

எ.கா - பட்டு சேலை கட்டினாள் - பட்டுச்சேலை கட்டினாள்

ச் எனும் வல்லினம் மிகுந்து வந்தால் அது பட்டுச் சேலை கட்டுவதைக் குறிக்கும். ச் எனும் வல்லினம் மிகாமல் இருந்தால் பட்டு எனும் பெண் சேலை கட்டினாள் என்னும் பொருளைக் குறிக்கும்.

தேவையற்ற இடங்களில் ஒற்று மிகுவதால் பொருட்பிழை ஏற்படும்

எ.கா - வேலைத் தேடினான் (வேலை தேடினான்)

மாலைச் சூடினாள் (மாலை சூடினாள்)

அவற்றில் வல்லின ஒற்று மிகுந்து வரத் தேவையில்லை. எனினும் மிகுந்து வருமாயின், அது பிழையான பொருளைத் தரும் தொடராக அமையும்.

வல்லினம் மிகும் இடங்கள்

வலி என்பது வல்லெழுத்துக்கள் ஆகும். க, ச, ட, த, ப, ற ஆகிய ஆறும் வல்லெழுத்துக்கள் ஆகும். இவற்றுள் மொழி முதல் வருவன க, ச, த, ப எனும் நான்கு எழுத்துக்கள் மட்டுமே. வருமொழியின் முதல் எழுத்தாக க, ச, த, ப ஆகியவற்றில் ஓர் எழுத்து வந்து புணர்ந்தால் சில இடங்களில் வலி மிகும், சில இடங்களில் மிகாமலும் வரும். வலி மிகும் இடங்களை இங்கு காணலாம்.

1. அ, இ, உ என்னும் சுட்டெழுத்துக்களின் பின்னும் எ என்னும் வினா எழுத்தின் பின்னும் வல்லெழுத்து மிகும்.

எ.கா - அ + பள்ளி = அப்பள்ளி, இ + காலம் = இக்காலம்

உ + பக்கம் = உட்பக்கம் எ + பொருள் = எப்பொருள்

2. அந்த, இந்த, எந்த அப்படி, இப்படி, எப்படி அவ்வகை, இவ்வகை, எவ்வகை அங்கு, இங்கு, எங்கு முதலிய சொற்களுக்குப் பின்னும் வலி மிகும்.

எ.கா - அந்த + பையன் = அந்தப்பையன் இந்த + காடு = இந்தக்காடு

எந்த + பெண் = எந்தப்பெண்

அப்படி + பட்டவன் = அப்படிப்பட்டவன், இப்படி + சொல் = இப்படிச்சொல்

எப்படி + கொன்றான் = எப்படிக்கொன்றான்,

அவ்வகை + கொள்கை = அவ்வகைக்கொள்கை, இவ்வகை + படும் = இவ்வகைப்படும்

எவ்வகை + பொருள் = எவ்வகைப்பொருள்,

அங்கு + சென்றான் = அங்குச் சென்றான், இங்கு + தங்கு = இங்குத்தங்கு

எங்கு + பார்த்தான் = எங்குப்பார்த்தான்.

3. இனி, தனி, மற்று ஆகிய சொற்களை அடுத்து வலி மிகும்.

எ.கா - இனி + பார்த்தான் = இனிப்பார்த்தான், தனி + சுற்று = தனிச்சுற்று

மற்று + சில = மற்றுச்சில

4. இரண்டு, நான்கு மற்றும் ஏழாம் வேற்றுமை உருபுகள் விரிந்து நிற்கையில் வலி மிகும்.

எ.கா - அவளை + கண்டேன் = அவளைக்கண்டேன்

மரத்திற்கு + தாவியது = மரத்திற்குத்தாவியது

மரத்திடை + பொந்து = மரத்திடைப்பொந்து

5. ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகை அஷறிணைப் பெயர்களின் பின்னர் வல்லெழுத்து மிகும்.

எ.கா - யானை + கால் = யானைக்கால்

6. இரண்டு மூன்று ஐந்து மற்றும் ஏழாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்கத் தொகையில் வலி மிகும்.

எ.கா - தயிர் + பாணை = தயிர்ப்பாணை, ஓலை + பெட்டி = ஓலைப்பெட்டி

விழி + கனல் = விழிக்கனல், மலை + பாம்பு = மலைப்பாம்பு

7. ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சத்தின் பின் வலி மிகும்.

எ.கா - கேளா + செவி = கேளாச்செவி

8. பண்புத்தொகையில் வலி மிகும்.

எ.கா - வெள்ளை + பசு = வெள்ளைப்பசு

9. இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையில் வலி மிகும்.

எ.கா - சாரை + பாம்பு = சாரைப்பாம்பு

10. ஒரெழுத்து ஒரு மொழியின் பின் வலி மிகும்.

எ.கா - தை + பொங்கல் = தைப்பொங்கல், பூ + காடு = பூக்காடு

11. வன்தொடர்க் குற்றியலுகரத்தின் பின் வலி மிகும்.

எ.கா - எட்டு + தொகை = எட்டுத்தொகை, பட்டு + சேலை = பட்டுச்சேலை

மேலும் உவமைத்தொகை, அகர ஈற்று வினையெச்சம், இகர ஈற்று வினையெச்சம், அரை, பாதி, எட்டு, ஆகிய எண்ணுப் பெயர்களுக்குப் பின்னும் வலி மிகும்.

இவை தவிர பின்வரும் இடங்களிலும் வல்லினம் மிகும்.

உயிரீற்றின் முன் வல்லினம் வந்தால் அந்த வல்லினம் மிகும்.

எ.கா - பெட்டி + கடை = பெட்டிக்கடை,

வினையெச்சத்துக்கு முன் வல்லினம் மிகும்.

எ.கா - கூடி + குலவியது = கூடிக்குலவியது

இடைச் சொற்களின் முன் வல்லினம் மிகும்.

எ.கா - மற்றை + சொல் = மற்றைச்சொல்

உரிச்சொற்களின் முன் வல்லினம் மிகும்.

எ.கா - சால + சிறந்தது = சாலச்சிறந்தது

திசைச் சொல் முன் வல்லினம் மிகும்.

எ.கா - கிழக்கு + திசை = கிழக்குத்திசை

வன்றொடர்க் குற்றியலுகரத்தின் முன் வல்லினம் மிகும்

எ.கா- பாக்கு + பொடி = பாக்குப்பொடி

மென்றொடர்க் குற்றியலுகரத்தின் முன் வல்லினம் மிகும்

எ.கா- பஞ்சு + பொதி = பஞ்சுப்பொதி

உயிர்த்தொடர்க் குற்றியலுகரங்களில் வரும் ட் ற் என்னும் ஒற்றுக்கள் வருமொழியுடன் புணரும்பொழுது ஒற்று இரட்டிக்கும்.

எ.கா - வீடு + பூனை = வீட்டுப்பூனை, ஆறு + படுகை = ஆற்றுப்படுகை

விகாரப் புணர்ச்சியில் வலி மிகும்

எ.கா - வெள்ளி + குடம் = வெள்ளிக்குடம்

மரம் + கட்டை = மரக்கட்டை

மகர ஈற்றுச் சொற்களில் மகரம் கெட்டு ஒற்று மிகும்.

எ.கா - மனம் + கோவில் = மனக்கோவில்

வல்லினம் மிகா இடங்கள்

1) அது, இது எனும் சுட்டெழுத்துக்களின் பின்னும், எது, யாது எனும் வினாச் சொற்களின் பின்னும் வல்லெழுத்து மிகாது.

எ.கா - அது + பெரிது = அதுபெரிது, இது + சிரிது = இதுசிரிது,

எது + பிடித்தது = எதுபிடித்தது, யாது + செய்தான் = யாதுசெய்தான்

2) அவை, இவை. ஏவை. யாவை அவ்வளவு, இவ்வளவு, எவ்வளவு அத்தனை, இத்தனை, எத்தனை, அவனா. அவனோ, அவனே, நிற்கும்படி, செய்யும்படி, சில, பல எனும் சொற்களுக்குப் பின் வலி மிகாது.

எ.கா - அவை + பார்த்தன = அவைபார்த்தன, எவ்வளவு + காலம் = எவ்வளவுகாலம்
இத்தனை + பெரிய = இத்தனைபெரிய, அவனே + செய்தான் = அவனேசெய்தான்
செய்யும்படி + சொன்னான் = செய்யும்படிசொன்னான், பல + தலை = பலதலை

3) மூன்று, ஐந்து, ஆறாம் வேற்றுமைகளின் விரியில் வலி மிகாது.

எ.கா - மடத்தொடு + சேர்ந்தான் = மடத்தொடுசேர்ந்தான்
மரத்திலிருந்து + தாவும் = மரத்திலிருந்து தாவும்
புத்தரது + பீடிகை = புத்தரது பீடிகை

4) இரண்டாம், நான்காம் வேற்றுமைத்தொகைகளிலும் உயர்திணைப் பெயர்களின் பின்னும் வலி மிகாது.

எ.கா - கண்ணீர் + சிந்தினாள் + கண்ணீர் சிந்தினாள்
இராமன் + தம்பி = இராமன் தம்பி
கோவலன் + கொலை = கோவலன் கொலை

5) வினைத்தொகை, உம்மைத் தொகைகளில் வலி மிகாது.

எ.கா - ஊறு + காய் = ஊறுகாய், திருவளர் + செல்வி = திருவளர் செல்வி
இரவு + பகல் = இரவுபகல், கணவன் + மனைவி = கணவன் மனைவி

6) எழுவாய்த் தொடர், விளித் தொடர் ஆகியவற்றில் வலி மிகாது.

எ.கா - புலி + பாய்ந்தது = புலி பாய்ந்தது, அம்மா + பார் = அம்மா பார்

7) ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம் தவிர்த்து பிற பெயரெச்சங்களின் பின் வலி மிகாது.

எ.கா - சொன்ன + சொல் = சொன்ன சொல், கற்ற + கல்வி = கற்ற கல்வி
வந்த + பெண் = வந்த பெண்

8) வினைத் தொகை நீங்கலாக வன்தொடர்க் குற்றியலுகரம் தவிர்த்த பிற குற்றியலுகரத்தின் பின் வலி மிகாது.

எ.கா - காசு + செலவு = காசுசெலவு, செய்து + பார் = செய்துபார்
நின்று + போ = நின்றுபோ, கொட்டு + பறை = கொட்டு பறை

9) ஆ, மா எனும் ஒரெழுத்து ஒரு மொழிகளின் பின் வலி மிகாது.

எ.கா - ஆ + கொம்பு = ஆ கொம்பு, மா + பெரிது = மா பெரிது

10) எட்டு, பத்து தவிர்த்த சில எண்ணுப் பெயர்களின் பின் வலி மிகாது.

எ.கா - இரண்டு + தலை = இரண்டு தலை, நான்கு + கால் = நான்கு கால்
ஏழு + கிணறு = ஏழு கிணறு, ஆறு + தலை = ஆறுதலை

11.) அல்வழிப் புணர்ச்சியில் 'ஆ' முன் வலி மிகாது.

எ.கா - ஆ + புதிது = ஆ புதிது, ஆ + பெரிது = ஆ பெரிது

12) 'செய்யிய' என்னும் வாய்ப்பாட்டு வினையெச்சம் முன் வலி மிகாது.

எ.கா - உண்ணிய + கொண்டான் = உண்ணிய கொண்டான்

12) பெயரெச்சத்தின்முன் வலி மிகாது.

எ.கா - வந்த + பையன் = வந்த பையன், படித்த + பிள்ளை = படித்த பிள்ளை

13) வினைமுற்றின்முன் வலி மிகாது

எ.கா - பாடின + பிள்ளைகள் = பாடின பிள்ளைகள்,

14) வியங்கோள் வினைமுற்றில் வலி மிகாது

எ.கா - வாழ்க + கண்ணா = வாழ்க கண்ணா

15) 'பல' என்னும் சொல்முன் வலி மிகாது.

எ.கா - பல + பார்த்தான் = பல பார்த்தான்

16) 'ஓடு' என்னும் மூன்றாம் வேற்றுமை முன் வலி மிகாது

எ.கா - அவனோடு + போனாள் = அவனோடு போனாள்

17) மென்றொடர்க் குற்றியலுகரத்தின் முன் அல்வழிப் புணர்ச்சியில் வலி மிகாது.

எ.கா - பாம்பு + கொடியது = பாம்பு கொடியது

18) 'ஏ' கார ஈற்றின் முன் வலி மிகாது.

எ.கா - அவனே + கொன்றான் = அவனே கொன்றான்

19) 'ஓ' கார ஈற்றின் முன் வலி மிகாது.

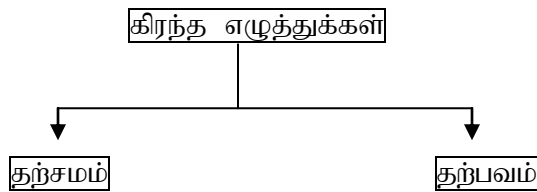
எ.கா - அவளோ + கேட்டாள் = அவளோ கேட்டாள்

20) குற்றியலுகர வினையெச்சம் முன் வலி மிகாது

எ.கா - வந்து + பார்த்தான் = வந்து பார்த்தான்

கிரந்த எழுத்துக்கள்

வடமொழி எழுத்துக்களுக்கு கிரந்த எழுத்துக்கள் என பெயர். தொல்காப்பியர் காலத்திலேயே வடமொழிச் சொற்கள் தமிழில் புகுந்துவிட்டன. நன்னூலார் காலத்தில் இந்நிலை அதிகமாகியது. தமிழ்மொழியின் இனிய இயல்புக்கேற்ப வடமொழிச் சொற்கள் வந்து கலப்பதற்கு, மணிபிரவாளம் என்று பெயர். கிரந்த எழுத்துக்கள் **தற்சமம்**, **தற்பவம்** என இரு வகைப்படும். இதனை

என்னும் அட்டவணை வாயிலாக அறியலாம். தமிழில் ஜ, ஹ, ஸ, ஷ, ஸ்ரீ ஆகிய வடமொழி எழுத்துக்கள் கிரந்த எழுத்துக்களாக பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

வடசொற் கிளவி வடவெழுத்து ஓர்இ

எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லா கும்மே (தொல்காப்பியர்)

என்னும் நூற்பா வடமொழி எழுத்துக்களைத் தமிழில் பயன்படுத்தும் பாங்கினை விவரிக்கின்றது.

தற்சமம்

வடமொழி எழுத்துக்களை ஒலி மாறாமல் தமிழ் எழுத்துக்களால் எழுதப்படும் வழக்கு தற்சமம் எனப்படுகிறது. அதாவது தமிழிலும் வடமொழியிலும் உள்ள பொதுவான எழுத்தொலிகளை கொண்ட அதாவது ஒலிக்காக எழுத்துக்களை மாற்றத் தேவையில்லாத வடமொழி எழுத்துக்கள் அல்லது வடமொழிச் சொற்கள் தற்சமம் எனப்படுகிறது. தமிழிலும் வடமொழியிலும் சமமான ஒலிகளைக் கொண்ட எழுத்துக்களால் ஆன சொற்கள் தற்சமத்தில் அடங்கும்.

எ.கா – கமலம், கல்யாணம். யாகம், அர்ச்சனை, அலங்காரம்,

இவை வடமொழிச் சொற்கள். இவற்றில் எழுத்தொலி மாற்றப்பட்டமையால் இவை தற்சமம் ஆகும்.

தற்பவம்:

வட மொழி ஒலிகளை மாற்றி தமிழ் எழுத்துக்களால் எழுதப்படுபவை தற்பவம் ஆகும். தமிழில் இல்லாத வடமொழியில் மட்டும் உள்ள எழுத்தொலிகள் கொண்ட வடமொழிச் சொற்களில் அமைந்திருக்கும் வடமொழி மொழிகளை மாற்றி தமிழ் எழுத்துக்களைக் கொண்டு எழுதப்படும் எழுத்துக்கள் அல்லது சொற்களே தற்பவம் எனப்படும். தமிழில் இல்லாத வடமொழி ஒலிகளுக்கு ஈடாக பயன்படுத்தப்பட்ட தமிழ் ஒலிகள் சொற்கள் தற்பவத்தில் அடங்கும்.

எ.கா – வருடம், புட்பம், விடம், அரி, திருமதி, சண்முகம், சனாதிபதி, ஆக்கி, சரிகை,

சேக்கபியர், பங்கயம், சிவா, சரசுவதி, லட்சுமி, சக்தி

இவற்றில் வடமொழி ஒலி தமிழ் எழுத்தாக மாற்றப்பட்டிருப்பதால் இவை தற்பவம் ஆகும்.

கிரந்த எழுத்துக்களைப் பொருத்தவரை தற்சமம் தற்பவம் ஆகிய இரண்டிலுமே கிரந்த எழுத்துக்கள் வெளிப்படையாக இடம் பெறாது. ஆயினும் வடமொழி எழுத்துக்களை வெளிப்படையாக பயன்படுத்தும் வழக்கு இன்றும் காணப்படுகிறது. கிரந்த எழுத்து வழக்கில் இவ்வெழுத்துக்களை தற்சமம் தற்பவம் என்னும் இரு வழக்கிலேயே அமைத்து எழுதுவது சிறப்புக்குரியது.

ஆ. சொல்லியல்

சொல்லின் பொது இலக்கணம்

எழுத்துக்கள் தனித்தோ சேர்ந்தோ நின்று பொருள் தருவது சொல் ஆகும்.

‘ஒருமொழி தொடர்மொழி பொதுமொழி என்றா
இருதிணை ஐம்பாற் பொருளையும் தன்னையும்
மூவகை இடத்தும் வழக்கொடு செய்யுளின்
வெளிப்படை குறிப்பின் விரிப்பது சொல்லே’

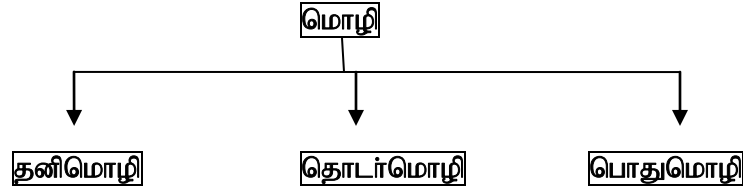
பொருள் : 'சொல்' என்பது ஒருமொழி, தொடர்மொழி, பொதுமொழி என மூவகைப்படும்.

இரு திணைகளையும் அவற்றுள் அடங்கிய ஐம்பால்களையும் உணர்த்தும். ஐம்பாற் பொருள்களையும் தன்னையும் உணர்த்தும்; மூவகை இடங்களிலும் வரும். வழக்கிலும் செய்யுளிலும் வெளிப்படையாகவும் குறிப்பாகவும் வரும்.

எழுத்துக்கள் தனித்தோ சேர்ந்தோ நின்று

பொருள் தருதல் செல்லெனப் படுமே

என்னும் நன்னூலார் கருத்தின் வாயிலாக சொல்லின் பொது இலக்கணத்தை அறியலாம். சொல் என்பதற்கு இணையான சொற்களாக மொழி, வார்த்தை, பதம், கிளவி முதலிய சொற்களைக் குறிப்பிடலாம்.

என்னும் அட்டவணை வாயிலாக மூவகை மொழியினை அறியலாம்.

தனிமொழி

ஒரு சொல் பகுக்கமுடியாதவாறு தனி சொல்லாக அமைவது தனி மொழி ஆகும். பகாப்பதம் என்பதை இதில் அடக்கலாம்.

எ.கா – மலை, மரம், காடு, பழம், நிலம், காற்று, ஆறு

தொடர்மொழி

தனிமொழியைத் தொடர்ந்து ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட மொழிகள் நிற்குமாயின் அது தொடர் மொழி ஆகும். இதனடிப்படையிலேயே மொழிகள் அடுக்கி வருவதற்குத் தொடர் எனும் சொல் வழங்களாயிற்று.

எ.கா – நிலம் பிளந்தது, மலை அருவி வீழ்ந்தது, காற்று வீசி அடித்து நின்றது.

பொதுமொழி

ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட பொருட்களுக்கு ஒரு சொல் பொதுவாக அமைந்தால் அது பொதுமொழி எனப்படும். ஒரு பொருளைத் தரும் சொல்லை பிரித்து நோக்கினால் வேறு பொருளை உணர்த்தும்.

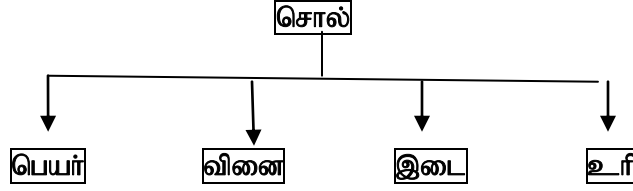
எ.கா – தாமரை (தா மரை), பலகை (பல கை), அந்தமான் (அந்த மான்)

நான்கு வகை சொற்கள்

தமிழ் மொழிச் சொற்களை பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல் என்ற நான்கு வகையாகப் பிரிக்கலாம். எல்லா சொற்களும் பொருள் தருதல் வேண்டும். பொருளற்ற எழுத்துக்களின் சேர்க்கை சொல் ஆகாது.

எல்லா சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே

என்னும் நன்னூல் நூற்பா வாயிலாக சொல்லின் இயல்பினை அறியலாம்.

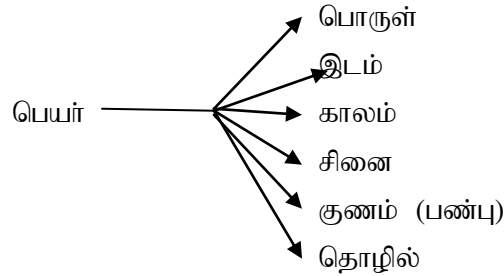

என்னும் அட்டவணை வாயிலாக சொல்லின் நான்கு வகையினை அறியலாம்.

பெயர்ச்சொல்

ஒரு பொருளை அடையாளப்படுத்துவதற்காக உருவாக்கப்படும் பொருள் குறித்த எழுத்துக்களின் கூட்டு பெயர் சொல் ஆகும். அதாவது பொருளுக்குப் பெயராய் அமைவது பெயர்ச் சொல். அது காலம் காட்டாது. இரு திணை, ஐம்பால், மூவிடத்துள் ஒன்றையே பலவற்றைறோ ஏற்று நின்று, எட்டு வேற்றுமைகளும் இடமாக அமைந்து வரும்.

1. ஒரு பொருளைக் குறிப்பது பெயர்ச்சொல் ஆகும். இத்தகைய பொருள் குறித்த பெயர்ச்சொல் ஆறு நிலைகளில் அமையும். அதாவது பொருள். இடம், காலம், சினை, குணம் (பண்பு), தொழில் என்னும் ஆறிலுள் ஒன்றைக் குறித்து வரும். இதனடிப்படையில் பெயரை அறுவகைப்பெயராகக் கொள்ளலாம். எனவே பெயர்ச்சொல் ஆறு வகைப்படும். இதனை,

என்னும் அட்டவணை தெளிவுபடுத்துகிறது.

பொருட்பெயர்: ஒரு பொருளின் பெயரைக் குறிப்பது, பொருட்பெயர் ஆகும்.

எ.கா - மனிதன், விலங்கு, பறவை, மரம், மலை, வானம்

இடப்பெயர்: ஓர் இடத்தின் பெயரைக் குறிப்பது, இடப்பெயர் ஆகும்.

எ.கா - திருச்செந்தூர், விளையாட்டரங்கம், கல்லூரி, திரையரங்கு, சாலை

காலப்பெயர்: ஒரு காலத்தைக் குறிக்கும் பெயர் காலப்பெயர் ஆகும்.

எ.கா - நாள், கிழமை, மாதம், வருடம், காலை, வைகறை, ஆவணி, புதன்

சினைப்பெயர்: ஒரு முழுப் பொருளின் ஓர் உறுப்பை மட்டும் குறிப்பது, சினைப்பெயர் ஆகும்.

எ.கா - வாய், வால், கிளை, வேர், தலை, பாதம், இதழ், இதயம்

குணப்பெயர் (பண்புப் பெயர்): நிறம், வடிவம், சுவை, அளவு, தன்மை ஆகியவற்றைக் குறிப்பது பண்புப் பெயர் ஆகும்.

எ.கா - கருப்பு. வெள்ளை (நிறம்) சதுரம், செவ்வகம் (வடிவம்)

புளிப்பு, துவர்ப்பு (சுவை) அடி, உயரம், பருமன் (அளவு)
நன்மை, தீமை (தன்மை)

தொழிற்பெயர்: பெயர்ச்சொல் ஒரு தொழிலைக் குறிக்குமானால், அது தொழிற்பெயர் ஆகும்.

எ.கா – வேலை, வேட்டை, படிப்பு, எழுத்து, நீந்துதல், நீச்சல், விழுதல், எரிதல்,

பெயர்ச் சொல் சிறப்பிலக்கணம்

பெயர்ச்சொல் எழுவாயாக வரும்.

எ.கா – இராமன் வந்தான், கண்ணகி எரித்தாள், கடவுள் அருளினார், மனம் மகிழ்ந்தது
பெயர்ச்சொல் வேற்றுமைகளை ஏற்று வரும். (எழுவாய், ஐ, ஆல், கு, இன், அது, கண், விளி)

எ.கா – கண், கண்ணை, கண்ணால், கண்ணுக்கு, கண்ணின், கண்ணினது, கண்ணின்கண்,
கண்ணா

பெயர்ச்சொல் அடைகளை ஏற்று வரும்

எ.கா- நல்ல படம், அழகு முகம், தீய கணவு

பெயர்ச்சொல் காலம் காட்டாது.

எ.கா – கோவலன், முகில், பசு, அன்னம், கழல்

பெயர்ச்சொல் காரணப் பெயராகவும் வினையாலணையும் பெயராகவும் வரும்பொழுது, அது காலம் காட்டியும் காட்டாமலும் வரும்.

எ.கா – கரியன் வந்தான், நின்றவன் பார்த்தான்

இருதிணை, ஐம்பால், மூவிடம் எனும் இவற்றில் ஏதாவது ஒன்றையோ பலவற்றையோ பெயர்ச் சொல் ஏற்கும்.

எ.கா – ஒருவன் வந்தான் - உயர்திணை ஆண்பால் படர்க்கை பெயர்

ஒருத்தி வந்தாள்- உயர்திணை பெண்பால் படர்க்கை பெயர்

புலி வந்தது - அஷ்றிணை ஒன்றன்பால் படர்க்கைப் பெயர்

நான் வந்தேன் - உயர்திணை ஆண்பால் (பெண்பால்) தன்மைப் பெயர்.

இவை போன்று பிற பெயர்களும் அமைந்து வரும்.

வினைச்சொல்

ஒரு தொழில் அதாவது வினை அல்லது செயலைக் குறிக்கும் சொல் வினைச் சொல் ஆகும். இது எழுவாயின் தொழிலைக் குறிக்கும். காலம் காட்டும் இயல்புடையது. வேற்றுமை உருபுகளை இணைத்துக்கொள்ளாது.

எ.கா – கண்ணகி வந்தாள். கோவலன் சென்றான்

வினைச் சொல் வகைகள்

வினைச்சொல் இரண்டு வகைப்படும். அவை,

1. குறிப்பு வினைச்சொல்
2. தெரிநிலை வினைச் சொல் என்பவையாகும்.

குறிப்பு வினைச்சொல்

காலத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டாமல் குறிப்பால் உணர்த்துவது குறிப்பு வினைச்சொல் ஆகும்.

எ.கா - கரியன், பொன்னன்

தெரிநிலை வினைச்சொல்

காலத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டுவது தெரிநிலை வினைச்சொல் ஆகும்.

எ.கா - எழுதினான், பாடினாள், மேய்த்தான், நெய்தான்

‘செய்பவன் கருவி நிலம்செயல் காலம்

செய்ப்பொருள் ஆறும் தருவது வினையே’

என்னும் நூற்பா வாயிலாக தெரிநிலை வினைச்சொல்லை விளங்கிக்கொள்ளலாம். இது கருத்தா, காரணம், இடம், செயல், காலம், செயப்படுபொருள் என்னும் ஆறு பொருளைத் தரும்.

நெய்தான் என்னும் வினைச்சொல்லில்

கருத்தா - நெசவாளர்

காரணம் - நூல்

இடம் - தறி

செயல் - நெய்தல்

செயப்படுபொருள் - ஆடை

என மேற்குறித்த ஆறு கூறுகளும் அமைந்துள்ளன. இவற்றில் சில குறைந்து வரும் வினைச் சொற்களும் உண்டு.

வினைச் சொல் அடைமொழி ஏற்கும்.

எ.கா - அழகாகப் பேசினாள்

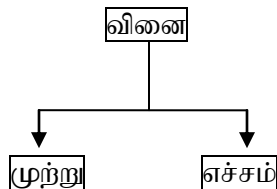
வினைச் சொல் உயர்திணை, அஷ்றிணை, பொது(விரவு) திணை என்னும் மூன்றிலும் வரும்.

எ.கா - தந்தாள் (உயர்திணை) தந்தது (அஷ்றிணை) தருக (விரவுத்திணை)

வினைச்சொல்லின் விகுதிகள் திணை, பால், எண், இடம் உணர்த்தும்

எ.கா - தந்தான் - (உயர்திணை, ஆண்பால், ஒருமை, படர்க்கை பெற்று வந்துள்ளது)

இவ்வினைச் சொல் முற்றாகவும் எச்சமாகவும் அமைந்து நிற்கும். முற்றிணை, வினைமுற்று அல்லது முற்றுவினை என்பர். எச்சமாக அமைவதை எச்சவினை என்பர். இதனை

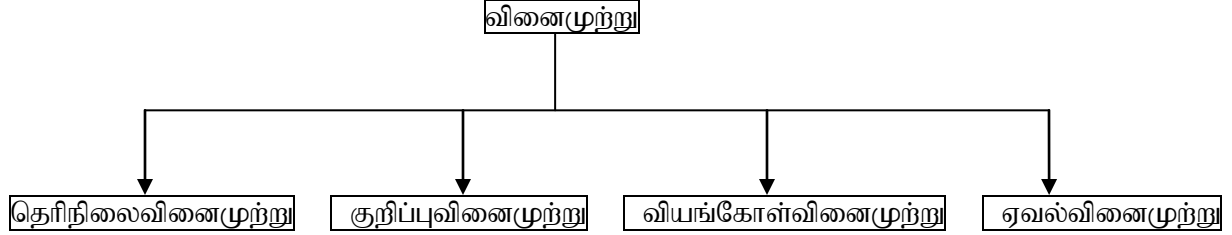

என்னும் அட்டவணை வாயிலாக அறியலாம்.

வினைமுற்று அல்லது முற்றுவினை

முற்று பெற்ற வினையே வினைமுற்று ஆகும். இவ்வினை முற்றுடன் ஒரு தொடர் முற்று பெற்றுவிடும். இதனடிப்படையிலேயே அதனை உணர்த்தும் குறியீட்டிற்கு முற்றுப் புள்ளி என பெயர் வந்தது. இது தெரிநிலை வினைமுற்று, குறிப்பு வினைமுற்று, வியங்கோள் வினைமுற்று, ஏவல் வினைமுற்று, என நான்கு வகைப்படும். இதனை

என்னும் அட்டவணை வாயிலாக அறியலாம்.

தெரிநிலைவினைமுற்று

காலத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டி நிற்கும் வினைச் சொல் முற்றுப்பெற்று நின்றால் அது தெரிநிலைவினைமுற்று எனப்படும்.

எ.கா - இராமன் போரிட்டான், கண்ணன் பாடுகின்றான், அவள் வருவாள்

குறிப்புவினைமுற்று

காலத்தை மறைத்து நின்று குறிப்பால் உணர்த்தி நிற்கும் வினைச்சொல் முற்றுப்பெற்று நின்றால் அது குறிப்பு வினைமுற்று ஆகும்.

எ.கா - அனுமன் கண்டனன், பாடியவன் பொன்னன்,

இவற்றில் கண்டனன், பொன்னன் ஆகிய குறிப்பு வினைகள் முற்றுப் பெற்று வந்துள்ளன.

வினைச்சொல்லை வியங்கோள்வினை, ஏவல்வினை, உடன்பாட்டுவினை, எதிர்மறைவினை, செய்வினை, செய்ப்பாட்டுவினை, தன்வினை, பிறவினை என பல வகைகளில் அடக்கலாம்.

வியங்கோள் வினைமுற்று

வியங்கோள் என்றால் ஏவலைக் கொள்ளுதல் என்று பொருள். பணிவுடன் ஏவுகின்ற வினை. வியங்கோள் வினைமுற்றாகும். இவ்வினைமுற்று ஏவுதற் பொருளிலும் வாழ்த்தல், வைதல், வேண்டல், விதித்தல் முதலிய பொருட்களில் வரும்.

எ.கா - நிற்க - ஏவற் பொருள்

வாழ்க- வாழ்த்தற் பொருள்

ஒழிக - வைதற் பொருள்

வருக - வேண்டற் பொருள்

வீழ்க - விதித்தல்

வியங்கோள் வினைமுற்று க, இய, இயர் - என்னும் விசுவகர்த்தவிய பெற்று அமையும். இதனை

‘கயவொடு ரவ்வொற்று ஈற்ற வியங்கோள்

இயலும் இடம்பால் எங்கும் என்ப’

என்னும் நூற்பா வாயிலாக அறியலாம்.

எ.கா – வாழ்க, வாழிய, வாழியர்

இவை மூவிடங்களிலும் ஐம்பாலிலும் அமைந்து வரும். மேலும் அ, அல், தல், என்பனவும் வியங்கோள் விசுதிகளாக வரும்.

எ.கா - நடக்க, வருக – என உயர்ந்தோன் இன்னதுசெய் என விதித்தல் பொருளில் வந்துள்ளது

எ.கா – போற்றியருள்க – என வேண்டுதல் பொருளில் வந்துள்ளது.

எ.கா – பரந்து கெடுக - என வைதற் பொருளில் வந்துள்ளது.

ஏவல் வினைமுற்று

ஏவல் வினைமுற்று என்பது முன்னிலையில் கட்டளைப் பொருளில் உயர்திணை அஷ்றிணை ஆகிய இரு திணைகளிலும் வரும். தெரிநிலை வினைப் பகுதிகள் **ஆ, ய், தி, மோ** என்னும் விசுதிகளை ஏற்பதால், ஒருமை ஏவல் வினைமுற்றுகளும் **ஏல்** என்னும் விசுதியை ஏற்பதால், எதிர்மறை ஒருமை ஏவல் வினைமுற்றுகளும் **அன்மின்** என்னும் விசுதியை ஏற்பதால், எதிர்மறைப் பன்மை ஏவல் வினைமுற்றும் அமைந்து வரும். இது நான்கு வகைகளில் அமையும்.

உடன்பாட்டு ஏவல்வினை

இது உடன்பாட்டு ஏவல் ஒருமைப் பொருளிலும்

எ.கா – திறவாய் (ஆய்), போதி (தீ), கேண்மோ (மோ)

உடன்பாட்டு ஏவல் பன்மையாக பொருளிலும் அமைந்து வரும்.

எ.கா – கேண்மின் (மின்), உண்ணும் (உம்), உண்ணீர் (ஈர்)

எதிர்மறை ஏவல்வினை

இது எதிர்மறை ஏவல் பொருளிலும்

எ.கா – எண்ணேல் (ஏல்)

எதிர்மறை ஏவல் பன்மைப் பொருளிலும் வரும்.

எ.கா – உண்ணன்மின் (அன்மின்)

ஏவல் வினைமுற்று பெரும்பாலும் தொழிற் பெயரின் பகுதியாகவும் வினைச் சொல்லின் பகுதியாகவுமே அமையும்.

எ.கா – வெல்க (வெல் - பகுதி, க – வியங்கோள் வினைமுற்று விசுதி)

ஏவல் வினைமுற்றிற்கும், வியங்கோள் வினைமுற்றிற்கும் உள்ள வேற்றுமை அறிந்து கொள்ளத் தக்கது.

ஏவல் வினை முற்று	வியங்கோள் வினைமுற்று
1. கட்டளைப் பொருளில் மட்டும் வரும்	1. வாழ்த்தல் முதலிய பல பொருட்களில் வரும்
2. முன்னிலையில் மட்டும் வரும்	2. ஐம்பால் மூவிடங்களிலும் வரும்
3. ஒருமை பன்மை பகுப்பு உண்டு	3. ஒருமை பன்மை பகுப்பு இல்லை

வினையினை செய்வினை, செயப்பாட்டு வினை, தன்வினை, பிறவினை என நான்கு வகைகளில் அடக்கலாம்.

1. செய்வினை

ஒரு வினை அதனைச் செய்தவரின் வினையாக அமைந்தால், அது செய்வினை எனப்படும்.

எ.கா - நடந்தான். பாடினாள்

2. செயப்பாட்டுவினை

ஒரு வினை செயப்படுபொருளின் வினையாகக் அமையுமாயின் செயப்பாட்டு வினை எனப்படும். மேலும் படு, உண், பெறு என்னும் துணை வினைகளால் ஆக்கப்பெற்று வழங்கும் .

எ.கா - கட்டப்பட்டான் (படு), கட்டுண்டான் (உண்), கட்டப் பெற்றான் (பெறு)

தமிழில் செய்வினை, செயப்பாட்டுவினை என்னும் வேறுபாடு இல்லை.

எ.கா - பூ விற்கும் என்பது பூ விற்கப்படும் என்பதாகவே பழந்தமிழில் குறித்தது. தற்காலத்தில் 'பூ விற்கப்படும்' என்னும் செயப்பாட்டுவினை வழக்கில் உள்ளது. பிறமொழிக் கலப்பினாலேயே செய்வினை, செயப்பாட்டுவினை என்னும் வேறுபாட்டிற்கான உருபுகள் தோன்றின.

எ.கா - அவள் மாலை கட்டினாள் - செய்வினை

மாலை அவளால் கட்டப்பட்டது - செயப்பாட்டுவினை

உங்களை வரவேற்கிறோம் - செய்வினை

நீங்கள் வரவேற்கப்படுகிறீர்கள் - செயப்பாட்டு வினை

3. தன்வினை

தன்வினை. பிறவினை பற்றித் தெளிவாக விதிகள் வகுக்கப்படவில்லை. எனினும், தமிழறிஞர்கள் இவைபற்றி ஆராய்ந்துள்ளனர். தன்வினை என்பது தானே நிகழ்வது. வினை நிகழ்த்தியவர் வெளிப்படாமல் வினை மட்டும் வெளிப்பட்டு தானே நிகழ்வதாக அறியத் தருவது தன்வினை ஆகும்.

எ.கா - மரம் ஓடிந்தது, குழந்தை பால் அருந்தியது, மனம் மகிழ்ந்தது.

4. பிறவினை

ஒரு வினை தானே நிகழாமல் பிறவற்றால் நிகழ்த்தப்படுமானால் அது பிறவினை ஆகும். வினையை நிகழ்த்தியவர் வெளிப்பட்டு நிற்க வினைக்கு ஆட்பட்டவர் மறைந்து நிற்கும்.

எ.கா - மரம் ஓடித்தது, குழந்தை பால் அருந்துவித்தது. மனம் மகிழ்வித்தது.

இடைச்சொல்

பெயருடன் சேர்ந்தோ. வினையுடன் சேர்ந்தோ பொருள் தருவது இடைச்சொல் ஆகும். இது தொடரின் பொருளை மாற்றி அமைக்கும் இயல்புடையது. பெரும்பாலும் தனித்து நின்று பொருள் தருவதில்லை.

எ.கா - அத்து (அவையத்து)

இதில் அத்து என்னும் இடைச்சொல் 'அவை' என்னும் பெயர்ச் சொல்லுடன் இணைந்து வந்துள்ளது. எழுவகைச் சொற்கள் இடைச்சொற்களாக அமையும்.

1. வேற்றுமை உருபுகள் - ஐ, ஓடு முதலானவை
2. வினை உருபுகள் - கிறு, கின்று (காலங்காட்டுவன) முதலானவை
4. புணர்ச்சியினிடையில் வரும் சாரியைகள் - அத்து (அவையத்து)
5. இசை நிறைக்க வருபவை - ஏ, ஒ (யாப்பு வழுவாத நிலையிலும் வருவன)
6. அசை நிலைக்காக வருபவை - மற்று, ஆக, ஆகல் (யாப்பு வழுவிய இடத்திலும் வருவன)
7. தத்தம் குறிப்பில் பொருள் தருவன - கொல். மன் முதலியன.

இவ் இடைச்சொல் பெயரும் ஆகாமல், வினையும் ஆகாமல் அவற்றிற்கு இடைப்பட்டு நிற்கும். இத்தன்மையினால் இடைச்சொல் என வழங்கலாயிற்று.

எ.கா - போல - இதற்குத் தனிப்பொருளில்லை. ஆனால் 'தாயைப் போல பிள்ளை நூலைப் போல சேலை' என வரும் பொழுது பொருள் பெறுகிறது.

பெயருக்குள்ளும், வினைக்குள்ளும், பெயருக்கு முன்னும் பின்னும் வினைக்கு முன்னும் பின்னும் ஆகிய ஆறு இடங்களில் ஏதேனும் ஓரிடத்தில் இடைச்சொல் வரும்.

- எ.கா - இராமனை (ஐ என்னும் இரண்டாம் வேற்றுமை உருபு அமைந்தது)
சிரித்தாள் (ஆள் என்னும் பெண்பால் விகுதி அமைந்தது)
எந்நொற்றான்கொல் (கொல் என்பது வியப்பைத் தருவது)

இடைச் சொற்கள் ஒன்றோ பலவோ அமைந்து வரும்

- எ.கா - கண்ணன் (அன் என்னும் விகுதி இடைச்சொல்லாக அமைந்தது)
கண்டனன் (ட் அன், அன் என்னும் இடைச் சொற்கள் அமைந்துள்ளன)

ஏகார இடைச் சொல்

'பிரிநிலை வினா எண் ஈற்றசை தேற்றம்

இசைநிறை என ஆறு ஏகா ரம்மே'

என்னும் நூற்பா ஏகார இடைச்சொல்லை விவரிக்கிறது. இது பிரிநிலை, வினா, எண், ஈற்றில் அசைத்தல், தெளிவு. இசைநிறைத்தல் என்னும் ஆறு பொருட்களில் வரும்.

.பிரிநிலை

எ.கா - இருவருள் இவளே சிறந்தவள் (ஒரு கூட்டத்திலிருந்து ஒருத்தியை பிரித்து காட்டுவதால் இது பிரிநிலை ஆகும்.)

வினா

எ.கா - யானே அரசன் (ஏகாரம் வினாப்பொருளைத் தரும் இடைச்சொல்)

எண்

எ.கா - நிலமே நீரே தீயே வளியே (ஏகாரம் நிலமும் நீரும் தீயும் வழியும் என எண்ணுப் பொருளில் வந்துள்ளது. இதுவே எண்ணும்மை ஆகும்.)

ஈற்றில் அசைத்தல்

எ.கா - ஏத்தித் தொழுவோ மியாமே (செய்யுளில் இசையை நிறைக்க வந்துள்ளது.)

தெளிவு (தேற்றம்)

எ.கா - ஒன்றே குலம் (ஐயமற்ற தெளிவுப்பொருளை தந்து தேற்றமாக அமைந்துள்ளது.

இசை நிறைத்தல்

எ.கா - ஏயே இவள் ஒருத்தி பேடியோ(செய்யுளில் பொருளின்றி இசைநிர்ப்ப வந்துள்ளது.)
இங்கு குறிப்பிடப்பட்ட எடுத்துக்காட்டுகள், இன்று வேறு வேறு பொருளைத் தந்தும் வழக்கின்றி வேறு இடைச்சொற்களைப் பெற்றும் வருகின்றன. 'புதியன புகுதலும் பழையன கழிதலும் கால வழுவல் என்னும் இலக்கணப்படி இவற்றை அமைத்துக் கொள்ளலாம்.

ஓகார இடைச் சொல்:

'ஒழியிசை வினாச்சிறப்பு எதிர்மறை தெரிநிலை

கழிவு அசைநிலை பிரிப்புஎன எட்டு ஓவே'

என்னும் நூற்பா ஓகார இடைச்சொல்லை விவரிக்கிறது. இது ஒழியிசை, வினா, சிறப்பு, எதிர்மறை, தெரிநிலை, கழிவு, அசைநிலை, பிரிப்பு என எட்டுப் பொருட்களைத் தரும்.

ஒழியிசை

எ.கா - விளையாடவோ விரும்புகிறாய்

இதில் விளையாடுவதற்கு அல்லாமல் படிப்பதற்கு என்னும் ஒழிந்த பொருளைத் தருவதால் இது ஒழியிசை எனப்படும்.

வினா

எ.கா - பாம்போ கயிறோ

இதில் பாம்பா கயிறா என வினாப் பொருளைத் தருகிறது.

சிறப்பு

சிறப்பு என்பது உயர்வுச் சிறப்பு, இழிவுச் சிறப்பு என இருவகைப்படும்.

உயர்வுச் சிறப்பு

எ.கா - ஓஓ நல்லன்

இதில் ஒருவனது சிறப்பாகிய குணத்தை விளக்குவதால் உயர்வுச் சிறப்பு எனப்படும்.

இழிவுச் சிறப்பு

எ.கா - ஓஓ கொடியன்

இதில் ஒருவனது கொடுமையாகிய இழிவின் மிகுதி விளக்கப்படுவதால் இழிவுச் சிறப்பு எனப்படும்.

எதிர்மறை

எ.கா - யானோ அரசன்

இதில் யான் அரசன் இல்லை என்னும் பொருளைத் தருவதால் எதிர்மறை எனப்படும்.

தெரிநிலை

எ.கா - ஆணோ அன்று பெண்ணோ அன்று

இதில் அத்தன்மை இன்மையைத் தெளிவாகத் தெரிவிப்பதால் தெரிநிலை எனப்படும்.

கழிவு

எ.கா - ஓஓ தமக்கோர் நன்மை உணராரோ

இதில் நன்மை உணரப்படாமல் துன்புற்று கழிந்ததற்காக இரங்குதலால் கழிவு எனப்படும்.

அசைநிலை

எ.கா - காணிய வம்மினோ

இதில் வேறு பொருள் இல்லாமல் இருப்பதால் அசைநிலை எனப்படும்.

பிரிநிலை

எ.கா - இவனோ கொன்றான்

இதில் பலருள் ஒருவனைப் பிரித்துக் காட்டுவதால் பிரிநிலை எனப்படும்.

உம் என்னும் இடைச்சொல்

எதிர்மறை சிறப்பு ஐயம் எச்சம் முற்று அளவை

தெரிநிலை ஆக்கமொடு உம்மை எட்டே.

என்னும் நூற்பா உம் என்னும் இடைச்சொல்லை விவரிக்கிறது. இது எதிர்மறை, சிறப்பு, ஐயம், எச்சம், முற்று, அளவை, தெரிநிலை, ஆக்கம், என்னும் எண்வகைப் பொருளைத் தரும்.

எதிர்மறை

எ.கா - மறப்பினும் ஏற்பதாகும்.

இதில் மறத்தலாகாது என்னும் பொருளைத் தருவதால் எதிர்மறை ஆகும்.

சிறப்பு

உயர்வுச் சிறப்பு இழிவுச் சிறப்பு என இருவகைப்படும்.

எ.கா - ரதியும் வியக்கும் அழகு

இதில் பெண்ணின் அழகு சிறப்பிக்கப்படுவதால் உயர்வுச் சிறப்பு ஆகும்.

எ.கா - குறவரும் மருளும் குன்றம்

இதில் குறவர் குன்றினை சிறப்பிப்பதற்காக இழிவுபடுத்தப்படுவதால் இழிவுச் சிறப்பு ஆகும்.

ஐயம்

எ.கா - அது வெல்லும் வெல்லும்

இதில் துணிச்சலின்மை உணர்த்தப்படுவதால் ஐயம் ஆகும்.

எச்சம்

ஒரு சொல் முற்றுப்பெறாமல் குறைந்து நின்று பொருளை உணர்த்துவது எச்சம் ஆகும். இது இரு வகைப்படும். அவை, இறந்தது தமிழிய எச்சம், எதிரது தமிழிய எச்சம் என்பனவாகும்.

எ.கா - முருகனும் வந்தான்

இதில் முருகன் மட்டும் வரவில்லை என்னும் பொருள் அமைவதால் இது இறந்தது தமிழிய எச்சம் ஆகும்.

எ.கா - முருகனும் வருவான்

இதில் முருகனுடன் வேறு பலரும் வருவர் என்னும் பொருள் அமைவதால் இது எதிரது தமிழிய எச்சம் ஆகும்.

முற்று

எ.கா - மாணவர் படித்தனர்.

இதில் முற்றுப்பொருள் அமைவதால் முற்று எனப்படும்.

அளவை (எண்)

எ.கா - பாலும் பழமும்

இதில் எண்ணிக்கைப் பொருள் அமைவதால் அளவை அல்லது எண் ஆகும்.

தெரிநிலை

எ.கா - ஆணும் அன்று பெண்ணும் அன்று

இதில் எது என தெரிந்து விடுவதால் தெரிநிலை ஆகும்.

ஆக்கம்

எ.கா - தேனும் ஆயிற்று

இதில் மருந்தும் ஆயிற்று என்னும் பொருள் அமைவதால் ஆக்கம் எனப்படும்.

முற்றும்மை – எச்சஉம்மை

முற்றும்மை ஓரொவழி எச்சமும் ஆகும்

என்னும் நூற்பா மேற்குறித்த இரு உம்மைகளையும் விவரிக்கிறது. முற்றும்மை சில இடங்களில் எச்ச உம்மையாகவும் வரும்.

எ.கா – அவள் பத்தும் செய்யாள்

இதில் உம் என்னும் உரிச்சொல், அவள் சிலவற்றை மட்டுமே செய்வாள் என்னும் பொருளில் வந்துள்ளது. அதனால் இது எச்ச உம்மை ஆகும்.

எ.கா – கல்வி, செல்வம், ஒழுக்கம், குடிப்பிறப்பு பெறுபவரும் உண்டு.

இதில் சில பெறுவாரும் உண்டு என பொருள் அமைந்து நிற்பதால் இது எச்ச உம்மை ஆகும்.

உரிச்சொல்

‘பல்வகைப் பண்பும் பகர்பெயர் ஆகி

ஒருகுணம் பலகுணம் தழுவிப் பெயர்வினை

ஒருவர்செய்யுட்கு உரியன உரிச்சொல்’

என்னும் நன்னூல் நூற்பா வாயிலாக உரிச் சொல்லினை விளங்கிக் கொள்ளலாம். இது இசை, குறிப்பு, பண்பு ஆகியவற்றை உணர்த்துவதற்கு உரிய சொல்லாகி வருதலால் உரிச்சொல் எனப்படும். பல வகைப்பட்ட பொருட்களின் பண்புகளைத் தெரிவிக்கும் பெயராகி, அவ்வாறு தெரிவிக்கும்பொழுது ஒரு குணத்தையும் பல குணங்களையும் தெரிவிப்பதாய் பெயர், வினைகளின் பண்பை உணர்த்தி அவற்றிற்கு உரிமை பூண்டு செய்யுளில் நிற்கும் ஒருவகை சொல் உரிச்சொல் ஆகும்.

எ.கா -

கதழ் உறை - இசை பற்றி வந்தது.

வம்ப மாரி - குறிப்பு பற்றி வந்தது.

நனி இருள் - பண்பு பற்றி வந்தது.

ஒரு சொல்லுக்கு ஒரு பொருள் உணர்த்தும் உரிச்சொல்

எ.கா - பசப்பு (நிறம்)

ஒரு சொல்லுக்கு பல பொருள் உணர்த்தும். உரிச்சொல்

எ.கா - கடி (காவல், கூர்மை, மணம், விளக்கம், அச்சம், சிறப்பு, மிகுதி, புதுமை, ஒத்தல் நீக்கல், மணம், கரிப்பு ஆகிய 13 பண்புகளை உணர்த்தும் உரிச்சொல்)

பல சொற்களுக்கு ஒரு பொருள் உணர்த்தும் உரிச்சொல்.

சால், உறு, தவ, நனி, கூர், கழி (என்னும் 6 உரிச்சொற்கள்

மிகுதி என்னும் ஒரு பொருளைத் தருகின்றன)

எ.கா - சாலச் சிறந்தது, கழிகாமம், தவ மகன், நனி சிறந்தது

மாற்றம், நுவற்சி, செப்பு, உரை, கரை, நொடி, இசை, கூற்று, புகறல், மொழி, கிளவி, விளம்பு, அறை, பாட்டு, பகர்ச்சி, இயம்பல் (என்னும் 16 உரிச்சொற்கள் சொல் என்னும் ஒரு பொருளைத் தருகின்றன)

எ.கா - அவன் அறைந்தான், அவன் புகன்றான்

முழக்கு, இரட்டு, ஒலி, கலி, இசை, துவை, பிளிறு, இரை, இரக்கு, அழங்கு, இயம்பல், இமிழ், குளிறு, அதிர்வு, குரை, கனை, சிலை, சும்மை, கௌவை, கம்பலை, அரவம், ஆர்த்த (என்னும் 22 உரிச்சொற்கள் ஓசை என்னும் ஒரு பொருளைத் தருகின்றன)

எ.கா - அரவமின்றி ஓடியது, வானம் அதிர்ந்தது, கடல் ஆர்த்தது.

இக் கருத்துக்களின் அடிப்படையில் உரிச்சொற்களை பல குணம் தழுவிய ஓர் உரிச்சொல், ஒரு குணம் தழுவிய பல உரிச்சொல் என இரு வகைப்படுத்தலாம்.

உரிச்சொல்லானது, பெயர், வினைகளை விட்டு நீங்காமல் வரும்.

எ.கா - தட மருப்பு - பெயருக்கு அடைமொழியாக வந்துள்ளது.

நனி தின்றான் - வினைக்கு அடைமொழியாக வந்துள்ளது.

உரிச்சொல் செய்யுளுக்கே பெரும்பான்மையாக வரும்

எ.கா - கதழ் உறை சிதறி

உரிச்சொல் பொருளுக்கு உரிமை பூண்டு நிற்கும்

எ.கா - சாலச் சிறந்தது, தவமகன், நனி சிறந்தது

பெரும்பாலும் அனைத்து உரிச்சொற்களும் பொருளுக்கு உரிமை பூண்டவையாகவே அமையும்.

வழுஉச் சொற்களும் திருந்திய சொற்களும்

மொழியில் பெரும்பாலும் பேச்சு வழக்கில் வழுஉச்சொற்கள் மிக அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. பிழையான சொற்களே வழுஉச் சொற்கள் ஆகும். இச்சொற்களைத் திருத்தி பிழையற்ற சொற்களாக அமைத்துப் பேசுவதும் எழுதுவதும் அவசியமாகும். எனவே வழுஉச் சொற்களை இனம் காண்பதும் அவற்றிற்கான திருந்திய சொற்களை அறிவதும்

அவசியமான பணியாகும். இது மொழி வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாத பங்களிப்பாகும். பல்கிப் பெருகி நிற்கும் வழுவ வடிவத்திற்கும் திருந்திய வடிவத்திற்கும் சில எடுத்துக்காட்டுகளை அறிவது அவசியம்.

எ.கா - அஞ்சு	-	ஐந்து
அடமழை	-	அடைமழை
உசிரு	-	உயிர்
ஏமாத்து	-	ஏமாற்று
ஊரணி	-	ஊருணி
அவனல்ல	-	அவனல்லன்
அவளல்ல	-	அவளல்லள்
அவரல்ல	-	அவரல்லர்
அதுவல்ல	-	அதுவன்று

இவை போன்று பிற வழுவச் சொற்களுக்கும் திருந்திய சொல் வடிவத்தை அறிந்து பயன்படுத்துதல் வேண்டும்.

முனைவர் கு. கதிரேசன் M.A., M.A.(yoga), M.Phil., Ph.D.
தமிழ்த்துறை, ஆதித்தனார்கல்லூரி
திருச்செந்தூர் - 628 216